FOLKETINGET

Folketingstidende
Tillæg A

Lovforslag nr. **L 00** Folketinget 2019-20

Fremsat den 5. februar 2020 af erhvervsministeren (Simon Kollerup)

Forslag

til

Lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love[1)]

(Kontrolpakken og gebyrfinansiering af hvidvasktilsyn)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 32* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* § 138, stk. 6, finder anvendelse, når en virksomhed benytter muligheden i stk. 1.«

2. I *§ 135, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »undersøgelse« til: »kontrol« og »§ 159« til: »§ 159 b, stk. 1«.

3. I *overskriften* til afsnit X ændres »undersøgelse« til: »kontrol«.

4. I *§ 138* indsættes som *stk. 6* og *7:*

»*Stk. 6.* En virksomhed, der ikke har oplyst nettoomsætningen i resultatopgørelsen, jf. § 32, stk. 1, skal indberette sin nettoomsætning samtidig med, at den indsender årsrapporten. Den indberettede nettoomsætning offentliggøres ikke, og oplysningen er undtaget fra retten til aktindsigt.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indberetning af nettoomsætning, jf. stk. 6.«

5. I *§ 154, stk. 1,* indsættes som *2.* og *3. pkt.:*

»Konstaterer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b, at en årsrapport m.v. indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvisende, kan styrelsen trække dokumentet tilbage fra offentliggørelse. En årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, kan tilsvarende trækkes tilbage fra offentliggørelse.«

6. I *§ 155 b, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Styrelsen fastsætter tillige regler om tilbagetrækning af offentliggørelsen af de nævnte dokumenter.«

7. I *§ 156, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »§ 159 a« til: »§ 161 a«.

8. I *overskriften* til kapitel 21 ændres *»Undersøgelse«* til: *»Kontrol«*.

9. *Overskriften* før § 159 affattes således:

»Generel bestemmelse om Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol«.

10. *§ 159* affattes således:

»§ 159. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret

1) Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2004, nr. 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EU og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L156, side 43, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

Erhvervsmin.,
Erhvervsstyrelsen, j.nr. 2019-3491

marked i et EU/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.

Stk. 2. Kontrollen kan udføres som kontrol i forbindelse med indberetningen, jf. § 159 a, og som efterfølgende risikobaseret kontrol, jf. § 159 b.

Stk. 3. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital.

Stk. 4. Kontrollen efter § 159 b kan i særlige tilfælde udføres som en tilfældig stikprøvevis kontrol.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.«

11. *Overskriften* før § 159 a affattes således:

»Kontrol ved modtagelse af årsrapporter m.v.«

12. *§ 159 a* ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 159 a. Erhvervsstyrelsen gennemfører i forbindelse med indberetningen af årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, en automatisk kontrol af virksomhedens overholdelse af bestemmelser i denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov. Styrelsen kan ved digital straksafgørelse i forbindelse med indberetningen afvise en årsrapport m.v., som indeholder fejl og mangler.

Stk. 2. Har Erhvervsstyrelsen afvist en årsrapport m.v. i medfør af stk. 1, offentliggøres dokumentet ikke.«

13. Efter *§ 159 a* indsættes før overskriften før § 160:

»Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol

§ 159 b. Erhvervsstyrelsen gennemfører en kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, med henblik på at kontrollere overholdelse af følgende:

1) Årsregnskabsloven.
2) Bogføringsloven.
3) Selskabsloven.
4) Hvidvaskloven.
5) Revisorloven.
6) Lov om erhvervsdrivende fonde.
7) Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.
8) SE-loven.
9) Rådets forordning nr. 2157/2001/EF af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE).
10) SCE-loven.
11) Rådets forordning nr. 1435/2003/EF af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab.
12) Lov om medarbejderinvesteringsselskaber.
13) Regler udstedt i medfør af love og forordninger i nr. 1-12.

Stk. 2. Er årsrapporten aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, jf. § 137, kontrollerer Erhvervsstyrelsen endvidere, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne.

§ 159 c. Erhvervsstyrelsen kan i særlige tilfælde benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en virksomheds årsrapport m.v. efter denne lov.

§ 159 d. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at en virksomhed inden for en nærmere fastsat frist indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af oplysninger eller redegørelser afgivet eller indsendt af virksomheden til styrelsen efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

§ 159 e. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter § 159 b iværksættes eller er blevet iværksat. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på virksomheden kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

14. I *§ 160* ændres i *1.* og *2. pkt.* »dens ledelse eller dens revisor« til: »dens nuværende eller tidligere ledelse eller revisor«, og i *1. pkt.* ændres »§ 159, stk. 1« til: »§ 159 b, stk. 1«.

15. *§ 161* affattes således:

»§ 161. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med en kontrol efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov

1) påtale en overtrædelse,
2) påbyde, at en fejl rettes, og
3) påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelsen af et påbud efter stk. 1, nr. 2 og 3.«

16. Efter § 161 indsættes før afsnit XI:

»Kapitel 21 A

Kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land

§ 161 a. For virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter, medmindre virksomheden er undergivet myndighedskontrol i et andet EU/EØS-land. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Fi-

nanstilsynets sted, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 1 omfatter ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. årsregnskabslovens § 3, stk. 2.

Stk. 4. Kontrollen efter stk. 1-3 omfatter ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der fremgår af denne lovs §§ 160-161, § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 162, stk. 2, jf. § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder. Endvidere udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 213, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 6. Overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan:

1) Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger.
2) Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis virksomheden undlader at opfylde et påbud efter nr. 1.
3) Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked i Danmark.«

17. I *overskriften* til afsnit XI indsættes efter »Tvangsbøder.«: »Tvangsopløsning og sletning.«

18. I *§ 162, stk. 1, nr. 3,* ændres »nr. 3« til: »nr. 2 og 3«.

19. Efter kapitel 22 indsættes:

»Kapitel 22 a

Tvangsopløsning og sletning

§ 162 a. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed i overensstemmelse med den lovgivning, som er gældende for virksomheden, hvis den undlader at

1) indsende en erklæring i henhold til § 159 d,
2) indsende oplysninger i henhold til § 160 eller
3) efterkomme et påbud givet i henhold til § 161, nr. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan slette en filial af en udenlandsk virksomhed fra styrelsens register, hvis filialen undlader at indsende en erklæring, oplysninger eller at efterkomme et påbud efter stk. 1, nr. 1-3. Vedrører forholdet et interessentskab eller kommanditselskab, kan styrelsen slette registreringen af interessentskabet eller kommanditselskabet i styrelsens register.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden eller filialen af den udenlandske virksomhed skal opfylde et krav efter § 159 d, § 160 eller § 161, nr. 2 og 3. Opfyldes kravet ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe afgørelse efter stk. 1 eller 2.«

20. I *§ 163, stk. 2,* ændres »§§ 159 og 160« til: »§ 162 a, stk. 1 og 2,«, og »højere administrativ myndighed« ændres til: »anden administrativ myndighed«.

21. I *§ 163, stk. 4,* ændres »af § 159 a« til: »af § 161 a, stk. 5 og 6,«, og »med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5,« udgår.

22. I *§ 164, stk. 6,* ændres »§ 159 a, stk. 1« til: »§ 161 a, stk. 6«.

§ 2

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019, som ændret ved § 13 i lov nr. 1374 af 13. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46.« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1.«

2. I *§ 5* indsættes efter nr. 29 som nyt nummer:

»30) *Selskabsdokumenter:*
De dokumenter og bilag, som et kapitalselskab er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.«

Nr. 30-32 bliver herefter nr. 31-33.

3. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Registrering, offentliggørelse, opbevaring af dokumenter, frister og kontrol«.

4. I *overskriften* før § 9 indsættes efter »Registrering«: »og offentliggørelse«.

5. *§ 14, stk. 1, 2. pkt.,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Registrering i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system. Oplysninger, der skal registreres i henhold til denne lov, og selskabsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.«

6. *§§ 16-18* ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 16. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Stk. 2. Oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 3. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 4. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Opbevaring af selskabsdokumenter

§ 17. Kapitalselskabets direktion skal sørge for, at selskabsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, dokumenterne vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende selskabsdokumenter.

§ 18. Selskabsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i selskabsdokumenterne.

Stk. 2. Opbevares selskabsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

§ 19. Ophører selskabet, skal den senest registrerede direktion sørge for, at selskabsdokumenterne fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses et selskab ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede direktion skal opbevare selskabsdokumenterne.

Stk. 2. I andre tilfælde, hvor direktionen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende direktion sørge for, at selskabsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Når en ny direktion afløser en fratrædende direktion, skal medlemmerne af den fratrædende direktion videregive selskabsdokumenterne til den nye direktion.«

7. Før § 20 indsættes som overskrift:

»Ugyldige beslutninger«.

8. Efter § 23 indsættes i *kapitel 2:*

»Kontrol

§ 23 a. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af kapitalselskabers gennemførte registreringer.

Stk. 4. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital.

Stk. 5. Kontrollen kan i særlige tilfælde udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

§ 23 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalselskabet.

§ 23 c. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Stk. 2. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige registrere ledelsens fratræden.

§ 23 d. Finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 2. Har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 3. Ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget hertil.

Stk. 4. Er der fortsat tvivl om personens identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

Stk. 5. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder. Er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

§ 23 e. Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om et kapitalselskab kan kontaktes på dets registrerede hjemsted, jf. § 5, nr. 13.

§ 23 f. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Registreringskontrol

§ 23 g. Anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 4. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Efterfølgende kontrol

§ 23 h. Erhvervsstyrelsen kan i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Offentliggørelse af kontrolsager

§ 23 i. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter §§ 23 g og 23 h iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på kapitalselskabet eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vil udgøre en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

9. I *§ 58 c, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »§ 17, stk. 1« til: »§ 23 b, stk. 1«.

10. I *§ 112* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

11. I *§ 139 b, stk. 3, nr. 4,* ændres »kursen på tildelingstidspunktet« til: »udnyttelseskursen«.

12. I *§ 174, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Ved registrering eller anmeldelse af en kontant kapitalforhøjelse skal der indsendes bevis for, at kapitalen og eventuel overkurs er indbetalt til selskabet senest på registrerings- eller anmeldelsestidspunktet.«

13. I *§ 225, stk. 1, nr. 1,* ændres »i behørig stand efter« til: »i henhold til«.

14. I *§ 225, stk. 1,* indsættes efter nr. 5 som nye numre:

»6) kapitalselskabet ikke har opbevaret selskabsdokumenter, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17,

7) kapitalselskabet ikke indsender oplysninger, eller selskabet indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 23 b, stk. 1,

8) kapitalselskabet ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 23 b, stk. 2,«

Nr. 6-8 bliver herefter nr. 9-11.

15. I *§ 319, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 324, stk. 1, 3. pkt*., udgår », henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38«.

16. I *§ 367, stk. 1,* ændres »§§ 10 og 15« til: »§§ 10, 15 og 17«.

17. I *§ 371, stk. 2,* ændres »§ 16, stk. 1, og § 17, stk. 2, samt afgørelser efter« til: »§ 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1,«, og »højere administrativ myndighed« ændres til: »anden administrativ myndighed«.

§ 3

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 659 af 1. juli 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »§§ 10-16 og 18 a« til: »kapitel 1 a, 4 og 7 a og § 18 a og § 21«.

2. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** I denne lov forstås ved:

1) *Hjemsted:*
   Den adresse her i landet, som virksomheden kan kontaktes på.
2) *Ledelsen:*
   Medlemmer af bestyrelse, direktion eller et tilsvarende ledelsesorgan.
3) *Virksomhedsdokumenter:*
   De dokumenter og bilag, som en virksomhed med begrænset ansvar, et kommanditselskab eller et interessentskab er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf. «

3. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Retsevneregistrering«.

4. *Overskriften* til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Registrering, offentliggørelse, opbevaring af virksomhedsdokumenter, ejerregister, frister og kontrol«.

5. Efter overskriften til kapitel 4 indsættes før § 10 som overskrift:

»Registrering og offentliggørelse«.

6. *§ 12* affattes således:

»**§ 12.** For virksomhedens ledelse finder selskabslovens §§ 115, 117 og 118 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Stk. 2. Medlemmer af en virksomheds ledelse, som registreres efter § 11, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer.«

7. I *§ 14, stk. 3, 3. pkt.,* ændres »§ 12« til: »§ 10, stk. 1,«.

8. *Overskriften* før § 15 ophæves.

9. *§ 15, stk. 1, 2. pkt*., ophæves og i stedet indsættes:

»Registrering i henhold til denne lov sker i styrelsens itsystem. Oplysninger, der skal registreres i henhold til denne lov, og selskabsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.«

10. *§§ 15 b-15 e* affattes således:

»**§ 15 b.** Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 2. Oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 3. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 4. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Opbevaring af virksomhedsdokumenter

§ 15 c. Virksomhedens ledelse skal sørge for, at virksomhedsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, dokumenterne vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende virksomhedsdokumenter.

§ 15 d. Virksomhedsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i virksomhedsdokumenterne.

Stk. 2. Opbevares virksomhedsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

§ 15 e. Ophører eller slettes virksomheden, skal den senest registrerede ledelse sørge for, at virksomhedsdokumenter fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan

skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede ledelse skal opbevare virksomhedsdokumenterne.

Stk. 2. I andre tilfælde, hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sørge for, at virksomhedsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Når en ny ledelse afløser den fratrædende ledelse, skal medlemmerne af denne videregive virksomhedsdokumenterne til den nye ledelse.«

11. Før § 15 f indsættes som overskrift:

»Ejerregister«.

12. I *§ 15 j, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »§ 15 c, stk. 1,« til: »§ 17 b«.

13. Efter § 16 a indsættes i *kapitel 4*:

»Ugyldige beslutninger

§ 17. Mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed.

Stk. 2. Sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Kontrol

§ 17 a. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov, og regler fastsat i medfør af loven, herunder registreringspligtige oplysninger og virksomhedsdokumenter, der stilles krav om i henhold til denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af virksomheders gennemførte registreringer.

Stk. 4. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital, navnlig i forbindelse med registreringskontrol og udvælgelse af virksomheder og personer til efterfølgende risikobaseret kontrol.

Stk. 5. Kontrollen kan i særlige tilfælde udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

§ 17 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og virksomhedens vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

§ 17 c. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 10, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Stk. 2. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige registrere ledelsens fratræden.

§ 17 d. Finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 2. Har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 3. Ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget hertil.

Stk. 4. Er der fortsat tvivl om en persons identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

Stk. 5. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder. Er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

§ 17 e. Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om en virksomhed kan kontaktes på dets registrerede hjemsted, jf. § 4 a, nr. 1.

§ 17 f. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 12, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Registreringskontrol

§ 17 g. Anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af virksomhedens ledelse, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 4. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Efterfølgende kontrol

§ 17 h. Erhvervsstyrelsen kan i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Offentliggørelse af kontrolsager

§ 17 i. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter §§ 17 h og 17 g iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på selskabet eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vil udgøre en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

14. I *overskriften* til kapitel 6 indsættes efter »*Opløsning*«: »*eller sletning af virksomheder*«.

15. Efter overskriften til kapitel 6 indsættes før § 20 som *overskrift*:

»*Opløsning af virksomheder med begrænset ansvar*«.

16. I *§ 20* ændres »§ 21« til: »§ 20 a«.

17. Efter *§ 20* indsættes:

»**§ 20 a.** Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar i følgende tilfælde:

1) Virksomheden ikke længere opfylder § 3.
2) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport efter årsregnskabsloven eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.
3) Virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.
4) Virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.
5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.
6) Virksomheden ikke har opbevaret virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 c.
7) Virksomheden ikke indsender oplysninger, eller virksomheden indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 17 b, stk. 1.
8) Virksomheden ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 17 b, stk. 2.
9) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget erklæring efter § 10, stk. 5, 2. pkt.
10) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.
11) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe en mangel efter stk. 1. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den frist, som styrelsen har fastsat, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 3. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.«

18. *§ 21* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Sletning af kommanditselskaber eller interessentskaber*

§ 21. Et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register i følgende tilfælde:

1) Virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapitalselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform.
2) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget årsrapport eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.
3) Virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.
4) Virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.
5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.
6) Virksomheden ikke har opbevaret virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17.
7) Virksomheden ikke indsender oplysninger, eller virksomheden indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 17 b, stk. 1.
8) Virksomheden ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 17 b, stk. 2.

9) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.
10) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe en mangel efter stk. 1. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den frist, som styrelsen har fastsat, kan styrelsen træffe beslutning om sletning af virksomheden.

Stk. 3. Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Det er en betingelse for genregistreringen, at der vælges ledelse og eventuel revisor.

Stk. 4. Er anmeldelse i henhold til stk. 3 ikke modtaget, senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har slettet virksomheden, eller har virksomheden inden for de sidste 5 år tidligere været slettet, jf. stk. 1, nr. 2-10, kan genregistrering ikke finde sted. Fristen på 3 måneder suspenderes, hvis virksomheden tages under rekonstruktionsbehandling.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.«

19. I *§ 23, stk. 1,* ændres »§ 15 c, § 15 g, stk. 3, 5 og 6« til: »§§ 11, 12, 15 a, 15 c, § 15 g, stk. 3-5 og 6«.

20. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Klageadgang

§ 23 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 23 b. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, § 17 c, § 17 g, stk. 2-4, § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, samt afgørelser efter § 20, § 20 a, stk. 1, og § 21, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 4

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 1* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Lovens § 37, stk. 1, 3. pkt., og § 43 a finder anvendelse på en revisors eller en revisionsvirksomheds forpligtelser efter hvidvaskloven og revisors eller en revisionsvirksomheds rådgivning af en kunde om dennes forpligtelser efter hvidvaskloven.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I *§ 10, stk. 5,* indsættes som *3. pkt.:*

»Bestemmelserne i kapitel 9 finder tilsvarende anvendelse på en revisor, der har fået en tilladelse efter 1. pkt.«

3. I *§ 23, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Har Erhvervsstyrelsen meddelt revisor eller revisionsvirksomheden, at styrelsen har iværksat en undersøgelse efter § 37, skal arbejdspapirerne og genparter af de afgivne erklæringer, revisionsprotokoller og regnskaber, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 40, stk. 1.«

4. I *§ 29* indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5.* Ved kvalitetskontrol af en revisionsvirksomhed, der reviderer virksomheder omfattet af regler udstedt i medfør af § 1, stk. 5, eller § 1 a, stk. 1, nr. 3, skal virksomheder, der tilhører samme netværk som revisionsvirksomheden, give Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kvalitetskontrollen.

Stk. 6. Ved Erhvervsstyrelsens og kvalitetskontrollantens anmodning om adgang til oplysninger efter stk. 5 finder § 42 tilsvarende anvendelse over for medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller lignende ansvarligt organ i en virksomhed, der tilhører samme netværk som den revisionsvirksomhed, der er omfattet af kvalitetskontrollen.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

5. I *§ 32* indsættes som *stk. 7:*

»*Stk. 7.* Erhvervsstyrelsens kvalitetskontrol efter §§ 34-35 b eller en undersøgelse efter § 37 kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.«

6. I *§ 35 a* indsættes som *stk. 3* og *4:*

»*Stk. 3.* Omfatter rapporten i stk. 1 en revisionsvirksomhed, der reviderer regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden, skal revisionsvirksomheden senest 4 uger efter modtagelsen af rapporten skriftligt orientere revisionskundens revisionsudvalg om

1) rapportens væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen og eventuelle henstillinger til opfølgning på forbedringspunkter og
2) resultatet af kontrollen af revisionen af revisionskundens regnskab, hvis denne har været genstand for kontrollen.

Stk. 4. Har en virksomhed af interesse for offentligheden ikke etableret et revisionsudvalg i henhold til § 31, stk. 5, 6 eller 8, skal orienteringen efter stk. 3 gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.«

7. I *§ 37, stk. 1,* indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.«

8. I *§ 39, stk. 4,* ændres »§ 37, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 37, stk. 1, 4. pkt.«.

9. I *§ 40* indsættes som *stk. 3:*

»Stk. 3. Har en undersøgelse omfattet en revisionsopgave for en virksomhed af interesse for offentligheden, skal revisionsvirksomheden senest 4 uger efter modtagelsen af resultatet af undersøgelsen, jf. stk. 1, nr. 2-4, skriftligt orientere virksomhedens revisionsudvalg om Erhvervsstyrelsens væsentligste konklusioner. Har virksomheden ikke etableret et revisionsudvalg, skal orienteringen efter 1. pkt. gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.«

10. Efter § 43 indsættes:

»§ 43 a. Erhvervsstyrelsen eller en anden offentlig myndighed kan indbringe en klage for Revisornævnet over en revisor eller en revisionsvirksomhed for tilsidesættelse af dennes forpligtelser efter hvidvaskloven eller dennes rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Stk. 2. Har en revisor eller en revisionsvirksomhed tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, kan Revisornævnet fastsætte en sanktion for pågældende. Bestemmelsen i § 44 finder tilsvarende anvendelse ved fastsættelsen af en sanktion.«

11. I *§ 44* indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Revisor skal skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår et forhold mellem revisor og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af pågældende kunde. Revisor skal orientere kunden senest 4 uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.«

Stk. 9-10 bliver herefter stk. 10-11.

12. I *§ 45, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§ 44, stk. 10« til: »§ 44, stk. 11«.

13. I *§ 46, stk. 2,* indsættes efter »Revisornævnet«: »og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1-3, til den, som undersøgelsen berører«.

14. I *§ 47 b, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Styrelsen kan offentliggøre identiteten på den, som er omfattet af undersøgelsen, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

15. *§ 47 c, stk. 2,* affattes således:

»Stk. 2. Kendelser, hvor Revisornævnet har fundet en fysisk person skyldig i en klage efter § 43, stk. 3, § 43 a, stk. 2, eller § 44 a, stk. 1, offentliggøres med oplysning om pågældendes identitet, medmindre pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Uanset 2. pkt. anonymiseres kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, og § 44 b, stk. 2, først efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.«

16. Efter § 49 indsættes før overskriften før § 50:

»Finansiering af hvidvasktilsyn

§ 49 a. Erhvervsstyrelsen opkræver et gebyr til finansiering af tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder i henhold til hvidvaskloven hos alle godkendte revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed. Der opkræves dog ikke gebyr hos revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed, der alene har til formål at eje ejerandele i andre revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om størrelsen af gebyret.«

17. I *§ 50, stk. 3,* indsættes efter »regler om, at«: »revisorer, der har fået tilladelse efter § 10, stk. 5, og«.

18. I *§ 52, stk. 5,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det samme gælder for en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 43 a, stk. 2, jf. § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt.«

19. I *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »og § 31, stk. 1, 1. pkt., stk. 5 og 7« til: », § 31, stk. 1, 1. pkt., stk. 5 og 7, § 35 a, stk. 3 og 4, § 40, stk. 3, og § 44, stk. 9«.

§ 5

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 931 af 6. september 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 369 af 9. april 2019, § 2 i lov nr. 1374 af 13. december 2019 og § 6 i lov nr. 1563 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 213, stk. 4,* ændres »§ 159 a« til: »§ 161 a«.

§ 6

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 16. oktober 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 11, stk. 4,* indsættes efter »andre grunddata«: », herunder for at kunne bruge teknologiske løsninger,«.

2. I *§ 18, stk. 3, 1. pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.,* indsættes efter »fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere«: », repræsentanter«.

3. I *§ 18, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1. pkt.,* og *stk. 6,* indsættes efter »jf. § 3, nr. 1-3«: »og § 11, stk. 5«.

4. I *§ 18, stk. 6,* indsættes efter »fuldt ansvarlige deltagere, ejere«: », repræsentanter«.

§ 7

I lov nr. 526 af 28. maj 2014 om formidling af fast ejendom m.v., som ændret ved § 21 i lov nr. 1871 af 29. december 2015 og § 16 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 9 indsættes:

»Kapitel 9 a

Finansiering af hvidvasktilsyn

§ 62 a. Erhvervsstyrelsen opkræver et gebyr til finansiering af tilsyn med ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder i henhold til hvidvaskloven hos alle godkendte ejendomsmæglere, jf. § 6.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om størrelsen af gebyret.«

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 1-10 og 12-17, § 3, § 4, nr. 16, og § 7 træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 6.

Stk. 4. § 1, nr. 4, har virkning for indsendelse af årsrapporter, der foretages efter den 1. januar 2021.

Stk. 5. §§ 17-19 i selskabsloven, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 6, og §§ 15 c-15 e i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 10, har virkning for dokumenter, der udarbejdes i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2021 eller senere.

Stk. 6. Revisorlovens § 10, stk. 5, 3. pkt., som indsat ved denne lovs § 4, nr. 2, finder anvendelse på en tilladelse, der efter lovens ikrafttræden er givet efter revisorlovens § 10, stk. 5, 1. pkt.

Stk. 7. Revisorlovens § 43 a, som indsat ved denne lovs § 4, nr. 10, finder anvendelse på forseelser, der er begået efter denne lovs ikrafttræden.

Stk. 8. Revisorlovens § 46, stk. 2, som ændret ved denne lovs § 4, nr. 13, har virkning for en meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1-3, foretaget efter lovens ikrafttræden.

Stk. 9. Regler fastsat i medfør af revisorlovens § 1, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 1, stk. 5.

§ 9

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1–5 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
   - 2.1. Erhvervsstyrelsen som kontrolmyndighed på selskabs- og regnskabsområdet
     - 2.1.1. Gældende ret
     - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.1.3. Den foreslåede ordning
   - 2.2. Øget mulighed for tvangsopløsning af virksomheder
     - 2.2.1. Gældende ret
     - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.2.3. Den foreslåede ordning
   - 2.3. Styrket kontrol med fravalg af revision og anvendelse af regnskabsklasse
     - 2.3.1. Gældende ret
     - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.3.3. Den foreslåede ordning
   - 2.4. Styrket kontrol med stråmænd, falske identiteter og fiktive adresser
     - 2.4.1. Gældende ret
     - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.4.3. Den foreslåede ordning
   - 2.5. Styrket tilsyn med godkendte revisorer
     - 2.5.1. Gældende ret
     - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.5.3. Den foreslåede ordning
   - 2.6. Mulighed for registrering af andre grunddata for at kunne bruge nye teknologiske løsninger
     - 2.6.1. Gældende ret
     - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.6.3. Den foreslåede ordning
   - 2.7. Gebyrfinansiering af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn med godkendte revisorer og ejendomsmæglere
     - 2.7.1. Gældende ret
     - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
     - 2.7.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. De miljømæssige konsekvenser
7. De administrative konsekvenser for borgerne
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet) opfatter forholdet mellem regulering og erhvervsliv som en såkaldt uskreven samfundskontrakt. I denne samfundskontrakt ligger, at det danske samfund og regeringen på den ene side tilbyder et af verdens bedste erhvervsklimaer, hvor det er nemt at drive erhvervsvirksomhed, og regeringen afholder sig fra overregulering og unødvendige byrder. Den anden side af kontrakten er, at virksomhederne skal overholde samfundets regler og bl.a. betale den lovpligtige skat. Bliver denne kontrakt og tillid brudt af uansvarlige virksomheder, som bevidst begår økonomisk svindel og skatteunddragelse, vil regeringen gribe hurtigt og mere effektivt ind.

Der har i de senere år været sager, hvor virksomheder og personer har været brugt eller misbrugt til svindel både over for den offentlige og den private sektor. For at skjule deres identitet benytter bagmændene sig ofte af stråmænd, som proforma indsættes som f.eks. direktører i virksomheder. Falske identiteter og fiktive adresser bliver også brugt som redskaber til at skjule de ansvarlige bag svindel. Regnskabssvindel anvendes til at give et falsk indtryk af virksomhedens reelle økonomiske stilling og til at skjule skatteunddragelse og ulovlige dispositioner. Svindlen er ofte rettet mod staten, som lider tab f.eks. som følge af skatte- og momsunddragelse, men er også rettet mod private virksomheder, som lider tab f.eks. som følge af, at de yder kredit eller foretager investeringer på baggrund af forkerte oplysninger. Det er karakteristisk, at der ofte er tale om organiseret og systematisk svindel, som omfatter en bred kreds af personer og virksomheder.

Hvidvask af kriminelt udbytte er ligeledes et alvorligt samfundsproblem, der er med til at understøtte kriminelle aktiviteter og dermed underminere sikkerheden og tryghed i samfundet. Indsatsen med at forebygge og bekæmpe hvidvask samt terrorfinansiering er et væsentligt fokusområde i Danmark, der kræver vedvarende bevågenhed. For effektivt at kunne forebygge og bekæmpe hvidvask er det nødvendigt, at myndighederne har tilstrækkelige ressourcer.

Regeringen ønsker med dette lovforslag at slå ned på sådan svindel og fremme et ansvarligt erhvervsliv. Det kræver, at der sættes ind over for både selskabs- og regnskabssvindel. Regeringen gør det med lovforslaget muligt at sætte hurtigere og mere målrettet ind overfor økonomisk svindel gennem en styrket kontrol på selskabs- og regnskabsområderne og derved også at understøtte Skatteforvaltningens indsats mod skatteunddragelse. Det sker ud fra regeringens målsætning om at reducere tab for staten i form af skatteunddragelse og tab for private kreditorer som långivere og investorer.

Samtidig ønsker regeringen at styrke kravene til revisor som offentlighedens tillidsrepræsentant, herunder ved at gøre det muligt at indbringe revisor for Revisornævnet for overtrædelser af hvidvaskloven. Regeringen ønsker også med lovforslaget at gøre administrative opgaver lettere for f.eks. de frivillige foreninger ved at indføre en klar hjemmel til, at der kan fastsættes regler om registrering af andre grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) med henblik på anvendelse af nye eller eksisterende teknologiske løsninger, så frivillige foreninger f.eks. kan registrere en eller flere repræsentanter, der kan tegne foreningen, i CVR, så repræsentanterne får mulighed for at bruge deres private MitID til f.eks. SKAT, virk.dk, digital post osv. for foreningen.

Lovforslaget omfatter ændringer af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), revisorloven m.fl.

Regeringen gør det med lovforslaget muligt fremover at gribe ind overfor bl.a. brug af stråmænd, falske identiteter og fiktive adresser. Lovforslaget indfører som noget nyt lovkrav om, at den registrerede ledelse også skal udøve den faktiske ledelse af virksomheden, og indfører samtidig mulighed for kontrol med, at den registrerede ledelse reelt udfører de lovpligtige ledelsesfunktioner. Det vil gøre det muligt fremover at sætte bedre ind overfor brugen af stråmænd. Samtidig betyder lovforslaget, at kontrol med identiteten af den person, der anmelder et selskab til stiftelse, i fremtiden vil blive skærpet, så man kan sætte ind over for identitetsmisbrug, der f.eks. kan ske ved at anvende en anden persons digitale signatur eller NemID-oplysninger. Lovforslaget indfører bedre kontrol med identiteten af personer, herunder om nødvendigt ved fysisk fremmøde, så det i fremtiden bliver vanskeligere at anvende personer med udenlandsk identitet til svindel. Lovforslaget sætter også ind mod brugen af fiktive adresser. Adresseoplysninger i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) vil i fremtiden automatisk blive sammenholdt med oplysninger i f.eks. Bygnings- og Boligregistret (BBR-registeret), og der indføres mulighed for udgående kontrol af, at virksomheden faktisk har en tilstedeværelse på den opgivne adresse. Endelig indfører lovforslaget en grundlæggende regel om, at hvis de fremlagte oplysninger ikke dokumenterer, at adressen eller identiteten på en person er rigtig, så vil den pågældende virksomhed eller person blive nægtet registrering. Samlet styrker regeringen med dette forslag selskabskontrollen, så det i de kommende år vil blive vanskeligere at skjule de ansvarlige bag svindel og misbrug (bagmændene).

Med lovforslaget styrker regeringen regnskabskontrollen på en række områder. Der indføres en bedre mulighed for en risikobaseret og dybdegående kontrol af årsrapporter, hvor årsrapporter udvælges på baggrund af særlige indikatorer, f.eks. udvikling i nøgletal, eller hvor regnskabsoplysningerne sammenholdes med andre oplysninger, f.eks. skatteoplysninger, så det kan afdækkes, om regnskabet reelt afspejler den økonomiske virkelighed. Lovforslaget indfører et nyt krav om, at virksomheder skal indberette deres nettoomsætning til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med, at de indberetter årsrapporten. Det vil gøre det muligt at kontrollere, at årsrapporten er aflagt efter den rigtige regnskabsklasse, og opfylder kravene til virksomheder i den pågældende regnskabsklasse. Det vil også forbedre mulighederne for at kontrollere, at virksomheder, der har fravalgt revision, opfylder betingelserne herfor. Der indføres også mulighed for tvangsopløsning af virksomheder, der nægter at udlevere lovpligtige oplysninger, så de ikke ved at trække udlevering af oplysninger i langdrag kan forhindre, at myndighederne opdager regnskabssvindel. Tilsvarende indføres med lovforslaget mulighed for tvangsopløsning af virksomheder, der ikke efterlever påbud om berigtigelse af ulovlige forhold, f.eks. undlader at berigtige ulovlige kapitalejerlån. Samlet styrker regeringen med dette forslag regnskabskontrollen, så det i de kommende år bliver muligt at reagere hurtigere og kraftigere over for virksomheder, der ikke overholder lovgivningen.

I dag er det ikke muligt at gribe ind efter revisorloven over for revisorers overtrædelse af hvidvaskloven eller rådgivning af klienter i strid med hvidvaskloven. Med lovforslaget gør regeringen det muligt at undersøge revisors rådgivning om hvidvask og at indbringe retsstridig rådgivning

om hvidvask eller overtrædelse af hvidvaskloven for Revisornævnet. For yderligere at styrke kvaliteten af revisionsarbejdet og revisors rolle som offentlighedens tillidsrepræsentant indfører regeringen med lovforslaget nye krav om, at revisor i virksomheder af offentlig interesse skal orientere sin kunde, herunder selskabets revisionsudvalg, om resultaterne af kvalitetskontrollen og undersøgelser af revisors arbejde, samt i alle tilfælde om fældende kendelser fra Revisornævnet. Ligeledes indfører regeringen med lovforslaget krav om offentliggørelse af revisors navn ved offentliggørelse af undersøgelser og Revisornævnets kendelser. Samlet skærper regeringen med dette forslag kravene til revisor som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Erhvervsstyrelsen fører efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) tilsyn med bl.a. revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven samt godkendte ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder. Det er afgørende for en effektiv indsats mod hvidvask og terrorfinansiering, at de ikke-finansielle virksomheder bliver bedre rustet til at opdage og indberette hvidvask m.v. Gennem den seneste tid har revisorer og ejendomsmæglere været i fokus i Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn. Styrelsen har bl.a. startet flere undersøgelser af revisors rolle i forbindelse med sager om mistanke om hvidvask i finansielle virksomheder, ligesom styrelsen har deltaget i en række informationsaktiviteter for ejendomsmæglere. Der er et stort behov for at styrke kontrollen og vejledningsindsatsen på disse områder. Godkendte revisorer og ejendomsmæglere er erhverv, som indtager en særligt betroet funktion, og som følge heraf kræver en godkendelse fra Erhvervsstyrelsen for at kunne udføre deres hverv. Der er praksis for, at virksomheder og personer, som har fået en godkendelse, finansierer deres eget hvidvasktilsyn. Det gælder f.eks. advokater, spiludbydere og finansielle virksomheder. Derfor bør godkendte revisorer og ejendomsmæglere på linje med andre virksomheder og personer med en godkendelse finansiere hvidvasktilsynet på deres eget område. Lovforslaget indeholder således forslag til bestemmelser, der skal sikre rammerne for, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om gebyrfinansiering af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn med godkendte revisorer og revisionsvirksomheder samt godkendte ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder fra og med 2021. Til dækning af omkostningerne i 2020 er Erhvervsstyrelsen efter Finansloven for 2020 (jf. tekstanmærkning nr. 137. ad 08.21.20) bemyndiget til at fastsætte og opkræve gebyrer hos godkendte revisorer og ejendomsmæglere i forbindelse med hvidvasktilsynet.

I forbindelse med en styrket indsats overfor økonomisk svindel og skatteunddragelse er det væsentligt, at der skabes tidssvarende rammer for Erhvervsstyrelsens fremadrettede kontrol på selskabs- og regnskabsområderne. Med lovforslaget får Erhvervsstyrelsen mulighed for en systematisk digital forhåndskontrol, som kontrollerer rigtigheden og fuldstændigheden af selskabs- og regnskabsoplysninger, inden de registreres eller offentliggøres. Det er imidlertid ikke alle forhold, som kan fanges af den digitale forhåndskontrol, og derfor er det på nogle områder nødvendigt med en efterfølgende manuel kontrol, der understøttes af digitale redskaber og dataanalyse. Med lovforslaget lægger regeringen op til en risikobaseret og dybtgående efterfølgende kontrol, som gør det muligt at gribe hurtigere og mere målrettet ind over for de virksomheder, som laver svindel og misbrug på selskabs- og regnskabsområdet. Der bliver også mulighed for at stille krav om, at oplysninger om virksomheder eller personer er bekræftet af en uafhængig tredjepart, f.eks. en advokat eller revisor. Det skaber en større sikkerhed for, at man ikke kan snyde sig uden om en kontrol.

Regeringens lovforslag om den fremtidige kontrol på selskabs- og regnskabsområderne bygger på erfaringer, som følger af den politiske aftale fra 2017 om styrket kontrol og vejledning for at øge regelefterlevelsen på skatteområdet og styrke skatteindtægterne samt sikre mere fair konkurrence mellem virksomhederne. Derudover bygger forslaget på erfaringerne fra lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data fra 2018 samt initiativet fra 2019 om at styrke Erhvervsstyrelsens indsats mod brodne kar på selskabs- og regnskabsområdet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Erhvervsstyrelsen som kontrolmyndighed på selskabs- og regnskabsområdet

2.1.1. Gældende ret

Efter de gældende selskabs- og regnskabslove er det Erhvervsstyrelsens overordnede opgave at være registreringsmyndighed. Styrelsen skal sikre, at de lovkrævede selskabs- og regnskabsoplysninger modtages og offentliggøres. Derved får investorer, långivere og forretningsforbindelser samt myndigheder adgang til oplysninger om ejer- og ledelsesforhold i virksomhederne og deres økonomiske stilling. Lovgivningen pålægger anmelderen af selskabsoplysninger og ledelsen, der påtegner en årsrapport, et strafbelagt ansvar for, at oplysningerne er korrekte. Erhvervsstyrelsen skal som hovedregel alene føre en stikprøvebaseret kontrol med, at selskabs- og regnskabsoplysninger er korrekte, og skal reagere, hvis styrelsen bliver bekendt med ulovlige forhold.

Selskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019 med senere ændringer) og årsregnskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019) indeholder enkelte konkrete bestemmelser om kontrol og reaktioner på lovovertrædelser, men lovene indeholder ikke overordnede bestemmelser om Erhvervsstyrelsens rolle i forhold til kontrol.

Efter årsregnskabslovens § 159, stk. 1, skal Erhvervsstyrelsen gennemføre en stikprøvebaseret kontrol af åbenlyse mangler, dvs. mangler, som fremgår direkte ved en læsning af årsrapporten. Efter årsregnskabslovens § 159, stk. 2, kan styrelsen dog anvende andre kriterier ved udvælgelsen af årsrapporter til undersøgelse. Erhvervsstyrelsen har efter årsregnskabslovens § 154, stk. 1, pligt til straks at offentliggøre årsrapporter og har ikke klar hjemmel til at trække årsrapporter tilbage fra offentliggørelse, selv i tilfælde hvor de er udtryk for grov regnskabssvindel.

Efter selskabslovens § 17, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, der er nødvendige for at tage stil-

ling til, om loven er overholdt, og efter selskabslovens § 17, stk. 2, kan styrelsen i indtil 3 år efter registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Efter selskabslovens § 40, stk. 2, er indbetaling af selskabskapital og bevis herfor en forudsætning for registrering af et kapitalselskab. Efter selskabslovens § 12, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler om anmeldelse og registrering. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelsen om anmeldelse, registrering, gebyr og offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen, hvor det af § 18, stk. 2, fremgår, hvilken dokumentation der kan anvendes som bevis for indbetaling af selskabskapitalen. Efterfølgende kontante kapitalforhøjelser er imidlertid ikke omfattet af dokumentationskravet.

Det følger af de gældende bestemmelser, bl.a. selskabslovens §§ 12, 25, 36, 38, 50, at en række selskabsdokumenter skal udarbejdes, bl.a. stiftelsesdokument, herunder vedtægter og ejerbog. Der er i dag ingen generel bestemmelse i selskabsloven, der fastsætter, at direktionen skal sørge for, at de dokumenter, der skal udarbejdes i henhold til loven, skal opbevares. Det samme gør sig gældende med de fornødne tilpasninger i erhvervsvirksomhedsloven.

Efter selskabslovens § 17, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en efterfølgende kontrol af registreringers lovlighed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Samme bestemmelse følger af § 15 c, stk. 2, i erhvervsvirksomhedsloven.

Årsregnskabsloven indeholder ikke en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen kan anvende ekstern bistand i forbindelse med en regnskabskontrol med ikke-børsnoterede virksomheder. En sådan bestemmelse findes dog i de særlige regler i årsregnskabsloven om Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol af virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked.

Selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, årsregnskabsloven og revisorloven indeholder i dag ikke bestemmelser om, at Erhvervsstyrelsens kontrol med overholdelsen af den enkelte lov kan ske i samarbejde med kontrol på andre lovområder i styrelsen og i samarbejde med andre relevante kontrolmyndigheder som f.eks. Skatteforvaltningen.

Selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og årsregnskabsloven indeholder i dag ikke bestemmelser om offentliggørelse af iværksættelse af kontrol eller af kontrolresultatet. Revisorloven indeholder i § 47 b en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre iværksættelse af en undersøgelse efter revisorloven og resultatet af undersøgelsen, når styrelsen finder det hensigtsmæssigt.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I de senere år har der været en række større og meget alvorlige sager, hvor virksomheder og personer har været brugt til økonomisk kriminalitet. Et fællestræk i flere af sagerne har været, at der ofte gøres brug af urigtige eller forfalskede selskabs- og regnskabsoplysninger med henblik på at skjule, hvad der reelt foregår. Det har på den baggrund vist sig, at de gældende selskabs- og regnskabslove ikke indeholder tilstrækkelige redskaber til, at Erhvervsstyrelsen kan gribe hurtigt og effektivt ind over for dette og sikre retvisende regnskabs- og selskabsoplysninger. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der er behov for, at selskabs- og årsregnskabslovene understøtter Erhvervsstyrelsens rolle som kontrolmyndighed og nærmere afgrænser rammerne for denne kontrol, samt giver styrelsen de nødvendige konkrete kontrolhjemler til, at styrelsen hurtigt og effektivt kan gribe ind overfor økonomisk svindel og misbrug. Samtidig skal selskabs- og årsregnskabslovene fortsat understøtte Erhvervsstyrelsens vigtige opgave som registreringsmyndighed, der sikrer nem registrering og hurtig offentliggørelse af selskabs- og regnskabsoplysninger.

Den gældende årsregnskabslov begrænser som udgangspunkt Erhvervsstyrelsens mulighed for regnskabskontrol, fordi styrelsen efter årsregnskabslovens § 159, stk. 1, skal foretage en stikprøvebaseret kontrol af åbenbare overtrædelser. Den teknologiske udvikling har imidlertid medført, at kontrollen af åbenbare overtrædelser nu sker ved en systematisk digital modtagekontrol, som forebygger, at årsrapporter kan offentliggøres med åbenbare overtrædelser. Samtidig har der vist sig behov for, at Erhvervsstyrelsens efterfølgende regnskabskontrol har en dybdegående karakter, hvor oplysningerne i årsrapporten sammenholdes med en række andre oplysninger, f.eks. oplysninger fra andre myndigheder som Skatteforvaltningen, eller underliggende regnskabs- og bogføringsmateriale. Det er nemlig kun ved en sådan kontrol muligt at opdage grov regnskabssvindel og bevidst skatteunddragelse. Erhvervsministeriet finder derfor, at der er behov for, at Erhvervsstyrelsen både kan udføre en systematisk digital modtagekontrol og en efterfølgende risikobaseret, dybdegående regnskabskontrol. I den forbindelse bør Erhvervsstyrelsen også kunne afvise indberetninger af årsrapporter, der indeholder åbenbare fejl og mangler, så man forebygger, at der offentliggøres årsrapporter med åbenbare fejl og mangler. Erhvervsstyrelsen bør også kunne tilbagetrække offentliggjorte årsrapporter, hvis årsrapporten som helhed er misvisende. Derved kan man undgå, at långivere og investorer handler i tillid til årsrapporter, som ligger offentliggjort i CVR, men hvor Erhvervsstyrelsen allerede har konstateret væsentlige overtrædelser af lovgivningen.

For at styrke Erhvervsstyrelsens kontrolindsats og varetagelse af opgaver som registerførende myndighed, er det nødvendigt, at styrelsen har mulighed for at gribe hurtigt og effektivt ind overfor økonomisk svindel og misbrug. Som kontrolmyndighed bør styrelsen kunne udføre en systematisk forhåndskontrol, som ved brug af digitale løsninger i videst muligt omfang forebygger lovovertrædelser allerede ved indberetning af årsrapporter eller anmeldelse af selskaber. Styrelsen bør også have de nødvendige redskaber til at kunne udføre en hurtig og effektiv efterfølgende kontrol af de forhold, der ikke kan fanges af forhåndskontrollen.

Erhvervsstyrelsens kontrol omfatter ca. 380.000 virksomhedsregistreringer årligt. Det er derfor vigtigt at Erhvervsstyrelsen kan anvende moderne digitale og databaserede teknologier som grundlag for kontrollen. Det gælder både ved

registreringskontrollen i forbindelse med anmeldelser og den efterfølgende risikobaserede kontrol. Såvel regnskabsindberetninger som selskabsanmeldelser sker nu digitalt, og det giver mulighed for at anvende digitale løsninger til at kontrollere stadig flere forhold i forbindelse med indberetningen eller anmeldelsen. Fordelen ved en digital registreringskontrol er, at den kan gennemføres systematisk for alle indberetninger og anmeldelser, den kan gennemføres forebyggende, så styrelsen hjælper virksomhederne med at undgå ulovlige forhold, og den kan gennemføres så kontrollen kun medfører et minimum af byrder. De digitale løsninger bliver mest effektive, hvis de omfatter både kontrollen af de enkelte punkter i indberetningen eller anmeldelsen, og den efterfølgende samlede afgørelse af om indberetningen eller anmeldelsen som helhed godkendes eller afvises. Lovforslaget præciserer derfor også hjemlen til at træffe såkaldte digitale straksafgørelser. På selskabsområdet er der dog behov for manuel kontrol af visse sagstyper, f.eks. fusioner og spaltninger m.v.

Der er dog fortsat behov for en efterfølgende kontrol af om registrerede selskabsforhold er lovlige, da ikke alle forhold kan afdækkes ved registreringskontrollen. Den efterfølgende kontrol er risikobaseret, således at en overflødig kontrol i videst muligt omfang undgås. Risikobaseret kontrol indebærer at kontrollen målrettes kapitalselskaber og personer, hvor risikoen for fejl og ved fejl er størst. Risikoen for fejl er sandsynligheden for at de pågældende kapitalselskaber eller personer har begået lovovertrædelser. Risikoen ved fejl er betydningen eller konsekvensen af de pågældende fejl for kreditorer, långivere og investorer. Den risikobaserede kontrol kræver data eller oplysninger om kapitalselskaber og personer. Med lov nr. 438 af 8. maj 2018 om Erhvervsstyrelsens behandling af data fik Erhvervsstyrelsen en bred hjemmel til at indsamle og sammenkøre data fra andre myndigheder med styrelsens egne data. Med dette lovforslag får Erhvervsstyrelsen bedre hjemler til effektivt at følge op på overtrædelser som afdækkes ved brugen af databaserede analyser som maskinlæring og kunstig intelligens.

Ved denne type kontrol skal Erhvervsstyrelsen være særligt opmærksom på hensynet til virksomhedens retssikkerhed, herunder det generelle forbud mod tvungen selvinkriminering, jf. lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. I almindelighed vil formålet med Erhvervsstyrelsens kontrol dog være at få berigtiget ulovlige forhold i tilknytning til modtagelse og registrering af lovpligtige indberetninger om selskabs- og regnskabsforhold i henhold til regler inden for styrelsens område. Oplysningspligten over for Erhvervsstyrelsen har afgørende betydning for at sikre, at myndigheder og private kan have tillid til rigtigheden af oplysninger om virksomheders økonomi, ledelse og adresse i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR). Henset hertil vil det ikke i almindelighed stride mod hensynet til virksomheders retssikkerhed at håndhæve sådanne oplysningspligter.

En effektiv indsats mod økonomisk svindel og kontrol kræver, at der gennemføres en koordineret kontrol, der omfatter forskellige lovområder internt i styrelsen, f.eks. en samtidig og koordineret kontrol på regnskabs- og selskabsområderne. Der kan også være behov for, at Erhvervsstyrelsens kontrol koordineres med andre myndigheders, herunder ikke mindst Skattestyrelsens kontrolindsats. Ved lov nr. 438 af 8. maj 2018 om Erhvervsstyrelsens behandling af data fik Erhvervsstyrelsen hjemmel til indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver. Der er behov for at sikre, at Erhvervsstyrelsen ikke blot kan udveksle data med andre myndigheder og samkøre sådanne data, men også kan samarbejde på tværs af lovområder og med andre myndigheder om en koordineret kontrolindsats. I forbindelse med, at Erhvervsstyrelsen udfører en koordineret kontrol på tværs af forskellige lovområder, bør den eller de berørte virksomheder orienteres herom, inden kontrollen gennemføres. Lovforslaget understøtter Rigsrevisionens anbefaling i beretning 15/2016 om effektiv kontrol om, at kontrolmyndigheder bør samarbejde med andre myndigheder om en koordineret kontrol, idet dataudveksling mellem myndighederne og/eller samordning af kontrollen vil kunne styrke kontrollens effektivitet og reducere kontrollens belastning for virksomhederne.

Det er afgørende for en effektiv kontrol, at Erhvervsstyrelsen kan være sikker på rigtigheden af de oplysninger, som styrelsen modtager i forbindelse med, at den udfører kontrol. Efter de gældende regler i selskabsloven er der krav til dokumentation for indbetalt selskabskapital i forbindelse med stiftelsen af et kapitalselskab. Dette krav bør også gælde ved senere kapitalforhøjelser, hvor der tilføres selskabet midler ved kontant indbetaling. Det er også en afgørende forudsætning for en effektiv selskabskontrol at Erhvervsstyrelsen har adgang til de selskabsdokumenter, som selskabet efter selskabsloven har pligt til at udarbejde, eller som har dannet grundlag for beslutninger i selskabet. Der bør derfor indføres en pligt til at opbevare sådanne selskabsdokumenter i selskabsloven og det samme gør sig gældende med de fornødne tilpasninger i erhvervsvirksomhedsloven. Styrelsen bør derudover have mulighed for at stille krav om en erklæring fra en uafhængig tredjepart om rigtigheden af oplysninger eller en redegørelse fra regnskabs- og registreringspligtige virksomheder om selskabs- og regnskabsforhold. I forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol kan der navnlig på regnskabsområdet være behov for analyser eller undersøgelser, der kræver særlig specialiseret viden. Erhvervsstyrelsen bør derfor på regnskabsområdet have mulighed for at anvende ekstern bistand i særlige tilfælde.

I en række tilfælde knytter der sig en betydelig offentlig interesse til kontrol på regnskabs- og selskabsområdet, ikke mindst hvor der er tale om påstande eller mistanke om økonomisk svindel og skatteunddragelse for betydelige beløb eller i nogle af landets store virksomheder. I nogle tilfælde udvikler det sig til mediesager, hvor virksomheder og erhvervsdrivende ikke føler, at der er mulighed for en saglig og ordentlig vurdering. Offentlig omtale af økonomisk svindel i sådanne tilfælde kan også skade tilliden til ansvarlighed i erhvervslivet, navnlig hvis der ikke kommer oplysnin-

ger om myndighedernes kontrol. Der bør derfor indføres mulighed for, at Erhvervsstyrelsen i sådanne tilfælde kan offentliggøre iværksættelse af kontrol og resultatet af kontrollen, herunder en eventuel politianmeldelse, på samme måde, som det allerede er tilfældet ved kontrol efter revisorloven.

Med lovforslaget vurderes reguleringen af Erhvervsstyrelsens kontrol at opfylde Rigsrevisionens anbefalinger i beretning 15/2016 om effektiv kontrol.

2.1.3. Den foreslåede ordning

For at undgå unødvendige byrder for lovlydige virksomheder foreslås det, at de fremtidige regler om Erhvervsstyrelsens kontrol på selskabs- og regnskabsområderne som hovedregel bygger på princippet om data- og risikobaseret kontrol. Der kan være tale om at udvælge en gruppe af virksomheder til kontrol ud fra generelle risikoindikatorer. Der kan også være tale om konkrete risikoindikatorer, hvor omstændigheder vedrørende en konkret virksomhed gør det sandsynligt, at der kan være begået lovovertrædelser.

Det foreslås dog at der skal være to undtagelser fra hovedreglen om, at de fremtidige regler om Erhvervsstyrelsens kontrol skal bygge på risikobaseret kontrol. Den ene er systematisk digital forhåndskontrol ved indberetning af regnskaber eller digital registreringskontrol ved anmeldelse af selskaber. Denne kontrol omfatter alle, men er forbundet med meget få byrder for virksomhederne, og giver virksomhederne sikkerhed for, at de ikke kommer til at indberette eller anmelde åbenlyse fejl og mangler. Den anden er tilfældig stikprøvekontrol, som kan være nødvendig for at lave såkaldte nulpunkts undersøgelser, der giver et billede af, hvor mange overtrædelser der begås og på hvilke områder.

Med lovforslaget foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan udføre både forhåndskontrol og efterfølgende kontrol. Det foreslås, at styrelsen får hjemmel til at gennemføre en forebyggende systematisk forhåndskontrol af alle regnskabsindberetninger. For selskabsanmeldelser er der tale om en videreførelse af gældende ret. Denne kontrol er som nævnt ikke risikobaseret, men hjælper til gengæld virksomhederne med at forebygge utilsigtede overtrædelser af lovkrav, og da den foregår samtidig med indberetningen eller anmeldelsen, virker den som udgangspunkt ikke forsinkende. Forhåndskontrollen foregår i vidt omfang ved brug af digitale løsninger, men der er behov for i særlige tilfælde at kunne udtage anmeldelser til manuel behandling. Den systematiske forhåndskontrol kan efter lovforslaget udføres på to måder.

Der kan være tale om en såkaldt hård kontrol, hvor objektive fejl uden bevistvivl medfører afvisning af indberetningen eller anmeldelsen. Den hårde kontrol medfører, at indberetning af en årsrapport eller en selskabsregistrering ikke kan finde sted. Afvisningen vil ske digitalt som en såkaldt straksafgørelse, der kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Der er i den eksisterende indberetningsløsning taget højde for, at mindre virksomheder kan opleve afvisningen som følge af fejlen eller manglen som problematisk. Indberetteren bliver derfor undervejs i forbindelse med indberetningen adviseret om, at der er fejlbehæftede oplysninger eller lignende. Virksomheden kan dermed nå at rette op på forholdet inden indberetningen afsluttes og på den måde undgå afvisningen.

Der kan også være tale om en blød kontrol, hvor indberetning af oplysninger om skønsmæssige forhold, der afviger fra normal praksis, medfører vejledning om, at der kan være tale om en fejl. Virksomheden kan dog vælge uanset vejledningen at fastholde regnskabsindberetningen. Hvis virksomheden vælger ikke at følge vejledning i forbindelse med blød kontrol, vil det blive registreret som en risikoindikator i styrelsens kontrolsystem, der kan medføre efterfølgende kontrol.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får hjemmel i selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, årsregnskabsloven og revisorloven til at foretage en kontrol sammen med eller i tilknytning til en kontrol, der foretages i medfør af anden lovgivning. Det foreslås desuden, at kapitalforhøjelser ved kontant indbetaling af selskabskapital bliver omfattet af de samme dokumentationskrav som ved kontant stiftelse af et kapitalselskab.

Med lovforslaget indføres en klarere hjemmel til at foretage risikobaseret og dybdegående regnskabskontrol, hvor oplysninger i årsrapporten sammenholdes med en række andre oplysninger og dokumentation. Det vil sikre et bedre og mere tidssvarende hjemmelsgrundlag for styrelsens kontrol. Samtidig foreslås det, at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at trække årsrapporter tilbage, hvis styrelsen konstaterer, at der er tale om alvorlige fejl og mangler, som er udtryk for grov regnskabssvindel. Betingelserne for at trække en årsrapport tilbage ved en efterfølgende kontrol er således væsentligt strengere end muligheden for at afvise en årsrapport ved indberetningen. Forklaringen er, at det i almindelighed er vigtigt for regnskabsbrugerne at kunne følge virksomhedens regnskabshistorik, også selvom nogle tidligere offentliggjorte årsrapporter indeholder væsentlige fejl. Der kan imidlertid være årsrapporter, der som helhed er så groft misvisende, at rapporten bør trækkes tilbage uanset det normale hensyn til at kunne følge regnskabshistorikken.

Til at understøtte en effektiv kontrol foreslås det, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at kræve oplysninger eller en redegørelse fra en virksomhed verificeret af en uafhængig tredjepart, f.eks. en revisor eller en advokat, og at styrelsen får mulighed for i særlige tilfælde at anvende ekstern bistand, f.eks. i komplicerede regnskabssager.

For at sikre muligheden for en effektiv kontrol med selskaber og virksomheder foreslås det, at der indføres pligter i både selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven til at opbevare dokumenter, der skal udarbejdes i medfør af bestemmelser i disse love, i en periode på 5 år. Opbevares dokumenterne ikke i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet eller virksomheden. Styrelsen skal ved en afgørelse om at oversende et selskab eller en virksomhed til tvangsopløsning påse proportionalitetsprincippet. Det er således ikke hensigten at tvangsopløse blot fordi det har overset et enkelt dokument. Der skal være tale om, at pligten til opbevaring af dokumenterne grundlæggende ikke har været overholdt. Det foreslås vide-

re, at overtrædelse af pligten til at opbevare selskabs- og virksomhedsdokumenter kan medføre bødestraf.

For at skabe ro og underbygge tillid til erhvervslivet foreslås det, at Erhvervsstyrelsen vil kunne offentliggøre at en kontrol er iværksat og resultatet af kontrollen, herunder en eventuel politianmeldelse. Offentliggørelse kan ske i sager der har offentlig interesse, herunder navnlig i sager der har været omtalt i medierne. I forbindelse med den foreslåede offentliggørelsesordning er overvejelserne fra Justitsministeriets betænkning nr. 1516/2010, herunder hensynet til retssikkerheden, iagttaget.

2.2. Øget mulighed for tvangsopløsning af virksomheder

2.2.1. Gældende ret

I henhold til § 225, stk. 1, i selskabsloven og § 21, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen i dag anmode skifteretten om at opløse en virksomhed, hvis der konstateres et eller flere objektivt konstaterbare forhold, som ikke overholdes. Det gælder f.eks. manglende indsendelse af årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, manglende registrering af ledelse eller hjemsted eller manglende registrering af reelle ejere. Hvis et af forholdene ikke er overholdt, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist for berigtigelse af det konkrete forhold. Sker berigtigelse ikke rettidigt, kan virksomheden oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Efter § 17, stk. 2, sidste pkt., i selskabsloven, og § 15 c, stk. 2, sidste pkt., i erhvervsvirksomhedsloven kan en virksomhed tvangsopløses, hvis bevis for den lovlige vedtagelse af en registrering eller revisorerklæring ikke indsendes til Erhvervsstyrelsen.

Efter selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 5, og § 21, stk. 1, nr. 5, i erhvervsvirksomhedsloven kan styrelsen oversende virksomheder til tvangsopløsning ved manglende opbevaring af dokumentation for reelle ejere. De omfattede virksomheder er forpligtet til at opbevare oplysninger om dets reelle ejere og skal til enhver tid kunne udlevere disse oplysninger. Hvis virksomheden ikke kan udlevere oplysningerne, kan virksomheden oversendes til tvangsopløsning.

Da interessentskabers og kommanditselskabers registrering efter lov om erhvervsdrivende virksomheder ikke er en betingelse for at drive virksomhed, er det ikke muligt at anvende reglerne om tvangsopløsning som sanktion over for disse virksomhedsformer. Der er i stedet særlige regler om sletning af de pågældende virksomheder, jf. § 12, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven.

I forbindelse med styrelsens kontrol af virksomhedernes årsrapporter er det ofte nødvendigt, at de indsender dokumentation for, at oplysninger i årsrapporterne er korrekte. Erhvervsstyrelsen kan efter årsregnskabslovens § 162 pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis de undlader at indsende dokumentation rettidigt og i behørig stand eller at efterkomme et påbud om berigtigelse givet af styrelsen. Tvangsbøder er et pressionsmiddel, der anvendes med henblik på at lovliggøre et af bestemmelsen omfattet forhold eller bringe en ulovlig handling til ophør. Bøden pålægges løbende på daglig eller ugentlig basis i 10 eller 15 uger med henblik på at "tvinge" modtageren til at opfylde en konkret betingelse, f.eks. at indsende dokumentation for, at en overtrædelse er bragt til ophør. Krav på betaling af tvangsbøder bortfalder derfor fra det tidspunkt, hvor der sker behørig berigtigelse af forholdet. Et væsentligt område inden for regnskabskontrollen er kontrol med ulovlige lån til kapitalejere og ledelse, dvs. lån som ikke opfylder betingelserne i selskabslovens §§ 210-215 for at være lovlige. Når styrelsen konstaterer, at lån er ulovlige, bliver selskabet pålagt at kræve lånet tilbagebetalt af de pågældende med strafrente. Mange undlader imidlertid at efterleve disse påbud, uanset at styrelsen pålægger tvangsbøder.

Erhvervsstyrelsen har efter de gældende regler ikke mulighed for at anvende tvangsopløsning i regnskabskontrollen ved manglende dokumentation for, at forhold er i overensstemmelse med loven, eller ved manglende efterlevelse af påbud om f.eks. tilbagebetaling af ulovlige lån til kapitalejere.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsens kontrol på selskabs- og regnskabsområderne er baseret på de grundlæggende beføjelser til at kræve oplysninger om forhold omfattet af lovkrav og til at kunne give påbud om berigtigelse i tilfælde af ulovlige forhold. En effektiv kontrol forudsætter derfor, at styrelsens krav om oplysninger og påbud om berigtigelse bliver efterlevet inden for de frister, som er fastsat af styrelsen. Sker det ikke, er der risiko for tab for offentlige og private kreditorer, fordi økonomisk svindel fortsætter uanset styrelsens krav eller påbud, eller fordi långivere og investorer disponerer i tillid til fejlagtige oplysninger om virksomheden. Tvangsbøder har vist sig ikke at fungere effektivt i forhold til at sikre en hurtig udlevering af oplysninger eller efterlevelse af påbud om berigtigelse. For at sikre en hurtig og effektiv kontrol og beskytte myndigheder og private mod økonomiske tab er det derfor væsentligt, at der både i selskabs- og regnskabskontrollen er mulighed for at oversende virksomheder til tvangsopløsning ved skifteretterne. Muligheden for tvangsopløsning kan i dag anvendes på en række områder i selskabskontrollen, og har vist sig at fungere effektivt. Risikoen for en eventuel tvangsopløsning får de fleste virksomheder til at reagere hurtigt på krav om oplysninger eller påbud om berigtigelse. For de få, der ikke reagerer, har tvangsopløsning den positive effekt, at virksomheden ikke kan fortsætte med svindel og skatteunddragelse.

Det er væsentligt at fremhæve, at hensigten med at anvende mulighed for tvangsopløsning ikke er at gennemføre tvangsopløsninger, men derimod at få virksomheder til at reagere hurtigt på krav om oplysninger og påbud om berigtigelse. Erhvervsstyrelsen vil derfor altid tydeligt gøre opmærksom på risikoen for tvangsopløsning, når styrelsen i selskabskontrollen fremsender krav om oplysninger eller påbud om berigtigelse til virksomheder. Hvis virksomheder henvender sig med en rimeligt begrundet anmodning om en længere frist, vil Erhvervsstyrelsen se positivt herpå. Det er også væsentligt at fremhæve, at selv efter en eventuel over-

sendelse af virksomheden til tvangsopløsning kan den blive genoptaget, hvis den opfylder betingelserne herfor.

De fleste virksomheder efterkommer styrelsens krav om dokumentation, men Erhvervsstyrelsen oplever, at nogle virksomheder ignorerer kravet. Det er navnlig problematisk i de tilfælde, hvor det skyldes, at virksomhederne forsøger at skjule, at der er begået f.eks. økonomisk svindel. Erhvervsstyrelsen har derfor behov for en reaktionsmulighed i regnskabskontrollen, der bevirker, at virksomhederne indsender den krævede dokumentation.

Erhvervsministeriet vurderer, at der er behov for et retsmiddel i regnskabskontrollen, som er tilstrækkeligt indgribende til at sikre hurtig efterlevelse af styrelsens påbud og en hurtig efterlevelse af styrelsens krav om udlevering af oplysninger. Tvangsopløsning har i selskabskontrollen vist sig at være et meget effektivt middel til at sikre overholdelse af væsentlige lovkrav. Erhvervsstyrelsen kan f.eks. oversende virksomheder til tvangsopløsning efter de selskabsretlige regler, hvis de ikke indsender dokumentation for, hvem der er den reelle ejer. Erhvervsministeriet finder derfor, at der bør indføres en bredere adgang til at kunne anvende tvangsopløsning også i regnskabskontrollen for at sikre en hurtigere indgriben overfor ulovlige forhold.

Interessentskaber og kommanditselskaber bliver ikke tvangsopløst, men slettes i stedet i CVR-registeret. For disse virksomheder er det relevante alternativ til tvangsbøder derfor sletning fra Erhvervsstyrelsens register. Der bør derfor indføres en videre mulighed for sletning af interessentskaber og kommanditselskaber, så sletning af disse virksomheder vil kunne ske under de samme betingelser, som kræves for en tvangsopløsning.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget lægges der op til en mere udbredt anvendelse af mulighed for tvangsopløsning af virksomheder i regnskabskontrollen, hvis de ikke følger Erhvervsstyrelsens påbud om berigtigelse af ulovlige forhold eller undlader at give krævede oplysninger. Ændringen forventes at føre til, at væsentlige lovkrav f.eks. om kapitalejerlån hurtigere bliver efterlevet, og at styrelsen hurtigere kan sikre retvisende oplysninger om virksomheders økonomi og ledelse i CVR. Det foreslås, at styrelsen får klar hjemmel til at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, hvis den ikke efterlever styrelsens påbud om at bringe ulovlige forhold til ophør, herunder hvis den ikke dokumenterer tilbagebetaling af ulovlige lån til kapitalejere eller ledelse, eller hvis den undlader at give lovpligtige oplysninger til styrelsen. I forhold til selskabsloven foreslås det, at de forhold, der kan føre til tvangsopløsning, samles i § 225, stk. 1, så bestemmelsen kan give det samlede overblik over, hvilke forhold der er tale om. Tilsvarende foreslås i medfør af erhvervsvirksomhedsloven. Med forslaget udvides muligheden for tvangsopløsning desuden, så den også omfatter manglende erklæring fra revisor, advokat eller anden sagkyndig om selskabs- eller regnskabsforhold.

Herudover foreslås en adgang til tvangsopløsning ved tilsidesættelse af krav om opbevaring af dokumenter i medfør af selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven. Opbevaring af lovpligtige dokumenter er afgørende for, at Erhvervsstyrelsen kan udføre en effektiv efterfølgende kontrol af, at beslutninger træffes i overensstemmelse med lovgivningen, herunder registreringers lovlighed.

Ved henvendelse om oplysninger eller påbud, der i tilfælde af manglende reaktion kan medføre tvangsopløsning, vil Erhvervsstyrelsen gøre virksomheden tydeligt opmærksom på, at manglende efterlevelse inden for den angivne frist vil medføre, at virksomheden vil blive oversendt til tvangsopløsning, samt gøre opmærksom på, at hvis virksomheden har behov for en længere frist kan den henvende sig til styrelsen for at aftale nærmere. Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen efter lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Digital Post fra offentlige afsendere fremsender alle meddelelser, herunder krav om oplysninger eller påbud, digitalt til virksomhedens e-boks, og at meddelelser fremsendt på denne måde anses som modtaget af virksomheden.

De nuværende muligheder i årsregnskabsloven for at pålægge tvangsbøder foreslås bevaret, men foreslås fremover kun anvendt i særlige tilfælde, f.eks. når Erhvervsstyrelsen kræver oplysninger om visse forhold fra virksomhedens revisor. I denne situation vil det ikke være rimeligt at anvende muligheden for tvangsopløsning af virksomheden, fordi det er revisor, som ikke fremkommer med de krævede oplysninger. Tvangsopløsning kan dog anvendes, hvis det er virksomheden, som ikke fremlægger en erklæring fra en revisor, jf. den foreslåede § 159 d i årsregnskabsloven. Det foreslås derimod ikke, at Erhvervsstyrelsen først skal pålægge tvangsbøder, inden styrelsen kan anvende muligheden for tvangsopløsning, da dette vil være uforeneligt med hensynet til en hurtig kontrol, der kan begrænse tab for offentlige og private kreditorer.

2.3. Styrket kontrol med fravalg af revision og anvendelse af regnskabsklasse

2.3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler om revisionspligt kan en virksomhed efter årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 3. pkt., fravælge revision, hvis den i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af følgende tre størrelsesgrænser:

1) En balancesum på 4 mio. kr.,
2) en nettoomsætning på 8 mio. kr. og
3) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 12.

Efter årsregnskabslovens § 7 skal små virksomheder aflægge årsrapport efter reglerne for regnskabsklasse B. Små virksomheder er virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

a) En balancesum på 44 mio. kr.,
b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og
c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50.

Årsregnskabslovens fastsætter på baggrund af de samme tre parametre størrelsesmæssige grænser for, hvornår en virksomhed skal aflægge årsrapport efter reglerne for mellemstore henholdsvis store virksomheder.

Størrelsen af virksomhedens nettoomsætning er således af væsentlig betydning for, efter hvilken regnskabsklasse, en virksomhed skal aflægge årsrapport, og for om en virksomhed kan fravælge revision.

Små og mellemstore virksomheder kan imidlertid efter de gældende regler i årsregnskabsloven undlade at oplyse virksomhedens nettoomsætning i årsrapporten, og langt de af virksomhederne benytter sig i dag af den mulighed.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen har ikke efter gældende ret fuldt ud kendskab til de nødvendige oplysninger for at kunne kontrollere, om en virksomhed har fulgt kravene til årsrapporten, som gælder for den regnskabsklasse, som virksomheden er omfattet af.

Erhvervsstyrelsen har heller ikke alle nødvendige oplysninger for at kunne fastslå, om en virksomhed, der har fravalgt revision, opfylder kravene herfor. Rigsrevisionen har i sin beretning 17/2018 udtrykt, at den ikke finder det tilfredsstillende, at Erhvervsstyrelsen ikke har alle de oplysninger, der skal til for at kontrollere, om virksomheder, der fravælger revision, lever op til betingelserne for at fravælge revision.

Erhvervsministeriet finder det vigtigt at fastholde hensynet til beskyttelse af små og mellemstore virksomheders konkurrencesituation, men ministeriet mener ikke, at det forhindrer, at der indføres krav om, at små og mellemstore virksomheder forpligtes til at oplyse deres nettoomsætning til Erhvervsstyrelsen, hvis disse oplysninger ikke offentliggøres og undtages fra aktindsigt. Med en sådan ordning kan Erhvervsstyrelsen fremover kontrollere, at virksomhedens årsrapport er aflagt efter reglerne i den korrekte regnskabsklasse og kontrollere, om virksomheden lovligt har fravalgt revision.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i årsregnskabsloven om, at en virksomhed, der har udnyttet muligheden for ikke at oplyse nettoomsætningen i årsrapporten, skal indberette sin nettoomsætning til Erhvervsstyrelsen samtidig med, at den indsender årsrapporten. Erhvervsstyrelsen får dermed et forbedret grundlag for at kontrollere overholdelsen af årsregnskabsloven, herunder om virksomheder, der har fravalgt revision, opfylder de størrelsesmæssige betingelser herfor.

Henset til at oplysningen om en virksomheds nettoomsætning anses at være en konkurrencefølsomoplysning, foreslås det, at oplysningen om små og mellemstore virksomheders nettoomsætning skal behandles som fortrolig. Oplysningen offentliggøres derfor hverken som en del af virksomhedens årsrapport eller på anden vis. De indberettede oplysninger om nettoomsætning vil i udgangspunktet være omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2, da der er tale om en oplysning om en virksomheds forretningsforhold. Efter § 30 er det imidlertid en betingelse for at undtage en sådan oplysning fra retten til aktindsigt, at det er af væsentlig økonomisk betydning for den virksomhed oplysningen vedrører, at anmodningen ikke imødekommes. For ikke at prisgive hensynet til hemmeligholdelsen af oplysningen, foreslås en ubetinget undtagelse fra retten til aktindsigt for de indberettede oplysninger om nettoomsætning.

Oplysningen vil efter indberetningen være tilgængelig for Erhvervsstyrelsen i styrelsens it-systemer og vil kunne videregives til andre myndigheder i medfør af lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data og forvaltningsloven. Disse myndigheder vil også skulle respektere oplysningens fortrolige karakter samt undtagelsen fra retten til aktindsigt.

Det var været undersøgt, om oplysningen om de omfattede virksomheders nettoomsætning eventuelt kunne hentes fra Skatteforvaltningen. Dette har imidlertid vist sig ikke at være muligt. Ikke alle de relevante virksomheder er omfattede af krav om indberetning af nettoomsætning til Skatteforvaltningen, og for virksomheder, der indberetter nettoomsætning til Skatteforvaltningen, vil denne ikke være opgjort efter driftsmæssige men efter skattemæssige principper. Uanset om Erhvervsstyrelsen kunne få oplysning om (den tilnærmede) nettoomsætning fra en stor del af de omfattede virksomheder fra Skatteforvaltningen, ville dette ikke være en hensigtsmæssig løsning. Dette skyldes, at det er helt centralt, at Erhvervsstyrelsen allerede på tidspunktet for modtagelsen af den indberettede årsrapport får mulighed for at samkøre oplysningen om nettoomsætningen med oplysninger i årsrapporten om balancesum og antal ansatte, så der kan foretages en digital kontrol. Dette vil bl.a. på sigt kunne være en hård kontrol af, om en virksomhed overholder de størrelsesmæssige betingelser for at kunne fravælge revision. Udfordringen er her, at denne samtidighed ikke eksisterer, da indberetning af nettoomsætning til Skatteforvaltningen først skal ske senest 1. juli, mens indberetning af årsrapporten for langt hovedparten af virksomhederne (virksomheder med kalenderåret som regnskabsår) skal ske senest 31. maj.

2.4. Styrket kontrol med stråmænd, falske identiteter og fiktive adresser

2.4.1. Gældende ret

Efter selskabslovens § 10, stk. 1, og erhvervsvirksomhedslovens § 11, stk. 1, skal medlemmerne af ledelsen i en virksomhed registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Efter selskabslovens § 17, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven, regler i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er tilstede. Tilsvarende bestemmelse følger af § 15 c, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven.

Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse har efter selskabslovens §§ 115-118 ansvaret for forskellige forhold, alt efter hvilken ledelsesstruktur selskabet har valgt, og hvilket ledelsesorgan den pågældende er ansat i. Ledelsen kan som

udgangspunkt kun bestå af fysiske personer. Erhvervsvirksomhedsloven fastsætter ikke i dag ledelsens opgaver.

Der er imidlertid ikke i selskabsloven et krav om, at de personer, der er registreret som medlem af ledelsen, rent faktisk skal udøve de ledelsesopgaver, som er fastlagt i loven. Selskabslovens nuværende udformning indebærer derfor, at det er muligt at registrere fysiske personer som ledelsesmedlemmer, til trods for, at de ikke udfører egentlige ledelsesfunktioner.

For personer med CPR-nummer registreres CPR-nummeret i forbindelse med registrering i Erhvervsstyrelsen i henhold til § 17, i bekendtgørelse nr. 1377 af 12. december 2019 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen). I dag valideres personers identitet ved brug af CPR-oplysninger. For personer uden CPR-nummer følger det af § 17, stk. 2, nr. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at der i forbindelse med registreringen skal indtastes pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, oplysning om udstedelsesland for passet eller identifikationskortet samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Foto af gyldigt pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen. Desuden skal den pågældendes køn angives. Selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven fastsætter imidlertid ikke særlige regler om kontrol af personers identitet.

Efter § 6 i anmeldelsesbekendtgørelsen kan en virksomhed eller en person, der er bemyndiget af virksomheden, få adgang til at foretage registrering m.v., når virksomheden eller personen er

1) accepteret af Erhvervsstyrelsen som bruger,
2) har indgået en aftale med Erhvervsstyrelsen, der regulerer de nærmere regler for brugen af selvbetjeningsløsningen, eller
3) benytter en digital signatur eller NemID, som er accepteret af Erhvervsstyrelsen.

Når anmelder bliver anmodet om at indsende dokumentation for, at en registrering er lovligt foretaget, kan Erhvervsstyrelsen efter de nuværende bestemmelser alene anmode om dokumentation for selve registreringens lovlighed. Styrelsen kan således efter de gældende regler ikke kræve, at anmelder skal indsende yderligere dokumentation for sin identitet, da dette umiddelbart gøres ved at benytte en digital signatur.

Selskaber omfattet af selskabsloven og virksomheder, der skal registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, skal efter § 15, stk. 1, nr. 3, henholdsvis § 37, stk. 1, nr. 3, i anmeldelsesbekendtgørelsen, registreres med en adresse og hjemstedskommune, hvor det er muligt at komme i kontakt med virksomheden. Selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven indeholder imidlertid ikke nærmere regler om kontrol af virksomhedens hjemsted. Der er tilsvarende krav om, at personer, som registreres i henhold til selskabsloven eller erhvervsvirksomhedsloven, skal have registreret adresse, men ikke nærmere regler om kontrol hermed.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

En meget stor del af de grundlæggende virksomhedsdata, som er afgørende for myndighedernes kontrolindsats og for erhvervslivet i forbindelse med indgåelse af kontrakter, långivning og investeringer, er tilgængelige i CVR. Det har derfor væsentlig samfundsøkonomisk betydning, at både myndigheder og erhvervslivet generelt kan handle i tillid til, at data er korrekte – herunder oplysninger om personer tilknyttet virksomheder.

Der har de senere år været en række sager med brug af stråmænd, hvor formålet har været at skjule de ansvarlige personer bag økonomisk svindel og skatteunddragelse. Der har typisk været tale om selskaber, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende. Er der indsat stråmænd i ledelsen, vil det være vanskeligt for Erhvervsstyrelsen og andre private og offentlige aktører at finde frem til de reelt ansvarlige for en virksomhed.

Det er bestyrelsen og direktøren, som kan drages til ansvar, hvis et selskab går konkurs med gæld eller kriminelle forhold. Anvendelsen af stråmænd betyder imidlertid, at det kan være svært at stille de ansvarlige bagmænd til ansvar for deres handlinger. De personer, der bliver registreret ind i et selskab som stråmænd, ved ofte ikke, hvad de går ind til. Det hænder også, at personers identitet bliver misbrugt til registrering som ledelsesmedlemmer. Dvs., at disse personer f.eks. bliver indsat som direktør i en virksomhed, uden at de er bekendt med det.

Det vurderes derfor, at det er nødvendigt, at der indføres en bestemmelse om, at personer, der registreres som ledelsesmedlemmer, skal være de personer, der udøver den faktiske ledelse, og at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at udføre kontrol af, om de pågældende faktisk udøver den lovpligtige ledelse., Hvis de fremlagte oplysninger ikke dokumenterer, at adressen eller identiteten på en person er rigtig bør Erhvervsstyrelsen kunne afvise at registrere eller styrelsen bør kunne afregistrere den pågældende person. Problematikken vurderes også at være aktuel i forhold til virksomheder, der skal være registreret i henhold til erhvervsvirksomhedsloven. Eftersom erhvervsvirksomhedsloven i dag ikke fastsætter bestemmelser om ledelsens opgaver, bør bestemmelserne om bestyrelsens og direktionens opgaver finde tilsvarende anvendelse.

Det vurderes ligeledes at være behov for, at Erhvervsstyrelsen entydigt kan identificere personer, der registreres i tilknytning til en virksomhed. Den entydige identifikation er relativt uproblematisk for personer med CPR-nummer, da valideringen sker op mod CPR. Erhvervsstyrelsen har ved flere lejligheder kunnet konstatere, at der for personer uden CPR-nummer ikke altid oplyses korrekte adresser på indtrådte personer, og der er udfordringer med at sikre, at der er tale om reelle kopier af pas.

Det har derfor væsentlig betydning, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at kræve verificering af personers identitet, herunder mulighed for fysisk fremmøde, for at sikre, at personen er den, som vedkommende udgiver sig for. Er der herefter fortsat ikke sikkerhed for en persons identitet, er det

nødvendigt, at Erhvervsstyrelsen har mulighed for at afvise at registrere, eller afregistrere den pågældende person, hvis kontrollen sker efter registreringen.

Det har også væsentlig betydning, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at sætte ind over for muligt misbrug af digitale identiteter. Eftersom anmelderen indestår for lovligheden af registreringerne, bør Erhvervsstyrelsen kunne efterprøve, at det er den pågældende, der har foretaget en registrering i styrelsens selvbetjeningsløsning. Samme problemstilling gør sig gældende, når personer med CPR-numre bliver registreret ind i ledelsen af en virksomhed af en anden person (anmelderen). I dette tilfælde vil den person, der er blevet registreret om ledelsesmedlem, få en advisering tilsendt i sin digitale postkasse. Såfremt en bagmand kontrollerer den registrerede persons digitale signatur, har vedkommende ikke mulighed for at reagere på de tilsendte adviseringer, fordi det er bagmanden, der har adgang til den digitale postkasse.

Det nødvendiggør, at styrelsen kan kræve verificering af en anmelders identitet, herunder mulighed for at kræve fysisk fremmøde for at sikre, at anmelder er den person, som vedkommende udgiver sig for. Er der herefter fortsat tvivl om anmelderens identitet, bør Erhvervsstyrelsen have mulighed for at afvise at registrere det anmeldte forhold. Ligeledes bør Erhvervsstyrelsen have mulighed for at afvise at registrere eller afregistrere en person, hvis identiteten ikke kan verificeres. Samme tiltag foreslås i forbindelse med identifikationskontrol af personer, der skal registreres i tilknytning til en virksomhed for at sikre entydig identifikation. Misbrug af en persons identitet til registrering af personen i tilknytning til en virksomhed vil falde ind under dette tiltag.

Virksomheders hjemsted er den adresse, hvor virksomheden kan kontaktes, dvs. modtage post, og det skal være muligt at komme i kontakt med ledelsen eller en repræsentant for ledelsen, f.eks. en advokat. Det er afgørende, at det er muligt at forkynde en stævning mod virksomheden på virksomhedens registrerede hjemsted. For nuværende valideres alle danske virksomheders adresser af Danmarks Adresse Register (DAR). Udfordringen ved alene at validere en adresse mod DAR er, at DAR ikke indeholder data om, hvad og om der forefindes en fysisk bygning på den pågældende adresse. En valideret adresse kan således være en transformerstation, en mark, eller en ubebygget grund. Der er derfor behov for også at validere adresser mod BBR for at sikre, at der er en bygning på adressen, og i visse tilfælde er det nødvendigt at gennemføre en udgående kontrol for at sikre, at der er tale om en lovlig adresse, og at virksomheden har en tilstedeværelse i den pågældende bygning.

Der har de senere år været en række sager, hvor fiktive adresser har været brugt i et forsøg på at skjule de ansvarlige bag økonomisk svindel og skatteunddragelse. Forkerte hjemsted for virksomheder og ugyldige bopælsadresser for personer gør det selvsagt vanskeligt for Erhvervsstyrelsen og andre private og offentlige aktører at finde frem til de reelt ansvarlige for en virksomhed. Internationalt er der stor fokus på gennemsigtighed i selskabskonstruktioner for at forebygge hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Offentligt tilgængelige oplysninger medvirker til at dæmme op herfor, men det forudsætter, at oplysningerne er valide. Det har væsentlig betydning, at både myndigheder og erhvervslivet generelt kan handle i tillid til, at grunddata om virksomheder er korrekte. Erhvervsstyrelsens kontrol har vist, at der ofte ikke er overensstemmelse mellem adresseoplysninger i CVR og de faktiske forhold, både i forhold til adresser her i landet og i forhold til udenlandske adresser.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres krav i selskabsloven henholdsvis erhvervsvirksomhedsloven om, at personer, der registreres som ledelsesmedlemmer, reelt skal udføre de lovkrævede ledelsesfunktioner, og at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at udføre kontrol hermed og afvise at registrere eller afregistrere den pågældende person, hvis der er tvivl herom. For virksomheder, der skal registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, foreslås desuden, at bestemmelserne om bestyrelsens og direktionens opgaver i selskabslovens §§ 115, 117 og 118 skal finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at udføre en effektiv kontrol af identiteten af personer, der skal registreres i tilknytning til en virksomhed, herunder stille krav om fysisk fremmøde, og hjemmel til at afvise at registrere eller afregistrere den pågældende person, hvis der efter kontrollen fortsat er tvivl om dennes identitet.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at kræve verificering af en anmelders identitet, herunder mulighed for at kræve fysisk fremmøde for at sikre, at anmelder er den person, som vedkommende udgiver sig for. Er der herefter fortsat tvivl om anmelderens identitet, foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan afvise at registrere, det anmeldte forhold.

Herudover foreslås det, at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at foretage udgående kontrol af virksomheders hjemstedsadresser for at sikre, at virksomheden er kontaktbar på adressen, ligesom der foreslås hjemmel til kontrol af personers bopælsadresse.

2.5. Styrket tilsyn med godkendte revisorer

2.5.1. Gældende ret

Revisorloven finder anvendelse ved revisors afgivelse af revisionspåtegninger på regnskaber, herunder revisors udtalelser om ledelsesberetninger i henhold til årsregnskabsloven, og ved revisors afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Loven finder derimod ikke anvendelse på revisors rådgivningsvirksomhed, herunder rådgivning om overholdelse af hvidvaskloven. Erhvervsstyrelsen nedsætter efter § 43 i revisorloven et revisornævn. Revisornævnet består af 1 formand, der skal være dommer, og mindst 16 andre medlemmer, hvoraf 8 skal være godkendte revisorer og 8 skal være repræsentanter for regnskabsbrugerne. Klager over, at en revisor ved udførelsen af erklæringsopgaver efter lovens § 1, stk. 2 og 3, har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan indbringes for Revisornævnet. Det følger heraf, at

revisor ikke kan indbringes for nævnet for rådgivningsydelser, da de ikke er omfattet af revisorloven, eller for overtrædelser af anden lovgivning. Efter revisorlovens § 44 kan nævnet, hvis det finder, at revisor har tilsidesat sine pligter efter revisorloven, tildele en advarsel eller pålægge revisor en bøde, betinget frakende revisor godkendelsen, nedlægge forbud mod, at revisor udøver nærmere angivne aktiviteter, eller frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Revisornævnet kan ikke pålægge sanktioner for revisors overtrædelse af anden lovgivning, herunder hvidvaskloven. En revisors eller revisionsvirksomheds tilsidesættelse af forpligtelser efter hvidvaskloven, f.eks. lovens kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer eller kapitel 4 om undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt er strafbelagt efter lovens § 78, stk. 1 og 2.

Fristen for at indbringe en klage for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt. Fristen afbrydes ved indgivelse af en klage til Revisornævnet.

Revisornævnet offentliggør nævnets afgørelser på sin hjemmeside. Afgørelser vedrørende fysiske personer offentliggøres i anonymiseret form. Undtagelsen for offentliggørelse af navn på fysiske personer udnytter en option i EU-direktivet om revisorer (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF).

Den gældende revisorlov regulerer ikke forholdet mellem en revisor og dennes klient. Loven indeholder således ikke bestemmelser om, i hvilket omfang revisor skal orientere sin klient eller dennes revisionsudvalg om fældende kendelser fra Revisornævnet eller afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen på baggrund af undersøgelser.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Revisorloven blev gennemgribende ændret i 2016, bl.a. med indførelse af moderne principper om anvendelse af risikobaseret kontrol. Revisorloven afspejler og er i vidt omfang forbillede for de ændringer, som nu foreslås i selskabs- og regnskabslovene. Der har dog også vist sig behov for enkelte ændringer af revisorloven.

I de senere år har en række alvorlige sager om overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) givet anledning til politisk opmærksomhed. Revisorer er underlagt en række forpligtelser efter hvidvaskloven, såsom kundekendskab og underretning. Hertil kommer, at revisorer rådgiver virksomheder om overholdelse af loven. Erhvervsstyrelsen har imidlertid ikke hidtil efter revisorloven haft mulighed for at gribe ind over for revisorers overtrædelse af hvidvaskloven eller rådgivning af klienter i strid med hvidvaskloven. En politisk aftale af 27. marts 2019 mellem Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance lægger op til skærpede sanktioner over for revisorer. Det anføres i aftalen, at der bør indføres skærpede sanktioner overfor godkendte revisorer, som i deres egenskab af rådgivere groft eller gentagne gange overtræder hvidvaskloven. Revisorer bærer et stort ansvar for at yde saglig og forsvarlig rådgivning til deres kunder og på den måde medvirke til at forebygge og forhindre, at der sker hvidvask og finansiering af terrorisme. Revisornævnet bør derfor kunne fratage en godkendt revisor dennes godkendelse/autorisation, hvis revisoren groft eller gentagne gange tilsidesætter reglerne i hvidvaskloven, i det omfang forholdet ikke er medtaget under en straffesag.

Erhvervsministeriet finder derfor, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sit tilsyn af revisorer bør have mulighed for at undersøge revisors rådgivning om hvidvask og at indbringe retsstridig rådgivning om hvidvask eller overtrædelse af hvidvaskloven for Revisornævnet, som kan sanktionere retsstridig rådgivning eller overtrædelse af hvidvaskloven med bødestraf og i yderste konsekvens forbud mod bestemte aktiviteter eller direkte frakendelse af retten til at være revisor. Indbringelse af sager for Revisornævnet vil ske på baggrund af en væsentlighedsvurdering af den konkrete sag i overensstemmelse med revisorlovens almindelige væsentlighedskriterie for indbringelse af sager for Revisornævnet.

Den gældende forældelsesfrist på 5 år for indbringelse af sager for Revisornævnet har vist sig at give udfordringer i store, komplicerede kontrolsager i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen igangsætter en undersøgelse på et tidspunkt, der ligger tæt på udløbet af forældelsesfristen på 5 år. Når en undersøgelse indebærer et omfattende arbejde med at fremfinde og vurdere relevante dokumenter til belysning af sagens faktum m.v., kan styrelsen have svært ved at gennemføre og afslutte undersøgelsen tids nok til, at en eventuel klage kan indgives til Revisornævnet inden udløbet af forældelsesfristen på 5 år. Forinden indgivelse af klagen skal styrelsen således efter de almindelige forvaltningsretlige regler fortage en høring af den, som undersøgelsen retter sig mod. En undersøgelse igangsættes ofte på baggrund af omtale af kritisable forhold i større erhvervsvirksomheder i medierne, og hvor de omtalte forhold kan berøre flere regnskabsår. Der er derfor behov for at kunne afbryde forældelsesfristen ved igangsættelse af en undersøgelse.

Den gældende bestemmelse om anonymisering af Revisornævnets kendelser, hvis der er tale om fysiske personer, strider mod hensynet til gennemsigtighed i forhold til revisors stilling som offentlighedens tillidsrepræsentant. Det er således uhensigtsmæssigt, at f.eks. en revisors navn ikke offentliggøres i tilfælde, hvor Revisornævnet træffer en fældende afgørelse vedrørende den pågældende. Det foreslås, at kendelser altid offentliggøres med navnet på den indklagede, dog ikke hvis Revisornævnet blot tildeler revisor en advarsel. Dette vil være en tilbagevenden til den tidligere retstilstand før ændringen af revisorloven i 2016, hvor dog den indklagedes persons navn også blev offentliggjort ved tildelte advarsler.

En revisor har efter de gældende regler i revisorloven ikke pligt til at orientere sin kunde, hvor Revisornævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår fejl eller mangler i en opgave, der er udført af revisor for denne kunde. Revi-

sors kunde er derfor ikke sikret information om fejl eller forsømmelser begået af revisor, f.eks. i tilfælde hvor Revisornævnet finder, at revisor under revisionen ikke har været opmærksom på alvorlige fejl ved aflæggelsen af kundens årsrapport. Erhvervsstyrelsen er på grund af sin tavshedspligt afskåret fra at orientere revisors kunde om indholdet af en kendelse fra Revisornævnet.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide revisorlovens anvendelsesområde, så Erhvervsstyrelsen kan iværksætte undersøgelser af revisorers eller en revisionsvirksomheders tilsidesættelse af forpligtelser efter hvidvaskloven, f.eks. lovens kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer eller kapitel 4 om undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt, uanset om der er tilknytning til en erklæringsopgave eller ej. Styrelsen vil ligeledes kunne iværksætte undersøgelser vedrørende de pågældendes rådgivning af kunder om disses forpligtelser efter hvidvaskloven. Det foreslås også at gøre det muligt at indbringe en revisionsvirksomhed eller en revisor for Revisornævnet for disses tilsidesættelse af revisionsvirksomhedens henholdsvis revisorens forpligtelser efter hvidvaskloven, eller for rådgivning af kunder i strid med disses forpligtelser efter hvidvaskloven. Adgangen til at indbringe en revisionsvirksomhed eller en revisor for Revisornævnet vil være et alternativ i forhold til muligheden for at føre en straffesag mod den pågældende for overtrædelse af hvidvasklovgivningen. Procesøkonomiske hensyn vil kunne føre til, at det er mest hensigtsmæssigt at indbringe en sag for Revisornævnet frem for at indgive politianmeldelse med henblik på, at der rejses en straffesag efter hvidvaskloven. Der er tale om en ny sagstype, hvorfor det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over antallet af sager, som vil blive rejst, men antallet forventes at være begrænset.

Revisorers eller revisionsvirksomheders tilsidesættelse af forpligtelser efter hvidvaskloven, f.eks. lovens kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer eller kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt er strafbelagt efter lovens § 78, stk. 1 og 2. Rejses der ikke straffesag, er der ikke andre muligheder for at iværksætte sanktioner over for revisionsvirksomheder eller revisorer. Det er efter gældende regler ikke muligt at indbringe revisionsvirksomheder eller revisorer for Revisornævnet for overtrædelse af hvidvaskloven for disses tilsidesættelse af forpligtelser efter loven, da forholdet er uden for revisorlovens anvendelsesområde.

Det foreslås, at Revisornævnet fastsætter en disciplinær sanktion i de tilfælde, hvor nævnet finder det godtgjort, at den indklagede revisionsvirksomhed eller revisor har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven. De sanktioner, som Revisornævnet kan pålægge ved behandlingen af en klage for tilsidesættelse af hvidvaskloven, er de sanktioner, der er angivet i revisorlovens § 44, dvs. advarsel, bøde, betinget frakendelse, forbud samt fratagelse af revisors godkendelse.

Det foreslås at ændre forældelsesfristen i revisorloven, så fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet kan afbrydes ved Erhvervsstyrelsens meddelelse til den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen retter sig mod, om at styrelsen har iværksat en undersøgelse. Meddelelsen til den pågældende skal indeholde en beskrivelse af de forhold, som undersøgelsen vedrører, hvilket typisk vil være en angivelse af, at undersøgelsen vedrører, om pågældende anses for at have tilsidesat en forpligtelse efter revisorloven ved revisionen af en eller flere årsrapporter for en bestemt virksomhed. Den foreslåede bestemmelse medfører, at forældelsesfristen afbrydes, indtil Erhvervsstyrelsen har afsluttet sin undersøgelse og taget stilling til indgivelse af en klage til Revisornævnet.

Det foreslås, at navnet på den indklagede fremover offentliggøres i alle fældende afgørelser fra Revisornævnet. Bestemmelsen medfører, at Revisornævnets kendelser vedrørende en fysisk person offentliggøres med oplysning om pågældendes identitet, så pågældendes navn vil fremgå. Der vil fortsat ske anonymisering af identiteten for andre personer, som måtte være nævnt i kendelsen. Undtaget fra offentliggørelse af den fysiske persons identitet er kendelser, hvor nævnet tildeler den indklagede person en advarsel, samt hvor offentliggørelse af den fysiske persons identitet vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet, en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvor offentliggørelse vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende.

Det foreslås, at revisor fremover får pligt til at orientere sin klient om fældende kendelser fra Revisornævnet. Det er uden betydning, om kundeforholdet måtte være ophørt på det tidspunkt, hvor Revisornævnet afsiger kendelsen. Tilsvarende regler om orientering foreslås i forhold til revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden (børsnoteret eller finansiel virksomhed) i forhold til kvalitetskontroller og undersøgelser udført af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at revisorlovens straffebestemmelse i § 54, stk. 1, som giver mulighed for at straffe overtrædelse af pligter efter revisorloven med bøde, udvides til at omfatte de nye pligter, som foreslås indført. Det drejer sig om revisors pligt til at orientere revisionsudvalg om rapporten i forbindelse med en kvalitetskontrol, revisors pligt til at orientere revisionsudvalg vedrørende en undersøgelse af revisors arbejde samt revisors pligt til at orientere revisors kunde om en fældende kendelse fra Revisornævnet, jf. forslagets § 4, nr. 19.

2.6. Mulighed for registrering af andre grunddata for at kunne bruge nye teknologiske løsninger

2.6.1. Gældende ret

CVR-loven fastsætter regler om registrering af grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) for juridiske enheder, der er registreringspligtige i henhold til anden lovgivning, som f.eks. selskabsloven eller den skatteretlig lovgivning. CVR-loven giver dog også mulighed for, at juridiske

enheder, der ikke er omfattet af en registreringspligt, kan registrere oplysninger i CVR.

Formålet med CVR er, jf. CVR-lovens § 2, bl.a. at indeholde grunddata om juridiske enheder, jf. CVR-lovens § 3, der er erhvervsdrivende eller arbejdsgivere. I henhold til CVR-lovens § 11, stk. 5, 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om registrering af andre juridiske enheder end nævnt i CVR-lovens § 3, herunder frivillige registreringer. Erhvervsstyrelsen har udnyttet denne hjemmel til at fastsætte bestemmelser i kapitel 4 i bekendtgørelse om Det Centrale Virksomhedsregister og www.cvr.dk (CVR-bekendtgørelsen) om registrering af foreninger, som ikke er registreringspligtige (frivillige foreninger).

De grunddata, der for juridiske enheder optages i CVR, følger af CVR-lovens § 11. Erhvervsstyrelsen kan, jf. CVR-lovens § 11, stk. 4, fastsætte regler om, i hvilket omfang de i CVR-lovens § 11, stk. 1 og 2, nævnte grunddata eller andre grunddata kan eller skal registreres og vedligeholdes i CVR. Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 11, stk. 4, i CVR-loven, at der kan være tale om et nyt kommunikationsmedie eller om at give mulighed for at optage grunddata, som andre offentlige myndigheder har hjemmel til at registrere, men hvor det vil være uhensigtsmæssigt at opbygge et særskilt register alene på grund af en enkelt ny type oplysning. Det fremgår, at der kun vil være mulighed for at optage grunddata, som allerede er indberettet til andre registre.

CVR-loven indeholder dermed i dag ikke en klar hjemmel til at fastsætte bestemmelser om registrering af grunddata for at kunne bruge nye eller eksisterende teknologiske løsninger. Dermed kan der f.eks. ikke gives mulighed for en registrering af en eller flere repræsentanter for en frivillig forening, som dermed på nemmere vis vil kunne blive tilsluttet det nye NemLog-in, der har nogle fordele, bl.a. at det bliver muligt for virksomheder at bruge privat NemID (MitID) som identifikationsmiddel for erhvervsidentiteter og dermed f.eks. bruge det kommende private MitID både til privat brug og i privat netbank og i erhvervsmæssig/foreningsmæssig sammenhæng, f.eks. mod de offentlige selvbetjeningsløsninger.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

For at kunne tilslutte sig i den kommende erhvervsløsning i NemLog-in og oprette erhvervsidentiteter, skal frivillige foreninger tilslutte sig NemLog-in. I den proces skal de frivillige foreninger have en repræsentant, som kan tegne foreningen. Det kan f.eks. være roklubbens formand eller kassereren i en bridgeklub. Efter en tilslutning til NemLog-in ville den pågældende kunne bruge sit private MitID til f.eks. SKAT, virk.dk, digital post osv. for foreningen – ligesom en medarbejder-signatur bruges i dag.

Vil en frivillig forening oprette en bankkonto, kan den derudover i dag blive mødt med krav fra bankens side om oplysninger om foreningens reelle ejere som led i, at banken skal udføre kunde-kendskabsprocedurer efter reglerne i hvidvaskloven. Reelle ejere i foreningen er typisk bestyrelsen eller de tegningsberettigede i bestyrelsen, hvorfor foreningen skal dokumentere ledelsesoplysninger og tegningsret over for banken. Den foreslåede registrering vil også gøre denne proces nemmere for de frivillige foreninger.

Den foreslåede registrering vil gøre det muligt at anvende den langt nemmere og automatiske tilslutning til NemLog-in, som andre virksomhedstyper kan gøre brug af, og tilslutning til det nye NemLog-in vil dermed blive langt nemmere for de frivillige foreninger, som så slipper for at fremfinde dokumenter, scanne disse og indsende dem, hvorefter dokumenterne skal verificeres i en manuel arbejdsgang.

Da frivillige foreninger ikke er lovregulerede, findes der ikke regler om, hvem der f.eks. kan tegne den pågældende forening. Foreningerne er heller ikke forpligtede til at registrere f.eks. formanden og kassereren som tegningsberettigede, ligesom de heller ikke er forpligtede til at indberette eventuelle vedtægter, beslutningsreferater og lignende.

På baggrund af ovenstående er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det skal fremgå klart af CVR-lovens § 11, stk. 4, at der kan fastsættes regler for en registrering af andre grunddata med det formål at kunne bruge nye eller eksisterende teknologiske løsninger. Dermed vil det f.eks. være muligt at fastsætte regler, så frivillige foreninger får mulighed for at foretage en registrering i CVR af en eller flere repræsentanter, der kan tegne foreningen. Det vil lette og automatisere tilslutningsprocessen til Nemlog-in. Registreringen skal være frivillig for den enkelte frivillige forening.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at hjemlen i CVR-lovens § 11, stk. 4, tydeliggøres så det fremgår klart, at der kan fastsættes regler for en registrering af andre grunddata for at kunne bruge nye eller eksisterende teknologiske løsninger.

Dermed bliver det klart, at det er muligt at fastsætte bestemmelser om registrering af andre grunddata for at kunne bruge nye eller eksisterende teknologiske løsninger, som f.eks. regler for en registrering af en eller flere repræsentanter for en frivillig forening. Dermed vil f.eks. frivillige foreninger få mulighed for at foretage en frivillig registrering af en eller flere repræsentanter, der kan tegne foreningen, så de frivillige foreninger nemmere kan tilslutte sig det nye NemLog-in.

De nærmere regler om en sådan registrering foreslås fastsat ved bekendtgørelse, således at de følger de eksisterende bestemmelser om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system. Det betyder bl.a., at registreringen skal foretages gennem Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.

Det foreslås, som konsekvens af muligheden for at registrere repræsentanter i frivillige foreninger, at CVR-lovens § 18, stk. 3, 4 og 6, præciseres, så personoplysninger om repræsentanter offentliggøres og opdateres i Det Centrale Virksomhedsregister på samme vis som personoplysninger om fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer.

2.7. Gebyrfinansiering af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn med godkendte revisorer og ejendomsmæglere

2.7.1. Gældende ret

Der er i gældende ret ingen gebyrordning for så vidt angår det tilsyn, som Erhvervsstyrelsen udfører efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019 med senere ændringer.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Godkendte revisorer og ejendomsmæglere er erhverv, som indtager en særligt betroet funktion, og som følge heraf kræver en godkendelse fra Erhvervsstyrelsen for at kunne udføre deres hverv. Der er praksis for, at virksomheder og personer med en godkendelse finansierer deres eget hvidvasktilsyn. Det gælder f.eks. advokater, spiludbydere og finansielle virksomheder.

Erhvervsministeriet finder derfor, at godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere bør finansiere hvidvasktilsynet på deres eget område på linje med andre virksomheder og personer med en godkendelse.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere skal betale et årligt gebyr til Erhvervsstyrelsen for at dække Erhvervsstyrelsens omkostninger for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder samt ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder i henhold til hvidvaskloven. Lovforslaget indeholder således forslag til bestemmelser, der skal sikre rammerne for, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om gebyrfinansiering af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn med godkendte revisorer og revisionsvirksomheder samt godkendte ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder fra og med 2021.

Opkrævningen af gebyrer til finansiering af tilsynet af revisorer og revisionsvirksomheder foreslås beregnet ud fra antal godkendte revisorer, der er tilknyttet en godkendt revisionsvirksomhed. Gebyret vil blive beregnet som et årligt gebyr, der opkræves hos alle godkendte revisionsvirksomheder, der er optaget i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder den 1. januar i kontrolåret. Der vil dog ikke blive opkrævet gebyr af revisionsvirksomheder, der alene har til formål at eje ejerandele i andre godkendte revisionsvirksomheder, dvs. rene holdingvirksomheder.

Opkrævningen af gebyrer til finansiering af tilsynet af godkendte ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder i henhold til hvidvaskloven foreslås beregnet ud fra den enkelte godkendte ejendomsmægler. Gebyret vil blive beregnet som et årligt gebyr, der pålægges alle godkendte ejendomsmæglere, der er optaget i Ejendomsmæglerregisteret den 1. januar i kontrolåret. Gebyret vil blive opkrævet hos den enkelte godkendte ejendomsmægler.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016) – og den supplerende danske databeskyttelseslov (lov nr. 502 af 23. maj 2018) – fandt anvendelse fra den 25. maj 2018. Databeskyttelsesreglerne gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Det foreslås i § 1, nr. 13 (årsregnskabslovens § 159 e) og § 2, nr. 8 (selskabslovens § 23 i), at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til, i særlige tilfælde, at kunne offentliggøre en meddelelse om, at styrelsen har eller vil iværksætte en kontrol af en virksomhed samt offentliggøre resultatet af en kontrol, herunder beslutningen om politianmeldelse. Det vil i udgangspunktet være oplysninger om juridiske personer, hvorfor der ikke er tale om personoplysninger. Da reglerne dog også foreslås indført for virksomheder omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, jf. forslagets § 3, nr. 13 (erhvervsvirksomhedslovens § 17 i), kan der være tale om behandling af almindelige personoplysninger, hvorved databeskyttelsesreglerne skal iagttages.

Endvidere er de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 4, nr. 14 og 15, hvorefter Erhvervsstyrelsen ved offentliggørelsen af en undersøgelsessag kan offentliggøre revisors identitet, og hvorefter Revisornævnet skal offentliggøre revisors identitet ved fældende kendelser, jf. de specielle bemærkninger, forslag til regler som indebærer en behandling af almindelige personoplysninger.

De relevante bestemmelser om, hvornår almindelige personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, findes i databeskyttelsesforordningen. I databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling kun er lovlig, hvis mindst en af betingelserne i stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Det følger bl.a. af stk. 1, litra c og e, at en behandling er lovlig, hvis den er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning nr. 45, at hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have et retsgrundlag i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 129-130 er inddraget i de bestemmelser, hvor der pågår en ny behandling af persondata.

Ifølge forordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det på baggrund af ovenstående muligt, i medfør af artikel 6, stk. 1, litra c og e, om behandling af personoplysninger på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundet interesse, at indføre mere specifikke bestemmelser, end forordningen indeholder. Med de foreslåede bestemmelser indføres nationale særregler for behandling af almindelige personoplysninger. Se mere herom under de specielle bemærkninger til § 1, nr. 13, § 2, nr. 8 og § 3, nr. 13. Den foreslåede behandling af perso-

noplysninger, herunder offentliggørelse af personoplysninger i forbindelse med kontrolsager, vil ligge inden for rammerne af den hjemmel, der er nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse. Tjeklisten vedrørende udarbejdelse af nye nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, jf. betænkning nr. 1565/2017, del I – bind I, s. 168 ff., er iagttaget, og det er Erhvervsministeriet vurdering, at de foreslåede bestemmelser er i overensstemmelse hermed.

Det er på den baggrund Erhvervsministeriets opfattelse, at de foreslåede offentliggørelsesbestemmelser i lovforslagets §§ 1-4, kan vedtages inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen. Det er endvidere vurderingen, at reglerne ikke strider mod databeskyttelsesloven.

Med lovforslagets § 6, nr. 1, indføres en mulighed for Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler om registrering af andre grunddata i CVR med henblik på anvendelse af nye teknologiske løsninger. Tanken er at fastsætte regler om, at frivillige foreninger får mulighed for frivilligt at registrere repræsentanter i CVR, så de frivillige foreninger får mulighed for at blive tilsluttet til det nye NemLog-in. De nærmere regler i bekendtgørelsen om repræsentanternes personoplysninger vil følge de eksisterende bestemmelser om personoplysninger for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer.

4. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører, at Erhvervsstyrelsen vil skulle udføre kontroller, som styrelsen ikke tidligere har foretaget.

Lovforslaget betyder bl.a., at Erhvervsstyrelsen fremover i øget omfang skal validere identiteter og adresser efter selskabslovgivningen. Styrelsen kan således stille yderligere krav til dokumentationen af en persons identitet, ligesom styrelsen fremover validerer adresseoplysninger op mod BBR (Bygnings- og Boligregistret) og om nødvendigt foretager udgående kontrol af adresser. Også for styrelsens regnskabskontrol medfører lovforslaget nye opgaver, bl.a. i forhold til kontrol af, om der er anvendt korrekt regnskabsklasse og en øget kontrol af, om revision lovligt er fravalgt. Lovforslaget medfører ikke organisatoriske ændringer i Erhvervsstyrelsen.

Lovforslaget indebærer derudover administrative konsekvenser i forhold til en øget brug af tvangsopløsning ved manglende oplysninger eller manglende efterlevelse af påbud, f.eks. om tilbagebetaling af ulovlige kapitalejerlån. Det skønnes, at antallet af tvangsopløsninger kan stige med op til ca. 600 årligt. Det vil i så fald medføre øgede udgifter i størrelsesorden 2,5 mio. kr. til domstolene og 7,5 mio. kr. til Skatteforvaltningen. Det bemærkes i øvrigt, at der i et vist omfang vil være tale om fremrykning af tvangsopløsninger, som formentlig ville være kommet på et senere tidspunkt, samt at anvendelsen af tvangsopløsning vil træde i stedet for anvendelsen af tvangsbøder.

Lovforslaget nødvendiggør desuden afholdelse af udgifter til opgradering af allerede eksisterende it-systemer. Det gælder f.eks. i forhold til den digitale forhåndskontrol på selskabs- og regnskabsområderne. Desuden må der påregnes udgifter til løbende drift af systemerne. De planlagte systemopgraderinger og udvikling af nye it-løsninger kan effektueres forud for de relevante bestemmelsers ikrafttræden. Der er for alle systemer tale om mindre ændringer, der derfor ikke skal risikovurderes i Statens It-råd.

Forslaget til gebyrfinansiering af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder samt ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder skal dække Erhvervsstyrelsens tilsvarende omkostninger til hvidvasktilsyn med revisorer og ejendomsmæglere. Lovforslagets bestemmelser om gebyrfinansiering forventes ikke at medføre væsentlige implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Erhvervsstyrelsen er efter Finansloven for 2020 (jf. tekstanmærkning nr. 137. ad 08.21.20) bemyndiget til at fastsætte og opkræve gebyrer hos godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere til dækning af omkostningerne i 2020.

Hvidvaskindsatsen styrkes med i alt 12 mio. kr. årligt i perioden 2020-2023 til bl.a. flere tilsyn og en øget vejledningsindsats. Finansieringen af indsatsen indebærer, at der indføres et årsgebyr for godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere på hhv. 2.275 kr. pr. revisor og 310 kr. pr. ejendomsmægler i 2021. Gebyrerne skal fremover dække udgifterne til de tilsyn, der i forvejen foretages med disse brancher, samt nye tilsyn. Som følge af gebyrfinansieringen af det eksisterende udgiftsniveau til tilsyn med disse brancher, tilbageføres den hidtidige bevillingsfinansiering heraf, svarende til 0,8 mio. kr. årligt. Herudover vil bl.a. den øgede vejledningsindsats overfor virksomheder om de gældende hvidvaskregler samt en styrkelse af hvidvaskindsatsen i de brancher, der ikke er omfattet af de nye gebyrordninger, blive bevillingsfinansieret med i alt 6,1 mio. kr. i 2020 og 4,1 mio. kr. i hvert af årene 2021-2023.

Lovforslagets bestemmelser om registrering af frivillige foreninger i CVR vurderes at koste det offentlige ca. 7 mio. kr. Der er indgået en aftale om delt finansiering mellem Digitaliseringsstyrelsen og Erhvervsstyrelsen.

Øvrige udgifter forbundet med lovforslaget er finansieret af en bevilling på Finansloven for 2020.

Forslaget har ikke implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med princip 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling. Opkrævning af gebyrer for hvidvasktilsyn indføres som et objektivt kriterium for alle godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med princip 4 om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data. Med forslaget er der på tværs af lovforslagets lovområder forsøgt at skabe mere ensartede kontrolhjemler for at skabe et bedre grundlag for samarbejde i styrelsens kontroller ved anvendelse af fælles datagrundlag og mulig-

hed for at samarbejde med andre myndigheder om en koordineret kontrolindsats. Derudover vil det blive lettere for virksomhederne at navigere i lovgivningen, når begreber og lovhjemler på tværs er konsistente.

Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på princip 5 om sikker og tryg datahåndtering, hvorved der er taget hensyn til persondataenes karakter. Derfor vil enhver videregivelse af personoplysninger efterleve de gældende regler om databeskyttelse. Se yderligere herom under afsnit 3 ovenfor.

Endeligt er der ved udarbejdelsen af lovforslaget – i overensstemmelse med princip 7 om at forebygge fejl og snyd – sikret, at der opnås klare hjemler til at udnytte de digitale muligheder for at kontrollere eller validere sagsoplysninger i Erhvervsstyrelsens register.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, der vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. De administrative konsekvenser består primært i angivelse af nettoomsætning i forbindelse med indberetning af årsrapport, dokumentation for kontante kapitalforhøjelser samt orientering af revisionsudvalg om resultatet af kvalitetskontrollen.

Udgiften til intensiveret tilsyn med godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere for overholdelse af hvidvaskloven foreslås finansieret ved et gebyr for godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere. Gebyret foreslås opkrævet hos den enkelte revisionsvirksomhed på grundlag af antal tilknyttede godkendte revisorer henholdsvis hos den enkelte godkendte ejendomsmægler som et fast årligt gebyr. Gebyrets størrelse er estimeret ud fra det forventede ressourcetræk på de enkelte typer af tilsyn.

Hvidvasktilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, der er godkendt efter revisorloven, forventes fra 2021 at medføre en årlig omkostning på ca. 6,8 mio. kr. Gebyret beregnes på grundlag af antallet af revisorer, der er tilknyttet en godkendt revisionsvirksomhed pr. 1. januar i kontrolåret. Der opkræves dog ikke gebyr hos revisionsvirksomheder, der alene har til formål at eje ejerandele i andre godkendte revisionsvirksomheder. Primo januar 2020 er ca. 3.400 godkendte revisorer tilknyttet en revisionsvirksomhed, der er registreret i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Det estimeres, at 400 revisorer er tilknyttet en revisionsvirksomhed, der alene har til formål at eje ejerandele i andre godkendte revisionsvirksomheder. Gebyret for hvidvasktilsynet i 2021 forventes derfor at udgøre ca. 2.275 kr. pr. revisor. Gebyret foreslås opkrævet hos den enkelte godkendte revisionsvirksomhed.

Hvidvasktilsynet med ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder forventes fra 2021 at medføre en årlig omkostning på ca. 1,1 mio. kr. Gebyret beregnes på grundlag af antallet af ejendomsmæglere, der er optaget i Ejendomsmæglerregisteret pr. 1. januar i kontrolåret. Pr. december 2019 er ca. 3.500 ejendomsmæglere registreret i Erhvervsstyrelsens Ejendomsmæglerregister. Gebyret for hvidvasktilsynet i 2021 forventes derfor at udgøre ca. 310 kr. pr. ejendomsmægler. Gebyret foreslås opkrævet hos den enkelte godkendte ejendomsmægler.

Beregningerne er baseret på det antal timer, der går til forberedelse, gennemførelse og efterbehandling af et gennemsnitligt hvidvasktilsyn.

Gebyret indeholder alene udgifterne relateret til tilsyn. Alle øvrige opgaver relateret til hvidvasktilsynet er bevillingsfinansieret ved finansloven for 2020. Det drejer sig bl.a. om vejledningsindsats, undervisning, internationalt arbejde, tværgående samarbejde - nationalt som internationalt, it-udvikling, lovarbejde, ministerbetjening mv.

Der er tale om et omkostningsbestemt gebyr for hvidvasktilsynet af godkendte revisorer og ejendomsmæglere, der kan reguleres efter pris- og lønudviklingen.

Erhvervsministeriet har vurderet, at principperne ikke er relevante for de konkrete ændringer i forslaget, da det ikke påvirker virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller eller udmøntes i en ny digital erhvervsrettet løsning.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

En stor del af lovforslaget vedrører selskabs- og regnskabskontrol, og EU-direktiverne regulerer ikke hvordan man nationalt skal udføre kontrollen på disse områder. Hovedparten af ændringerne er derfor ikke udtryk for overimplementering, men national regulering på områder, som ikke er dækket af EU-reglerne. Enkelte ændringer kan dog siges at vedrøre forhold, som er omfattet af EU-reguleringen. Det er dog alle krav der ikke medfører væsentlige byrder for virksomhederne.

Lovforslagets § 1, nr. 4, der indfører et krav i årsregnskabsloven om, at virksomheder, der ikke oplyser deres nettoomsætning i årsrapporten, skal indberette nettoomsætningen til Erhvervsstyrelsen, vurderes ikke at være omfattet af EU-reguleringen. Kravet har imidlertid sammenhæng med regler i EU´s regnskabsdirektiv, direktiv 2013/34/EU. Direktivet indeholder krav om, at store virksomheder skal oplyse deres nettoomsætning i årsrapporten, hvilket indebærer, at nettoomsætningen bliver offentliggjort som en del af årsrapporten. Medlemsstaterne kan tillade, at små og mellemstore virksomheder ikke skal oplyse deres nettoomsætning i årsrapporten. Danmark har udnyttet denne undtagelse i årsregnskabslovens §§ 32 og 81. Lovforslaget ændrer ikke herpå. Forslaget om krav om indberetning af nettoomsætning indebærer netop ingen ændring af, hvilke oplysninger virksomhederne skal oplyse i deres årsrapport, men indfører et krav om, at en regnskabsmæssig oplysning skal indberettes

til Erhvervsstyrelsen med henblik på at forbedre styrelsens og eventuelle andre myndigheders kontrolmuligheder. Den indberettede oplysning offentliggøres ikke, og oplysningen er ikke omfattet af retten til aktindsigt. Regnskabsdirektivet regulerer kravene til indholdet i årsrapporter, men ikke krav om øvrige indberetninger til myndigheder. Forslaget om krav om indberetning af nettoomsætning anses derfor for at være udtryk for national regulering på et område, der ikke er dækket af EU-reglerne.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF (transparensdirektivet) med efterfølgende ændringer artikel 24, stk. 4, litra h, at Finanstilsynet skal have bemyndigelse til at undersøge, om de i direktivet nævnte oplysninger er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis overtrædelser afsløres. Direktivet er implementeret i årsregnskabslovens § 159 a. Bestemmelsen fastslår, at for virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af lovgivningen. Transparensdirektivets artikel 2 åbner mulighed for, at en udsteder af gældsbeviser, hvis pålydende er mindst 1.000 EUR, kan vælge et andet hjemland, end hvor udsteder har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Lovforslagets § 1, nr. 16, som med en enkelt ændring videreføre den gældende § 159 a, medfører som noget nyt, at Finanstilsynet ikke kontrollerer oplysninger i årsrapporter og halvårsrapporter, hvis udstederen har valgt et andet hjemland end Danmark, og dette land udfører kontrol med udstederens årsrapporter og halvårsrapporter.

Forslag til offentliggørelse af personoplysninger (§ 16 i lovforslagets § 2, nr. 6) gennemfører artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), og ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, som indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register. Der er tale om en videreførelse af den gældende § 18 i selskabsloven.

Forslag til opbevaringspligt af selskabsdokumenter (§§ 17-19 i lovforslagets § 2, nr. 6) kan anses for overimplementering, dog uden væsentlige byrder forbundet hermed. En række af de dokumenter, der skal udarbejdes efter selskabsloven, bl.a. §§ 25-29, 36, 38, 127, 237-242, 255-260, gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar. Direktivet indeholder imidlertid ikke krav om opbevaring for selskaberne. Derimod er selskabers pligt til at opbevare oplysninger om reelle ejere i selskabslovens § 58 a, stk. 5, en gennemførelse af artikel 1, nr. 15, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU. De foreslåede bestemmelser om opbevaring af selskabsdokumenter medfører ikke ændringer i kravet til dokumenterne og dokumenternes indhold, men alene en pligt til opbevaring af dokumenterne. Opbevaringspligten vurderes som nødvendig af hensyn til Erhvervsstyrelsens varetagelse af kontrolopgaver.

Forslaget om ændring af den kurs, der skal oplyses i vederlagsrapporten (§ 139 b, stk. 3, nr. 4, i lovforslagets § 2, nr. 11) gennemfører en korrekt implementering af artikel 9 b, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, hvoraf det bl.a. fremgår, at de væsentligste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder kursen og datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf, skal oplyses. Med forslaget ændres således »kursen på tildelingstidspunktet« til »udnyttelseskursen«.

Forslag om dokumentation for kontante kapitalforhøjelser (§ 174, skt. 1, 2. pkt., i lovforslagets § 2, nr. 12) kan anses for overimplementering, dog uden væsentlige byrder forbundet hermed. Ved stiftelse af et selskab i andre værdier end kontanter stilles krav om en vurderingsberetning efter selskabslovens § 36, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation). Samme krav er gældende ved kapitalforhøjelser i andre værdier end kontanter. EU-reglerne kræver således kun dokumentation, når der er tale om andre værdier end kontanter. Det er imidlertid tilsvarende vigtigt at sikre, at selskaber, der stiftes ved kontant indbetaling eller senere gennemfører en kapitalforhøjelse ved kontant indskud af selskabskapitalen, faktisk tilfører selskabet de pågældende kontante midler. Det vurderes derfor ikke at være tilstrækkeligt, at de gældende regler kun stiller krav om bevis for kontant indbetaling af selskabskapital i forbindelse med et selskabs stiftelse. Det vil også være nødvendigt ved en kontant kapitalforhøjelse.

Forslaget om, at muligheden for at anvende en ledelseserklæring ved omdannelser udgår (§ 319, stk. 1, og § 324, stk. 1, i lovforslagets § 2, nr. 15), vil være en overimplementering i forbindelse med en ikke udnyttet option i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation). Artikel 54 i det kodificerede selskabsdirektiv fastsætter, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mindst de samme garantier som visse bestemmelser vedr. stiftelse, indrømmes i forbindelse med en omdannelse til et aktieselskab. Dette gælder bl.a. bestemmelserne om redegørelse fra sagkyndige samt undtagelsesmuligheden for at anvende en ledelseserklæring. Direktivets ar-

tikel 54 er implementeret i selskabslovens §§ 319, stk. 1, og 324, stk. 1, hvori det er bestemt, at der skal udarbejdes en vurderingsberetning, jf. selskabslovens §§ 36 og 37, eller en ledelseserklæring, jf. selskabslovens § 38. Artikel 49, stk. 1-3, i det kodificerede selskabsdirektiv fastsætter krav om, at der ved stiftelse af aktieselskaber skal udarbejdes en redegørelse fra sagkyndige, hvis der sker indskud i form af andre værdier end kontanter (vurderingsberetning). Kravet om vurderingsberetning er implementeret i selskabslovens §§ 36 og 37. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende kravet om redegørelsen efter artikel 49, jf. artikel 50 og 51, når der er tale om aktiver, som tidligere har været underlagt en vurdering med tilstrækkelig sikkerhed, og når der samtidig offentliggøres en erklæring om indskuddet. Denne undtagelsesmulighed er implementeret i selskabslovens § 38. Anvendelsen af en ledelseserklæring ved omdannelser udgår, idet muligheden ikke er praktisk anvendelig.

Forslag til offentliggørelse af personoplysninger (§ 15 b i lovforslagets § 3, nr. 10) gennemfører ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, som indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register. Der er tale om en videreførelse af den gældende § 15 d i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Med lovforslaget ændres der i bestemmelser, som implementerer regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv), som vedrører kontrol af revisorer. På revisorområdet gælder endvidere Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 537/2014/EU af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden). Direktivet er et minimumsdirektiv, som giver medlemslandene mulighed for at gå længere end de fastsatte minimumskrav, men de fleste af de foreslåede ændringer er forslag, der ligger inden for de krav, der er i direktivet, herunder krav, der har sammenhæng med regler i direktivet, f.eks. regulerer forholdet mellem revisor og dennes kunde (orienteringspligt).

Dog er der to ændringer, som går ud over de krav, EU-reguleringen fastsætter. Forslaget om offentliggørelse af revisors identitet (lovforslagets § 4, nr. 15) om ændring af revisorlovens § 47 c, stk. 2, medfører, at identiteten på fysiske personer, der af Revisornævnet pålægges en sanktion, ikke anonymiseres. Herved bringes retstilstanden tilbage til de regler, der var gældende før den ændring af revisorloven, der blev gennemført ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love. Ved denne ændringslov udnyttede Danmark en option i artikel 30c, stk. 3, 2. afsnit, 2. pkt., i direktiv 2014/56/EU, hvorefter en medlemsstat kan beslutte, at en offentliggørelse eller offentlig meddelelse ikke skal indeholde personoplysninger.

Desuden er det vurderingen, at forslaget om revisors rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven (§ 4, nr. 10) udgør en national særregel, da der er tale om en udvidelse af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, der ikke omfatter rådgivningsydelser.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. november 2019 til den 30. december 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), ASE, Bonniers Publications A/S, Bryggerforeningen, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Computershare, COOP Danmark A/S, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Skibsmæglerforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Eksportforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervs-Fremme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Iværksætter Forening, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater. Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsankenævnet, Finans Danmark, Finansforbundet, Finans og Leasing, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Brugsforeninger, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, FTF – Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Færøernes Landsstyre, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen i Aarhus, Handelshøjskolen i København – CBS, HK Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark, IT-Branchen, KL, Komiteen for god fondsledelse, Komiteen for god selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kooperationen, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landsdækkende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LO – Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, LD Fonde, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS, Realkreditrådet, Revisornævnet, formanden for, landsdommer Henrik Bitsch, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, SEGES, SMVdanmark, Syddansk Universitet, Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

Anden del af udkast til lovforslag om ændring af revisorloven og lov om formidling af fast ejendom m.v. (gebyr for hvidvasktilsyn med revisorer og ejendomsmæglere) har i perioden fra den 13. december 2019 til den 6. januar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, CEREDA, Dansk Erhverv, Dansk Ejendomsmægler-forening, Danske Advokater, Danske Bogholdere, DI – Dansk Industri, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Finans Danmark, Foreningen af interne revisorer, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, ISOBRO, Landbrugets Rådgivningscenter, Liberale Erhvervs Råd, OX-FAM IBIS, Revifora – foreningen for revision, økonomi og ledelse og Revisorgruppen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Udgifterne til Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn med godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere finansieres af erhvervene selv igennem årsgebyret. Herunder finansieres det eksisterende tilsynsniveau med disse brancher fremover af gebyrer, hvilket giver et lille provenu (0,8 mio. kr.), som er indregnet i den samlede finansieringsmodel.	Det forventes, at lovforslaget medfører merudgifter til behandling af en stigning i antal tvangsopløsninger på op til 600 årligt. Det vil medføre øgede udgiften i størrelsesorden 2,5 mio. kr. til domstolene og 7,5 mio. kr. til Skatteforvaltningen. Der vil dog i et vist omfang være tale om fremrykning af tvangsopløsninger, som formentlig ville være kommet på et senere tidspunkt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Det forventes, at lovforslaget medfører merudgifter på i alt 13 mio. kr. til kontrolaktiviteter på nye områder samt udvikling og drift af nye IT-løsninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget kan medføre udgifter for virksomheder til bl.a. dokumentation for kontante kapitalforhøjelser, krav om uafhængig tredjepartserklæring og orientering af revisionsudvalg om resultatet af kvalitetskontrollen. Godkendte revisorer bliver omfattet af et årsgebyr fra 2021. Gebyret dækker Erhvervsstyrelsens omkostninger til hvidvasktilsynet med godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, der udgør ca. 6,8 mio. kr. Det svarer til et gebyr på ca. 2.275 kr. pr. revisor i 2021. Godkendte ejendomsmæglere bliver ligeledes omfattet af et årsgebyr fra 2021. Gebyret dækker Erhvervsstyrelsens omkostninger til hvidvasktilsynet med godkendte ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, der udgør ca. 1,1 mio. kr. Det svarer til et gebyr på ca. 310 kr. pr. ejendomsmægler i 2021.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		De administrative konsekvenser for erhvervslivet forventes ikke at overstige 4 mio. kr. årligt.

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Enkelte delelementer af forslaget er udtryk for overimplementering, men der er ikke væsentlige byrder forbundet hermed for virksomhederne.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA X	NEJ

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 32, stk. 1, i årsregnskabsloven kan en virksomhed sammendrage en række poster i virksomhedens resultatopgørelse, herunder nettoomsætningen og produktionsomkostningerne, så virksomheden alene oplyser bruttofortjenesten eller -tabet. Muligheden kan anvendes af små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, og af mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, jf. årsregnskabslovens § 78, stk. 3, der fastsætter, at § 32 finder anvendelse på virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. Det er dog kun mellemstore virksomheder – og ikke store virksomheder – omfattet af regnskabsklasse C, der kan anvende muligheden i § 32, hvilket følger af § 81, 1. pkt., i årsregnskabsloven.

Baggrunden for, at små og mellemstore virksomheder kan udelade en så væsentlig oplysning af resultatopgørelsen, er, at oplysning om nettoomsætningens størrelse og de tilhørende produktionsomkostninger traditionelt anses for at kunne skade virksomheden i dens konkurrence med andre virksomheder.

Det foreslås i et nyt *stk. 4* i § 32, at årsregnskabslovens § 138, stk. 6, finder anvendelse, når en virksomhed benytter muligheden i stk. 1.

Det betyder, at virksomheder, der med henvisning til § 32, stk. 1, udelader nettoomsætningen i deres resultatopgørelse, gøres opmærksomme på, at de har pligt til at indberette nettoomsætningen til Erhvervsstyrelsen i medfør af § 138, stk. 6.

Den foreslåede ændring hænger sammen med forslaget til et nyt stk. 6 i § 138, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 2

Efter det gældende § 135, stk. 7, 1. pkt. kan Erhvervsstyrelsen beslutte, at en virksomhed ikke kan fravælge revision i indeværende og de 2 følgende regnskabsår, hvis styrelsen ved en undersøgelse af årsrapporten i henhold til § 159 konstaterer væsentlige fejl eller mangler i forhold til selskabslovgivningen eller regnskabslovgivningen.

Det foreslås i *1. pkt.*, at hvis Erhvervsstyrelsen ved en kontrol af årsrapporten i henhold til § 159 b, stk. 1 konstaterer væsentlige fejl eller mangler i forhold til selskabslovgivningen eller regnskabslovgivningen, kan styrelsen beslutte, at virksomheden ikke kan fravælge revision i indeværende og de 2 følgende regnskabsår.

Det foreslåede indebærer ikke en ændring af det hidtil gældende, idet der dog foreslås en sproglig ændring, så »undersøgelse« ændres til »kontrol«, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 8, ligesom henvisningen til § 159 ændres til henvisning til den foreslåede kontrolbestemmelse i § 159 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 3

Efter gældende ret er overskriften til afsnit X »Offentliggørelse og undersøgelse af årsrapport m.v.«

Det foreslås at ændre overskriften i afsnit X til »Offentliggørelse og kontrol af årsrapport m.v.«

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 10, 12 og 13, som følge af, at det foreslås, at Erhvervsstyrelsen overgår fra at foretage undersøgelser til at foretage kontrol af årsrapporter. Som følge heraf foreslås overskriften til afsnit X ændret, så den er i overensstemmelse hermed.

Til nr. 4

Bilag 2 til årsregnskabsloven indeholder krav til opstilling af resultatopgørelsen i virksomhedernes årsregnskab. Virksomhederne kan vælge at opstille resultatopgørelsen artsopdelt, jf. bilag 2, skema 3, eller funktionsopdelt, jf. bilag 2, skema 4. Ifølge begge skemaer for resultatopgørelsen skal nettoomsætningen som udgangspunkt oplyses.

Ifølge årsregnskabslovens § 32, stk. 1, kan små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B dog sammendrage posterne 1-5 i bilag 2, skema 3, og posterne nr. 1-3 og 6 i bilag 2, skema 4, og blot vise posten bruttofortjeneste eller bruttotab. Muligheden for at sammendrage poster efter § 32, stk. 1, kan herudover anvendes af mellemstore virksomheder, jf. henvisningen i § 78, stk. 3, der fastsætter, at § 32 finder anvendelse på virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. Det er dog kun mellemstore virksomheder – og ikke store virksomheder – omfattet af regnskabsklasse C, der kan anvende muligheden i § 32, hvilket følger af § 81, 1. pkt. Når en virksomhed vælger at sammendrage de nævnte poster, indebærer det, at blandt andet nettoomsætningen og produktionsomkostninger ikke fremgår særskilt i årsrapporten og

dermed ikke offentliggøres. Erhvervsstyrelsen har efter gældende regler ikke kendskab til nettoomsætningen for små og mellemstore virksomheder, der benytter muligheden for ikke at oplyse herom i deres årsrapport.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 6 i § 138. Ifølge det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.,* skal en virksomhed, der ikke har oplyst nettoomsætningen i resultatopgørelsen, jf. § 32, stk. 1, indberette sin nettoomsætning til Erhvervsstyrelsen samtidig med årsrapporten.

Med forslaget vil Erhvervsstyrelsen få oplysning om nettoomsætning for samtlige virksomheder, der indberetter årsrapport. Nettoomsætningens størrelse er et af de parametre, der er afgørende for, hvilken regnskabsklasse en virksomhed tilhører, og dermed hvilke regler virksomheden skal følge i forbindelse med sin regnskabsaflæggelse, herunder også om virksomheden kan fravælge revision. De to andre parametre er balancesummen, som alle virksomheder skal oplyse i deres årsregnskab, og det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i året, som alle virksomheder, bortset fra mikrovirksomheder, skal oplyse i deres årsrapport. Forslaget vil forbedre Erhvervsstyrelsens muligheder for at kontrollere, om en virksomhed har fulgt årsregnskabslovens krav til årsrapportens indhold, og om en virksomhed, der har fravalgt revision, opfylder betingelserne herfor.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.,* at nettoomsætningen ikke offentliggøres, og at oplysningen er undtaget fra retten til aktindsigt.

Den indberettede oplysning om nettoomsætning bliver hverken offentliggjort som en del af virksomhedens indberettede årsrapport eller andre steder. Oplysningen vil efter indberetningen være tilgængelig for Erhvervsstyrelsen i styrelsens it-systemer. De indberettede oplysninger om nettoomsætning vil være undtaget fra retten til aktindsigt efter offentlighedsloven.

De indberettede oplysninger om nettoomsætning vil kunne videregives til andre myndigheder i medfør af lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data og forvaltningsloven. Oplysningen om nettoomsætning vil være undtaget fra retten til aktindsigt efter offentlighedsloven ved anmodning herom hos den modtagende myndighed.

Med forslaget vil der således blive taget højde for, at oplysningen om en virksomheds nettoomsætning har en konkurrencefølsom karakter, hvorfor oplysningen skal behandles som fortrolig. Forslaget varetager således hensynet til, at offentliggørelse af nettoomsætningen kan skade virksomhedernes konkurrenceevne, mens det med forslaget sikres, at Erhvervsstyrelsen får et forbedret grundlag for at kontrollere overholdelsen af årsregnskabsloven, herunder om virksomheder, der har fravalgt revision, opfylder de størrelsesmæssige betingelser herfor.

Det foreslås i et nyt *stk. 7* i § 138, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indberetning af nettoomsætning.

Erhvervsstyrelsen vil anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1057 af 8. september 2015 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed (indsendelsesbekendtgørelsen) med senere ændringer. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om den tekniske løsning, virksomhederne skal anvende ved indberetning af nettoomsætningen.

Til nr. 5

Ifølge den gældende § 154, stk. 1, bekendtgør Erhvervsstyrelsen straks modtagelse af årsrapporter, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, afsluttende likvidationsregnskaber samt halvårsrapporter for statslige aktieselskaber.

Det kan efter omstændighederne være uhensigtsmæssigt for regnskabsbrugerne, at en årsrapport m.v. er offentliggjort i CVR. En fejlagtig eller mangelfuld årsrapport kan vildlede regnskabsbruger, fordi der er tale om et selvstændigt dokument i pdf-format, hvor der ikke er mulighed for at påføre en advarsel om fejlen eller manglen. Det foreslås, at adgangen til tilbagetrækning fremover fremgår direkte af lovteksten.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *2. pkt*. i § 154, stk. 1, som fastslår, at konstaterer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b, at en årsrapport m.v. indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvisende, kan styrelsen trække dette tilbage fra offentliggørelse.

Bestemmelsen kan anvendes i forbindelse med kontrol efter de foreslåede §§ 159-159 b i lovforslagets § 1, nr. 10, 12 og 13. Den finder anvendelse på offentliggjorte årsrapporter samt undtagelseserklæringer og dertilhørende bilag.

Det er udgangspunktet i årsregnskabsloven, at regnskabsbruger skal kunne følge virksomhedens registreringshistorik ved, at årsrapporterne er offentligt tilgængelige.

Årsrapporten m.v. kan efter det foreslåede 2. pkt. alene trækkes tilbage, hvis den er groft misvisende, dvs. hvor det åbenbart er i regnskabsbrugers interesse, at den trækkes tilbage. Her har risikoen for, at regnskabsbruger foretager fejldispositioner større betydning end hensynet til, at registreringshistorikken kan følges.

En årsrapport m.v. er groft misvisende, hvis dokumentet som helhed ikke giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver, passiver m.v., og det i øvrigt kan anses som misvisende. Begrebet groft misvisende dækker over fejl og mangler, der er mere alvorlige end de, som omfattes af det almindelige væsentlighedsprincip i § 13, stk. 1, nr. 3. Det almindelige væsentlighedsprincip i årsregnskabsloven er det samme som under de internationale regnskabsstandarder IFRS. Der er tale om et væsentligt forhold, når en undladelse eller fravigelse m.v. med rimelighed må antages at kunne påvirke regnskabsbrugerens beslutningstagen. Hvornår der er tale om, at et regnskab er groft misvisende, vil altid bero på et konkret skøn. Groft misvisende vil dog normalt dække over de situationer, hvor der er stor risiko for, at regnskabsbrugeren træffer en forkert beslutning på baggrund af regnskabet, og hvor denne beslutning kan medføre betydelige økonomiske konsekvenser for regnskabsbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor ikke finde anvendelse i alle tilfælde, hvor styrelsen konstaterer væsentlige fejl og mangler, men alene hvor dokumentet indeholder så alvorlige fejl og mangler, at det må anses som groft misvisende. Tilbagetrækning af årsrapport vil eksempelvis kunne ske i sager, hvor der er indberettet et åbenlyst forkert dokument, f.eks. en skatteopgørelse.

Selvom en årsrapport m.v. indeholder alvorlige fejl og mangler, kan regnskabsbruger have behov for dokumentet, f.eks. i forbindelse med en igangværende retssag. Dokumentet kan udleveres i forbindelse med anmodning om aktindsigt efter de almindelige forvaltningsretlige regler herom.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *3. pkt.*, hvorefter en årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, tilsvarende kan trækkes tilbage fra offentliggørelse.

I disse tilfælde er det ligeledes åbenbart i regnskabsbrugers interesse, at årsrapporten m.v. trækkes tilbage.

Tilbagetrækning af årsrapport vil f.eks. kunne ske i sager, hvor det entydigt kan fastslås, at årsrapporten indeholder en revisionspåtegning, som er forfalsket, og hvor revisor derfor ikke har foretaget revision af årsregnskabet og dermed heller ikke har underskrevet revisionspåtegningen.

Erhvervsstyrelsens afgørelse i medfør af § 154, stk. 1, 2. og 3. pkt., kan indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 163, stk. 1.

Til nr. 6

Efter § 154 b, stk. 1, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om offentliggørelse af årsrapporter og undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, og afsluttende likvidationsregnskaber samt om offentliggørelse af delårsrapporter for statslige aktieselskaber og virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

§ 9 i bekendtgørelse nr. 1057 af 8. september 2015 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed fastslår, at Erhvervsstyrelsen straks offentliggør modtagelsen af årsrapporter og undtagelseserklæringer m.v., som indberettes i stedet for årsrapporter, samt halvårsrapporter for statslige aktieselskaber og delårsrapporter for børsnoterede virksomheder, som indberettes til styrelsen i henhold til årsregnskabsloven og denne bekendtgørelse, i CVR-registret via hjemmesiden data.virk.dk.

I lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan trække årsrapporter m.v. tilbage fra offentliggørelse, hvis styrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b konstaterer, at dokumentet indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvisende. En årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, kan tilsvarende trækkes tilbage fra offentliggørelse.

Det foreslås, at der indsættes et *2. pkt.* i § 155 b, stk. 1, som fastslår, at styrelsen fastsætter regler om tilbagetrækning af offentliggørelsen af de nævnte dokumenter.

Den finder anvendelse på årsrapporter, undtagelseserklæringer og dertilhørende bilag.

Tilbagetrækning af en årsrapport m.v. fra offentliggørelse medfører, at en regnskabsbruger ikke vil kunne følge virksomhedens registreringshistorik. Det forhold, at et bestemt dokument er trukket tilbage fra offentliggørelsen og baggrunden herfor, vil således ikke fremgå af CVR.

Det foreslåede 2. pkt. varetager hensynet til regnskabsbrugerne, da styrelsen efter forslaget kan fastsætte regler, som indebærer, at registreringshistorikken kan følges. Det kan eksempelvis være regler, hvorefter det fastsættes, at der skal offentliggøres en notits på CVR i forbindelse med tilbagetrækning af årsrapporten.

Til nr. 7

Efter det gældende § 156, stk. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om, at virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal betale et årligt gebyr for den med loven forbundne kontrolaktivitet, jf. § 159 a.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 156, stk. 3*, ændres fra § 159 a til § 161 a.

Ændringen er en konsekvens af, at § 159 a flyttes til § 161 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Det foreslåede indebærer ikke en ændring af det hidtil gældende, idet henvisningen til § 159 a blot ændres til henvisning til den foreslåede kontrolbestemmelse i § 161 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 8

Den gældende overskrift til kapitel 21 er »Undersøgelse af årsrapporter m.v.«

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 21 ændres fra »Undersøgelser af årsrapporter m.v.« til »Kontrol af årsrapporter m.v.«. Det skyldes den ændrede affattelse af den nuværende kontrolbestemmelse i § 159, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 10, hvoraf fremgår Erhvervsstyrelsens adgang til at føre kontrol. Som følge heraf foreslås overskriften til kapitel 21 ændret, så den er i overensstemmelse hermed.

Til nr. 9

Den gældende overskrift før § 159 er »Udtagelse til undersøgelse«.

Det foreslås, at *overskriften* før § 159 »Udtagelse til undersøgelse« ophæves, og i stedet indsættes overskriften »Generelle bestemmelser om Erhvervsstyrelsens kontrol«. Baggrunden herfor er den nyaffattede § 159, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 10, hvoraf fremgår Erhvervsstyrelsens adgang til at føre kontrol. Som følge heraf foreslås overskriften før § 159 ændret, så den er i overensstemmelse hermed.

Til nr. 10

Efter den gældende § 159, stk. 1, skal Erhvervsstyrelsen stikprøvevis udtage og undersøge modtagne årsrapporter m.v., for at konstatere åbenbare overtrædelser af denne lov, selskabsloven og bogføringsloven m.v., herunder internationale regnskabsstandarder, hvis årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne. Ifølge gældende § 159, stk. 2, kan styrelsen tillige anvende andre kriterier ved udvælgelsen af årsrapporter m.v. til undersøgelse.

For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter m.v. af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Efter gældende ret har Erhvervsstyrelsen ikke pligt til at behandle klager over kvaliteten af årsrapporter m.v.

Det foreslås, at styrelsen fremover skal være en aktiv kontrolmyndighed, der gennem kontrol påser overholdelsen af lovgivningen. På baggrund af den foreslåede generelle ændring af kontrolindsatsen i Erhvervsstyrelsen foreslås der en nyaffattelse af lovens bestemmelser om kontrol.

Ifølge det foreslåede *§ 159, stk. 1, 1, pkt.* fører Erhvervsstyrelsen kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer og dertilhørende bilag, som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som modtages med henblik på offentliggørelse.

Der indføres således hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan iværksætte en kontrol af de ovenfor nævnte dokumenter. I forhold til hvilke dokumenter der vil blive omfattet af kontrolbestemmelsen, er det en videreførelse af, hvad der gælder i dag. Der henvises til det foreslåede stk. 2 i forhold til, hvorledes Erhvervsstyrelsens kontrol kan udføres.

Ifølge det foreslåede *§ 159, stk. 1, 2. pkt*., varetager Finanstilsynet kontrollen med virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land for så vidt angår kontrollen af overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter, jf. § 161 a.

Erhvervsstyrelsen træder fortsat i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, jf. det foreslåede § 161 a, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, hvorledes Erhvervsstyrelsens kontrol kan udføres. Erhvervsstyrelsens kontrol kan udføres som kontrol i forbindelse med indberetningen, jf. § 159 a, og som efterfølgende risikobaseret kontrol, jf. § 159 b.

Det indebærer, at styrelsens kontrol kan udføres som en automatisk modtagekontrol i forbindelse med indberetningen af årsrapporter m.v. Med bestemmelsen indføres udtrykkelig hjemmel til at foretage modtagekontrol. Modtagekontrollen er en forudgående kontrol i forbindelse med indberetningen, men før dokumentet er endeligt indberettet og dermed modtaget. Modtagekontrollen forebygger, at den indberettede årsrapport m.v. vil være i strid med lovgivningen. Der er tale om en systematisk kontrol, som omfatter alle indberetninger, og med mulighed for, at styrelsen kan afvise indberetningerne ved en såkaldt digital straksafgørelse, jf. § 159 a, hvor det præciseres, hvorledes kontrollen gennemføres.

Endvidere indebærer det, at styrelsens kontrol kan udføres som en efterfølgende risikobaseret kontrol, jf. § 159 b, hvor det præciseres, hvorledes kontrollen gennemføres. Den efterfølgende kontrol vil som hovedregel være risikobaseret, da det indebærer, at kontrollen målrettes virksomheder, hvor risikoen for fejl og mangler er størst. Kontrollen kan dog i særlige tilfælde udføres på baggrund af en tilfældig stikprøve, se herved bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Ved risikobaseret kontrol menes udvælgelse af årsrapporter m.v. på baggrund af indikatorer, der alene eller i sammenhæng med andre forhold viser en risiko for overtrædelser, uden at styrelsen nødvendigvis på forhånd kan pege på helt konkrete fejl eller overtrædelser. Det kan f.eks. være usædvanlige aktiviteter i en virksomhed, der ikke umiddelbart kan forklares ud fra regnskabet eller anden information, der er tilgængelig for styrelsen, eksempelvis usædvanligt mange skift i ledelse eller revisor. Det indebærer også, at styrelsen kan udtage en virksomhed til kontrol på baggrund af styrelsens erfaringer eller oplysninger, som styrelsen har modtaget fra andre myndigheder, fra en privatperson eller fra offentligt tilgængelige kilder. Den risikobaserede kontrol omfatter også kontrol af åbenbare overtrædelser, men styrelsen er ikke begrænset til alene at kontrollere disse.

Risikobaseret kontrol er derfor bredt defineret og begrænser dermed ikke styrelsen til alene at kunne udvælge på baggrund af en systematisk risikovurdering af alle virksomheder og alle relevante fejltyper. Det omfatter f.eks. også kontrol af særlige områder som revisorforbehold og kapitalejerlån, hvor der erfaringsmæssigt er en særlig risiko for alvorlige mangler.

Det er fortsat ikke hensigten, at styrelsen skal have pligt til at behandle klager over kvaliteten af årsrapporter m.v. Sådanne henvendelser vil dog indgå i styrelsens risikovurdering.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal kontrollen i videst muligt omfang være databaseret og digital, så styrelsen anvender moderne digitale og databaserede teknologier som grundlag for kontrollen. Det gælder både ved den forudgående automatiske modtagekontrol og den efterfølgende risikobaserede kontrol. Regnskabsindberetninger sker desuden digitalt, og det giver mulighed for at anvende digitale løsninger til at kontrollere flere forhold i indberetningen. Fordelen ved en digital modtagekontrol er, at den kan gennemføres systematisk for alle indberetninger, den kan gennemføres forebyggende, så den hjælper virksomhederne med at efterleve loven, og den kan gennemføres, så kontrollen kun medfører et minimum af byrder.

I forslagets *stk. 4* fremgår, at kontrollen efter § 159 b i særlige tilfælde kan udføres som en tilfældig stikprøvevis kontrol. Det vil f.eks. være tilfældet i forbindelse med såkaldte nulpunktsundersøgelser, der giver et billede af, hvor mange overtrædelser der er på et givent område. For at styrelsen kan få en repræsentativ viden om effekten af styrelsens kontrolindsats, er det nødvendigt, at styrelsen kan lave tilfældig stikprøvekontrol. Men Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol vil som ovenfor anført hovedsageligt blive risikobaseret.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.,* at kontrollen kan gennemføres i forbindelse med en kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning under Erhvervsstyrelsens område.

Der er ikke i dag begrænsninger i Erhvervsstyrelsens adgang til at tilrettelægge kontroller på flere af styrelsens områder i forbindelse med hinanden. Forslaget har således alene til formål at tydeliggøre denne mulighed.

Det kan være hensigtsmæssigt, at styrelsens kontrol udøves sammen med kontrol eller tilsyn i henhold til anden lovgivning under styrelsens område. Det er en forudsætning for at foretage en sådan kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning under Erhvervsstyrelsens område, at den pågældende virksomhed er omfattet af årsregnskabsloven.

Flere regnskabsretlige forhold har sammenhæng med anden lovgivning, f.eks. selskabsloven. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en kontrol eller undersøgelse på tværs af den lovgivning, som virksomheder omfattet af årsregnskabsloven er forpligtet til at følge. Der kan eksempelvis være tale om en overtrædelse af årsregnskabsloven i forbindelse med et konkret forhold, som giver anledning til, at der også foretages en kontrol af en revisor i overensstemmelse med revisorloven.

Herved kan Erhvervsstyrelsen opnå større gennemsigtighed i forhold til en konkret virksomheds overholdelse af den til enhver tid gældende lovgivning.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.,* at Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

Der er ikke i dag begrænsninger i Erhvervsstyrelsens adgang til at tilrettelægge kontroller i forbindelse med andre myndigheders kontroller. Forslaget har således alene til formål at tydeliggøre denne retsstilling.

Erhvervsstyrelsen har i medfør af lov nr. 438 af 8. maj. 2018 om Erhvervsstyrelsens behandling af data hjemmel til at indsamle og behandle data, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver.

Den foreslåede ændring vil sikre, at Erhvervsstyrelsen ikke blot kan udveksle data med andre myndigheder og samkøre sådanne data, men også kan samarbejde på tværs af lovområder og med andre myndigheder om en koordineret kontrolindsats.

Det kan være hensigtsmæssigt, at styrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område, f.eks. Skattestyrelsen. Bestemmelsen tænkes anvendt, hvor det efter en konkret vurdering anses for hensigtsmæssigt, at en kontrolindsats foretages i forbindelse med andre myndigheders kontroller. For den pågældende virksomhed vil en koordinering af kontrolindsatser efter forskellig lovgivning samtidig kunne opleves som mindre belastende.

Det er en forudsætning for at foretage en sådan kontrol sammen med andre myndigheder, at den pågældende virksomhed er omfattet af årsregnskabsloven.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at iværksætte en kontrolsag kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet. Beslutningen er ikke en materiel afgørelse, der har retsvirkninger for virksomheden, men er alene en processuel beslutning.

Til nr. 11

Den gældende overskrift til § 159 a er »Kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land«

Det foreslås at ændre overskriften før § 159 a til »Kontrol ved modtagelse af årsrapporter m.v.«

Det sker som følge af at § 159 a flyttes til § 161 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Derfor foreslås *overskriften* til § 159 a affattet »Kontrol ved modtagelse af årsrapporter m.v.«. Herved angiver overskriften anvendelsesområdet for § 159 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 12

Der er ikke bestemmelser i den gældende årsregnskabslov om automatisk kontrol før offentliggørelsen af årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Ifølge det foreslåede *§ 159 a, stk. 1, 1. pkt.,* gennemfører Erhvervsstyrelsen i forbindelse med indberetningen af årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, en automatisk kontrol af virksomhedens overholdelse af bestemmelser i denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov.

Den automatiske kontrol vil blive af teknisk såvel som af regnskabsmæssig karakter. Den tekniske kontrol understøtter bl.a., at der benyttes det rette IT-format, og at de nødvendige informationer er tilgængelige, så Erhvervsstyrelsen kan modtage og behandle årsrapporten m.v. Den regnskabsmæssige kontrol vil omhandle ikke-tekniske forhold og medvirke til, at dokumentet overholder loven. Den kan f.eks. vedrøre datoer, årsrapportens bestanddele eller indre sammenhænge i årsrapporten, bl.a. om virksomhedens aktiver svarer til passiverne.

Efter det foreslåede *§ 159 a, stk. 1, 2. pkt.,* kan styrelsen ved digital straksafgørelse i forbindelse med indberetningen

afvise en årsrapport m.v., som indeholder fejl og mangler. Forslaget giver derfor også klar hjemmel til at træffe digitale straksafgørelser.

Der vil ikke nødvendigvis være tale om væsentlige fejl eller mangler. Enhver fejl eller mangel kan således medføre afvisning. Der er i den eksisterende indberetningsløsning Regnskab Basis taget højde for, at mindre virksomheder kan opleve dette som problematisk. I indberetningsløsningen vejledes indberetteren før indberetningen er endeligt afsluttet og bliver bl.a. underrettet om eventuelle fejl og mangler. Hvis f.eks. virksomhedens aktiver og passiver ikke stemmer overens, vil virksomheden modtage en notits herom.

Den automatiske kontrol vil også kunne vejlede indberetteren om opfyldelse af regnskabskrav af skønsmæssig karakter. Det sker, hvis der ikke er konstateret fejl eller mangler i årsrapporten m.v., men alene er en bestyrket formodning for, at der er fejl eller mangler. Her vil IT-systemet give en advarsel til indberetteren. I advarslen oplyses om, at der er risiko for, at dokumentet kan indeholde fejl eller mangler. Virksomheden har i disse tilfælde mulighed for at rette op på forholdet. Ignoreres advarslen, vil Erhvervsstyrelsen efterfølgende kunne kontrollere det pågældende dokument efter de foreslåede §§ 159-159 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, 12 og 13. Afvisningen af årsrapporten er en afgørelse efter forvaltningsloven og er derfor omfattet af de almindelige regler om begrundelse, klageadgang m.v.

Afgørelse om afvisning af en årsrapport m.v. vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 163, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 20.

Af forslagets *stk. 2* fremgår, at har Erhvervsstyrelsen afvist en årsrapport m.v. i medfør af stk. 1, offentliggøres dokumentet ikke. Dette skyldes, at fejlen eller manglen medfører, at årsraporten m.v. ikke anses som indberettet. Bestemmelsen medvirker til, at der indberettes en behørig årsrapport m.v, hvilket er i regnskabsbrugers interesse.

Til nr. 13

(Til §159 b)

Der eksisterer i dag ikke en overskrift til § 159 b, da kontrolbestemmelsen i § 159 b er en ny bestemmelse, som omhandler Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol.

Det foreslås, at *overskriften* til § 159 b affattes »Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol«. Bestemmelsen omfatter styrelsens kontrol af årsrapporter m.v., efter dokumentet er modtaget i Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Efter det gældende § 159, stk. 1, skal Erhvervsstyrelsen stikprøvevis udtage og undersøge modtagne årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, for at konstatere åbenbare overtrædelser af bestemmelser i eller i henhold til denne lov, bogføringsloven, selskabsloven, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), lov om erhvervsdrivende fonde, lov om medarbejderinvesteringsselskaber samt revisorloven. Er årsrapporten aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, jf. § 137, skal Erhvervsstyrelsen endvidere undersøge, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne. For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter dog af Finanstilsynet, jf. § 159 a.

Efter § 159, stk. 2, kan styrelsen tillige anvende andre kriterier ved udvælgelsen af årsrapporter m.v. til undersøgelse.

Ifølge det foreslåede *§ 159 b, stk. 1*, gennemfører Erhvervsstyrelsen en kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, med henblik på at kontrollere overholdelse af 1) årsregnskabsloven, 2) bogføringsloven, 3) selskabsloven, 4) hvidvaskloven, 5) revisorloven, 6) lov om erhvervsdrivende fonde, 7) lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, 8) SE-loven, 9) Rådets forordning nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE), 10) SCE-loven, 11) Rådets forordning nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab, 12) lov om medarbejderinvesteringsselskaber og 13) regler udstedt i medfør af love og forordninger i nr. 1-12.

Det er som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, hensigten, at Erhvervsstyrelsens kontrol fremover som hovedregel er risikobaseret og alene i særlige tilfælde stikprøvebaseret. Risikobaseret kontrol gennemføres ved, at virksomhederne udvælges til kontrol på baggrund af en række indikatorer, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 159, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Af hensyn til bestemmelsens klarhed er der videreført en udtrykkelig opregning af de love, som påses overholdt. De nævnte love er de hidtil angivne, idet der dog som noget nyt er indsat hvidvaskloven (lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019).

Med forslagets *stk. 2* foreslås at hvis årsrapporten er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, jf. § 137, kontrollerer Erhvervsstyrelsen endvidere, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne.

Det foreslåede stk. 2 er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 159, stk. 1, 2. pkt. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 og har til formål at sikre, at Erhvervsstyrelsens adgang til at undersøge modtagne årsrapporter også finder anvendelse på årsrapporter aflagt efter de internationale regnskabsstandarder. Der er ikke tilsigtet ændringer i gældende ret.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at gennemføre en efterfølgende kontrol kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet. Beslutningen er ikke en materiel afgørelse, der har retsvirkninger for virksomheden, men er alene en processuel beslutning.

(*Til § 159 c*)

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens udførelse af styrelsens undersøgelser og kontrol af årsrapporter har styrelsen efter den gældende § 159 ikke hjemmel til at anvende ekstern bistand.

Der foreslås derfor i *§ 159 c* indsat hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kan benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en virksomheds årsrapport m.v.

Det foreslåede medfører, at Erhvervsstyrelsen generelt i forbindelse med udførelsen af styrelsens regnskabskontrol, dog ikke virksomheder omfattet af kontrol efter § 161 a, der er placeret i det foreslåede kapitel 21 a, vil kunne anvende bistand fra eksterne specialister med særlig indsigt.

Anvendelse af ekstern bistand vil kunne ske undtagelsesvist og i særligt komplicerede eller omfattende sager vedrørende store virksomheder, hvor der kan være behov for undersøgelser eller analyser, der kræver særlig indsigt på specialområder, og hvor denne ekspertise ikke umiddelbart er til stede i Erhvervsstyrelsen. Der kan bl.a. være tale om at anvende bistand ved særligt komplicerede beregninger og analyser af regnskabstekniske forhold.

En beslutning om at anvende ekstern bistand vil kunne ske efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Bestemmelsen vil således ikke kunne anvendes til at inddrage ekstern bistand til udførelsen af styrelsens kontrolindsats som sådan.

Den pågældende virksomhed vil blive orienteret om Erhvervsstyrelsens beslutning om at anvende ekstern bistand i den konkrete kontrolsag. Styrelsens beslutning herom kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet, da beslutningen ikke er en materiel afgørelse, der har retsvirkninger for virksomheden, men alene et sagsbehandlingsskridt.

Omkostningerne ved anvendelsen af ekstern bistand afholdes af Erhvervsstyrelsen.

(*Til § 159 d*)

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens udførelse af styrelsens undersøgelser og kontrol af årsrapporter mv. har styrelsen i dag ikke hjemmel til at kræve oplysninger i årsrapporten eller redegørelser, som afgives over for styrelsen, bekræftet af f.eks. en revisor, advokat eller anden sagkyndig.

Den foreslåede *§ 159 d* giver hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at en virksomhed inden for en nærmere fastsat frist indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af oplysninger eller redegørelser afgivet eller indsendt af virksomheden til styrelsen

Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes i tilfælde, hvor der er tale om komplicerede forhold, eller hvor omstændighederne medfører usikkerhed om oplysningernes rigtighed. Styrelsen vil kunne anvende bestemmelsen i en række sager, bl.a. i forbindelse med styrelsens kontrol af ulovlige kapitalejerlån, hvor styrelsen skal have dokumentation for, at der ikke foreligger ulovlige lån, eller at ulovlige lån er tilbagebetalt.

Erhvervsstyrelsen vil alene anmode om en erklæring, hvis der er begrundet formodning om, at der er risiko for, at loven eller regler udstedt i medfør heraf ikke overholdes. Beslutningen om at anmode om en erklæring vil være underlagt de almindelige forvaltningsretlige regler og principper. Styrelsen vil kun anmode om en erklæring, hvor denne af hensyn til kontrollens gennemførelse og sagens oplysning vurderes nødvendig. Med hensyn til, om Erhvervsstyrelsens anmodning om indhentelse af en erklæring fra tredjemand måtte anses for at være i strid med reglerne om forbuddet mod selvinkriminering, henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Erklæringen skal afgives af en godkendt revisor, dvs. enten en statsautoriseret eller registreret revisor. Eller den kan afgives af en advokat eller anden sagkyndig. Erhvervsstyrelsen vil i sin anmodning til virksomheden angive, om erklæringen skal indhentes fra en revisor, advokat eller anden type særlig sagkyndig. Valget af type af erklæringsgiver foretages således af styrelsen, mens det er virksomheden, der retter henvendelse til en revisor, advokat eller anden sagkyndig.

Afgives erklæringen af en revisor, vil der være tale om en erklæring omfattet af revisorlovens § 1, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for virksomheden til at indhente erklæringen. Fristen fastsættes under hensyn til den tid, som i det konkrete tilfælde vurderes at være passende.

For at sikre, at der kan fæstes lid til den indhentede erklæring, foreslås det i *2. pkt.*, at den, der afgiver erklæringen, i erklæringen skal bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Efter revisorlovens § 24, skal en revisor være uafhængig af den virksomhed, som en erklæringsopgave vedrører. Afgives erklæringen af en advokat, og er denne virksomhedens sædvanligt benyttede advokat, vil pågældende ikke kunne anses for uafhængig af virksomheden.

Den indhentede erklæring vil indgå i Erhvervsstyrelsens fortsatte kontrol af den årsrapport, som har givet anledning til at anmode virksomheden om at indhente erklæringen.

Undlader en virksomhed at efterkomme eller direkte afslår at indhente den ønskede erklæring, vil undladelsen have betydning for den videre sagsbehandling. Virksomheden kan i disse tilfælde risikere at blive oversendt til tvangsopløsning efter den foreslåede § 162 a, stk. 3, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Omkostninger ved fremskaffelse af erklæringen afholdes af virksomheden selv, da virksomheden har undladt at tilvejebringe de fornødne oplysninger, hvorfor der kan rejses begrundet tvivl om rigtigheden af disse. Erhvervsstyrelsen kan helt undtagelsesvis godtgøre udgiften til erklæringen, eksempelvis hvis der er begået fejl fra styrelsens side eller udgiften er åbenlyst uforholdsmæssig.

Erhvervsstyrelsens beslutning om i en konkret kontrolsag at stille krav om en erklæring fra en tredjemand kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet, da beslutningen ikke er en materiel afgørelse, der har retsvirkninger for virksomheden, men alene er en processuel beslutning.

Det forhold, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om en erklæring fra virksomheden, ændrer ikke ved, at styrelsen altid kan anmode en tredjepart om oplysninger på baggrund af det almindelige forvaltningsretlige undersøgelsesprincip, herunder anmode eksempelvis private personer eller organisationer om at bekræfte, at der foreligger en kontraktuel relation med den virksomhed, som undersøges.

(*Til § 159 e*)

Der er ikke i dag mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag vedrørende en virksomheds årsrapport, der er indberettet til Erhvervsstyrelsen. Ligeledes er der ikke i dag mulighed for at offentliggøre resultatet af en kontrol af en årsrapport.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 154 i årsregnskabsloven, at Erhvervsstyrelsen straks bekendtgør modtagelse af årsrapporter, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, afsluttende likvidationsregnskaber samt halvårsrapporter for statslige aktieselskaber. Dokumenterne er offentligt tilgængelige. Endvidere følger det af den gældende bestemmelse i § 159 a, stk. 6, at overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger.

Virksomhedernes årsrapporter offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. Offentliggørelse af virksomhedernes årsrapporter er nødvendige for, at myndigheder kan udføre kontrol og virksomhedernes interessenter kan handle, yde lån eller investere.

Efter de foreslåede bestemmelser i §§ 159 a og b kan Erhvervsstyrelsen iværksætte en kontrol af en virksomheds årsrapport eller i forbindelse med aflæggelse heraf, om årsregnskabsloven eller regler udstedt i medfør heraf er overtrådt, eller at der vil ske overtrædelse heraf.

Det foreslås som noget nyt i *§ 159 e, stk. 1, 1. pkt*., at Erhvervsstyrelsen, når det findes hensigtsmæssigt, kan offentliggøre, at en kontrol efter § 159 b iværksættes eller er blevet iværksat.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag, dvs. en verserende kontrol. Kontrollen omfatter en virksomheds aflæggelse af årsrapport, dvs. en kontrol af den juridiske person, hvor der kan rejses eller er rejst tvivl, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med reglerne herom.

Styrelsen kan således orientere offentligheden om en igangsat kontrol, inden der er truffet afgørelse. Adgangen til at offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat, tiltænkes tilfælde, hvor en sag allerede er blevet omtalt i offentligheden af angiveligt kritisable forhold vedrørende virksomhedens regnskab. Bringer medierne således omtale af angiveligt kritisable forhold vedrørende en bestemt virksomhed, vil Erhvervsstyrelsen kunne offentliggøre, at en kontrol efter den foreslåede §§ 159 a og b er eller vil blive iværksat. Der kan også være helt særlige tilfælde, hvor oplysningen om, at styrelsen har iværksat en kontrol, vil være af væsentlig offentlig interesse.

Erhvervsstyrelsens meddelelse om at styrelsen har iværksat en kontrol af en virksomheds årsrapport, kan indeholde oplysning om virksomhedens navn og CVR-nummer samt evt. den formodede overtrædelses art.

Der er ikke tale om en systematisk offentliggørelse, men en ordning hvor Erhvervsstyrelsen i hver enkel sag afvejer hensynene til private eller offentlige interesser, og hensynet til den, som oplysningen angår. Se nærmere nedenfor om forholdet til beskyttelse af personoplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Offentliggørelsen skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til databeskyttelsesforordningens regler og databeskyttelseslovens regler, især §§ 5-8.

Efter bestemmelsens *2. pkt*. kan Erhvervsstyrelsen endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Erhvervsstyrelsen vil derved kunne offentliggøre hele eller dele af resultatet af en kontrol udført i overensstemmelse med §§ 159 a og b, dvs. på baggrund af en automatiseret kontrol eller efterfølgende kontrol.

Offentliggørelsen af resultatet af kontrollen vil indeholde oplysning om virksomhedens navn og CVR-nummer samt overtrædelsens art og dele af eller hele Erhvervsstyrelsens afgørelse. Erhvervsstyrelsens afgørelse kan indeholde en frist for virksomheden til at bringe forholdet i overensstemmelse med lovgivningen, og sker dette ikke, vil virksomheden i visse tilfælde blive oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten. Offentliggørelsen af kontrolresultatet kan endvidere indeholde oplysning om, at afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet. Afgørelsen kan også føre til, at Erhvervsstyrelsen vurderer, at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med loven eller regler udstedt i medfør heraf, og sagen er lukket på det grundlag.

I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har offentliggjort, at der er iværksat eller vil blive iværksat en kontrol af en virksomhed, vil styrelsen være forpligtet til også at følge denne offentliggjorte meddelelse op med resultatet af kontrollen. Offentliggørelse af resultatet af en kontrol er dog ikke afhængig af, at der forud har været offentliggjort, at styrelsen har iværksat en kontrol.

Forslaget forventes at have stor præventiv værdi over for virksomhederne. Endvidere forventes det at have stor betydning for tilliden til Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol som følge af større åbenhed i sager, som allerede har vakt interesse hos offentligheden og dermed også større tillid til regnskaberne. Offentliggørelse efter stk. 1 vil f.eks. også kunne være i virksomhedens interesse, hvis der i offentligheden verserer rygter om virksomheden, men hvor kontrollen har vist, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt*., at offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Efter bestemmelsen vil Erhvervsstyrelsens beslutning om, at en kontrol vil blive eller er blevet iværksat, eller kontrolresultatet blive offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelsen vil ske på www.erst.dk.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat eller resultatet af den udførte kontrol, vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed efter den foreslåede ændring af § 163, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Det er således selve offentliggørelsen, der ikke kan påklages, hvorimod Erhvervsstyrelsens afgørelse vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 163, stk. 1. Endvidere kan Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre resultatet af en kontrol, desuagtet at styrelsen ikke forinden har offentliggjort, at kontrollen ville blive eller er iværksat, heller ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed efter den foreslåede ændring af § 163, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt*., at Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker. Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om et format for offentliggørelsen af, at en kontrol vil blive eller er iværksat samt kontrolresultatet, som styrelsen finder formålstjenlig og hensigtsmæssig.

Det indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre kontrolresultatet som et resumé i en meddelelse eller som i den fulde afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsens beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres i form af et resumé på styrelsens hjemmeside. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for på styrelsens hjemmeside at offentliggøre, at styrelsen har besluttet at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at navnet på virksomheden kan fremgå af offentliggørelsen.

Offentliggørelsen af denne beslutning kan ske i sammenhæng med offentliggørelsen af kontrolresultatet efter stk. 1. Offentliggørelse af et resumé kan indeholde oplysninger om virksomhedens navn.

Som følge af de foreslåede offentliggørelsesbestemmelser i stk. 1-3, foreslås det i *stk. 4*, at offentliggørelse ikke kan ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelsen vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse sammenholdt med de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed eller evt. andre myndigheder, herunder Skatteforvaltningen, hvis det vurderes relevant. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Offentliggørelse af, at en kontrol vil blive eller er iværksat eller kontrolresultatet, vil ikke ske i de tilfælde, hvor en offentliggørelse har betydning for en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis formål herved ville kunne forspildes.

Endelig bør offentliggørelse ikke ske, hvis en offentliggørelse efter en konkret vurdering må antages at ville forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende virksomhed.

Med stk. 4, varetages hensynet til den juridiske person, som afgørelsen vedrører, investorer eller andre. Det forhold, at offentliggørelse af en juridisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod den juridiske person, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse ikke kan ske. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på de tilfælde, hvor den juridiske persons fortsatte drift vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes.

Erhvervsstyrelsen vil forud for offentliggørelse kontakte de berørte virksomheder, herunder hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres med angivelse af identiteten på virksomheden, hvilket er det altovervejende udgangspunkt. Beslutningen om offentliggørelse med virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Tilsvarende regler om offentliggørelse foreslås indført i selskabsloven og i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder med de fornødne tilpasninger, for at en lignende offentliggørelsesordning kan fungere. Se lovforslagets § 2, nr. 8 og § 3, nr. 13, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 14

Det følger af den gældende § 160, at Erhvervsstyrelsen af en virksomhed, dens ledelse eller dens revisor kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen af virksomheden, dens ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere, om årsrapporter, som er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, er aflagt i overensstemmelse med standarderne, jf. § 137.

Det foreslås præciseret i *1.*og *2. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen ikke alene kan anmode virksomhedens nuværende ledelse eller revisor om oplysninger, men også den tidligere ledelse eller revisor. Baggrunden for ændringsforslaget er, at den

nuværende bestemmelse ikke klart angiver, hvilke personer styrelsen kan anmode om oplysninger.

Erhvervsstyrelsen kan allerede i dag anmode virksomhedens tidligere ledelse eller revisor om oplysninger, hvorfor ændringen ikke medfører materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand. Bestemmelsen kan f.eks. finde anvendelse i tilfælde, hvor revisor er fratrådt umiddelbart efter, at revisor har afgivet en modificeret konklusion.

Det foreslås, at henvisningen i *1. pkt.* til § 159, stk. 1, ændres til § 159 b, stk. 1. Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændrede kontrolhjemmel i §159 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 15

Efter den gældende § 161 kan Erhvervsstyrelsen med henblik på at sikre, at den i § 159, stk. 1, nævnte lovgivning overholdes yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør samt træffe afgørelser som nævnt i § 135, stk. 6, 3. pkt., og stk. 7.

På baggrund af de foreslåede §§ 159-159 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, 12 og 13, foreslås en nyaffattelse af *§ 161,* der i det væsentligste viderefører indholdet af den gældende § 161, men hvor der samtidig foretages en sproglig tilpasning og tydeliggørelse af bestemmelsen.

Efter det foreslåede *stk. 1*, kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov 1) påtale en overtrædelse, 2) påbyde, at en fejl rettes og 3) påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør.

Ved nyaffattelsen er ikke medtaget § 161, nr. 1, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan yde vejledning, da dette anses som overflødigt, eftersom en myndighed efter almindelige forvaltningsretlige regler er forpligtet hertil. Herudover er ikke medtaget den sidste del af det gældende § 161, nr. 3, hvoraf det fremgår, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelser som nævnt i § 135, stk. 6, 3. pkt., og stk. 7, da det ikke er fundet unødvendigt at gentage hjemlerne, der fremgår af § 135.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1,* kan Erhvervsstyrelsen over for en virksomhed påtale en overtrædelse af selskabs- og regnskabslovgivningen. En påtale vil være bagudrettet, idet det påtalte forhold er bragt til ophør og ikke længere vil kunne forekomme, men var en overtrædelse af lovgivningen på det tidspunkt, hvor forholdet var aktuelt.

Et påbud efter forslagets *stk. 1, nr. 2,* om, at fejl i regnskabet eller bogføringen skal rettes, kan f.eks. vedrøre en fejlagtig årsrapport, der skal berigtiges. Afhængig af fejlens væsentlighed kan styrelsen enten påbyde virksomheden at berigtige forholdet straks, eller påbyde at det berigtiges i den førstkommende årsrapport. Styrelsen kan desuden i overensstemmelse med fortolkningen af de gældende regler afvise at offentliggøre en årsrapport m.v., når styrelsen fastslår, at den skal berigtiges, idet dokumentet i dette tilfælde ikke anses for indberettet. Hvilken reaktion, styrelsen vælger, afhænger af en almindelig forvaltningsretlig vurdering, hvor der tages hensyn til proportionalitet, ligebehandling m.v.

Et påbud efter det foreslåede *stk. 1, nr. 3,* hvorefter en virksomhed påbydes at ophøre med et bestemt forhold, kan f.eks. angå et ulovligt kapitalejerlån i henhold til selskabslovens § 210, stk. 1, eller at bogføringen skal bringes i overensstemmelse med bogføringslovens §§ 6 og 7. Påbuddet skal efterkommes straks.

De nævnte reaktionsmuligheder finder anvendelse i forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol af en virksomheds årsrapport efter de foreslåede bestemmelser i §§ 159-159 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, 12 og 13.

Bestemmelsen er ikke udtømmende med hensyn til Erhvervsstyrelsens reaktionsmuligheder efter årsregnskabsloven, men supplerer de reaktionsmuligheder, som styrelsen allerede er tillagt i loven. Styrelsen kan bl.a. pålægge revision i henhold til det gældende § 135, stk. 7. Styrelsen kan herudover anmode skifteretten om at opløse en virksomhed, slette et interessentskab eller et kommanditselskab eller slette en filial af en udenlandsk virksomhed efter § 150, stk. 3. Desuden kan styrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 162 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, i visse tilfælde i forbindelse med en kontrol beslutte at iværksætte tvangsopløsning, slette et interessentskab eller et kommanditselskab eller slette en filial. Endelig kan styrelsen pålægge tvangsbøder efter § 162.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelsen af et påbud efter stk. 1, nr. 2 og 3.

Erhvervsstyrelsens adgang til at fastsætte en frist for virksomheden til at efterkomme et påbud efter stk. 1, nr. 2 og 3, fremgår ikke udtrykkeligt af den nuværende lovtekst. Bestemmelsen kodificerer Erhvervsstyrelsens administrative praksis, hvorefter styrelsen giver en frist, når en virksomhed påbydes at rette fejl eller bringe overtrædelser til ophør.

Erhvervsstyrelsen kan kræve dokumentation for, at et påbud er blevet efterlevet, jf. § 160.

Erhvervsstyrelsens afgørelse efter det foreslåede § 161, stk. 1, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 163, stk. 1.

Til nr. 16

Efter kapitel 21 foreslås indsat et nyt *kapitel 21 a*. Det foreslås, at *overskriften* til kapitlet er »Kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-EØS-land«. Det foreslåede kapitel 21 a omfatter bestemmelser om kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-EØS-land. Hertil foreslås flyttet den gældende bestemmelse i § 159 a, der bliver § 161 a, om kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Baggrunden for, at den gældende § 159 a foreslås flyttet til et nyt kapitel 21 a, er, at § 159 a efter gennemførelsen af lovforslagets § 1, nr. 9-15, hvortil der henvises, ikke længere vil være dækket af den foreslåede overskrift til kapitel 21.

Den gældende § 159 a regulerer kontrollen med års- og delårsrapporter for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-EØS-land m.v.

Ifølge stk. 1 påser Finanstilsynet overholdelsen af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land. Det fremgår desuden, at Erhvervsstyrelsens træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov.

Den gældende § 159 a har baggrund i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF (transparensdirektivet) med efterfølgende ændringer. Det fremgår af artikel 24, stk. 4, litra h, at den kompetente myndighed (Finanstilsynet) skal have bemyndigelse til at undersøge, om de i direktivet nævnte oplysninger er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis overtrædelser afsløres.

Det fremgår af artikel 2 i direktivet, at en udsteder af gældsbeviser med et nominelt beløb på mindst 1.000 EUR kan vælge et andet hjemland end udstederens vedtægtsmæssige hjemland, hvis disse gældsbeviser er noteret på EU-regulerede markeder beliggende i andre medlemsstater end de, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemland.

Den foreslåede nyaffattelse af *§ 161 a* er med undtagelse af en enkelt indholdsmæssig ændring i forhold til den gældende § 159 a, stk. 1, identisk med den gældende § 159 a.

Efter det foreslåede *stk. 1* gælder, at for virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter, medmindre virksomheden er undergivet myndighedskontrol i et andet EU/EØS-land. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Transparensdirektivets artikel 2 åbner som ovenfor anført mulighed for, at en udsteder af gældsbeviser, hvis pålydende er mindst 1.000 EUR, kan vælge et andet hjemland, end hvor udsteder har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Det foreslåede *1. pkt.* i § 161 a, stk. 1, medfører som noget nyt, at Finanstilsynet ikke kontrollerer oplysninger i årsrapporter og halvårsrapporter, hvis udstederen har valgt et andet hjemland end Danmark, og dette land udfører kontrol med udstederens årsrapporter og halvårsrapporter. Udstedere, der har Danmark som det vedtægtsmæssige hjemsted, og som udelukkende har aktier eller gældsbeviser noteret på et andet EU-reguleret marked, har i henhold til ordlyden af den gældende bestemmelse hidtil været omfattet af kontrol i to lande.

De foreslåede *§ 161 a, stk. 2-5,* er en videreførelse af gældende ret i de gældende § 159 a, stk. 2-5. Det indebærer bl.a., at myndighederne fortsat kan påse, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, overholder lovgivningen, og at de nuværende beføjelser ved manglende overholdelse fortsat kan anvendes.

Ifølge det foreslåede *stk. 2* påser Erhvervsstyrelsen, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002/EU af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov. Erhvervsstyrelsen påser således regeloverholdelsen i den samlede årsrapport, herunder også overholdelsen af de internationale regnskabsstandarder. Kontrollen omfatter også information i ledelsesberetningen, blandt andet oplysninger om virksomhedens samfundsansvar og corporate governance. Styrelsen påser endvidere overholdelsen af regler vedrørende udarbejdelse af delårsrapporter for børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, der udstedes i medfør af årsregnskabslovens § 134 a, stk. 1. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 559 af 1. juni 2016 om udarbejdelse af delårsrapporter for virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og hvor virksomheden er omfattet af årsregnskabsloven (delårsrapportbekendtgørelsen).

Det foreslåede *stk. 3* fastslår, at kontrollen efter stk. 1 ligeledes omfatter årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. årsregnskabslovens § 3, stk. 2. Hvis en virksomhed, som er omfattet af regnskabsklasse A, har aflagt en sådan årsrapport, påser Erhvervsstyrelsen, at årsrapporten i det mindste overholder reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, jf. de gældende bestemmelser i lovens § 3, stk. 2, jf. § 7, stk. 1, nr. 1. Har virksomheden i stedet valgt at følge alle eller nogle af reglerne i en højere regnskabsklasse – regnskabsklasse B, C eller D – skal Erhvervsstyrelsen påse, at disse regler er overholdt, jf. § 7, stk. 6. I denne forbindelse bemærkes, at årsrapporter, der frivilligt udarbejdes af børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, ikke skal indsendes til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen. Hvis en sådan årsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen, vil den ikke blive offentliggjort.

Efter det foreslåede *stk. 4* omfatter kontrollen efter stk. 1-3 ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse af Erhvervsstyrelsen.

Det fremgår af forslagets *stk. 5*, at i forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der fremgår af lovens §§ 160-161, § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 162, stk. 2, jf. § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder. Endvidere udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 213, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, nr. 1-3,* at overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipa-

pirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger. Det følger ligeledes, at Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel kan pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis virksomheden undlader at opfylde et påbud efter nr. 1. Endelig kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked i Danmark.

I den gældende bestemmelse, § 159 a, stk. 6, er der ikke en opdeling i nr. 1-3, idet konsekvensen ved manglende efterlevelse af pligterne efter loven fremgår af 1.- 3. pkt. i § 159 a, stk. 6. Ved i det foreslåede stk. 6 at indsætte en opdeling i nr. 1-3 tydeliggøres de retlige konsekvenser ved en manglende efterlevelse af loven. Eksempelvis at Erhvervsstyrelsen kan påbyde virksomheden at offentliggøre ændrede oplysninger. De ændrede oplysninger kan have karakter af en meddelelse til markedet, og ved gennemgribende ændringer kan der være tale om en helt ny årsrapport, som skal udarbejdes og godkendes efter de sædvanlige procedurer.

Ved affattelsen af det foreslåede stk. 6 er der ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til det gældende § 213, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder.

Afgørelser truffet i medfør af den foreslåede § 161 a kan indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. den foreslåede ændring af § 163, stk. 4, i lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 17

Det nuværende afsnit XI omfatter kapitlerne 22-25 om tvangsbøder, klageadgang, straf og ikrafttrædelse.

Det foreslås, at *overskriften* til afsnit XI ændres, således at der efter ordet »Tvangsbøder« indsættes »Tvangsopløsning og sletning«. Overskriften bliver derfor »Tvangsbøder. Tvangsopløsning og sletning. Klageadgang. Straf. Ikrafttræden«.

Ved forslagets § 1, nr. 20 foreslås i afsnit XI indsat § 162 a, der indfører nye bestemmelser om adgang til at tvangsopløse virksomheder og slette interessentskaber, kommanditselskaber og filialer. Den foreslåede ændring af overskriften i afsnit XI er en konsekvens heraf.

Til nr. 18

Ifølge den gældende § 162, stk. 1, nr. 1-3, kan medlemmerne af virksomhedens ledelse af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at opfylde en række pligter. Af § 162, stk. 1, nr. 3, fremgår, at der kan pålægges tvangsbøder, hvis medlemmerne af ledelsen undlader at efterkomme et påbud givet af styrelsen i henhold til § 161, nr. 3.

Det foreslås, at § *162, stk. 1, nr. 3,* ændres således, at tvangsbøder kan anvendes, når virksomhedens ledelse undlader at efterkomme et påbud givet af styrelsen i henhold til § 161, nr. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse henviser som noget nyt til de foreslåede § 161, stk. 1, nr. 2 og nr. 3. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold. Ændringen er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 16. Her foreslås, at der sker en opdeling af styrelsens adgang i § 161, stk. 1, nr. 3, til at påbyde, at fejl skal rettes, og til at påbyde at overtrædelser bringes til ophør. Forslaget medfører et nyt nr. 2, hvorefter styrelsen kan påbyde at fejl skal rettes og et nyt nr. 3, hvorefter styrelsen kan påbyde, at overtrædelser bringes til ophør.

Til nr. 19

Det foreslås, at der efter kapitel 22 indsættes et nyt *kapitel 22 a*. Det foreslås, at *overskriften* til kapitlet er »Tvangsopløsning og sletning«.

Det foreslåede kapitel 22 a omhandler Erhvervsstyrelsens adgang til at oversende en virksomhed til tvangsopløsning ved skifteretten eller slette virksomheden eller filialen af den udenlandske virksomhed, hvis den ikke efterkommer krav i forbindelse med styrelsens kontrol.

Ved manglende indberetning af årsrapport m.v. modtager virksomheden eller filialen et påkravsbrev, hvori anføres yderligere frister til indberetning af dokumentet. Af § 150, stk. 3, fremgår, at der i påkravsbrevet anføres en frist på 4 uger fra brevets datering. Herefter kan styrelsen, hvis årsrapport eller undtagelseserklæring ikke er modtaget inden udløbet af denne frist, beslutte at anmode skifteretten om at opløse virksomheden i overensstemmelse med den for virksomheden gældende lovgivning herom. Vedrører påkravsbrevet en filial af en udenlandsk virksomhed, kan styrelsen, hvis årsrapport ikke er modtaget inden udløbet af den i 1. pkt. omhandlede frist, beslutte at slette filialen af registeret i overensstemmelse med den for filialen gældende lovgivning herom. Hvis årsrapport eller undtagelseserklæring for et interessentskab eller kommanditselskab, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, ikke er modtaget inden udløbet af den frist, som er anført i 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen beslutte at slette registreringen af interessentskabet eller kommanditselskabet i styrelsens register over aktive selskaber efter reglerne herom i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Adgangen til at iværksætte de nævnte tiltag ved manglende indberetning af en behørig årsrapport eller undtagelseserklæring fremgår ligeledes i den særlige lovgivning for virksomheden. For så vidt angår tvangsopløsning, er dette reguleret i selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 1, § 21, stk. 1, nr. 8, i lov nr. 659 af 1. juli 2019 om visse erhvervsdrivende virksomheder, og § 115, stk. 1, nr. 2, i lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde. Styrelsens adgang til at slette en filial, et interessentskab eller et kommanditselskab fremgår af henholdsvis selskabslovens § 350, stk. 1, nr. 3, og § 12, stk. 1, nr. 5, i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i *§ 162 a*, hvoraf det fremgår, hvornår Erhvervsstyrelsen i forbindelse med styrelsens kontrol kan iværksætte tvangsopløsning eller sletning. Bestemmelsen vil bidrage til lovens overskuelighed, idet bestemmelserne om tvangsopløsning og sletning i

forbindelse med styrelsens kontrol fremover er samlet i denne bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1-3*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed i overensstemmelse med den lovgivning, som gælder for virksomheden, hvis den undlader at indsende en erklæring i henhold til § 159 d, indsende oplysninger i henhold til § 160, eller efterkomme et påbud givet i henhold til § 161, nr. 2 og 3.

Anmodningen til skifteretten om at opløse virksomheden skal være i overensstemmelse med den for virksomheden gældende lovgivning herom. Tvangsopløsningsanmodningen skal derfor udover betingelserne i den foreslåede § 162 a overholde betingelserne i den særlige lovgivning for virksomheden. Det indebærer eksempelvis, at tvangsopløsning af en erhvervsdrivende fond skal godkendes af Erhvervsstyrelsen som fondsmyndighed i overensstemmelse med erhvervsfondslovens § 89, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen kan efter den foreslåede § 159 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, stille krav om, at en virksomhed inden for en fastsat frist indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af oplysninger eller redegørelser afgivet eller indberettet af virksomheden til styrelsen efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov.

Det foreslås derfor i *stk. 1, nr. 1*, at styrelsen kan oversende en virksomhed til skifteretten, hvis virksomheden undlader at efterkomme en anmodning om oplysninger i henhold til den foreslåede § 159 d. Det foreslåede nr. 1 er en ny bestemmelse, der medfører, at krav efter § 159 d efterkommes. Det er nødvendigt, at der er en retsfølge ved manglende overholdelse af bestemmelsen, da undladelse af at indsende erklæringen betyder, at styrelsen ikke har tilstrækkeligt grundlag til at træffe afgørelse i den konkrete kontrolsag. Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i det foreslåede § 225, stk. 1, nr. 8, i selskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 14, og det foreslåede § 21, stk. 1, nr. 8, i erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

Efter § 160 kan Erhvervsstyrelsen af virksomheden, dens ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af lovgivningen, virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen af virksomheden, dens ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere, om årsrapporter, som er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, er aflagt i overensstemmelse med standarderne.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, er en ny bestemmelse, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, hvis styrelsens anmodning om oplysninger i henhold til § 160 ikke imødekommes inden for den angivne frist. Bestemmelsen foreslås indført, idet styrelsen i dag oplever, at virksomhederne ikke svarer på styrelsens anmodninger om oplysninger samtidig med, at styrelsen ikke i alle sager har tilstrækkeligt med oplysninger til at kunne træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Problemet opstår bl.a. i sager om ulovlig økonomisk anvendelse af virksomhedens midler, hvor styrelsens kontrol sikrer væsentlige samfunds- og kreditorinteresser, herunder i sager om kapitalejerlån. Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i det foreslåede § 225, stk. 1, nr. 7, i selskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 14, og det foreslåede § 21, stk. 1, nr. 7, i erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

Erhvervsstyrelsen kan i henhold til den nugældende § 161, nr. 3, påbyde en virksomhed eller en filial at rette fejl eller bringe overtrædelser til ophør, herunder påbyde at berigtige årsrapporten m.v. eller bringe en overtrædelse af bogføringsloven til ophør. Hvis fejlen eller manglen ikke rettes, er der grundlag for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, slette et interessentskab eller kommanditselskab eller slette en filial, jf. § 150, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at styrelsen kan oversende en virksomhed til tvangsopløsning, hvis den ikke efterkommer et påbud givet af styrelsen i henhold til den foreslåede § 161, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Bestemmelsen i nr. 3 medfører ingen materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand. Bestemmelsen foreslås indsat for at sikre lovens overskuelighed, da det som ovenfor anført er hensigten, at alle hjemler til tvangsopløsning eller sletning i forbindelse med styrelsens kontrol fremover fremgår af § 162 a.

Tvangsopløsning vil som følge af den foreslåede § 162 a finde anvendelse i flere tilfælde end i dag. Virksomheder, som bevidst overtræder regnskabsreglerne, har – ved at undlade at udlevere de oplysninger, som er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen kan konstatere, om regnskabet indeholder en fejl – i mange tilfælde kunnet undgå, at styrelsen har haft mulighed for at afdække fejl. Den foreslåede bestemmelse kan f.eks. finde anvendelse i sager, hvor investeringsejendomme er målt til en beregnet dagsværdi, og hvor styrelsen finder indikationer på, at beregningen af dagsværdien kan være behæftet med væsentlige fejl. Hvis en virksomhed i et sådant tilfælde ikke indsender dokumentation for beregningen af dagsværdien af ejendommene, vil virksomheden kunne blive oversendt til skifteretten med henblik på tvangsopløsning.

Da tvangsopløsning er indgribende, skal styrelsen foretage en proportionalitetsvurdering efter de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder en vurdering af nødvendighed og forholdsmæssighed.

Der vil efter den nuværende administrative praksis almindeligvis blive fastsat en frist på 4 uger, førend styrelsen oversender virksomheden til skifteretten. Fristen kan konkret være kortere eller længere.

I overensstemmelse med den nuværende administrative praksis kan tidspunktet for oversendelse til skifteretten desuden udsættes, hvis virksomheden anmoder herom forud for oversendelsen. Udsættelsens længde beror på en konkret vurdering. Udsættelse kan bl.a. være relevant i sager om manglende berigtigelse af årsrapporten eller for sen indberetning af årsrapporten. Der vil ligeledes kunne foretages en

kortvarig udsættelse i forbindelse med de øvrige foreslåede bestemmelser i det foreslåede stk. 1. Det er ikke hensigten, at der skal være en strengere administration af reglerne end efter de gældende bestemmelser i årsregnskabsloven og den øvrige lovgivning om tvangsopløsning.

Hvis en virksomhed oversendes til tvangsopløsning, er der mulighed for genoptagelse af virksomheden under en række nærmere angivne betingelser svarende til dem, der gælder i dag, jf. bl.a. selskabslovens § 232.

Det eksisterende § 150, stk. 3, vil som følge af forslaget alene være en reaktion på overskridelse af indberetningsfristen for årsrapporter eller undtagelseserklæringer i lovens §§ 138 og 143.

Forslaget vil indebære, at anvendelse af tvangsopløsning vil være hovedreglen ved manglende efterlevelse af krav efter den foreslåede § 159 d, § 160 eller den foreslåede § 161, stk. 2 og 3, mens tvangsbøder alene vil blive anvendt i særlige tilfælde. De kan f.eks. finde anvendelse, hvis styrelsens anmodning om oplysninger efter § 160 er rettet mod en virksomheds revisor.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan slette en filial af en udenlandsk virksomhed fra styrelsens register, hvis filialen undlader at indsende en erklæring, oplysninger eller at efterkomme et påbud efter stk. 1, nr. 1-3. Vedrører forholdet et interessentskab eller kommanditselskab, kan Erhvervsstyrelsen slette registreringen af interessentskabet eller kommanditselskabet i styrelsens register.

Bemærkningerne til det foreslåede stk. 1 gælder tilsvarende for det foreslåede stk. 2. Det betyder bl.a., at der skal foretages en proportionalitetsvurdering efter de almindelige forvaltningsretlige regler, at tidspunktet for sletning konkret kan udsættes, og at anvendelse af sletning vil være hovedreglen ved manglende efterlevelse af Erhvervsstyrelsens krav, mens tvangsbøder alene vil blive anvendt i særlige tilfælde.

Der er ikke bestemmelser om genoptagelse for filialer i selskabsloven. Der er ligeledes ikke bestemmelser herom for interessentskaber og kommanditselskaber i erhvervsvirksomhedsloven.

Efter § 150, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen give en frist inden for hvilken virksomheden eller filialen af den udenlandske virksomhed skal efterkomme styrelsens krav.

Det foreslås derfor i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden eller filialen af den udenlandske virksomhed skal opfylde et krav efter § 159 d, § 160 eller § 161, nr. 2 og 3. Opfyldes kravet ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe afgørelse efter stk. 1 eller 2.

Der kan som nævnt ovenfor efter omstændighederne foretages en udsættelse af tidspunktet for afgørelse af tvangsopløsning eller sletning i overensstemmelse med den nuværende administrative praksis. Det gælder bl.a. ved de lovfastsatte indberetningsfrister for årsrapporten m.v. Ifølge § 150, stk. 3, fastsættes fristen til 4 uger i sager, der angår tvangsopløsning eller sletning på grund af overskridelse af indberetningsfristen for årsrapporter m.v. i lovens § 138 eller 143. Erhvervsstyrelsen kan herudover i henhold til den administrative praksis beslutte, at tidspunktet for oversendelse til skifteretten eller sletning udskydes kortvarigt, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Udskydelse af tidspunktet for oversendelse til skifteretten eller sletning kan komme på tale ved forhold, som er uden for virksomhedens eller filialens kontrol, og som denne ikke har mulighed for at indrette sig efter, f.eks. hvis bogholderiet er nedbrændt, eller hvis en enekapitalejer er afgået ved døden umiddelbart forud for indberetningsfristen. Styrelsen kan i henhold til de almindelige forvaltningsretlige regler afkræve de nødvendige oplysninger til at vurdere, om der er grundlag for udskydelse, herunder f.eks. eventuelle lægejournaler eller dødsattester.

Afgørelse om tvangsopløsning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. den foreslåede ændring af § 163, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 20

Det følger af årsregnskabslovens § 163, stk. 2, at afgørelser truffet efter § 150, stk. 3, og §§ 159 og 160 samt afslag på anmodning om forlængelse af frister ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Efter § 150, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen, hvis årsrapport eller undtagelseserklæring ikke er modtaget, oversende en virksomhed til tvangsopløsning, slette et interessentskab eller kommanditselskab eller slette en filial. Af § 159 fremgår Erhvervsstyrelsens adgang til at iværksætte en kontrolsag. § 160 giver styrelsens hjemmel til at indhente oplysninger fra en virksomhed omfattet af loven, virksomhedens ledelse m.fl.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 163, stk. 2*, til § 159 og § 160 ændres til en henvisning til den foreslåede § 162 a, stk. 1, og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Ifølge det foreslåede § 162 a, stk. 1 og 2, kan Erhvervsstyrelsen oversende en virksomhed til tvangsopløsning, slette et interessentskab eller kommanditselskab eller slette en filial af en udenlandsk virksomhed, hvis virksomheden eller filialen undlader at indsende en erklæring i henhold til den foreslåede § 159 d, indsende oplysninger i henhold til § 160, eller efterkomme et påbud givet i henhold til de foreslåede § 161, nr. 2 og 3.

Den foreslåede ændring medfører, at en afgørelse om tvangsopløsning eller sletning i medfør af § 162 a, stk. 1 og 2, ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Dette er i overensstemmelse med øvrige bestemmelser om klageadgang ved tvangsopløsning og sletning i årsregnskabsloven, selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og erhvervsfondsloven.

Det er afgørelsen om tvangsopløsning eller sletning, som ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Den afgørelse, som har igangsat processen om tvangsopløsning, kan derimod påklages. Styrelsen kan eksempelvis træffe afgørelse om, at en årsrapport skal berigtiges efter den foreslåede § 161, stk. 1, nr. 2, hvor retsfølgen ved manglende efterlevelse af påbuddet er tvangsopløsning, jf. den foreslåede §

162 a, stk. 1, nr. 3. I en sådan sag kan afgørelsen om berigtigelse af årsrapporten påklages til anden administrativ myndighed, hvorimod afgørelsen om tvangsopløsning ikke kan påklages.

Baggrunden for, at det foreslås at ophæve henvisningen til §§ 159 og 160, er, at begge bestemmelser vedrører beslutninger, som træffes som led i sagsbehandlingen, og som ikke er materielle afgørelser, der fastslår, hvad der er eller skal være ret.

Det foreslås endvidere, at betegnelsen »højere administrativ myndighed« ændres til »anden administrativ myndighed«. Det har hidtil været hensigten, at Erhvervsankenævnet omfattes af betegnelsen højere administrativ myndighed i § 162, stk. 2. Bestemmelsen foreslås præciseret, da Erhvervsankenævnet ikke er en højere myndighed og derfor ikke bør betegnes som sådan.

Til nr. 21

Det følger af årsregnskabslovens § 163, stk. 4, at afgørelser truffet i medfør af § 159 a med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 232, stk. 3, jf. stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

§ 163, stk. 4, foreslås ændret, så henvisningen til »159 a« ændres til »161 a, stk. 5 og 6,«. Ændringen er en konsekvens af, at den gældende § 159 a foreslås flyttet til § 161 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og medfører ingen materielle ændringer.

Der henvises i det foreslåede stk. 4 alene til de foreslåede § 161 a, stk. 5 og 6, da afgørelse alene træffes i medfør af disse bestemmelser. De øvrige bestemmelser i § 161 a vedrører beslutninger, som træffes som led i sagens behandling, og som derfor ikke er materielle afgørelser, der fastslår, hvad der er eller skal være ret.

Det foreslås endvidere, at angivelsen i § 163, stk. 4, med hensyn til at afgørelser truffet efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, ikke kan påklages, udgår. Baggrunden herfor er ligeledes, at § 160, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan indhente oplysninger fra en virksomhed omfattet af loven, virksomhedens ledelse eller dens revisor, vedrører procesledende beslutninger, som ikke kan påklages.

Til nr. 22

Det fremgår af det gældende § 164, stk. 6, at den, der ikke efterlever et påbud fra kontrolmyndigheden jf. § 159 a, stk. 1, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til denne, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 164, stk. 6*, ændres fra § 159 a, stk. 1 til § 161 a, stk. 6.

Ændringen er en konsekvens af, at § 159 a flyttes til § 161 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Det foreslåede indebærer ikke en ændring af det hidtil gældende, idet henvisningen til § 159 a, stk. 1 ændres til henvisning til den foreslåede kontrolbestemmelse i § 161 a, jf. stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Der henvises til stk. 6, der omhandler Erhvervsstyrelsens mulighed for at give en virksomhed et påbud, hvis en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land ikke overholder sine forpligtelser efter denne lov.

Til § 2

Til nr. 1

Ved ændringen af selskabsloven, der gennemførte 5. hvidvaskdirektiv, blev fodnoten til lovens titel nyaffattet således, at det fremgår, hvilke af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver, som loven helt eller delvist gennemfører. Henvisningen til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet ejerskab er ved en fejl blevet udeladt.

Det foreslås, at fodnoten til selskabslovens titel ændres således, at det fremgår, at loven også gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1. Det er de dele af direktivet, der for det første omhandler retten for selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, til at identificere sine aktionærer, for det andet pligten for børsnoterede selskaber til at udarbejde og offentliggøre en vederlagspolitik, som aktionærerne har ret til at stemme om på generalforsamlingen, for det tredje børsnoterede selskabers pligt til at aflægge og offentliggøre en vederlagsrapport på individniveau for ledelsesmedlemmer samt for det fjerde specifikke krav vedrørende børsnoterede selskabers væsentlige transaktioner med nærtstående parter.

Til nr. 2

Der er i dag ingen lovbestemmelse i selskabsloven, der definerer, hvad der skal forstås ved begrebet selskabsdokumenter.

Den gældende § 5 i selskabsloven fastsætter definitioner af selskabsretlige begreber i lovens forstand.

Selskabsloven indeholder en række bestemmelser om dokumenter, der skal udarbejdes i forbindelse med et kapitalselskabs stiftelse, men også senere i selskabets levetid, hvis selskabet f.eks. indgår i en spaltning eller fusion.

Det foreslås med lovforslaget, at der indføres bestemmelser om pligten til at sørge for, at selskabsdokumenter bliver opbevaret på behørig vis, jf. de foreslåede §§ 17-19, jf. forslagets § 2, nr. 6.

På den baggrund foreslås det i *§ 5, nr. 30*, i selskabsloven, at indføre en definition af begrebet selskabsdokumenter, der fastsætter, at der ved selskabsdokumenter forstås de dokumenter og bilag, som et kapitalselskab er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.

Ved selskabsdokumenter forstås således alle de dokumenter, der skal udarbejdes efter selskabsloven, herunder de dokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen i henhold

til bekendtgørelse om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen. Det omfatter bl.a. stiftelsesdokument og vedtægter, dokumentation for indbetaling af selskabskapital. Herudover er bl.a. forretningsorden, generalforsamlingsprotokollater og dokumentation vedrørende oplysninger om ejerforhold omfattet.

Der er ligeledes tale om dokumenter, som udarbejdes af f.eks. revisor i henhold til selskabsloven, idet ordlyden omfatter alle dokumenter som selskabet lader udarbejde, og altså ikke alene dokumenter som udarbejdes af selskabet. Det vil f.eks. være en vurderingsberetning efter lovens § 36, eller en erklæring som indhentes efter den foreslåede § 23 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Udarbejder selskabet andre dokumenter frivilligt i tilknytning til en selskabsretlig beslutning, f.eks. ved en beslutning om indbetaling af værdier eller konvertering af gæld efter § 161, stk. 3, vil disse dokumenter også være et selskabsdokument, som vil blive omfattet af opbevaringspligten, idet de er at anse som et bilag til den selskabsretlige beslutning. Dokumenter, der indgår som led i en selskabsretlig beslutning vil være at betragte som bilag til beslutningen og vil dermed være omfattet af opbevaringspligten. Dokumenter der udarbejdes frivilligt i øvrigt, men som ikke indgår i en selskabsretlig beslutning vil derimod ikke være at anse som et selskabsdokument.

Ved beslutning om kapitalnedsættelse skal kreditorerne opfordres til at anmelde eventuelle krav til selskabet, jf. selskabslovens § 192. Anmeldelser om krav, som selskabet modtager, vil indgå i det centrale ledelsesorgans endelige beslutning om kapitalnedsættelsen, da en sådan beslutning kun må træffes, hvis det er forsvarligt at gennemføre nedsættelsen. Anmeldte krav vil derfor indgå i beslutningsgrundlaget, og dermed være et selskabsdokument, der bliver omfattet af opbevaringspligten.

Kreditvurderinger, der udarbejdes som led i, at et selskab direkte eller indirekte stiller midler til rådighed, yder lån eller stiller sikkerhed i forbindelse med tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller i dets moderselskab, er et selskabsdokument, som selskabet vil være forpligtet til at lade udarbejde efter § 206, stk. 6. Denne kreditvurdering vil derfor være et selskabsdokument, der bliver omfattet af opbevaringspligten.

Meddelelser om selskabsretlige forhold, der offentliggøres, anses ikke for at være et selskabsretligt dokument og en meddelelse er derfor ikke omfattet af opbevaringspligten. F.eks. skal væsentlige transaktioner mellem aktieselskabet og dets nærtstående parter godkendes af aktieselskabets øverste ledelsesorgan inden transaktionerne gennemføres, jf. selskabslovens § 139 d. Godkendelsen vil skulle føres til protokols og vil dermed være et selskabsdokument, der skal opbevares. Den efterfølgende meddelelse om transaktionen vil ikke være et selskabsdokument, der skal opbevares. I det konkrete tilfælde er der imidlertid krav om, at meddelelsen skal offentliggøres på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Definitionen af selskabsdokumenter omfatter alene dokumenter, der skal udarbejdes efter selskabsloven eller regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt ikke opbevaring af regnskabsmateriale, der er omfattet af bogføringslovens krav. Når der træffes selskabsretlige beslutninger, vil oplysninger, vurderinger mv. af regnskabsmæssig karakter imidlertid i mange tilfælde indgå som en del af beslutningsgrundlaget, og idet dokumentet bliver en del af den selskabsretlige beslutning, vil det blive omfattet af opbevaringspligten. Et dokument vil kunne være omfattet af såvel definitionen af selskabsdokumenter efter selskabsloven som af definitionen af regnskabsmateriale efter bogføringsloven. Årsagen er, at dokumentet først anvendes til en selskabsretlig beslutning, hvorefter dokumentet danner grundlag for bogføringen af beslutningen, jf. bogføringslovens § 3, stk. 1, nr. 4, og § 5.

Et manglende regnskabsmæssigt bilag til en selskabsretlig beslutning vil dog ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at føre til tvangsopløsning.

Til nr. 3

I henhold til overskriften til kapitel 2 i selskabsloven dækker bestemmelserne i kapitlet registrering og frister. Bestemmelserne omfatter §§ 9-23.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 i selskabsloven nyaffattes til »Registrering, offentliggørelse, opbevaring af dokumenter, frister og kontrol«.

Det foreslås at indføre regler om opbevaring af selskabsdokumenter og bestemmelser om kontrol, jf. lovforslagets § 2, nr. 6 og 8.

Den foreslåede overskrift vil herefter angive, hvilke bestemmelser kapitel 2 vedrører.

Til nr. 4

I henhold til overskriften til kapitel 2 i selskabsloven dækker bestemmelserne i kapitlet registrering og frister. Bestemmelserne omfatter §§ 9-23.

Efter overskriften til kapitel 2 følger det af underoverskriften før § 9, at bestemmelserne i §§ 9-20 vedrører registrering.

Det foreslås, at *overskriften* for §§ 9-16 er »Registrering og offentliggørelse«, så overskriften angiver, hvad bestemmelserne vedrører.

Det foreslås samtidig, at der indføres overskriften »Opbevaring af selskabsdokumenter« før §§ 17-19 og en ny overskrift før § 20, så det fremgår, at bestemmelsen vedrører ugyldige beslutninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 6 og 7.

Til nr. 5

Ifølge den gældende § 14, stk. 1, 1. pkt. i selskabsloven føres et register over selskaber, der er registreret i medfør af denne lov, i Erhvervsstyrelsen. Efter 2. pkt. sker registrering og offentliggørelse i henhold til denne lov i styrelsens it-system.

Det foreslås i *§ 14, stk. 1, 2. pkt.,* i selskabsloven, at registrering i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system.

Bestemmelsen fastsætter, at oplysninger, der skal registreres i henhold til loven, sker i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at oplysninger, der skal registreres i henhold til loven, og selskabsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

I Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) offentliggøres registreringspligtige oplysninger om kapitalselskaber og oplysning om modtagelse af selskabsdokumenter, herunder vurderingsberetninger, fusions- og spaltningsplaner m.v. Eftersom registreringer sker i styrelsens it-system, mens offentliggørelser sker i Det Centrale Virksomhedsregister, foreslås det, at ordlyden ændres i overensstemmelse hermed.

Der er tale om en præcisering af den gældende bestemmelse, og ændringen medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 6

(Til § 16)

Det følger af den gældende § 18 i selskabsloven, at oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber. Bestemmelsen fastsætter desuden, at oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Det følger af stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer. Endvidere fastsætter bestemmelsen, at opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Efter bestemmelsens stk. 4, ophører opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 18, stk. 3-6, i lov om Det Centrale Virksomhedsregister om offentliggørelse og opdatering af navne- og adresseoplysninger.

De gældende regler i selskabsloven om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation). Den gældende § 18 i selskabsloven gennemfører desuden ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås i § 16 i selskabsloven, at denne bestemmelse fastsætter offentliggørelses- og opdateringskravene til navn og adresse for personer, der skal registreres i henhold til loven.

Den foreslåede § 16, om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation). Den foreslåede § 16 i selskabsloven gennemfører desuden ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås i *stk. 1*, at oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Bestemmelsen fastsætter, at oplysninger om navn på personer, der er forpligtet til at være registreret i tilknytning til et selskab, til enhver tid offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. Forslaget omfatter alle de persongrupper, for hvem der i Det Centrale Virksomhedsregister offentliggøres oplysninger om navn og adresse, herunder bl.a. stiftere, ledelsesmedlemmer, ejere og for partnerselskaber fuldt ansvarlige deltagere.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder.

Bestemmelsen indebærer, at der til evig tid offentliggøres oplysninger om navn for en person, der har haft en tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister, uanset at virksomheden er ophørt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentlig-

gøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Bestemmelsen indebærer, at oplysning om en persons bopælsadresse offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister i 5 år efter at en person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det centrale Virksomhedsregister. Er en person aktiv i flere virksomheder, offentliggøres bopælsadressen således indtil der er forløbet 5 år efter personens sidste aktive tilknytning til en virksomhed er ophørt.

Der er foretaget en ændring i forhold til den nuværende ordlyd i stk. 2, 1. pkt., idet »adresse« er ændret til »bopælsadresse«. Der er alene tale om en præcisering af den gældende retstilstand.

For personer med dansk cpr-nummer indhentes adresseoplysningen som offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. For personer uden cpr-nummer skal oplysning om adressen angives i forbindelse med anmeldelsen til Erhvervsstyrelsen, og efterfølgende adresseændringer skal ligeledes anmeldes til styrelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Det vil sige, at der fortsat offentliggøres adresseoplysninger for en person, der har haft en tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister, uanset at virksomheden er ophørt. Offentliggørelsen sker, indtil der er forløbet 5 år fra ophøret af personens sidste aktive tilknytning til en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det vil sige, at personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse Det Centrale Personregister, automatisk får undtaget adressen fra offentliggørelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette vil gælde for såvel personer, der allerede forud for lovens ikrafttræden har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, som for personer, der først efter lovens ikrafttræden får registreret navne- og adressebeskyttelse heri.

Beskyttelsen af adressen i Det Centrale Virksomhedsregister vil gælde, så længe vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister. Enhver har ret til at få registreret navne- og adresse i Det Centrale Personregister i medfør af § 28, stk. 1, i lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven). Beskyttelsen bortfalder automatisk efter ét år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end et år. Hvis vedkommende person efter udløbet af beskyttelsesperioden selv ønsker beskyttelsen fornyet, er der ikke noget til hinder herfor, men personen skal selv fremsætte anmodningen herom over for kommunen.

Hvis en person ikke ønsker, at adressebeskyttelse registreret i Det Centrale Personregister skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister, kan personen meddele Erhvervsstyrelsen dette, hvorefter Erhvervsstyrelsen vil sørge for, at personens adresse offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister efter det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk.4*, at personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Bestemmelsen giver mulighed for, at også personer, der ikke har et cpr-nummer, får mulighed for at opnå adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Bestemmelsen bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at kunne fastsætte de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer i en bekendtgørelse.

Enhver har ret til at få registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister i henhold til CPR-lovens § 28, stk. 1, og der er ikke i CPR-loven fastsat betingelser herfor. Forslaget vil bevirke, at udlændinge ikke stilles ringere end danske statsborgere i forhold til muligheden for at opnå adressebeskyttelse, og Erhvervsstyrelsen vil derfor ikke fastsætte materielle betingelser for, at personer uden cpr-nummer kan opnå adressebeskyttelse. Erhvervsstyrelsen vil udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler for, på hvilken måde personer uden cpr-nummer kan anmode om adressebeskyttelse, og eventuelt hvilke formelle betingelser, der skal være opfyldt for, at en sådan anmodning kan imødekommes. Erhvervsstyrelsen vil også med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, i hvilke tilfælde der kan ske videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer. Sådanne regler forventes i vidt omfang at ville svare til de regler, der gælder for videregivelse af beskyttede adresser i henhold til §§ 42 og 43 i CPR-loven.

Adressen for en person, der har opnået adressebeskyttelse, vil fortsat være registreret hos Erhvervsstyrelsen, og der er således alene tale om undtagelse fra offentliggørelse.

Forslaget ændrer ikke på, at navnet på en registreret person fortsat offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister.

Hvis en person, f.eks. som ledelsesmedlem eller ejer, er tilknyttet en virksomhed, og virksomhedens hjemsted er registreret på personens bopælsadresse i Det Centrale Virksomhedsregister, vil hjemsted blive offentliggjort heri, uanset om personen har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, og den pågældendes privat-

adresse dermed er undtaget fra offentliggørelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Det vil således alene være oplysninger om den registreredes privatadresse, der indhentes fra Det Centrale Personregister, som automatisk vil kunne undtages fra offentliggørelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Såfremt der ønskes kendskab til en adresse på en person, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, hvor adressen ikke er offentliggjort, kan der rettes henvendelse til en kommune med anmodning om udlevering af adressen fra Det Centrale Personregister.

Det foreslås i *stk. 6*, at opdatering af personoplysninger omfattet af det foreslåede stk. 1 og 2, for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Forslaget betyder, at oplysninger om navn og adresse for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer registreret i Det Centrale Virksomhedsregister ikke opdateres, når der er forløbet 5 år efter, den pågældendes sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Herefter vil det være det senest registrerede navn, der vil være offentligt tilgængeligt i Det Centrale Virksomhedsregister, mens der ikke længere vil blive offentliggjort en adresse i registeret.

Den foreslåede § 16 har til formål at skabe gennemsigtighed om, hvilke tilknytninger en given person har eller har haft til selskaber, der registreres i henhold til loven, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan identificere den registrerede person, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

Med den foreslåede § 16, der viderefører den gældende § 18, er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

(Til § 17)

Der er i dag ingen generel bestemmelse i selskabsloven, der fastsætter, at direktionen skal sørge for, at de dokumenter, der skal udarbejdes i henhold til loven, skal opbevares.

Efter den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, skal kapitalselskabet opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør, og kapitalselskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Efter den gældende § 58 a, stk. 6, 1. pkt., i selskabsloven, skal kapitalselskabet efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Efter bestemmelsens 2. pkt., skal kapitalselskabet endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det følger af de gældende bestemmelser, bl.a. selskabslovens §§ 12, 25, 36, 38, 50, at en række selskabsdokumenter skal udarbejdes, bl.a. stiftelsesdokument, herunder vedtægter og ejerbog.

Efter den gældende § 17, stk. 1, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede. Herudover følger det af bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Ifølge den gældende § 10, stk. 1, i bogføringsloven, skal den bogføringspligtige opbevare regnskabsmaterialet på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af det pågældende regnskabsmateriale.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Opbevaring af selskabsdokumenter« før § 17 i selskabsloven.

Overskriften angiver, at §§ 17-19 omhandler selskabers pligt til opbevaring af selskabsdokumenter. Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i selskabslovens kapitel 2 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 17, at der indføres en egentlig pligt for direktionen til at opbevare selskabsdokumenter.

Det foreslås i *§ 17, 1. pkt.*, i selskabsloven, at kapitalselskabets direktion skal sørge for, at selskabsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, dokumenterne vedrører.

Bestemmelsen indebærer, at der indføres en egentlig pligt for direktionen til at opbevare selskabsdokumenter svarende til den gældende bestemmelse i § 10 i bogføringsloven om pligten til opbevaring af regnskabsmateriale, dog med de nødvendige tilpasninger i forhold til selskabsdokumenter.

Bestemmelsen opstiller kravene til direktionens opbevaring af selskabsdokumenter. Ved selskabsdokumenter forstås dokumenter, der skal udarbejdes i henhold til selskabsloven, jf. den foreslåede definition i § 5, nr. 30, jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Oplysninger om aktionærer og reelle ejere, jf. §§ 49 a og 58 a, anses ikke for at være selskabsdokumenter.

Direktionen skal opbevare selskabsdokumenterne på betryggende vis, så dokumenterne i rimeligt omfang beskyttes mod tyveri, brand og anden tilsigtet eller utilsigtet ødelæggelse eller bortskaffelse. Direktionen skal løbende kontrollere opbevaringen, således at bl.a. elektronisk opbevarede selskabsdokumenter til enhver tid kan fremfindes og udskrives i klarskrift. Opbevares selskabsdokumenterne elektronisk,

må det kræves, at der løbende tages backups af materialet, og at disse backups regelmæssigt kontrolleres for læsbarhed. Bestemmelsen udelukker ikke, at selskabsdokumenterne opbevares hos andre end kapitalselskabet. Det forudsættes dog i den foreslåede § 18, at direktionen sørger for, at selskabsdokumenterne til enhver tid og uden problemer kan fremskaffes på begæring fra offentlige myndigheder, der i henhold til loven eller anden lovgivning har ret til at kræve indsigt i dokumenterne.

Det er således ledelsens ansvar, at selskabsdokumenter bliver opbevaret forsvarligt, herunder sikre back-up funktioner. Dette gælder også dokumenter, der er indsendt til Erhvervsstyrelsen, idet styrelsen i særlige tilfælde som led i en kontrolsag kan have behov for at indhente tidligere indsendte dokumenter på ny. Alle dokumenter kontrolleres ikke ved registrering, hvorfor det i en efterfølgende kontrol kan vise sig, at et dokument f.eks. mangler underskrift eller er yderst mangelfulde. Bestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne om opbevaring af regnskabsmateriale. Erhvervsstyrelsen vil som udgangspunkt alene foretage kontrol af, om et selskab opbevarer sine selskabsdokumenter, når der er indikationer på at dette ikke er tilfældet. Vurdering af, om der er tale om en grundlæggende mangel af selskabsdokumenter, der kan berettige oversendelse til tvangsopløsning vil blive vurderet fra sag til sag ud fra rimelighed og proportionalitet. I tilfælde, hvor et selskab, der opbevarer sine dokumenter via en cloudløsning, uforskyldt nægtes adgang til sine dokumenter og kan godtgøre dette, vil tvangsopløsning ikke blive anvendt.

Bestyrelsen varetager den overordnede og strategiske ledelse og har herunder ansvaret for at påse at bogføringen og regnskabsaflæggelsen kontrolleres på en efter kapitalselskabets forhold tilfredsstillende måde. Direktionen varetager den daglige ledelse og har herunder ansvaret for, at bogføringen foregår på betryggende måde i overensstemmelse med lovgivningens og de i henhold til denne udfærdigede nærmere bestemmelser om bogføringspligtens omfang. Bogføringen omfatter hele kapitalselskabets bogholderi og regnskabsvæsen. Pligten til at opbevare selskabsdokumenterne påhviler direktionen, og bestyrelsen vil have ansvaret for at kontrollere, at opbevaringen sker på en tilfredsstillende måde, idet bestyrelsen skal sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed, jf. selskabslovens § 115.

Selskabsdokumenterne skal opbevares i 5 år efter udløbet af det regnskabsår, som materialet vedrører. For eksempel skal selskabsdokumenter udarbejdet i regnskabsåret 2020 opbevares til og med år 2025. 5-årskravet følger kravet for opbevaring af regnskabsmateriale, hvor det lægges til grund, at retstvister, skattespørgsmål, straffesager m.v. i langt de fleste tilfælde er indledt inden udløbet af denne frist.

Det foreslås i *2. pkt.*, at opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende selskabsdokumenter.

Bestemmelsen indebærer, at ledelsen vil skulle sikre, at opbevaringen af selskabsdokumenterne sker på en sådan måde, at dokumenterne kan fremfindes.

Som led i kontrollen af, om selskaber overholder loven, regler udstedt i medfør af loven og selskabets vedtægter, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, er det vigtigt, at der er adgang til de nødvendige oplysninger om selskaberne. Det er derfor vigtigt, at selskaber opbevarer de dokumenter, der udarbejdes i medfør af lovens bestemmelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kravet om opbevaring af bogføringsmateriale, der ligeledes er væsentlig i forhold til sager om økonomisk kriminalitet.

Opbevares selskabsdokumenterne ikke i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 17-19, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at tvangsopløse et kapitalselskab efter den foreslåede bestemmelse i § 225, stk. 1, nr. 6, jf. lovforslagets § 2, nr. 14. Erhvervsstyrelsen kan forinden fastsætte en frist, inden for hvilken kapitalselskabet kan afhjælpe manglen, jf. den gældende § 225, stk. 2. Erhvervsstyrelsen skal ved en afgørelse om at oversende et selskab til tvangsopløsning påse proportionalitetsprincippet. Det er således ikke hensigten at tvangsopløse et selskab blot fordi det har overset et enkelt dokument. Der skal være tale om, at selskabet grundlæggende ikke har overholdt pligten til opbevaring af selskabsdokumenter.

Det forventes selskaberne allerede at gøre i dag, men en egentlig pligt hertil følger ikke af lovens gældende bestemmelser, udover § 17, hvorefter det implicit medfører en pligt til at opbevare dokumentation for lovens overholdelse, og den gældende § 58 a, stk. 5, hvorefter kapitalselskabet skal opbevare dokumentation for indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere.

(Til § 18)

Der er i dag ingen bestemmelser i selskabsloven, der fastsætter hvilken måde selskabsdokumenter skal opbevares på, så de kan fremfindes og gøres tilgængelige.

Den gældende § 12 i bogføringsloven fastsætter, at regnskabsmaterialet skal opbevares på en sådan måde, at det uden vanskeligheder kan gøres tilgængeligt her i landet for offentlige myndigheder m.fl., som i henhold til anden lovgivning har ret til at kræve indsigt i regnskabsmaterialet. Bestemmelsen fastsætter i stk. 2, at regnskabsmaterialet kan opbevares i elektronisk form her i landet eller i udlandet, hvis den bogføringspligtige 1) opbevarer regnskabsmaterialet i overensstemmelse med denne lov, 2) til enhver tid kan fremskaffe materialet og give adgang til dette her i landet, 3) opbevarer eventuelle beskrivelser af benyttede systemer m.v. og eventuelle nødvendige adgangskoder m.v. her i landet, og 4) sørger for, at regnskabsmaterialet udskrives i klarskrift eller stilles til rådighed i et anerkendt filformat. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 3, at opbevares regnskabsmaterialet ikke i elektronisk form, skal det opbevares i papirform her i landet. Efter stk. 4 kan regnskabsmaterialet opbevares i papirform i Finland, Island, Norge eller Sverige. Det følger endvidere af stk. 5, at regnskabsmaterialet for indeværende og forrige måned kan opbevares i papirform i udlandet og efter stk. 6 kan interne og eksterne bilag for den bogføringspligtiges aktiviteter i udlandet opbevares i papirform i det pågældende land i hele opbevaringsperioden. Øv-

rigt regnskabsmateriale for den bogføringspligtiges aktiviteter i udlandet kan under de samme betingelser opbevares i papirform i det pågældende land for indeværende måned og de foregående 3 måneder.

Det foreslås i § 18 i selskabsloven, at bestemmelsen fastsætter på hvilken måde selskabsdokumenterne skal opbevares.

Det foreslås i *stk. 1*, at selskabsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i selskabsdokumenterne.

Der foreslås således indført en pligt for ledelsen til at sikre, at selskabsdokumenterne opbevares på en sådan måde, at de kan gøres tilgængelige for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i selskabsdokumenterne. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse § 12, stk. 1 og 3, i bogføringsloven om opbevaring af regnskabsmateriale, dog med de nødvendige tilpasninger i forhold til selskabsdokumenter.

Der er således tale om et overordnet princip om, at selskabsdokumenter skal opbevares således, at det uanset opbevaringsmåden uden vanskeligheder kan gøres tilgængeligt her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i selskabsdokumenterne i henhold til loven eller anden lovgivning. Dette gælder også kuratorer, som i forbindelse med et kapitalselskabs konkurs kan kræve adgang til selskabsdokumenterne.

Det er nødvendigt, at kontrol- og efterforskningsmyndigheder, der har ret til at kræve indsigt i dokumenterne, uden vanskeligheder kan få adgang til dokumenterne. Kravet om adgang kan opfyldes ved, at direktionen giver online-adgang til de elektroniske opbevarede selskabsdokumenter, således at offentlige myndigheder til enhver tid her i landet via f.eks. en computer med adgang til internettet kan få adgang til materialet til brug for deres efterforsknings- eller kontrolvirksomhed. Det er i så fald uden betydning, om den server, som selskabsdokumenterne opbevares på, fysisk er placeret her i landet eller i udlandet. Det samme gør sig gældende, såfremt kapitalselskabet anvender en cloud-løsning, dvs. software, service og tjenesteydelser via internettet, hvor serverens fysiske placering ikke er kendt. Det er derfor vigtigt, at selskaber opbevarer de dokumenter, der udarbejdes i medfør af lovens bestemmelser. Det forventes selskaberne allerede at gøre i dag, men en egentlig pligt hertil følger ikke af lovens gældende bestemmelser, udover § 17, hvorefter det implicit medfører en pligt til at opbevare dokumentation for lovens overholdelse, og den gældende § 58 a, stk. 5, hvorefter kapitalselskabet skal opbevare dokumentation for indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 2*, at opbevares selskabsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

Bestemmelsen indebærer at dokumenter skal opbevares her i landet, såfremt de opbevares i et format som ikke er elektronisk. Formålet med forslaget om at indføre et krav om opbevaring af selskabsdokumenter i papirform her i landet er, at dokumenterne vil kunne gøres tilgængelige inden for rimelig tid. Opbevares materialet i papirform i udlandet kan tilvejebringelsen være en vanskelig og langsommelig proces.

Hvis direktionen ønsker at opbevare selskabsdokumenterne i både papirform og elektronisk form, kan dokumenterne i papirform uden videre opbevares i udlandet, så længe der er adgang til det elektroniske materiale, og selskabsdokumenterne i øvrigt opbevares i overensstemmelse med denne lov.

(Til § 19)

Der er i dag ingen bestemmelser i selskabsloven, der fastsætter, hvem der har ansvaret for opbevaring af selskabsdokumenter, hvis kapitalselskabet opløses.

Den gældende § 13 i bogføringsloven fastsætter, at ophører bogføringspligten, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at regnskabsmaterialet fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest fungerende ledelse skal opbevare regnskabsmaterialet. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at i andre tilfælde, hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sørge for, at regnskabsmaterialet for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Bestemmelsen fastsætter desuden, at når en ny ledelse afløser en fratrædende ledelse, skal medlemmerne af denne videregive regnskabsmaterialet til den ny ledelse.

Det foreslås i § 19 i selskabsloven at fastsætte, hvem der har pligt til at opbevare selskabsdokumenter, hvis selskabet ophører.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at ophører selskabet, skal den senest registrerede direktion sørge for, at selskabsdokumenter fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov.

Bestemmelsen indebærer en pligt for den senest registrerede direktion til at opbevare selskabsdokumenter, hvis selskabet ophører. Bestemmelsen svarer til den gældende § 13 i bogføringsloven om den senest fungerende ledelses pligt til at opbevare regnskabsmateriale, dog med de nødvendige tilpasninger i forhold til, at der er tale om opbevaring af selskabsdokumenter. Formålet er at sikre, at selskabsdokumenter vil blive opbevaret efter opløsning af et kapitalselskab, og kan fremfindes efter selskabets opløsning.

Opløses et kapitalselskab, påhviler pligten til at opbevare selskabsdokumenter således den senest registrerede direktion. Dette gælder tillige såfremt der er registreret en likvidator.

Såfremt der er udnævnt en kurator, som ikke er registreringspligtig, vil det, i modsætning til hvad der er tilfældet efter bogføringsloven, forsat være den senest registrerede direktion, der har pligt til at opbevare dokumenterne, og altså ikke den udnævnte kurator.

I medfør af selskabslovens § 219, stk. 1, træder en eller flere likvidatorer i ledelsens sted, ligesom lovens bestemmelser med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på

en eller flere likvidatorer. Dette er ikke tilfældet for kuratorer, hvilket er baggrunden for forskellen mellem retsstillingen for likvidator og kurator.

Bestemmelsen har alene til formål at fastsætte, hvem der har pligten til at opbevare selskabsdokumenterne. Bestemmelsen regulerer ikke, hvem der har adgang til dokumenterne. Offentlige myndigheder, herunder skifteretsudnævnte kuratorer, har således adgang til selskabets dokumenter, uanset hvem der har opbevaringspligten.

Overtages det faktiske ledelsesansvar af andre personer, herunder en kapitalejer, vil Erhvervsstyrelsen kunne foretage en kontrol af dette forhold, jf. den foreslåede § 23 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Bogføringslovens § 13 vedrører den senest fungerende ledelse, hvilket må ses i forhold til at anvendelsesområdet for bogføringsloven er bredt, og omfatter mange virksomhedsformer, som ikke nødvendigvis er forpligtet til at have en registreret ledelse. Idet der i selskabslovens § 10 er pligt til at have ledelsesmedlemmer registreret, og på baggrund af den foreslåede bestemmelse om strømænd og kontrol heraf, jf. den foreslåede § 23 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, anses det for at være mest hensigtsmæssigt at det er det senest registrerede centrale ledelsesorgan, som pligten til opbevaring af dokumenter pålægges.

At ansvaret påhviler medlemmerne af den senest registrerede direktion, indebærer ikke, at de fysisk selv skal opbevare dokumenterne. Medlemmerne kan vælge at lade f.eks. revisor eller en advokat forestå den faktiske opbevaring af selskabsdokumenterne. Dette fratager dog ikke medlemmerne af direktionen ansvaret for opbevaringen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at opløses et selskab ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede direktion skal opbevare selskabsdokumenterne.

Bestemmelsen indebærer, at opløses et kapitalselskab ved skifteretten, vil skifteretten kunne træffe beslutning om, at opbevaringen af selskabsdokumenter skal påhvile andre end medlemmerne af den senest registrerede direktion, f.eks. en eneaktionær. Den, som overtager den efterfølgende opbevaringspligt, forudsættes helt eller delvist at kunne få omkostningerne hertil dækket af selskabet.

Bestemmelsen har alene til formål at fastsætte, hvem der har pligten til at opbevare selskabsdokumenterne. Bestemmelsen regulerer ikke, hvem der har adgang til dokumenterne. Offentlige myndigheder, herunder skifteretsudnævnte kuratorer, har således adgang til selskabets dokumenter, uanset hvem der har opbevaringspligten.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at i andre tilfælde, hvor direktionen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende direktion sørge for, at selskabsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov.

Fratræder eller afsættes direktionen i et kapitalselskab, har medlemmerne af dette ledelsesorgan pligt til at sørge for, at selskabsdokumenter for perioden frem til fratrædelsestidspunktet fortsat opbevares betryggende. Denne pligt vedvarer, til en ny direktion indtræder, eller til skifteretten træffer anden beslutning. Opbevaringspligten kan ofte opfyldes ved at sørge for, at selskabsdokumenterne er forsvarligt opbevaret i selskabet. Desuden skal medlemmerne af direktionen i den forbindelse sørge for, at der er etableret de nødvendige rutiner og kontroller. Opbevares selskabsdokumenter elektronisk, må medlemmerne af den tidligere direktion sørge for, at der er etableret de nødvendige adgangskontroller.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at når en ny direktion afløser en fratrædende direktion, skal medlemmerne af den fratrædende direktion videregive selskabsdokumenterne til den nye direktion.

Bestemmelsen indebærer, at når en ny direktion tiltræder, har medlemmerne af den tidligere direktion pligt til at overgive selskabsdokumenterne til medlemmerne af den nye direktion.

Til nr. 7

Det følger af overskriften til de gældende bestemmelser §§ 9-20 i selskabslovens kapitel 2, at bestemmelserne vedrører registrering.

Det foreslås før § 20, at indsætte som overskrift »Ugyldige beslutninger«.

Overskriften angiver, at § 20 vedrører ugyldige beslutninger.

Det foreslås at indføre regler om opbevaring af selskabsdokumenter og kontrol i selskabslovens kapitel 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 7 og 9. Som følge heraf foreslås det at ændre rækkefølgen af visse bestemmelser i kapitlet og at indsætte overskrifter for at fremhæve, hvilke forhold bestemmelserne vedrører.

Til nr. 8

(Til § 23 a)

Efter den gældende § 12, stk. 1, i selskabsloven fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det følger af den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i anmeldelsesbekendtgørelsen, at en brugers foretagelse af en registrering i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber m.v. kan afgøres af Erhvervsstyrelsen ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Det følger af 2. pkt., at det er Erhvervsstyrelsen, der beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Efter 3. pkt., får brugeren i alle tilfælde besked, når sagen er afgjort.

Efter den gældende § 17 i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er

lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

Det foreslås i selskabslovens kapitel 2 at indsætte *overskriften* »Kontrol« efter § 23 og at indføre §§ 23 a-23 i om selskabskontrol i selskabsloven.

Overskriften angiver, at §§ 23 a-23 i omhandler kontrol af kapitalselskaber.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i selskabslovens kapitel 2 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 23 a at fastsætte, hvem der fører kontrol med efterlevelsen af selskabslovens bestemmelser og hvilke former for kontrol, der kan anvendes.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov, og regler fastsat i medfør af loven, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen mulighed for gennem løbende kontrol med kapitalselskaber at påse overholdelsen af loven, og regler udsted i medfør af loven. Muligheden for kontrol omfatter beslutninger om forhold, der er registreringspligtige, og omfatter både forhold, der er anmeldt, men endnu ikke registreret såvel som forhold, hvor registreringen har fundet sted. Kontrolmuligheden omfatter også beslutninger, der træffes i henhold til loven, men som ikke udløser en registreringspligt, f.eks. beslutning om udlodning af udbytte.

Når registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter nævnes eksplicit i bestemmelsen, er der alene tale om eksempler, som skal bidrage til forståelsen af Erhvervsstyrelsens kompetence.

Erhvervsstyrelsens mulighed for at føre kontrol, er dog begrænset af den gældende § 20, hvorefter spørgsmål om sletning af en registrering hører under domstolene, når nogen mener at en registrering vedrørende en beslutning, som er truffet af stifterne, generalforsamlingen eller selskabets ledelse, er den pågældende til skade. Ligeledes er det i den gældende § 109, stk. 1, fastsat, at en kapitalejer eller et medlem af ledelsen kan anlægge sag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller som er i strid med denne lov eller kapitalselskabets vedtægter. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen, ellers anses beslutningen for gyldig, jf. stk. 2. Der er således forhold, som henhører under domstolene, og som Erhvervsstyrelsen ikke vil kunne afgøre lovligheden af, da det forudsætter en bevisbedømmelseskompetence, som hører under domstolene. Det er Erhvervsstyrelsen der beslutter, om der skal foretages kontrol i det konkrete tilfælde.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan foretage en kontrol af et forhold som er anmeldt, men som endnu ikke er registreret.

Anmeldelse af stiftelser eller af ændringer i allerede registrerede oplysninger efter reglerne i selskabsloven skal ske ved anvendelse af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på styrelsens hjemmeside indberet.virk.dk med få undtagelser, f.eks. hvis styrelsens selvbetjeningsløsning ikke understøtter anmeldelsen af det konkrete forhold.

Fra anmeldelsen er modtaget til registreringen er gennemført har Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en kontrol af de anmeldte oplysninger, der betegnes registreringskontrol.

Der er til dels tale om en systematisk digital kontrol, som omfatter alle anmeldelser, og hvor der er mulighed for at styrelsen kan nægte registrering ved en digital straksafgørelse. Herudover kan der ske en manuel registreringskontrol, såfremt der er behov herfor.

I langt de fleste tilfælde kan anmeldelsen af en stiftelse eller ændringen af et allerede registreret forhold afgøres ved digital straksafgørelse, der enten fører til, at det anmeldte forhold registreres, eller nægtes registrering. I nogle tilfælde er det dog nødvendigt at sagen behandles manuelt, hvorefter Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse i sagen. Dette kan afhænge af sagstypen, f.eks. behandles alle gennemførelser af fusioner og spaltninger manuelt på nuværende tidspunkt, eller af den konkrete sag, f.eks. bliver en stiftelse udtaget til manuel kontrol, hvis det ser ud til, at stiftelsesdokumentet ikke er underskrevet.

Anmeldte forhold, der fører til registrering offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. Registreringskontrollen har til formål at sørge for, at forhold der er i strid med loven og forskrifter udstedt i medfør af loven, ikke registreres.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af kapitalselskabers gennemførte registreringer.

Dette betyder, at Erhvervsstyrelsen kan foretage kontrol af forhold, som er blevet registreret i styrelsens it-system.

Den efterfølgende kontrol er den indsats, som retter sig imod registreringer, der allerede er foretaget, og som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for også at kontrollere oplysninger, der allerede er registreret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 g nedenfor.

Den efterfølgende kontrol af kapitalselskabers registreringer er risiko- og databaseret, dvs. målrettet selskaber eller personer, der registreres i henhold til loven, i de tilfælde, hvor der er forøget risiko for lovovertrædelse. Det kan være på grundlag af generelle risikoindikatorer, hvor der anvendes databaserede analyser som maskinlæring og kunstig in-

telligens, eller på grundlag af konkrete indikationer på at et selskab eller person har begået en lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at kontrollen i videst muligt omfang skal være databaseret og digital.

Bestemmelsen indebærer, at kontrol med overholdelsen af selskabsloven, og regler fastsat i medfør heraf, i videst muligt omfang vil skulle være databaseret og digital.

Den nuværende selskabskontrol er allerede i dag i et stort omfang databaseret og digital, og der er således tale om en kodificering af den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 5*, at kontrollen i særlige tilfælde kan udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Bestemmelsen indebærer, at kontrol med overholdelsen af selskabsloven, og regler fastsat i medfør heraf, i særlige tilfælde vil kunne udføres som en stikprøvebaseret kontrol.

Erhvervsstyrelsens kontrol skal som hovedregel være risikobaseret. For at styrelsen kan få en repræsentativ viden om omfanget af overtrædelser af forskellige lovkrav og effekten af styrelsens kontrolindsats i forhold hertil er det imidlertid nødvendigt at styrelsen lejlighedsvis kan lave stikprøvebaserede undersøgelser, hvor der gennemføres en kontrol af et antal tilfældigt udvalgte virksomheder eller personer. Erhvervsstyrelsen vil dog til enhver tid tilrettelægge kontrollen på en hensigtsmæssigmåde måde med henblik på, at stikprøvekontrol af selskaber, hvor der ikke er nogen særlig formodning for fejl og mangler, bliver begrænset. Erhvervsstyrelsen vil også ved brugen af stikprøvekontrol foretage en hensynsafvejning, således at der alene foretages byrdefulde stikprøvekontroller, når det er helt nødvendigt. Det kan f.eks. være påkrævet af Erhvervsstyrelsen, at der foretages nulpunktsmålinger eller lignende, som nødvendiggør at der foretages stikprøvekontroller.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område.

Flere selskabsretlige forhold har sammenhæng med anden lovgivning, f.eks. årsregnskabsloven. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en kontrol eller undersøgelse på tværs af den lovgivning, som kapitalselskaber er forpligtet til at følge. Der kan eksempelvis være tale om en overtrædelse af selskabslovgivningen i forbindelse med en konkret transaktion, som giver anledning til at der også foretages en kontrol af en revisor i overensstemmelse med revisorloven.

Der er ikke i dag begrænsninger i Erhvervsstyrelsens adgang til at tilrettelægge kontroller på flere af styrelsens områder i forbindelse med hinanden. Forslaget har således alene til formål at klargøre denne mulighed.

Herved kan Erhvervsstyrelsen opnå større gennemsigtighed i forhold til et konkret kapitalselskabs overholdelse af den til enhver tid gældende lovgivning.

Det foreslås i *2. pkt.*, at Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

Det betyder, at Erhvervsstyrelsen kan tilrettelægge sin kontrol efter selskabsloven, således at den gennemføres i sammenhæng med en anden eller flere andre myndigheder. Det kan f.eks. være relevant, at der foretages en kontrol i sammenhæng med kontrol udført af skatteforvaltningen, fødevaremyndighederne eller andre, der fører kontrol med virksomheder.

Der er ikke i dag begrænsninger i Erhvervsstyrelsens adgang til at tilrettelægge kontroller i forbindelse med andre myndigheders kontroller. Forslaget har således alene til formål at klargøre denne retsstilling.

(Til § 23 b)

Efter den gældende § 17 i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

Det foreslås i § 23 b i selskabsloven at fastsætte bestemmelse om Erhvervsstyrelsens mulighed for at få oplysninger om selskabets forhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 17, stk. 1, og en udvidelse i forhold til, at styrelsen også kan forlange supplerende oplysninger med henblik på at kontrollere, at de personer, der registreres som medlemmer af kapitalselskabers ledelsesorganer, udfører den faktiske ledelse.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til i alle selskabsretlige forhold at indhente oplysninger om et kapitalselskab, som styrelsen finder nødvendige for at kunne tage stilling til, om bestemmelserne i loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt. Bestemmelsen omfatter også kontrol af, om kapitalgrundlaget er tilstede og som noget nyt, at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Bestemmelsen om kontrol af kapitalgrundlaget har til formål at gøre det muligt, at påse, at kapitalgrundlaget faktisk er tilstede og opfylder lovens bestemmelse. Kapitalgrundla-

get vil f.eks. som udgangspunkt ikke været tilstede i kapitalselskaber, der stiftes med rullende kapital. Ved rullende kapital forstås en kæde af selskaber, der stiftes med samme indskud. F.eks. hvis en fysisk person, A, stifter Selskab 1 ApS ved kontant indskud på 40.000 kr., og Selskab 1 herefter stifter Selskab 2 ApS ved indskud af de samme 40.000 kr., hvorefter Selskab 2 stifter Selskab 3 for de samme midler, dvs. de midler som Selskab 1 oprindeligt med stiftet med osv. Det er dog muligt at anvende det samme indskud til at stifte to selskaber, dvs. til og med Selskab 2, da det vurderes som forretningsmæssigt begrundet at kunne etablere en holding-konstruktion for det samme indskud. Dvs. stiftelsen af et moderselskab og et datterselskab, såfremt det vurderes, at formålet ikke er omgåelse af kapitalkravet. Der kan være tilfælde, hvor stiftelsen af flere selskaber er baseret på en væsentlig forretningsmæssig begrundelse, og uden omgåelse af kapitalkravet. Det vil dog være selskabets centrale ledelsesorgan, eventuelle rådgivere samt anmelder, der er ansvarlig herfor. Dog anses skatteplanlægning ikke for at være en væsentlig forretningsmæssig begrundelse for en sådan konstruktion.

Erhvervsstyrelsen har i en række konkrete sager erfaret, at personer anmeldes og registreres som medlemmer af kapitalselskabers ledelsesorganer, uden at de pågældende personer udøver den faktiske ledelse i henhold til lovens bestemmelser herom. I lovforslaget foreslås det, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter denne lov, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. den foreslåede ændring af § 112, jf. lovforslagets § 2, nr. 10.

Ved en stråmand forstås en person, der f.eks. registreres og fremstår officielt som direktør, bestyrelsesmedlem eller lignende for et kapitalselskab, men uden reel beslutningskompetence. En stråmand har således ikke noget at sige i forhold til det konkrete selskab, da det er en eller flere bagvedliggende personer, der bestemmer over selskabet. Stråmanden anvendes således til at dække for den person, der reelt står bag. Nogle stråmænd får kontant betaling for at lægge navn til en direktørpost. I andre tilfælde kan der være tale om stjålen identitet.

Forslaget om, at Erhvervsstyrelsen også kan forlange oplysninger for at kunne tage stilling til, om de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse, skal sørge for, at de personer, der faktisk udøver ledelsen, ikke kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter selskabslovens § 18, der foreslås ændret til § 16, jf. forslagets § 2, nr. 6.

Bestemmelsen kan både anvendes som led i en registreringskontrol, jf. den foreslåede § 23 g nedenfor og som led i en efterfølgende kontrol, jf. den foreslåede § 23 h nedenfor.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at forlange oplysninger som led i en registreringskontrol, jf. den foreslåede § 23 g nedenfor. Ved anmeldelser af stiftelser eller efterfølgende ændringer kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist for indsendelsen af oplysninger. Modtages de afkrævede oplysninger ikke inden for fristen, vil registrering blive nægtet. For allerede registrerede kapitalselskaber foreslås det, at manglende indsendelse af oplysninger efter denne bestemmelse kan føre til tvangsopløsning ved skifteretterne, jf. den foreslåede ændring af § 225, stk. 1, jf. forslagets § 2, nr. 14. Dette er ligeledes tilfældet i dag, jf. den nugældende § 17, stk. 2, sidste pkt. Det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at samle samtlige hjemler til tvangsopløsning i § 225, og bestemmelsen foreslås derfor flyttet dertil.

Modtages de afkrævede oplysninger, og finder Erhvervsstyrelsen, at det anmeldte forhold er i overensstemmelse med loven, vil registrering heraf blive gennemført. Er der tale om et allerede registreret forhold, vil styrelsen ikke foretage sig yderligere.

Finder Erhvervsstyrelsen derimod, at det anmeldte forhold ikke opfylder lovens bestemmelser, vil registrering blive nægtet, såfremt der ikke kan ske berigtigelse af det pågældende forhold. Er der tale om stiftelsen af et kapitalselskab, hvor stiftelsesgrundlaget ikke opfylder lovens bestemmelser, vil selskabet ikke kunne registreres, idet stiftelsesgrundlaget ikke kan berigtiges.

Bestemmelsen giver ligeledes Erhvervsstyrelsen mulighed for at forlange oplysninger som led i en efterfølgende kontrol, jf. den foreslåede § 23 h nedenfor.

Bestemmelsen har ikke til formål at give Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere, om de dispositioner, der ligger til grund for anmeldelsen, er hensigtsmæssige eller forretningsmæssigt forsvarlige for det pågældende kapitalselskab.

Medfører en kontrol af et kapitalselskab, at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om, at et selskabs registrering af reelle ejere er mangelfuld, selskabets opbevaring af dokumentation for reelle ejere er mangelfuld, eller at selskabets opbevaring af selskabsdokumenter er mangelfuld, vil selskabet kunne indbringe denne afgørelse for Erhvervsankenævnet. I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og fremvise dokumentation for at selskabsdokumenterne bliver opbevaret, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232. Fristen for berigtigelse af forholdet eller oversendelsen til tvangsopløsning ved skifteretten kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomi-

ske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

Der er til dels tale om en videreførelse af den gældende § 17, stk. 2, 2. Anvendelsesområdet af den gældende § 17, stk. 2, 2. pkt., ændres fra erklæringer afgivet af revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget til at omfatte erklæringer af godkendte revisorer, advokater eller andre sagkyndige om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Den foreslåede bestemmelse omfatter både registrerings- og efterfølgende kontrol.

I forbindelse med en registrerings- eller efterfølgende kontrol kan Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det foreslås med bestemmelsen at udvide kredsen af de personer, fra hvem en erklæring kan indhentes. Den gældende bestemmelse omfatter alene revisor, men det foreslås, at det fremover vil være muligt at indhente en erklæring fra godkendte revisorer, advokater og andre sagkyndige.

Erhvervsstyrelsen vil kun anmode om en sådan erklæring, hvis der er indikationer på, at loven eller regler udstedt i medfør af loven ikke overholdes. Kravet om erklæringen skal være proportionalt med karakteren af det forhold, som der er rejst tvivl om i forhold til lovens krav. Med hensyn til, om Erhvervsstyrelsens anmodning om indhentelse af en erklæring fra tredjemand måtte anse for at være i strid med reglerne om forbuddet mod selvinkriminering, henvises der till de lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Finder Erhvervsstyrelsen, at der fortsat er tvivl om et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan det således være nødvendigt at indhente en erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

Erklæringen skal afgives af en godkendt revisor, dvs. enten en statsautoriseret eller registreret revisor godkendt efter revisorloven. Erklæringen kan også afgives af en advokat eller anden sagkyndig. Erhvervsstyrelsen vil i sin anmodning til kapitalselskabet angive, hvem der skal afgive erklæringen om det pågældende forhold. Valget af type af erklæringsgiver (godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig) foretages således af styrelsen, mens det er kapitalselskabet, der er ansvarlig for at rette henvendelse til den pågældende, revisor, advokat eller anden sagkyndig.

Afgives erklæringen af en godkendt revisor, vil der være tale om en erklæring omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2.

Såfremt Erhvervsstyrelsen finder det nødvendigt at anmode om en sådan erklæring, vil styrelsen rette henvendelse til det pågældende kapitalselskab. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af forholdet, der skal indhentes erklæring om, og om hvilke udfald sagen kan få.

Omkostninger ved fremskaffelse af en erklæring, som Erhvervsstyrelsen stiller krav om, afholdes af kapitalselskabet selv. Baggrunden herfor er, at årsagen til, at styrelsen anmoder om den ønskede erklæring, vil være, at det foreliggende materiale fra selskabet af styrelsen vurderes at være utilstrækkeligt, herunder at der kan rejses begrundet tvivl om rigtigheden af oplysninger eller en redegørelse afgivet af selskabet. Kapitalselskabet er således selv årsag til, at styrelsen finder behov for at stille krav om en konkret erklæring fra en tredjemand om rigtigheden af bestemte oplysninger afgivet af selskabet. Erhvervsstyrelsen kan helt undtagelsesvis godtgøre udgiften til erklæringen, eksempelvis i tilfælde hvor kravet herom beror på en fejl fra styrelsens side eller udgiften til erklæringen står i åbenlyst misforhold til det forhold, erklæringen har til formål at oplyse.

Den indhentede erklæring vil indgå som led i Erhvervsstyrelsens kontrol af det pågældende forhold, som har givet anledning til at afkræve, at kapitalselskabet indhenter erklæringen.

Undlader et kapitalselskab at efterkomme anmodning fra Erhvervsstyrelsen om at indhente den ønskede erklæring, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse kapitalselskabet., jf. den foreslåede ændring af lovens § 225, stk. 1, jf. forslagets § 2, nr. 14.

Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for kapitalselskabet til at indhente erklæringen, jf. lovens § 225, stk. 2. Fristen fastsættes under hensyn til den tid, som i det konkrete tilfælde vurderes at være passende.

Modtager Erhvervsstyren ikke erklæringen, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at tvangsopløse et kapitalselskab efter den foreslåede bestemmelse i § 225, stk. 1, nr. 8, jf. lovforslagets § 2, nr. 14.

Dette er ligeledes tilfældet i dag, jf. den nugældende § 17, stk. 2, sidste pkt. Det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at samle samtlige hjemler til tvangsopløsning i § 225, og bestemmelsen foreslås derfor flyttet dertil.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få en frist til at indsende erklæringen. Selskabet har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Anmeldelse om genoptagelse skal være modtaget senest 3 måneder efter, at Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse selskabet, og selskabet må ikke inden for de seneste 5 år have været under tvangsopløsning. Er betingelserne ikke opfyldt, kan genoptagelse ikke finde sted.

Muligheden for tvangsopløsning som følge af manglende indsendelse af erklæringen vil således følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser, jf. selskabslovens § 232.

Erhvervsstyrelsens beslutning om i en konkret kontrolsag at stille krav om en erklæring fra en tredjemand kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet, da beslutningen ikke er en materiel afgørelse, der har retsvirkninger for selskabet, men alene er en processuel beslutning.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., i erklæringen skal bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Bestemmelsen indebærer, at en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig, der udarbejder en erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, vil skulle bekræfte, vedkommende er uafhængig af det pågældende kapitalselskab, som erklæringen vedrører.

Det er vigtigt, at der kan fæstes lid til den indhentede erklæring, hvorfor det er nødvendigt, at den godkendte revisor, advokat eller anden sagkyndig, der afgiver erklæringen, er uafhængig af selskabet. Det foreslås derfor, at den pågældende i erklæringen skal bekræfte sin uafhængighed af selskabet.

(Til § 23 c)

Den gældende § 16 i selskabsloven fastsætter, at finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted. Det følger af stk. 2, at hvis registrering afvises efter stk. 1, skal anmelderen have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke vil finde sted, og om begrundelsen herfor. Bestemmelsen fastsætter i stk. 3, at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet. Bestemmelsen fastsætter desuden, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor, og at Erhvervsstyrelsen endvidere i styrelsens it-system kan offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning. Efter bestemmelsens stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen i de tilfælde, som er omfattet af stk. 3, tillige registrere ledelsens fratræden.

Det foreslås i § 23 c i selskabsloven at fastsætte bestemmelse om muligheden for at blokere for registreringer, når der er tvivl om lovligheden af et tidligere anmeldt forhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 16, stk. 3, 1. pkt.

Bestemmelsen giver i de tilfælde, hvor der er tvivl om lovligheden af et tidligere anmeldt forhold, Erhvervsstyrelsen mulighed for at træffe beslutning om at stille senere modtagne anmeldelser om registreringer i bero, indtil forholdet er afklaret, f.eks. ved at ejerskabet til kapitalandelene er afklaret. Dette kan ske ved, at styrelsen blokerer for selvregistrering i styrelsens it-system eller ved, at allerede modtagne anmeldelser sættes i bero.

Det opleves, at der i selskaber opstår tvivl om lovligheden af registrerede eller anmeldte forhold, eksempelvis fordi der er tvivl om ejerskabet til selskabet. Der kan være tale om et selskab, hvor to personer begge hævder, at de er den retmæssige ejer af selskabets kapitalandele eller af en sammenfaldende del af kapitalandele. I en sådan situation kan Erhvervsstyrelsen ikke med tilstrækkelig klarhed fastslå, om en anmeldt beslutning er blevet til på det korrekte grundlag. Samtidig kan den beskrevne situation resultere i, at der ikke kan træffes beslutninger på et selskabs generalforsamling, enten fordi der er uenighed om ejerforholdet, eller fordi ingen af de to kapitalejere har majoriteten af stemmerne.

Afklaringen af ejerskabet til et selskab vil i henhold til Erhvervsstyrelsens erfaring ofte forudsætte en bevisbedømmelse mv., som ligger uden for styrelsens kompetence. Den endelige adkomst til selskabet kan afklares på flere måder. Der kan eksempelvis være tale om en aftale mellem de involverede parter, mægling, voldgift eller en domstolsafgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Bestemmelsen indebærer, at når Erhvervsstyrelsen beslutter, at der ikke kan foretages registreringer efter det foreslåede stk. 1, skal anmelderen have besked om dette samt begrundelsen herfor.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen endvidere i styrelsens it-system kan offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 16, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre en meddelelse om, at der ikke kan foretages registreringer og baggrunden for dette. Dette kan være en offentliggørelse af oplysningen om, at der verserer en tvist omkring ejerskabet af kapitalandelene, og at der derfor ikke kan foretages registreringer i selskabet.

Det er af interesse for offentligheden, herunder eventuelle fremtidige aftalepartnere mv., at få kendskab til, at der verserer tvivl om ejerforholdene, som medfører, at der ikke kan foretages registreringer i selskabet. Det foreslås som følge heraf, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre oplysning om, at der er tvivl om ejerforholdene i styrelsens it-system.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige kan registrere ledelsens fratræden.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 16, stk. 4.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde vil kunne registrere ledelsens fratræden. Dette vil

være relevant, i tilfælde, hvor det som følge af tvivlen om adkomsten til selskabet ikke er muligt at fastslå, hvem der har retten til at vælge ledelsen, og hvilken ledelse der som følge heraf er valgt. Hjemlen vil således kunne udnyttes i særlige tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvem der besidder retten til at tegne selskabet, og hvor en registrering af ledelsens fratræden vurderes nødvendig for at forhindre unødige tab i selskabet.

I sager, hvor der er tvivl om ejerforholdene i kapitalselskaber, har Erhvervsstyrelsens erfaret, at konflikter vedrørende selskabet blandt andet medfører, at de pågældende modstridende parter ikke kan blive enige om, hvem der skal lede selskabet. Eftersom et kapitalselskab skal have sin ledelse registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, fører det efter de gældende regler til, at de to parter i tvisten foretager gentagne anmeldelser om ledelsesændringer i det pågældende selskab. Det bliver således tilfældigt, hvem der på et givent tidspunkt er registreret som ledelse i selskabet.

(Til § 23 d)

Efter den gældende § 17 i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

Det foreslås i § 23 d i selskabsloven, at der som noget nyt indsættes en særskilt bestemmelse om kontrol med personer, som er registreret i henhold til loven.

Det foreslås i *stk. 1,* at finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Det vil sige, at Erhvervsstyrelsen med forslaget vil kunne nægte registrering af en person, der er anmeldt til registrering, og kunne afregistrere en person, som allerede er registreret, såfremt der er mangelfulde informationer om denne person.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alle personer, som registreres i henhold til loven, hvilket vil sige bl.a. stiftere, ledelsesmedlemmer, ejere og for partnerselskaber fuldt ansvarlige deltagere.

Bestemmelsen vedrører både personer, som er anmeldt eller registrerede, og der kan således både udføres en registreringskontrol, jf. den foreslåede § 23 g, såvel som en efterfølgende kontrol, jf. den foreslåede § 23 h.

En afvisning eller afregistrering vil have forskellige konsekvenser alt efter, hvilken funktion i selskabet den pågældende person har, og hvordan forholdene i selskabet er i øvrigt. Hvis der f.eks. er tale om et ledelsesmedlem, som afvises eller afregistreres, kan det være tilfældet, at selskabet ikke længere opfylder kravene til ledelsen efter selskabslovens kapitel 7. Erhvervsstyrelsen kan på denne baggrund anmode skifteretten om at opløse selskabet efter § 225, stk. 1, nr. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist til berigtigelse af forholdet efter § 225, stk. 2.

Ved udnyttelsen af bestemmelserne om nægtelse af registrering og afregistrering på baggrund af den foreslåede § 23 d, vil Erhvervsstyrelsen skulle overholde de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, og der vil således skulle foretages en hensynsafvejning. Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil.

Erhvervsstyrelsen har gennem de sidste år fået flere og bedre muligheder for at validere oplysninger om personer, der skal registreres i henhold til loven. Det er derfor fundet nødvendigt at det fremgår klart af loven, hvilke muligheder Erhvervsstyrelsen har for at kontrollere personer, der skal eller er blevet registreret i henhold loven, ligesom der også etableres hjemmel til at foretage kontroller af personer, som der ikke er hjemmel til at kontrollere i dag.

Det foreslås i *stk. 2,* at har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen vil kunne afvise registrering af en anmeldelse af en person, som ikke har en gyldig adresse, eller at styrelsen kan afregistrere en person, som ikke har en gyldig adresse, hvis denne allerede er registreret.

For personer med dansk cpr-nummer indhentes adresseoplysning i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. For personer uden cpr-nummer skal oplysning om adressen angives i forbindelse med anmeldelsen til Erhvervsstyrelsen, og efterfølgende adresseændringer skal ligeledes anmeldes til styrelsen.

Hvis en person med et cpr-nummer ikke har en gyldig bopælsadresse registreret i Det Centrale Personregister, vil det således efter den nye bestemmelse være muligt for Erhvervsstyrelsen at afvise at registrere eller afregistrere vedkommende. Der kan f.eks. være tale om personer, som i Det Centrale Personregister, er anført som »forsvundet«.

Tilsvarende vil Erhvervsstyrelsen have mulighed for at afvise eller afregistrere personer, som ikke har et cpr-nummer, hvis deres bopælsadresse ikke er gyldig. Erhvervsstyrelsen kan ikke på samme måde som ved danske adresser undersø-

ge gyldigheden af en udenlandsk adresse mod et autoritativt register. Det vil derfor i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at den angivne adresse ikke er gyldig, være nærliggende at forlange dokumentation for, at der er tale om en gyldig bopælsadresse, jf. den foreslåede § 23 b. Det kan eksempelvis dokumenteres ved at fremsende kopi af en lejekontrakt, dokumentation for ejerskab til boligen på adressen eller tilsvarende.

En afvisning eller afregistrering vil have forskellige konsekvenser alt efter, hvilken funktion i selskabet den pågældende person har, se hertil bemærkningerne til stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan kræve verificering af en persons identitet eller identifikationsoplysninger, såfremt der er tvivl om identiteten på en person, som er anmeldt eller registreret i henhold til loven.

For personer uden cpr-nummer er identifikationen forbundet med visse usikkerheder. Når en person uden cpr-nummer indtræder, kræves det efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 17 og bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen § 37, stk. 2, nr. 1, at der indtastes pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, oplysning om udstedelsesland for passet eller identifikationskortet samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Foto af gyldigt pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges, og så skal den pågældendes køn angives, hvis der er tale om en indtræden af et ledelsesmedlem.

Selvom der således er væsentlige krav til identifikationen af personer uden cpr-nummer, oplever Erhvervsstyrelsen forsat udfordringer med den entydige identifikation af disse personer.

Efter den foreslåede bestemmelse, vil Erhvervsstyrelsen kunne kræve verificering af en persons identitet og af de angivne identifikationsoplysninger, hvilket f.eks. vil kunne ske ved at kræve verifikation af de indsendte identitetsdokumenter. Det vil således være muligt for styrelsen at kræve, at f.eks. et indsendt pas verificeres af en ambassade eller lignende.

Når der både kan kræves en verificering af en persons identitet og vedkommendes identifikationsoplysninger, betyder det, at der både kan kræves verificering af, om vedkommende reelt er den person som vedkommende anmeldes som, og at der ligeledes kan kræves verificering af de oplysninger, der registreres, altså f.eks. om det er et korrekt pasnummer, der er anmeldt.

Det vil ske på baggrund af en konkret vurdering, når Erhvervsstyrelsen beslutter at kræve verificering af den pågældendes identitet eller identifikationsoplysninger.

Det vil i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har tvivl om identiteten, være muligt at forlange dokumentation herfor, jf. den foreslåede § 23 b, herunder kan Erhvervsstyrelsen kræve en erklæring fra en sagkyndig, f.eks. en notar, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 2. Kravene til dokumentation vil blive afpasset omstændighederne i den konkrete sag, og være proportionale med forholdene.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget hertil.

Hvis Erhvervsstyrelsen således efter en verificering efter 1. pkt. forsat er i tvivl om identiteten på den pågældende person, vil styrelsen kunne kræve, at personen møder op hos Erhvervsstyrelsen for at bekræfte vedkommendes identitet. Erhvervsstyrelsen vil ligeledes kunne bemyndige andre, således at der kan ske fysisk fremmøde på f.eks. ambassader eller lignende.

Formålet med, at Erhvervsstyrelsen også kan bemyndige andre, er at identifikationen kan tilrettelægges mest hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende person. Kravet om fysisk fremmøde kan dog være forbundet med udgifter for den pågældende. I forhold til personer bosat i udlandet vil kravet om fysisk fremmøde derfor i videst muligt omfang blive søgt gennemført på den danske ambassade i det pågældende land. Kontrollen vil her som på andre områder være risikobaseret og målrettet selskaber, hvor der er tvivl om en persons identitet.

Det foreslås i *stk. 4.*, at er der fortsat tvivl om personens identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

Hvis der herefter forsat er tvivl om den pågældendes identitet, herunder hvis personen ikke opfylder kravet om fysisk fremmøde, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

En sådan afvisning eller afregistrering vil have forskellige konsekvenser alt efter, hvilken funktion i selskabet den pågældende person har, se hertil bemærkningerne til stk. 1.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at afvisningen eller afregistreringen først sker, efter Erhvervsstyrelsen har foretaget flere forsøg på at sikre entydig identifikation af den pågældende. Herudover gælder de almindelige forvaltningsmæssige regler, hvorefter en afgørelse skal ledsages af en begrundelse.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at stk. 3 finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder.

Forslaget medfører, at det vil være muligt for Erhvervsstyrelsen at kræve verificering af identiteten eller identitetsoplysninger for en person, der anmelder forhold omfattet af selskabsloven til Erhvervsstyrelsen, såfremt der er tvivl om identiteten på denne person. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve at anmelderen identificerer sig ved fysisk fremmøde hos styrelsen, eller andre, som styrelsen har bemyndiget hertil.

Eftersom anmelderen indestår for lovligheden af registreringerne, er det vigtigt, at Erhvervsstyrelsen kan efterprøve,

at det er den pågældende, der har foretaget en registrering i styrelsens selvbetjeningsløsning. Samme problemstilling gør sig gældende, når personer med cpr-numre bliver registreret ind i en rolle i et selskab af en anden person. I dette tilfælde vil vedkommende få en advisering tilsendt i sin digitale postkasse. Såfremt en bagmand kontrollerer denne persons digitale signatur, har vedkommende ikke mulighed for at reagere på de tilsendte adviseringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

Hvis der herefter forsat er tvivl om anmelders identitet, herunder hvis personen ikke opfylder kravet om fysisk fremmøde, vil Erhvervsstyrelsen kunne afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

(Til § 23 e)

Der er i dag ingen bestemmelser i selskabsloven, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en udgående kontrol af, om et kapitalselskab kan kontaktes på dets registrerede hjemsted.

Det følger af den gældende § 5, nr. 13, at der ved hjemsted forstås »den adresse her i landet, som selskabet kan kontaktes på«.

Efter den gældende § 17, stk. 1, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede.

Det foreslås i *§ 23 e* i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om et kapitalselskab kan kontaktes på dets registrerede hjemsted, jf. § 5, nr. 13.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen mulighed for at foretage udgående kontrol af, om et kapitalselskab kan kontaktes på dets registrerede hjemsted.

Selskabslovens § 5, nr. 13, indeholder definitionen af ordet »hjemsted«, som er den adresse her i landet, som selskabet kan kontaktes på. Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at det er den adresse her i landet, hvorpå selskabet til enhver tid skal kunne kontaktes. Det vil med andre ord sige, at hjemsted er den adresse, hvor selskabet kan modtage post, og det skal være muligt at komme i kontakt med ledelsen eller en repræsentant for ledelsen, f.eks. en advokat. Det er vigtigt, at det er muligt at forkynde en stævning mod selskabet på selskabets registrerede hjemsted.

Erhvervsstyrelsen har i dag hjemmel til at foretage kontrol af et selskabs hjemsted, i samme omfang som for øvrige registrerede oplysninger. Erhvervsstyrelsen kan således forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om selskabets hjemsted opfylder definitionen i lovens § 5, nr. 13, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 1, der viderefører den gældende § 17, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan afvise registreringen af selskabets hjemsted efter lovens § 15, stk. 1, såfremt styrelsen finder, at adresseoplysningerne ikke overholder definitionen.

Erhvervsstyrelsen er blevet opmærksom på, at der er behov for at kunne foretage en udgående kontrol med selskabers hjemsted, da det i nogle tilfælde er nødvendigt for at kunne kontrollere om ledelsen eller en repræsentant herfor kan kontaktes på adressen.

Det er vigtigt, at ledelsen eller en repræsentant for ledelsen kan kontaktes på selskabets hjemsted, fordi personer skal kunne komme i kontakt med selskabet enten pr. post eller ved fysisk fremmøde, herunder er det væsentligt, at der kan forkyndes en stævning til selskabet, og det forudsætter, at det er muligt at møde en repræsentant for selskabet ved fysisk fremmøde.

På nuværende tidspunkt valideres alle danske selskabers hjemsted mod Danmarks Adresse Register (DAR). Det vil sige, at når en anmelder registrerer et kapitalselskabs hjemsted i Erhvervsstyrelsens it-system, undersøges det, om der er tale om en gyldig adresse. Det undersøges dog ikke, hvad der er på adressen, og der kan således være tale om f.eks. en adresse uden en bygning. Erhvervsstyrelsen vil fremadrettet tillige validere adresseoplysninger mod Bygnings- og Boligregistret (BBR), idet styrelsen dermed også får oplysninger om, hvorvidt der er en bygning på adressen. Denne yderligere validering betyder dog ikke nødvendigvis, at ledelsen eller en repræsentant herfor kan kontaktes på den konkrete adresse.

Erhvervsstyrelsen vil ved fysisk fremmøde kunne konstatere, om ledelsen eller en repræsentant herfor, kan kontaktes på et selskabs registrerede hjemsted. Muligheden for at anvende udgående kontrol er tiltænkt de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at selskabet ikke kan kontaktes på adressen.

Såfremt ledelsen eller en repræsentant herfor ikke kan kontaktes på selskabets hjemsted, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse selskabet, jf. lovens § 225, stk. 1, nr. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist for berigtigelse af forholdet inden oversendelse til tvangsopløsning, jf. lovens § 225, stk. 2. Det er Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil.

Den foreslåede hjemmel skal alene anvendes for at kunne kontrollere, at det gældende lovkrav om selskabets registrerede hjemsted, hvor ledelsen skal kunne kontaktes, overholdes. Som anført ovenfor, kan Erhvervsstyrelsen allerede efter gældende ret kontrollere, at selskabet kan kontaktes på adressen. Med forslaget tilvejebringes der et præcist og eksplicit hjemmelsgrundlag for, at styrelsen kan foretage en udgående og opsøgende kontrol af lovkravet om, at selskabet kan kontaktes på hjemstedsadressen. Det bemærkes, at formålet med kontrollen alene er at få be- eller afkræftet, at der på et selskabs registrerede hjemstedsadresse er en kontaktbar ledelse eller repræsentant herfor. Kontrollen efter den foreslåede bestemmelse vil derfor ikke give mulighed for tvangsmæssigt at foretage en nærmere husundersøgelse på selskabets adresse. Bestemmelsen giver således ikke adgang til, at Erhvervsstyrelsen kan kræve, at selskabet frem-

viser sine kontorer og lokaler eller dokumenter mv. på adressen.

Med forslaget sikres der således en udtrykkelig adgang til, at Erhvervsstyrelsen kan opsøge selskabet på dens adresse med henblik på at konstatere, om ledelsen eller en repræsentant herfor kan kontaktes, og bestemmelsen udgør således for fuldstændighedens skyld den i grundlovens § 72 krævede lovhjemmel for en myndigheds adgang til selskabets hjemstedsadresse.

(Til § 23 f)

Der er i dag ingen bestemmelse i selskabsloven om, at de registrerede ledelsesmedlemmer skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, og derfor er der heller ikke i dag bestemmelser om kontrol heraf.

Efter den gældende § 10, stk. 1, i selskabsloven skal medlemmerne af et kapitalselskabs direktion, bestyrelse og tilsynsråd og en eventuel revisor registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås i *§ 23 f*, at er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan afvise at registrere en person som er anmeldt som ledelsesmedlem, eller afregistrere personen såfremt denne allerede er registreret, såfremt der er tvivl om, hvorvidt vedkommende faktisk udøver ledelsen, i overensstemmelse med den foreslåede § 112, stk. 2, hvorefter en person, som er registreret som ledelsesmedlem efter loven, skal være de personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer i overensstemmelse med kapitel 7, hvori ledelsens forpligtelser er beskrevet.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslaget tillige foreslås at indføre en bestemmelse om, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter lovens § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. den foreslåede § 112, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 10.

Erhvervsstyrelsen vil kunne forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om den foreslåede § 112, stk. 2, er overholdt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 d, stk. 1. Det vil afhænge af den konkrete situation, hvilke oplysninger der vil være tilstrækkelige for at bevise, at den foreslåede bestemmelse er overholdt. Kontrol med overholdelsen af bestemmelsen, kan både ske som en registreringskontrol, efter den foreslåede § 23 g, eller som en efterfølgende kontrol, efter den foreslåede § 23 h.

Fører en kontrol efter den foreslåede § 23 d, stk. 1, til, at der er tvivl om, hvorvidt en person, der er registeret som ledelsesmedlem, ikke er den person, der faktisk udøver ledelsen, giver den foreslåede bestemmelse i § 23 f Erhvervsstyrelsen mulighed for effektivt at sætte ind over for selskabet. En person, der anmeldes til registrering som ledelsesmedlem, kan således afvises, hvis der er tvivl om, hvorvidt personen udfører den faktiske ledelse. Har registrering fundet sted, kan personen blive afregistreret.

I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at en person er blevet registreret som ledelsesmedlem uden vedkommendes viden og/eller ønske, vil det eksempelvis være tilstrækkeligt at kræve en simpel tilkendegivelse fra det registrerede ledelsesmedlem. I andre tilfælde, hvor den pågældende har accepteret at være stråmand, kan det være nødvendigt at kræve dokumentation for, at personen rent faktisk udøver ledelsen.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med registreringskontrollen kunne kræve dokumentation for, at en person er blevet udnævnt, f.eks. et generalforsamlingsprotokollat, når der er tale om bestyrelsesmedlemmer, som er valgt af generalforsamlingen, jf. lovens § 120, eller en direktørkontrakt.

Ved en efterfølgende kontrol vil Erhvervsstyrelsen kunne kræve dokumentation for, at en person, der er registreret som ledelsesmedlem faktisk udøver ledelsen. Styrelsen kan stille krav om dokumenter, der beviser, at personen handler på selskabets vegne, deltager i møder eller lignende, eller dokumentation for, at der udbetales løn til ledelsesmedlemmet, at vedkommende har adgang til selskabets bankkonti eller at ledelsesmedlemmet påser, at der sker bogføring i overensstemmelse med bogføringsloven.

Kravet til dokumentation vil afhænge af den konkrete situation, og således af aktiviteten i selskabet. Erhvervsstyrelsen vil altid foretage en konkret vurdering, og styrelsen vil alene nægte registrering eller afregistrere et ledelsesmedlem, såfremt det formodes at ledelsesmedlemmet har været anvendt som stråmand, og altså ikke hvis der er tale om et ledelsesmedlem som har forholdt sig passivt.

Såfremt Erhvervsstyrelsen konstaterer, at personen ikke udøver ledelsen, vil styrelsen efter den foreslåede bestemmelse kunne afvise at registrere personen eller afregistrere personen. Dette vil kunne medføre, at selskabet ikke længere har den ledelse, som er foreskrevet i loven, og Erhvervsstyrelsen vil i et sådant tilfælde kunne anmode skifteretten om at opløse selskabet, jf. lovens § 225, stk. 1, nr. 2.

En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, jf. selskabslovens § 15, stk. 2.

Der vil efter omstændighederne kunne være tale om en overtrædelse af straffelovens bestemmelse om afgivelse af urigtige oplysninger til offentlige myndigheder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne anmelde til politiet.

Herudover kan Erhvervsstyrelsen ved begrundet formodning om, at der er sket eller vil ske misbrug af adgangen til registrering, indberetning eller offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system, med øjeblikkelig virkning lukke brugerens adgang hertil, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Der har i danske selskaber været anvendt såkaldte »stråmænd« til at skjule identiteten på ledelsesmedlemmer, både med og uden stråmandens viden. Der har typisk været tale om selskaber, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende. Der har blandt andet været eksempler på

tilfælde, hvor en bagmand har stjålet identifikationsoplysninger på en person, som derefter er indsat som stråmand uden vedkommendes viden. Ligeledes har der været eksempler på, at personer har solgt deres identifikationsoplysninger, og ladet sig registrere som stråmænd mod betaling.

Bestemmelsen har således til formål at sikre, at registreringen af selskabets ledelse i Erhvervsstyrelsens it-system er retvisende og forhindre dels, at personer, der ikke udøver den faktiske ledelse, er registreret i Erhvervsstyrelsens register, og dels at personer, der udøver den faktiske ledelse, kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter lovens § 18, der foreslås nyaffattet i § 16, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

(Til § 23 g)

Efter den gældende § 12, stk. 1, i selskabsloven, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det følger af den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1377 af 12. december 2019 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen, at en brugers foretagelse af en registrering i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber m.v. kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Det følger af 2. pkt., at det er Erhvervsstyrelsen, der beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Efter 3. pkt. får brugeren i alle tilfælde besked, når sagen er afgjort.

Den gældende § 16, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven fastsætter, at finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse. Det følger af 2. pkt., at sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted. Bestemmelsen fastsætter i stk. 2, at hvis registrering afvises efter stk. 1, skal anmelderen have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke vil finde sted, og om begrundelsen herfor.

Efter den gældende § 17, stk. 1, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Registreringskontrol« før § 23 g.

Overskriften angiver, at § 23 g vedrører registreringskontrol, dvs. den kontrol, der sker på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen modtager en anmeldelse om et forhold. Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i selskabslovens kapitel 2 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 23 g at fastsætte muligheden for registreringskontrol.

Det foreslås i *stk. 1*, at anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen vil kunne træffe afgørelser om anmeldelser af registreringspligtige forhold ved digital straksafgørelse eller manuel sagsbehandling.

Muligheden for digitale straksafgørelser følger i dag af anmeldelsesbekendtgørelsen i medfør af selskabslovens § 12, stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse vil det fremgå udtrykkeligt af selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen vil kunne træffe afgørelser ved digital straksafgørelse eller på baggrund af en manuel sagsbehandling.

Ved digitale straksafgørelser forstås afgørelser, der træffes maskinelt, når et forhold anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

Erhvervsstyrelsens it-løsning til registrering af selskabsretlige oplysninger indeholder en række automatiserede kontroller. På baggrund af disse kontroller kan der træffes afgørelser maskinelt. En stiftelse af et selskab, der anmeldes for sent, dvs. senere end to uger efter underskrivelsen af stiftelsesdokumentet, jf. lovens § 40, stk. 1, vil f.eks. ikke kunne føre til registrering, og anmelderen vil derfor blive nægtet at indsende anmeldelsen. It-løsningen er indrettet således, at der automatisk foretages kontrol af stiftelsesdatoen i forhold til anmeldelsesdatoen. Tilsvarende er der digitale kontroller bl.a. vedrørende Personer, der registreres i et selskab, selskabets navn, tegningsregel og selskabskapital.

Forhold, der anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, kan tillige udtages til manuel sagsbehandling, og vil som følge af sagsbehandlingen blive afgjort på baggrund af en konkret vurdering.

Det følger af de gældende lovbemærkninger til lovens § 12, jf. specielle bemærkninger til § 12; Folketingstidende 2008-9, A (1. samling), (L 170 som fremsat) at anmeldelsesbekendtgørelsen fastsætter de tekniske og administrative bestemmelser om anmeldelse af registreringspligtige oplysninger til Erhvervsstyrelsen. I lyset af de foreslåede kontrolbestemmelser i lovforslaget, er det vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt, at det fremgår klart af loven, at anmeldelser til registrering kan afgøres enten ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Afgørelser, der træffes af Erhvervsstyrelsen, kan indbringes for Erhvervsankenævnet i henhold til lovens § 371, stk. 1. Indbringelsen skal ske senest 4 uger efter, at afgørelsen er blevet meddelt den pågældende. Afgørelser som følger af overskridelser af en række frister, afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udsted i medfør af lovens § 8 a om skriftlig kommunikation, kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 371, stk. 2. Det er uden betydning om en afgørelse er truffet som en digital straksafgørelse eller på baggrund af en manuel sagsbehandling.

Med den foreslåede bestemmelse om afgørelser er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 2*, at finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold, kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 16, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelsen giver mulighed for at opretholde muligheden for at berigtige visse anmeldelser, hvis disse anmeldelser er mangelfulde. Herved er der mulighed for en smidig sagsbehandling i samarbejde mellem kapitalselskaberne og Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen forudsætter, at forholdet er anmeldt, men at registreringen heraf ikke er gennemført. Muligheden for berigtigelse vil derfor indgå som led i en registreringskontrol af det anmeldte forhold, modsat efterfølgende kontrol, der vedrører gennemførte registreringer, jf. den foreslåede § 23 g nedenfor.

Bestyrelsen kan eksempelvis ved generalforsamlingsbeslutning være givet bemyndigelse til at foretage mindre redaktionelle korrektioner i forbindelse med anmeldelse af vedtægtsændringer og lignende. Der kan alene blive tale om berigtigelser foranlediget af den konkret foreliggende anmeldelse. Den foreslåede adgang til at berigtige visse forhold indeholder ikke hjemmel til at foretage ændringer i allerede registrerede forhold.

Det er Erhvervsstyrelsen, der afgør, om et forhold kan berigtiges. En anmelder kan således ikke kræve en ret til at berigtige et forhold, hvis styrelsen har registreringsnægtet anmeldelsen heraf. Berigtigelse forudsætter, at lovgivningen tillader det, eller at det på andet grundlag er tilladt at ændre på det anmeldte forhold. Styrelsen fastsætter i den forbindelse en frist, inden for hvilken berigtigelse skal have fundet sted.

En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig, jf. den gældende § 15, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Modtages berigtigelse af det anmeldte mangelfulde forhold ikke inden den af Erhvervsstyrelsen fastsatte frist, vil registrering af forholdet således ikke kunne gennemføres.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 16, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Af hensyn til de afledte retsvirkninger som følger af, at registreringen ikke finder sted, foreslås det**,** at anmelder skal have meddelelse om registreringsnægtelsen og baggrunden herfor.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 16, stk. 2.

(Til § 23 h)

Efter den gældende § 17, stk. 1, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, 1. pkt., at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Efter 2. pkt., kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Det følger af 3. pkt., at opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Bestemmelsen fastsætter i 4. pkt., at sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

Det følger af den gældende § 20, stk. 1, i selskabsloven at sletning af en registrering hører under domstolene, såfremt nogen mener, at en registrering vedrørende en beslutning, som er truffet af stifterne, generalforsamlingen eller selskabets ledelse, er den pågældende til skade, bortset fra i tilfælde, der omfattes af § 109.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Efterfølgende kontrol« før § 23 h.

Overskriften angiver, at § 23 h vedrører kontrol af selskabsoplysninger, der er blevet registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i selskabslovens kapitel 2 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 23 h at fastsætte muligheden for at udføre efterfølgende kontrol af selskabsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kan kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 17, stk. 2, 1. pkt., idet fristen dog foreslås ændret fra 3 til 5 år.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til også efterfølgende i indtil 5 år fra registreringstidspunktet at kunne kræve dokumentation eller visse nærmere bestemte supplerende oplysninger for anmeldelsens eller registreringens lovlighed. Fristen foreslås ændret fra 3 til 5 år som følge af, at der i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller fi-

nansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU – det såkaldte 5. hvidvasksdirektiv – er krav om, at oplysninger om reelle ejere skal være tilgængelige i mindst 5 år. Det vurderes derfor mest hensigtsmæssigt, at den periode, hvor Erhvervsstyrelsen kan afkræve oplysninger ensrettes med den periode, hvor kapitalselskaber har pligt til at opbevare oplysninger om deres reelle ejere, jf. lovens § 58 a, stk. 5, og pligten til at opbevare selskabsdokumenter, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Hovedreglen i dag er, at alle forhold, der skal registreres, skal anmeldes via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

Den efterfølgende kontrol af kapitalselskabers registreringer er risiko- og databaseret, dvs. målrettet selskaber eller personer, der er registreret i henhold til loven, i de tilfælde, hvor der er forøget risiko for lovovertrædelse. Det kan være på grundlag af generelle risikoindikatorer, hvor der anvendes databaserede analyser som maskinlæring og kunstig intelligens, eller på grundlag af konkrete indikationer på at en virksomhed eller person har begået en lovovertrædelse, herunder henvendelser fra tredjemænd. Det er Erhvervsstyrelsen, der træffer beslutning om, hvorvidt en efterfølgende kontrol skal iværksættes på det foreliggende grundlag.

Bestemmelsen har til formål at sørge for offentlighed og gennemsigtighed i selskabsoplysninger, der skal skabe den nødvendige tillid blandt brugerne til de registrerede og offentliggjorte oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Det foreslås således, at Erhvervsstyrelsen skal kunne foretage en administrativ korrektion af registrerede oplysninger, som styrelsen finder, er åbenbart urigtige.

Inden for rammerne af den gældende § 20 er det i dag muligt at foretage administrativ sletning. Dette er nærmere beskrevet i lovbemærkningerne til bestemmelsen. Det foreslås, at muligheden for Erhvervsstyrelsen til at foretage en administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger fremgår udtrykkeligt af selskabsloven.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen alene administrativt ændre registreringer, hvis der er tale om en utilsigtet fejlskrift fra anmelders side i de tilfælde, hvor anmeldelse er registreret ved anvendelsen af Erhvervsstyrelsen selvbetjeningsløsning. Tilsvarende kan der ske korrektioner af registreringer, der er foretaget i forbindelse med sagsbehandling i Erhvervsstyrelsen, hvis fejlen beror på en sagsbehandlingsfejl fra styrelsens side. Det samme er tilfældet, hvis det registrerede er en åbenbar nullitet, hvilket f.eks. kan være tilfældet, hvis en person bliver registreret ind i ledelsen ved en fejl, eller hvis ledelsen træffer en beslutning, som den ikke har bemyndigelse til at træffe.

Der er efter den foreslåede bestemmelse ikke hjemmel til at erklære et kapitalselskab for ugyldigt eller omgøre en beslutning om f.eks. stiftelsen under henvisning til bl.a. skatteretlige forhold eller andre forhold, som måtte resultere i, at den allerede trufne beslutning bliver mindre fordelagtig. Det er endvidere heller ikke muligt at ændre på allerede registrerede forhold som følge af praksisændringer eller efterfølgende lovændringer. Oplysninger, der anmeldes til registrering, indestår anmelder for lovligheden af. Et forhold, der efter anmeldelse til Erhvervsstyrelsen er blevet registreret, kan hverken på styrelsens initiativ eller på baggrund af en henvendelse blive genstand for en fornyet behandling af anmeldelsen, medmindre der er tale om en åbenbar urigtig oplysning.

Efter § 20 i selskabsloven henhører spørgsmål om sletning af en registrering under domstolene, hvis nogen mener at registrering af en beslutning truffet af stifterne, generalforsamlingen eller ledelsen, er til skade for vedkommende. Hertil kommer lovens § 109, hvorefter en kapitalejer eller et medlem af ledelsen kan anlægge sag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller er i strid med lov eller vedtægter. Inden for rammerne af lovens § 20, er det i dag muligt at foretage administrativ sletning, hvis der er tale om åbenbart urigtige oplysninger. Dette er nærmere beskrevet i lovbemærkningerne til bestemmelsen.

Med den foreslåede § 23 h, stk. 2, vil Erhvervsstyrelsen mulighed for at slette åbenbart urigtige oplysninger udtrykkeligt fremgå.

Hovedreglen vil fortsat være, at sletning af oplysninger i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) henhører under domstolene, jf. den gældende § 20. I lyset af de foreslåede kontrolbestemmelser, er det vigtigt, at alle Erhvervsstyrelsens beføjelser fremgår tydeligt. Bestemmelsen om domstolsafgørelser og sletning af åbenbart urigtige oplysninger foreslås derfor fremover at fremgå af separate bestemmelser. Det betyder, at lovens § 20 fastsætter, at sletning af oplysninger som følge af ulovlige beslutninger fortsat henhører under domstolene, mens Erhvervsstyrelsen i henhold til den foreslåede § 23 g, stk. 2, kan træffe beslutning om administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger, hvor det ikke er nødvendigt med en bevisbedømmelse. Det er således domstolene, der fortsat har kompetencen til at ændre foretagne registreringer. Erhvervsstyrelsen har ingen kompetence til at ændre eller ophæve foretagne registreringer, men kan alene korrigere åbenbart urigtige oplysninger.

(Til § 23 i)

Der er ikke i dag mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag vedrørende et kapitalselskabs forpligtelser i henhold til loven. Ligeledes er der ikke i dag mulighed for at offentliggøre resultatet af en sådan kontrol.

Det følger af den gældende § 16, stk. 3, 1. pkt., i selskabsloven at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet. Bestemmelsens 2. pkt. fastsætter, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelse herfor. Det følger desu-

den af 3. pkt., at Erhvervsstyrelsen endvidere i styrelsens it-system kan offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Den gældende § 58 c, stk. 3, 1. pkt., i selskabsloven fastsætter, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Efter 2. pkt. skal kapitalselskabet have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Det foreslås under overskriften »Offentliggørelse af kontrolsager« at indføre *§ 23 i*, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at offentliggøre kontrolsager, der enten er verserende eller resultatet af en gennemført kontrolsag.

Efter de foreslåede bestemmelser i §§ 23 g og 23 h, kan Erhvervsstyrelsen foretage en digital forhåndskontrol og efterfølgende kontrol af forhold omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, er overtrådt eller at der vil ske overtrædelse heraf.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsen, når det findes hensigtsmæssigt, kan offentliggøre, at en kontrol efter §§ 23 g og 23 h iværksættes eller er blevet iværksat.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag, dvs. en verserende kontrol. Kontrollen kan dels omfatte kapitalselskabet, dvs. den juridiske person, og dels personer, der er registreringspligtige i medfør af loven, dvs. stifter, medlemmer af ledelsen.

Styrelsen kan således orientere offentligheden om en igangsat kontrol, inden der er truffet afgørelse. Adgangen til at offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat, tiltænkes tilfælde, hvor en sag allerede er blevet omtalt i offentligheden. Bringer medierne således omtale af angiveligt kritisable forhold vedrørende et bestemt kapitalselskab vil Erhvervsstyrelsen kunne offentliggøre, at en kontrol efter den foreslåede §§ 23 g og h er eller vil blive iværksat. Der kan også være helt særlige tilfælde, hvor oplysningen om at styrelsen har iværksat en kontrol vil være af væsentlig offentlig interesse.

Erhvervsstyrelsens meddelelse om at styrelsen har iværksat en kontrol af et kapitalselskab, kan indeholde oplysning om selskabets navn og CVR-nummer samt den formodede overtrædelses art. Offentliggørelsen kan dog også indeholde oplysninger om identiteten på fysiske personer, der er tilknyttet selskabet.

Der er ikke tale om en systematisk offentliggørelse, men en ordning hvor Erhvervsstyrelsen i hver enkelt sag afvejer hensynene til private eller offentlige interesser, og hensynet til den, som oplysningen angår. Se nærmere nedenfor om forholdet til beskyttelse af personoplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Offentliggørelsen skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til databeskyttelsesforordningens regler og databeskyttelseslovens regler. Se nærmere om forholdet hertil under de almindelige bemærkninger, afsnit 3.

Efter bestemmelsens *2. pkt*. kan Erhvervsstyrelsen endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen. Erhvervsstyrelsen vil derved kunne offentliggøre hele eller dele af resultatet af kontrol udført i overensstemmelse med §§ 23 g eller h, dvs. på baggrund af en registreringskontrol eller efterfølgende kontrol.

Offentliggørelsen af resultatet af kontrollen vil indeholde oplysning om kapitalselskabets navn og CVR-nummer samt overtrædelsens art og dele af eller hele Erhvervsstyrelsens afgørelse. Erhvervsstyrelsens afgørelse kan føre til, at selskabet har fået frist til at bringe forholdet i overensstemmelse med lovgivningen, og sker dette ikke, vil selskabet blive oversendt til tvangsoplysningen ved skifteretten. Offentliggørelsen af kontrolresultatet kan endvidere indeholde oplysning, at afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet. Afgørelsen kan også føre til, at Erhvervsstyrelsen vurderer, at der ikke er truffet beslutninger, herunder registreret oplysninger i styrelsens it-system, i strid med selskabsloven, og at sagen er lukket på det grundlag.

I tilfælde hvor Erhvervsstyrelsen har offentliggjort at der er iværksat eller vil blive iværksat en kontrol på et selskab, vil styrelsen følge denne offentliggjorte meddelelse op med resultatet af kontrollen. Offentliggørelse af resultatet af en kontrol er dog ikke afhængig af, at der forud har været offentliggjort, at styrelsen har iværksat en kontrol.

Registreringspligtige oplysninger offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR). En meget stor del af de virksomhedsdata, som er nødvendige for, at myndigheder kan udføre kontrol og virksomhedernes interessenter kan handle, yde lån eller investere, er således tilgængelige i CVR. Det gælder navnlig oplysninger om virksomheders hjemsted og tilknyttede personers bopælsadresse, f.eks. ledelsesmedlemmer m.fl. Det er derfor vigtigt, at der kan fæstes lid til de oplysninger, der fremgår af CVR.

Forslaget forventes at have stor præventiv værdi over for virksomhederne. Endvidere forventes det at have stor betydning for tilliden til Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol som følge af større åbenhed i sager, som allerede har vakt interesse hos offentligheden og dermed også større tillid til regnskaberne. Offentliggørelse efter stk. 1. vil f.eks. også kunne være i virksomhedens interesse, hvis der i offentligheden verserer rygter om virksomheden, men hvor en undersøgelse viser, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt*., at offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Efter bestemmelsen vil Erhvervsstyrelsen beslutning om at en kontrol vil blive eller er blevet iværksat eller kontrolresultatet blive offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelsen vil ske på www.erst.dk.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat eller resultatet af den udførte kontrol, vil ikke kunne indbringes for anden ad-

ministrativ myndighed, da det er en procesledende beslutning. Det er således selve offentliggørelsen, der ikke kan påklages, hvorimod Erhvervsstyrelsens afgørelse i kontrolsagen som udgangspunkt vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 371, stk. 1. Endvidere kan Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre resultatet af en kontrol, desuagtet at styrelsen ikke forinden har offentliggjort, at kontrollen ville blive eller er iværksat, heller ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt*., at Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker. Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om et format for offentliggørelsen af, at en kontrol vil blive eller er iværksat samt kontrolresultatet, som styrelsen finder formålstjenlig og hensigtsmæssig.

Det indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre kontrolresultatet som et resumé i en meddelelse eller som i den fulde afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres i form af et resumé på styrelsens hjemmeside. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for på styrelsens hjemmeside at offentliggøre, at styrelsen har besluttet at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at navnet på kapitalselskabet eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen.

Offentliggørelsen af denne beslutning kan ske i sammenhæng med offentliggørelsen af kontrolresultatet efter stk. 1. Offentliggørelse af et resumé kan indeholde oplysninger om kapitalselskabets navn eller en fysisk person med tilknytning til selskabet.

Som følge af de foreslåede offentliggørelsesbestemmelser i stk. 1-3, foreslås det i *stk. 4*, at offentliggørelse ikke kan ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning vil der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelsen vurderes at ville kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for kapitalselskabet eller den fysiske person, der er tilknyttet selskabet. Der vil derfor som led i vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, blive foretaget en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse sammenholdt med de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed eller evt. andre myndigheder, herunder Skatteforvaltningen, hvis det vurderes relevant. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Offentliggørelse af, at en kontrol vil blive eller er iværksat eller kontrolresultatet, vil dog ikke ske i de tilfælde, hvor en offentliggørelse har betydning for en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis formål herved ville kunne forspildes.

Endelig bør offentliggørelse ikke ske, hvis en offentliggørelse efter en konkret vurdering må antages at ville forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende virksomhed.

Med stk. 4, varetages hensynet til den juridiske person, som afgørelsen vedrører, investorer eller andre. Det forhold, at offentliggørelse af en juridisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod den juridiske person, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse ikke kan ske. Undtagelsen vil således kun finde anvendelse i tilfælde, hvor den juridiske persons fortsatte drift vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes.

Erhvervsstyrelsens vil forud for offentliggørelse kontakte de berørte virksomheder, herunder hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres med angivelse af identiteten på virksomheden, hvilket er det altovervejende udgangspunkt. Beslutningen om offentliggørelse med virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Tilsvarende regler om offentliggørelse foreslås indført i årsregnskabsloven og i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder med de fornødne tilpasninger, for at en lignende offentliggørelsesordning kan fungere. Se lovforslagets § 1, nr. 13 og § 3, nr. 13, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 9

Det følger af den gældende § 58 c, stk. 2, 1. pkt., i selskabsloven, at modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 58 a, stk. 6.

Det foreslås i *§ 58 c, stk. 2, 1. pkt.*, at henvisningen til § 17, stk. 1, ændres til § 23 b, stk. 1.

Da det foreslås at indføre nye bestemmelser om selskabskontrol i §§ 23 a-23 i, jf. Lovforslagets § 2, nr. 8, der bl.a. indebærer, at § 17, stk. 1, bliver § 23 b, stk. 1, foreslås det, at henvisningen i § 58 c, stk. 2, 1. pkt., ændres i overensstemmelse hermed. Der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til nr. 10

Der er i dag ingen lovbestemmelse i selskabsloven om, at de registrerede ledelsesmedlemmer skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer.

Efter den gældende § 10 i selskabsloven skal medlemmerne af et kapitalselskabs direktion, bestyrelse og tilsynsråd og

en eventuel revisor registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Efter den gældende § 11, stk. 1, i selskabsloven skal medlemmer af et kapitalselskabs ledelse være myndige personer og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

De gældende §§ 115-119 i selskabsloven fastsætter bestyrelsens, tilsynsrådets og direktionens opgaver.

Et kapitalselskabs ledelse har i henhold til loven samlet ansvaret for den overordnede og strategiske samt daglige ledelse. Det fremgår dog ikke eksplicit af loven, at der ikke kan registreres personer, som ikke udfører de pågældende opgaver.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres et nyt *stk. 2,* til selskabslovens § 112, hvor det fastsættes, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, der registreres efter lovens § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7.

Bestemmelsen indebærer, at personer som registreres som medlemmer af et selskabs ledelse, skal være de personer som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, og dermed opfylder de forpligtelser som er fastsat for dem i lovens kapitel 7.

Ved udtrykket »medlemmer af et kapitalselskabs ledelse« omfattes samtlige personer, som registreres som enten medlem af direktion, bestyrelse eller tilsynsråd.

Når der i bestemmelsen henvises til selskabslovens kapitel 7, betyder det, at de personer, der registreres som ledelsesmedlemmer, skal være dem, der faktisk udøver ledelsesorganets opgaver efter selskabslovens §§ 115-119. Dette medfører ikke, at det er personerne selv, der skal udføre samtlige opgaver, idet bestemmelserne i §§ 115-119 er formuleret således, at ledelsen skal »sikre« eller »påse« overholdelsen af forskellige forhold.

Om bestyrelsens opgaver følger det af den gældende § 115 i selskabsloven, at i kapitalselskaber, der har en bestyrelse, skal denne ud over at varetage den overordnede og strategiske ledelse og sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed påse, at

1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en måde, der efter kapitalselskabets forhold er tilfredsstillende,
2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller,
3) bestyrelsen løbende modtager den fornødne rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold,
4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer og
5) kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Om et tilsynsråds opgaver følger det af den gældende § 116 i selskabsloven, at i kapitalselskaber, som har et tilsynsråd, skal tilsynsrådet påse, at

1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en måde, der efter kapitalselskabets forhold er tilfredsstillende,
2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller,
3) tilsynsrådet løbende modtager den fornødne rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold,
4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og
5) kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og tilsynsrådet er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Om direktionens opgaver følger det af den gældende § 117, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, at i kapitalselskaber, der ledes efter § 111, stk. 1, nr. 1, varetager direktionen den daglige ledelse af kapitalselskabet. Direktionen skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Efter bestemmelsens 2. pkt., omfatter den daglige ledelse ikke dispositioner, der efter kapitalselskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Sådanne dispositioner kan direktionen efter bestemmelsens 3. pkt., kun foretage efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for kapitalselskabets virksomhed. Det følger af 4. pkt., at bestyrelsen i så fald snarest muligt skal underrettes om den trufne disposition. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at i kapitalselskaber omfattet af § 111, stk. 1, nr. 2, skal direktionen varetage såvel den overordnede og strategiske ledelse som den daglige ledelse, og direktionen skal desuden sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed.

Efter den gældende § 118 i selskabsloven skal direktionen sikre, at kapitalselskabets bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på betryggende måde. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at direktionen herudover skal sikre, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Endelig fastsætter bestemmelsen, at direktionen til enhver tid er forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Om kapitaltab følger det af den gældende § 119 i selskabsloven, at ledelsen i et kapitalselskab skal sikre, at generalforsamling afholdes, senest 6 måneder efter at det konstateres, at selskabets egenkapital udgør mindre end halvdelen af den tegnede kapital. Bestemmelsen fastsætter desuden, at på generalforsamlingen skal det centrale ledelsesorgan redegøre for kapitalselskabets økonomiske stilling og om fornødent stille forslag om foranstaltninger, der skal træffes, herunder om kapitalselskabets opløsning.

Herudover er der i lovens kapitel 7 fastsat regler om valg til bestyrelse og tilsynsråd i § 120, om afholdelse af møder i bestyrelse og tilsynsråd i § 123, om protokollering over forhandlingerne i det øverste ledelsesorgan i § 128, om forretningsorden for bestyrelsen eller tilsynsrådet i § 130 og om repræsentations- og tegningsret i § 135.

Der kan ved en kontrol af overholdelsen af bestemmelsen, efter den foreslåede § 23 f, lægges vægt på, om personen har udført de opgaver, som tilkommer det ledelsesorgan, vedkommende er registreret i, se også bemærkningerne til den foreslåede § 23 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Personer, som er valgt til selskabets øverste ledelsesorgan af medarbejderne i selskabet eller koncernen, jf. selskabslovens kapitel 8, er ligeledes omfattede af bestemmelserne, idet de også registreres jf. selskabslovens § 10, og er omfattede af reglerne i kapitel 7.

Erhvervsstyrelsens kontrol vil som udgangspunkt være risikobaseret og dermed målrettet kontrol af selskaber, hvor der er indikationer på manglende efterlevelse. Der vil ikke blive tale om en løbende kontrol af alle selskaber. Dog kan stikprøvekontrol lejlighedsvis blive nødvendig. Erhvervsstyrelsen vil dog til enhver tid tilrettelægge kontrollen på en hensigtsmæssigmåde måde med henblik på, at stikprøvekontrol af selskaber, hvor der ikke er nogen særlig formodning for fejl og mangler, bliver begrænset. Erhvervsstyrelsen vil også ved brugen af stikprøvekontrol foretage en hensynsafvejning, således at der alene foretages byrdefulde stikprøvekontroller, når det er helt nødvendigt.

Der har i danske selskaber været anvendt såkaldte »stråmænd« til at skjule identiteten på ledelsesmedlemmer, både med og uden stråmandens viden. Der har typisk været tale om virksomheder, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende. Der har blandt andet været eksempler på tilfælde, hvor en bagmand har stjålet identifikationsoplysninger på en person, som derefter er indsat som stråmand uden vedkommendes viden. Ligeledes har der været eksempler på, at personer har solgt deres identifikationsoplysninger, og ladet sig registrere som stråmænd mod betaling.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at kun personer, der udfører den faktiske ledelse, må registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, som medlem af et kapitalselskabs ledelse, og at klargøre, at det ikke er lovligt at indsætte stråmænd som ledelsesmedlemmer i kapitalselskaber, således at de personer, der faktisk udøver ledelsen, kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter lovens § 18, der foreslås ændret til § 16, jf. forslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 11

Efter den gældende § 139 b, stk. 3, i selskabsloven, skal vederlagsrapporten, i det omfang det er relevant, omfatte de i nr. 1-6 oplistede oplysninger om hvert enkelt ledelsesmedlems aflønning. Det følger af nr. 4, at det omfatter oplysninger om antallet af aktier, tildelte eller tilbudte aktieoptioner og de væsentligste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder kursen på tildelingstidspunktet, datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 9 b, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, hvoraf det bl.a. fremgår, at de væsentligste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder kursen og datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf, skal oplyses.

Det foreslås i *§ 139 b, stk. 3, nr. 4*, i selskabsloven at ændre »kursen på tildelingstidspunktet« til »udnyttelseskursen«.

Ændringen vil medføre, at vederlagsrapporten, i det omfang det er relevant, skal omfatte oplysninger om antallet af aktier, tildelte eller tilbudte aktieoptioner og de væsentligste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder udnyttelseskursen, datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf.

Den engelske og tyske sprogversion af ændringsdirektivet, i modsætning til den danske og franske sprogversion, indeholder en præcisering af den kurs, som skal oplyses.

Af artikel 9 b, stk. 1, litra d, i den engelske sprogversion af ændringsdirektivet fremgår "the main conditions for the exercise of the rights including the exercise price and date and any change thereof".

Det fremgår af den tyske sprogversion af ændringsdirektivet af artikel 9 b, stk. 1, litra d, "wichtigsten Bedingungen für die Ausübung der Rechte, einschließlich Ausübungspreis, Ausübungsdatum und etwaiger Änderungen dieser Bedingungen".

Af artikel 9 b, stk. 1, litra d, i den franske sprogversion af ændringsdirektivet fremgår "les principales conditions d'exercice des droits, y compris le prix et la date d'exercice et toute modification de ces conditions".

På denne baggrund foreslås det, at kursen, der skal oplyses, præciseres til at være udnyttelseskursen og ikke kursen på tildelingstidspunktet.

Til nr. 12

Der er i dag ingen bestemmelse i selskabsloven om dokumentation for kontant indbetaling af selskabskapital i forbindelse med kapitalforhøjelser.

Det følger af den gældende § 40, stk. 2, 3. pkt., i selskabsloven, at ved registrering eller anmeldelse efter stk. 1 skal der indsendes bevis for, at kapitalen er indbetalt til selskabet senest på registrerings- eller anmeldelsestidspunktet.

Efter den gældende § 12, stk. 1, i selskabsloven fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Den gældende § 18, stk. 2, i anmeldelsesbekendtgørelsen fastsætter, at med registreringen i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber m.v. skal bl.a. følge dokumentation for indbetaling af selskabskapitalen og at følgende dokumentation kan anvendes:

1) Bankbilag, der viser, at kapitalen inklusiv evt. overkurs er indsat på en konto tilhørende kapitalselskabet under stiftelse. Udskrift fra netbank udgør ikke tilstrækkelig dokumentation.

2) Udtog af advokats klientkonto, hvoraf det fremgår, at kapitalen er bogført i en advokats bogholderi på det pågældende kapitalselskab under stiftelse.
3) Erklæring fra en advokat om, at kapitalen er indsat på advokatens bankkonto eller klientkonto tilhørende kapitalselskabet under stiftelse.
4) Erklæring fra en godkendt revisor om, at kapitalen er indsat på en bankkonto tilhørende selskabet eller foreligger som kassebeholdning.

Efter den gældende § 174, stk. 1, i selskabsloven kan registrering eller anmeldelse til registrering af gennemførelse af en kapitalforhøjelse ikke registreres, før den selskabskapital og eventuelle overkurs, der skal være indbetalt i henhold til denne lov, jf. § 33, eller vedtægterne, er indbetalt.

Det foreslås i § 174, stk. 1, i selskabsloven at indføre krav om dokumentation for indbetalt selskabskapital ved kontante kapitalforhøjelser.

Det foreslås at indsætte som *2. pkt.*, at ved registrering eller anmeldelse af en kontant kapitalforhøjelse skal der indsendes bevis for, at kapitalen og eventuel overkurs er indbetalt til selskabet senest på registrerings- eller anmeldelsestidspunktet.

Bestemmelsen indebærer, at kapitalselskaber, der foretager en kontant kapitalforhøjelse af selskabskapitalen, vil skulle indsende dokumentation for indbetaling af kapitalen.

Bestemmelsen svarer til selskabslovens § 40, stk. 2, 3. pkt., hvorefter der er krav om bevis for indbetaling af selskabskapitalen, når der sker en kontant stiftelse af et nyt selskab.

I medfør af selskabslovens § 12, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om registreringspligtige forhold. Bestemmelsen er udmøntet i anmeldelsesbekendtgørelsen, der bl.a. fastsætter kravene til registrering, herunder dokumentation for indbetaling af selskabskapitalen ved stiftelse af et kapitalselskab.

Kravet til dokumentation for indbetaling af selskabskapital ved kontante kapitalforhøjelser vil blive omfattet af de samme dokumentationskrav som ved stiftelse. Som bevis for indbetalingen vil således kunne anvendes følgende dokumentation:

1) Bankbilag, der viser, at kapitalen inklusiv evt. overkurs er indsat på en konto tilhørende kapitalselskabet under stiftelse. Udskrift fra netbank udgør ikke tilstrækkelig dokumentation.
2) Udtog af advokats klientkonto, hvoraf det fremgår, at kapitalen er bogført i en advokats bogholderi på det pågældende kapitalselskab under stiftelse.
3) Erklæring fra en advokat om, at kapitalen er indsat på advokatens bankkonto eller klientkonto tilhørende kapitalselskabet under stiftelse.
4) Erklæring fra en godkendt revisor om, at kapitalen er indsat på en bankkonto tilhørende selskabet eller foreligger som kassebeholdning.

Anmeldelsesbekendtgørelsen vil derfor blive ændret i overensstemmelse hermed.

Formålet med kravet om dokumentation er at sikre, at kapitalen er tilstede, og at det beløb, som selskabskapitalen forhøjes med, reelt indbetales til selskabet. Registreringspligtige oplysninger offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvorfor det er vigtigt at brugerne af oplysningerne kan fæste lid til oplysningernes rigtighed.

Til nr. 13

Efter den gældende § 225, stk. 1, nr. 1, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget kapitalselskabets godkendte årsrapport i behørig stand efter årsregnskabsloven.

Kravene til årsrapporten følger af årsregnskabsloven. Årsrapporten skal derfor altid være udarbejdet i overensstemmelse med denne lov.

På denne baggrund foreslås det i *§ 225, stk. 1, nr. 1*, at ordlyden »i behørig stand efter« ændres, så bestemmelse fremover fastsætter, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis styrelsen ikke har modtaget kapitalselskabets godkendte årsrapport i henhold til årsregnskabsloven.

Der er alene tale om en sproglig tilpasning, der herved ensrettes med de foreslåede bestemmelser i §§ 20 a og 21 om tvangsopløsning af virksomheder med begrænset ansvar henholdsvis sletning af kommanditselskaber og interessentskaber som følge af manglende indberetning af årsrapport eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 17 og 18. Den foreslåede ændring medfører ingen ændringer i retstilstanden.

Til nr. 14

Efter den gældende § 225, stk. 1, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis de opregnede forhold i nr. 1-8 ikke er overholdt, herunder, bl.a. manglende rettidigt modtagelse af selskabets årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller hvis selskabet ingen legale eller reelle ejere har registreret. Efter bestemmelsens stk. 2. 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist, inden for hvilken kapitalselskabet kan afhjælpe en mangel efter stk. 1. I 2. pkt. fastsættes, at afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Som følge af de foreslåede kontrolbestemmelser i lovforslaget, foreslås det, at adgangen til at sende kapitalselskaber til tvangsopløsning ved skifteretterne udvides, så tvangsopløsning kan finde anvendelse, hvis selskabet ikke indsender oplysninger, eller selskabet indsender mangelfulde oplysninger, hvis selskabet ikke har indhentet en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig, eller hvis selskabet ikke har opbevaret selskabsdokumenter, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation.

Efter den gældende § 17, stk. 2, 3. og 4. pkt., i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen oversende selskaber til skifteretten, såfremt der ikke indsendes påkrævet dokumentation i henhold til bestemmelsens 1. og 2. pkt. De foreslåede be-

stemmelser i stk. 1, nr. 6 og 7, er således udtryk for gældende ret. Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 8 er en ny bestemmelse, som følger af den foreslåede bestemmelse om opbevaring af selskabsdokumenter i § 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Det foreslås i *nr. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis selskabet ikke har opbevaret selskabsdokumenter, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17.

Bestemmelsen indebærer, at et kapitalselskab, der ikke opbevarer selskabsdokumenter eller hvor opbevaringen af selskabsdokumenter er mangelfuld, vil kunne tvangsopløses.

Efter den foreslåede § 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, skal kapitalselskabets direktion sørge for, at selskabsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende selskabsdokumenter.

Den foreslåede nr. 6 er en ny bestemmelse som følger af de foreslåede bestemmelser i §§ 17-19 om opbevaring af selskabsdokumenter, jf. lovforslagets § 2, nr. 6. Det er nødvendigt at der fastsættes konsekvenser for manglende overholdelse af bestemmelsen, da det kan være en grundlæggende mangel, at der ikke forefindes dokumentation på et selskabs forhold.

Et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet slet ikke har opbevaret de lovpligtige dokumenter. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af de lovpligtige dokumenter, foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at de opbevarede dokumenter er mangelfulde.

Der er tale om mangelfulde dokumenter, når et eller flere af de dokumenter, som selskabet har været forpligtet til at udarbejde, mangler. Der er også tale om mangelfulde dokumenter, hvis et eller flere dokumenter ikke opfylder lovens krav, f.eks. stiftelsesdokumenter der ikke er underskrevet af samtlige stiftere.

Det er således ledelsens ansvar, at selskabsdokumenter bliver opbevaret forsvarligt, herunder sikre back-up funktioner. Dette gælder også dokumenter, der er indsendt til Erhvervsstyrelsen, idet styrelsen i særlige tilfælde som led i en kontrolsag kan have behov for at indhente tidligere indsendte dokumenter på ny. Alle dokumenter kontrolleres ikke ved registrering, hvorfor det i en efterfølgende kontrol kan vise sig, at et dokument f.eks. mangler underskrift eller er yderst mangelfulde. Bestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne om opbevaring af regnskabsmateriale. Erhvervsstyrelsen vil som udgangspunkt alene foretage kontrol af, om et selskab opbevarer sine selskabsdokumenter, når der er indikationer på at dette ikke er tilfældet. Vurdering af, om der er tale om en grundlæggende mangel af selskabsdokumenter, der kan berettige oversendelse til tvangsopløsning vil blive vurderet fra sag til sag ud fra rimelighed og proportionalitet. I tilfælde, hvor et selskab, der opbevarer sine dokumenter via en cloudløsning, uforskyldt nægtes adgang til sine dokumenter og kan godtgøre dette, vil tvangsopløsning ikke blive anvendt.

En beslutning om at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af mangelfuld opbevaring af selskabsdokumenter vil således blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 23 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 8. Fristen for berigtigelse af forholdet eller oversendelsen til tvangsopløsning ved skifteretten kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet. Det er således ikke hensigten at tvangsopløse et selskab, blot fordi det har overset et enkelt dokument. Der skal være tale om, at selskabet grundlæggende ikke har overholdt pligten til opbevaring af selskabsdokumenter.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden sagen oversendes til skifteretten, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 232 i selskabsloven.

Det foreslås i *nr. 7*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis selskabet ikke indsender oplysninger, eller selskabet indsender mangelfulde oplysninger i henhold til den foreslåede § 23 b, stk. 1.

Bestemmelsen indebærer, at et kapitalselskab, der ikke indsender oplysninger, efter Erhvervsstyrelsens forlangende, eller indsender mangelfulde oplysninger vil kunne tvangsopløses.

Erhvervsstyrelsen kan efter den foreslåede § 23 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 17, stk. 2, 3. og 4. pkt., i selskabsloven, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan oversende selskaber til skifteretten, såfremt der ikke indsendes påkrævet dokumentation i henhold til bestemmelsens 1. og 2. pkt. Det anses for at være mest hensigtsmæssigt, at samtlige bestemmelser om tvangsopløsning i selskabsloven findes i den samlede bestemmelse, og bestemmelsen er derfor indsat heri. Samtidig er ordlyden ændret, idet den gældende bestemmelse alene henviser til, at selskabet kan over-

sendes til tvangsopløsning, såfremt kravene i bestemmelsen ikke er overholdt. Det er i den foreslåede nr. 7, præciseret, at oversendelsen kan ske, såfremt der ikke indsendes dokumentation, eller såfremt den indsendte dokumentation er mangelfuld.

Erhvervsstyrelsen kan f.eks. efter den foreslåede § 23 b, stk. 1, kræve dokumentation i forbindelse med et ulovligt kapitalejerlån. Et kapitalejerlån opstår, når et kapitalselskab stiller midler til rådighed, yder lån eller stiller sikkerhed for kapitalejere eller ledelsesmedlemmer i selskabet, herunder direktører og bestyrelsesmedlemmer, i strid med selskabslovens § 210. For så vidt angår disse ulovlige kapitalejerlån vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning, hvis den har gjort alt hvad den kan for at tvangsfuldbyrde sit krav og kan dokumentere dette. I alle sager om kapitalejerlån modtager virksomheden en længere frist til at indsende dokumentation for, at lånet er tilbagebetalt. I de tilfælde hvor virksomheden forgæves har gjort alt for at inddrive lånet inden for den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen sætte sagen i bero i en kortere eller længere periode. Styrelsen vil i henhold til nuværende praksis almindeligvis sætte sagen i bero i op til et år, hvis virksomheden indsender dokumentation for, at modtageren af lånet er insolvent, og af denne grund ikke er i stand til at tilbagebetale lånet på nuværende tidspunkt. Det er ikke hensigten at tvangsopløsning anvendes i de tilfælde hvor virksomheden ønsker at imødekomme styrelsens krav om tilbagebetaling af lånet, men derimod navnlig i tilfælde, hvor virksomheden ignorerer styrelsens krav om tilbagebetaling.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden sagen oversendes til skifteretten, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 232 i selskabsloven.

Det foreslås i *nr. 8*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis selskabet ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 23 b, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at et kapitalselskab, der ikke indhenter en erklæring udarbejdet af en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig efter Erhvervsstyrelsens påbud herom, vil kunne tvangsopløses.

Erhvervsstyrelsen kan efter den foreslåede § 23 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalselskabet.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 17, stk. 2, 3. og 4. pkt., i selskabsloven, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan oversende selskaber til skifteretten, hvis der ikke indsendes påkrævet dokumentation i henhold til bestemmelsens 1. og 2. pkt. Det anses for at være mest hensigtsmæssigt, at samtlige bestemmelser om tvangsopløsning i selskabsloven findes i den samlede bestemmelse, og bestemmelsen er derfor indsat heri. Samtidig foreslås ordlyden ændret, idet den gældende bestemmelse alene henviser til, at selskabet kan oversendes til tvangsopløsning, såfremt kravene i bestemmelsen ikke er overholdt. Det er i den foreslåede § 225, stk. 1, nr. 8, præciseret, at et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ikke indhenter erklæringen som afkrævet af Erhvervsstyrelsens efter den foreslåede § 23 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232.

Til nr. 15

Det følger af den gældende § 319, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, at anpartshaverne i et anpartsselskab kan træffe beslutning om at omdanne anpartsselskabet til et aktieselskab, og af bestemmelsens 2. pkt., at anpartshaverne, inden der træffes beslutning om omdannelsen, skal gøres bekendt med en vurderingsberetning, der udarbejdes efter §§ 36 og 37, henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38.

Efter den gældende § 324, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, kan generalforsamlingen, med det flertal, der kræves til en vedtægtsændring, og med de fuldt ansvarlige deltageres samtykke, vedtage at omdanne et partnerselskab til et aktieselskab. Bestemmelsens 2. pkt. fastsætter, at omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Af bestemmelsens 3. pkt., følger det, at generalforsamlingen, inden der træffes beslutning om omdannelsen, skal gøres bekendt med en vurderingsberetning, der udarbejdes efter §§ 36 og 37, henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38.

I det kodificerede selskabsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten, artikel 49, er der fastsat krav om, at der ved stiftelse af aktieselskaber skal udarbejdes en redegørelse fra sagkyndige, hvis der sker indskud i form af andre værdier end kontanter. Denne bestemmelse er implementeret i selskabslovens §§ 36 og 37.

Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende kravet om redegørelsen efter artikel 49, jf. artikel 50 og 51, når der er tale om aktiver, som tidligere har været underlagt en vurde-

ring med tilstrækkelig sikkerhed, og når der samtidig offentliggøres en erklæring om indskuddet.

Denne undtagelsesmulighed er implementeret i selskabslovens § 38, hvoraf det følger, at kravet om udarbejdelse af en vurderingsberetning efter § 36, stk. 1, ikke gælder ved indskud af nettoaktiver, som er målt til dagsværdi og præsenteret individuelt i et års- eller koncernregnskab for det forudgående regnskabsår, når dette er udarbejdet i overensstemmelse med gældende regulering af aflæggelse af årsregnskaber, og er forsynet med en revisionspåtegning. Det samme gælder, når der er tale om indskud af værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som handles på et reguleret marked, når de optages til den gennemsnitskurs, hvortil de er blevet handlet de forudgående 4 uger. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at kapitalselskabets centrale ledelsesorgan er ansvarlig for, at et indskud i henhold til stk. 1 ikke er til skade for kapitalselskabet eller dets kapitalejere eller kreditorer, og skal udarbejde en erklæring, der indeholder 1) en beskrivelse af aktiver og forpligtelser (nettoaktiver) og disses værdier, 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen, 3) en udtalelse om, at de angivne værdier mindst svarer til værdien af og i givet fald overkursen for de kapitalandele, der skal udstedes som vederlag, og 4) en udtalelse om, at der ikke er opstået nye omstændigheder, der har betydning for den oprindelige vurdering. Såfremt undtagelsen i § 38 anvendes, følger det af bestemmelsens stk. 3, at det det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre erklæringen efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, senest samtidig med at stiftelsen registreres eller anmeldes til registrering.

Det er fastsat i selskabsdirektivets artikel 54, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mindst de samme garantier som visse bestemmelser vedr. stiftelse, indrømmes i forbindelse med en omdannelse til et aktieselskab. Dette gælder bl.a. bestemmelserne om redegørelse fra sagkyndige samt undtagelsesmuligheden.

Direktivets artikel 54 er implementeret i selskabslovens §§ 319, stk. 1, og 324, stk. 1, i selskabsloven, hvori det er bestemt, at der skal udarbejdes en vurderingsberetning, jf. lovens §§ 36 og 37, eller en ledelseserklæring, jf. lovens § 38.

Det foreslås i *§ 319, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 324, stk. 1, 3. pkt.,* at », henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38« udgår.

Forslaget indebærer, at det ikke længere vil være muligt ved en omdannelse fra anpartsselskab til aktieselskab, eller fra partnerselskab til aktieselskab, at anvende en ledelseserklæring i stedet for en vurderingsberetning.

Betingelserne for at anvende ledelseserklæringen i stedet for en vurderingsberetning er de samme som ved stiftelse, og det er derfor kun muligt at anvende erklæringen, hvis der er tale om indskud af de aktiver, som er bestemt i selskabslovens § 38, stk. 1, nr. 1 og 2.

Ved en omdannelse skal der foretages en vurdering af samtlige aktiver og passiver i selskabet, som omdannes, og det er derfor kun muligt at anvende ledelseserklæringen, når disse er aktiver som beskrevet i selskabslovens § 38, stk. 1, nr. 1 og 2. Dette vil i praksis yderst sjældent være tilfældet, og muligheden for at anvende ledelseserklæringen er derfor meget begrænset.

Erhvervsstyrelsen har modtaget flere anmeldelser af omdannelser, hvor der er udarbejdet en ledelseserklæring efter selskabslovens § 38. Ved gennemgang af disse anmeldelser har styrelsen konstateret, at ledelseserklæringen ikke kunne anvendes, idet betingelserne herfor ikke var opfyldt.

Eftersom det i praksis ikke er muligt at anvende en ledelseserklæring i forbindelse med omdannelse til et aktieselskab fra et anpartsselskab, jf. selskabslovens § 319, og fra et partnerselskab til et aktieselskab, jf. selskabslovens § 324, foreslås det, at bestemmelserne herom udgår.

Til nr. 16

Efter den gældende strafbestemmelse i § 367, stk. 1, i selskabsloven kan overtrædelse af bl.a. § 58, stk. 5, om opbevaring af dokumentation for de indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere, straffes med bøde.

Det foreslås, at *§ 367, stk. 1*, udvides til også at omfatte den foreslåede § 17, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Ændringen medfører at det centrale ledelsesorgans pligt til at opbevare selskabsdokumenter omfattes af strafbestemmelsen ligesom pligten til opbevaring af oplysninger om reelle ejere er det i dag.

På den baggrund foreslås det, at henvisningen til §§ 10 og 15 i strafbestemmelsen ændres til §§ 10, 15 og 17.

Det følger af § 369, stk. 1, i selskabsloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet, jf. Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/1999, er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at opbevare selskabsdokumenter vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 17

Det følger af den gældende § 371, stk. 1, i selskabsloven, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 2, kan Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 16, stk. 1, og § 17, stk. 2, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 2,* at henvisningen til den gældende § 16, stk. 1, og § 17, stk. 2, ændres som følge af, at bestemmelserne foreslås videreført som § 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1.

Forslaget medfører ikke ændringer i den gældende retstilstand, og det vil således efter forslaget være sådan, at Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Der er således ikke tiltænkt materielle ændringer i adgangen til at indbringe afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen for Erhvervsankenævnet. Med lovforslaget indføres der nye kontrolbestemmelser, og afgørelser som Erhvervsstyrelsen træffer efter disse nye bestemmelser, vil tilsvarende kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, i det omfang de ikke er omfattet af undtagelsen i stk. 2.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at betegnelsen »højere administrativ myndighed« ændres til »anden administrativ myndighed«.

Det har hidtil været hensigten, at Erhvervsankenævnet omfattes af betegnelsen højere administrativ myndighed i § 371, stk. 2. Bestemmelsen foreslås præciseret, da Erhvervsankenævnet ikke er en højere myndighed og derfor ikke bør betegnes som sådan.

Til § 3

Til nr. 1

Den gældende § 2 i erhvervsvirksomhedsloven, fastsætter i stk. 1, hvad der forstås ved et interessentskab. I stk. 2 fastsættes, hvad der forstås ved et kommanditselskab. Bestemmelsens stk. 3, 1. pkt., fastsætter, at bortset fra reglerne i kapitel 1, 2 og 7 og §§ 15 f-15 h finder loven ikke anvendelse på enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. Det følger af det gældende 2. pkt., at interessentskaber og kommanditselskaber dog skal anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, og at §§ 10-16 og 18 a finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller 2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1. Efter bestemmelsens stk. 4 kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal registreres om disse virksomheder, jf. stk. 3.

Det er således i dag ikke alle regler i erhvervsvirksomhedsloven, som gælder for alle de virksomheder, der er omfattet af loven. Baggrunden for registreringspligten af disse virksomheder er, at virksomhederne forpligtes til at indsende årsrapporter og gøre dem offentlig tilgængelige, idet virksomhederne ellers ikke skal udarbejde og aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven.

For at sørge for, at de kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres i Erhvervsstyrelsen i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, fremover vil være omfattet af lovens bestemmelser om kommunikation, registrering, offentliggørelse, opbevaring af virksomhedsdokumenter, ejerregister, frister og kontrol, sletning og genregistrering samt klageadgang, er det derfor foreslået, at der i § 2, stk. 3, 2. pkt., indsættes de rette henvisninger.

På denne baggrund foreslås det i *§ 2, stk. 3, 2. pkt.*, i erhvervsvirksomhedsloven, at kapitel 1 a, 4 og 7 a og § 18 a og § 21 skal finde anvendelse for kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres i henhold loven.

De gældende bestemmelser i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 1 a fastsætter kravene til kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen, herunder krav om digital kommunikation og muligheden for at udstede afgørelser uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der muliggør entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Disse bestemmelser foreslås at gælde for kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., idet Erhvervsstyrelsen modtager anmeldelser og kan træffe afgørelse om det anmeldte forhold, såvel som udføre kontrol.

Erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4, finder i dag også anvendelse for registreringspligtige interessentskaber og kommanditselskaber, jf. den i § 2, stk. 3, 2. pkt., gældende henvisning til §§ 10-16, idet der alene er en enkelt bestemmelse i kapitlet som ikke omfattes af §§ 10-16. Således finder hele kapitel 4 i dag anvendelse, bortset fra den gældende § 16 a, som er en af to fristregler. Det må antages at være en fejl, at der ikke tillige er henvisning til den gældende § 16 a. Med den foreslåede henvisning til kapitel 4 i sin hele, vil § 16 a, nu også omfattes, ligesom de bestemmelser der foreslås indført i kapitlet også vil finde anvendelse for de registreringspligtige interessentskaber og kommanditselskaber.

Med henvisningen til kapitel 4, foreslås det tillige at lade forslaget til § 12, gælde for registreringspligtige interessentskaber og kommanditselskaber. Det vil sige, at selskabslovens §§ 115, 117 og 118 vil finde anvendelse for virksomhedens ledelse med de fornødne tilpasninger.

Eftersom opbevaring af virksomhedsdokumenter er en forudsætning for at kunne dokumentere, at virksomheden har overholdt gældende lovgivning, foreslås det, at kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., bliver omfattet af opbevaringspligten der foreslås indført i §§ 15 c-15 e, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, jf. den foreslåede henvisning til kapitel 4. Der henvises i øvrigt til lovbemærkningerne til denne bestemmelse.

Det foreslås ved henvisningen til kapitel 4, at § 16 a også skal finde anvendelse for de registreringspligtige virksomheder. Bestemmelsen fastsætter fristberegningen for, hvornår handlinger, der skal foretages i henhold til loven, senest skal foretages. Bestemmelserne i §§ 16 og 16 a om frister blev indført ved lov nr. 516 af 12. juni 2009. Først ved lov nr. 616 af 14. juni 2011 blev registreringspligtige kommanditselskaber og interessentskaber omfattet af fristbestemmelsen i § 16, som led i nyaffattelsen af § 2, stk. 3, 2. pkt., men ved en fejl ikke af § 16 a.

Det foreslås, at kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., bliver omfattet af de nye kontrolbestemmelser, der foreslås indført i §§ 17-17 i, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, jf. den foreslåede henvisning til kapitel 4. Der henvises i øvrigt til lovbemærkningerne til denne bestemmelse.

Kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., er i dag omfattet af bestemmelsen om det underrepræsenterede køn i § 18 a. Det foreslås, at kommanditselskaberne og interessentskaberne fortsat er omfattet af bestemmelsen.

Kommanditselskaber og interessentskaber, der skal registreres, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., kan efter den gældende § 12 slettes, som følge af de opregnede forhold i stk. 1, nr. 1-5, og genregistreres efter stk. 2. Eftersom det foreslås at indføre bestemmelse om sletning af kommanditselskaber og interessentskaber og om genregistrering i § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18. foreslås det, at registreringspligtige kommanditselskaber og interessentskaber bliver omfattet af de foreslåede bestemmelser om sletning og genregistrering.

Den gældende § 15 e, stk. 3-5 i erhvervsvirksomhedsloven fastsætter klageadgangen for de omfattede virksomheder. Som led i de foreslåede kontrolbestemmelser i §§ 17-17 i, foreslås det samtidig, at der indføres et nyt kapitel 7 a i loven om klageadgang, jf. lovforslagets § 3, nr. 20. Som følge heraf foreslås det, at registreringspligtige kommanditselskaber og interessentskaber bliver omfattet af de foreslåede bestemmelser om klageadgang.

Til nr. 2

Der er ikke i dag en bestemmelse i erhvervsvirksomhedsloven, der samlet definerer lovens begreber.

Lovens kapitel 1 vedrører anvendelsesområdet og definitioner. Der er dog alene tale om definition af de omfattede virksomhedsformer og begrebet erhvervsdrift.

Den gældende § 5 i selskabslovens fastsætter definitionen af en række selskabsretlige forhold. Blandt andet fastsætter bestemmelsens nr. 13 Hjemsted: Den adresse her i landet, som selskabet kan kontaktes på, og nr. 19 Ledelsen: Alle de organer, som er nævnt i nr. 4 og 5. Et medlem af ledelsen kan være et medlem af et selskabs tilsynsråd, bestyrelse eller direktion.

Ved dette lovforslag foreslås en række bestemmelser, der har til formål at styrke kontrolindsatsen over for virksomheder med henblik på at kunne påse, at loven og regler udstedt i medfør af loven overholdes. Det indebærer et øget fokus på begreber, der vedrører virksomhederne og virksomhedens deltagere.

På denne baggrund foreslås det, at en række begreber defineres i *§ 4 a*.

I *nr. 1* defineres hjemsted som den adresse her i landet, hvorpå virksomheden til enhver tid skal kunne kontaktes. Hvis en virksomhed med begrænset ansvar ikke kan træffes på dens hjemsted her i landet, risikerer virksomheden tvangsopløsning efter den foreslåede § 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. Kommanditselskaber og interessentskaber, der ikke kan træffes på deres hjemsted her i landet, risikerer tilsvarende at blive slettet fra Erhvervsstyrelsens register efter den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

I *nr. 2* defineres, at hvor man i dette lovforslag benytter begrebet »ledelsen«, finder den relevante bestemmelse anvendelse på ethvert medlem af de organer, der udgør en virksomheds ledelse, dvs. medlemmerne af bestyrelse, direktion eller det tilsvarende ledelsesorgan.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder regulerer i dag ikke, hvordan virksomheder omfattet af loven organiserer sig. Det forudsættes dog, at vedtægterne for en virksomhed med begrænset ansvar fastsætter, hvordan virksomheden ledes.

Med indførelsen af lov nr. 123 af 18. februar 1994 om erhvervsdrivende virksomheder, fastsatte den dagældende § 10, stk. 3, at i registreret optages oplysning om navn og adresse på medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller tilsvarende ledelsesorgan. Ordlyden blev imidlertid ændret ved lov nr. 516 af 12. juni 2009, der indebar en række ændringer med henblik på at ensrette ordlyden med de tilsvarende bestemmelser i selskabsloven, der blev indført ved lov nr. 470 af 12. juni 2009. Efter den ændrede ordlyd skal medlemmerne af ledelsen i en virksomhed omfattet af loven registreres i Erhvervsstyrelsen, jf. § 11, stk. 1, 1. pkt. Den ændrede ordlyd medførte dog ingen ændringer i retstilstanden for så vidt angår virksomhedens ledelse, som kan betegnes bestyrelse, direktion eller have en helt anden betegnelse. Afgrænsningen af ledelsesorganets kompetence må afgøres ud fra vedtægternes bestemmelser om virksomhedens organisation og struktur.

I kommanditselskaber kan komplementaren varetage ledelsen som led i sine forvaltningsmæssige beføjelser, og komplementaren vil som følge heraf være registreret i Erhvervsstyrelsens register både som komplementar og som ledelsesmedlem. Er komplementaren en juridisk person, vil det bero på en konkret vurdering, hvem der udøver den faktiske ledelse.

Tilsvarende gør sig gældende for interessentskaber, hvor interessenterne varetager ledelsen, medmindre andet er bestemt.

Både kommanditselskaber og interessentskaber kan dog vælge, at ledelsen ikke varetages af komplementaren i et kommanditselskab eller af interessenterne i et interessentskab, men at virksomheden har ledelsesorganer som bestyrelse og/eller direktion, hvor medlemmerne heraf vælges på en generalforsamling.

I *nr. 3* defineres virksomhedsdokumenter, som de dokumenter og bilag, som en virksomhed med begrænset ansvar, et interessentskab eller et kommanditselskab, er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Ved virksomhedsdokumenter forstås således alle de dokumenter, der skal udarbejdes efter loven, herunder de dokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen i henhold til bekendtgørelse om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen. Det omfatter bl.a. stiftelsesdokument og vedtægter. Herudover er bl.a. oplysninger om ejerforhold omfattet.

Der er ligeledes tale om dokumenter, som udarbejdes af f.eks. revisor i henhold til loven, idet ordlyden omfatter alle dokumenter som virksomheden lader udarbejde, og altså ikke alene dokumenter som udarbejdes af virksomheden. Det vil f.eks. være en erklæring som indhentes efter den foreslåede § 17 b.

Udarbejder virksomheden andre dokumenter frivilligt i tilknytning til en selskabsretlig beslutning, vil disse dokumenter også være et virksomhedsdokument, som vil blive omfattet af opbevaringspligten, idet de er at anse som et bilag til den selskabsretlige beslutning. Dokumenter, der indgår som led i en selskabsretlig beslutning vil være at betragte som bilag til beslutningen og vil dermed være omfattet af opbevaringspligten. Dokumenter der udarbejdes frivilligt i øvrigt, men som ikke indgår i en selskabsretlig beslutning vil derimod ikke være at anse som et selskabsdokument.

Meddelelser om selskabsretlige forhold, der offentliggøres, anses ikke for at være et selskabsretligt dokument og en meddelelse er derfor ikke omfattet af opbevaringspligten.

Definitionen af virksomhedsdokumenter omfatter alene dokumenter, der skal udarbejdes efter erhvervsvirksomhedsloven eller regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt ikke opbevaring af regnskabsmateriale, der er omfattet af bogføringslovens krav. Når der træffes selskabsretlige beslutninger, vil oplysninger, vurderinger mv. af regnskabsmæssig karakter imidlertid i mange tilfælde indgå som en del af beslutningsgrundlaget, og idet dokumentet bliver en del af den selskabsretlige beslutning, vil det blive omfattet af opbevaringspligten. Et dokument vil kunne være omfattet af såvel definitionen af virksomhedsdokumenter efter erhvervsvirksomhedsloven som af definitionen af regnskabsmateriale efter bogføringsloven. Årsagen er, at dokumentet først anvendes til en selskabsretlig beslutning, hvorefter dokumentet danner grundlag for bogføringen af beslutningen, jf. bogføringslovens § 3, stk. 1, nr. 4, og § 5.

Et manglende regnskabsmæssigt bilag til en selskabsretlig beslutning vil dog ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at føre til tvangsopløsning.

Til nr. 3

I henhold til overskriften til kapitel 3 i erhvervsvirksomhedsloven vedrører bestemmelserne i kapitlet registrering og retsevne. Bestemmelserne omfatter §§ 8 og 9.

Erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 fastsætter de nærmere krav til registrering. Som følge heraf foreslås det, at *overskriften* til kapitel 3 nyaffattes til »Retsevneregistrering«. Herved vil det af overskriften fremgå, at det er dette forhold, der reguleres af bestemmelserne i kapitel 3.

Til nr. 4

I henhold til overskriften til kapitel 4 i erhvervsvirksomhedsloven dækker bestemmelserne i kapitlet anmeldelse og offentliggørelse. Bestemmelserne omfatter §§ 10-17.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 4 i erhvervsvirksomhedsloven nyaffattes til »Registrering, offentliggørelse, opbevaring af virksomhedsdokumenter, ejerregister, frister og kontrol«.

Ændringen foreslås som følge af, at det med lovforslaget at indføre regler om opbevaring af selskabsdokumenter og kontrol. Herved vil det af overskriften fremgå, hvilke forhold bestemmelserne i kapitel 4 regulerer.

Til nr. 5

De gældende bestemmelser i §§ 10-15 a i erhvervsvirksomhedsloven og den foreslåede nyaffattelse af § 15 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, vedrører bestemmelser om registrering og offentliggørelse.

Det foreslås, at *underoverskriften* »Registrering og offentliggørelse« indsættes efter overskriften til kapitel 4 før § 10 i erhvervsvirksomhedsloven, så det fremgår, at bestemmelserne i §§ 10-15 b dækker regulering af registrering og offentliggørelse.

Ændringen foreslås som følge af, at det i lovforslaget foreslås at indføre bestemmelser om opbevaring af selskabsdokumenter og om kontrol i lovens kapitel 4, og at rækkefølgen af visse bestemmelser i kapitel 4 ændres. Overskriften foreslås derfor indsat, så det angives, hvad bestemmelserne regulerer.

Til nr. 6

Der er i dag ingen bestemmelser i erhvervsvirksomhedsloven om ledelsens opgaver og ansvar, og ingen lovbestemmelse om, at de registrerede ledelsesmedlemmer skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer.

Efter den gældende § 11, stk. 1, 1. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven skal medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af denne lov, registreres i Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at § 12 i erhvervsvirksomhedsloven nyaffates således, at bestemmelsen fastsætter krav til virksomhedens ledelse.

Det foreslås i stk. 1, at for virksomhedens ledelse finder selskabslovens § 115, §§ 117 og 118 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Det foreslås således at fastsætte, at selskabslovens rammer for ledelsens opgaver og ansvar for bestyrelse og direktion finder anvendelse for virksomheder omfattet af erhvervsvirksomhedsloven.

Om bestyrelsens opgaver følger det af den gældende § 115 i selskabsloven, at i kapitalselskaber, der har en bestyrelse, skal denne ud over at varetage den overordnede og strategiske ledelse og sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed påse, at

1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en måde, der efter kapitalselskabets forhold er tilfredsstillende,
2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller,
3) bestyrelsen løbende modtager den fornødne rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold,
4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer og
5) kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Om direktionens opgaver følger det af den gældende § 117, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, at i kapitalselskaber, der ledes efter § 111, stk. 1, nr. 1, varetager direktionen den daglige ledelse af kapitalselskabet. Direktionen skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Efter bestemmelsens 2. pkt., omfatter den daglige ledelse ikke dispositioner, der efter kapitalselskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Sådanne dispositioner kan direktionen efter bestemmelsens 3. pkt., kun foretage efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for kapitalselskabets virksomhed. Det følger af 4. pkt., at bestyrelsen i så fald snarest muligt skal underrettes om den trufne disposition. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at i kapitalselskaber omfattet af § 111, stk. 1, nr. 2, skal direktionen varetage såvel den overordnede og strategiske ledelse som den daglige ledelse, og direktionen skal desuden sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed.

Efter den gældende § 118 i selskabsloven skal direktionen sikre, at kapitalselskabets bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på betryggende måde. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at direktionen herudover skal sikre, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Endelig fastsætter bestemmelsen, at direktionen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Som led i kontrollen af, om virksomheder overholder loven, regler udstedt i medfør af loven og virksomhedens vedtægter, er det vigtigt, at der er klare rammer for ledelsens opgaver og ansvar samt at det er de personer, der registreres som medlemmer af en virksomhedsledelse, som også udøver den faktiske ledelse. Det skyldes, at det er disse personer, der vil kunne drages til ansvar for at virksomheden overholder den til enhver tid gældende lovgivning.

Erhvervsvirksomhedsloven indeholder begrænset materiel regulering, og fortolkningen af loven understøttes af generelle selskabsretlige principper. Loven fastsætter således ikke nærmere krav til valg af ledelsesstruktur. Virksomhederne kan have ledelsesorganer med forskellige betegnelser såsom hovedbestyrelse, repræsentantskab, daglig ledelse m.fl. De relevante ledelsesorganer, der skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, skal kunne repræsentere og handle for hele virksomheden. Kaldes ledelsesorganet andet end bestyrelse og direktion, skal medlemmerne af dette ledelsesorgan registreres efter lovens § 11, hvis det har en kompetence, der svarer til den almindelige opfattelse af den kompetence, der tilkommer en bestyrelse eller direktion.

I kommanditselskaber og interessentskaber kan ledelsen varetages af de ansvarlige deltagere, dvs. komplementaren i et kommanditselskab, og interessenterne i et interessentskab. En ansvarlig deltager kan både være en fysisk eller juridisk person. Såfremt en fuldt ansvarlig deltager, der varetager ledelsen, er en juridisk person, påhviler opgaverne og ansvaret den eller de fysiske personer, der varetager den faktiske ledelse af komplementaren eller interessenten. Komplementarer og interessenter, som er juridiske personer, vil forsat kunne registreres som ledelsesmedlemmer, forudsat at deres ledelse udfører den faktiske ledelse i kommanditselskabet eller interessentskabet.

Virksomhederne har efter de selskabsretlige og foreningsretlige principper mulighed for at organisere sig med 1) bestyrelse og direktion, 2) bestyrelse alene eller 3) direktion alene.

Har virksomheden både en bestyrelse og direktion, varetager bestyrelsen den overordnede og strategiske ledelse, og direktionen varetager den daglige ledelse. Har virksomheden alene en bestyrelse, vil bestyrelsen ud over den overordnede og strategiske ledelse også vil skulle varetage den daglige ledelse af virksomheden. Har virksomheden alene en direktion, vil direktionen ud over den daglige ledelse også skulle varetage den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden.

En virksomheds ledelse har efter de selskabsretlige principper samlet ansvaret for den overordnede og strategiske samt daglige ledelse. Det fremgår dog ikke eksplicit af loven, at der ikke kan registreres personer, som ikke udfører de pågældende opgaver.

Der er dog en række forskelle mellem kapitalselskaber og virksomheder med begrænset ansvar, samt interessentskaber

og kommanditselskaber, der gør det nødvendigt, at reglerne finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

En af de forskelle der nødvendiggør, at der foretages tilpasninger, er at der ikke for virksomheder som er registreret i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, gælder de samme regler om kapital, idet der ikke for disse virksomheder findes regulering af kapitalen. Dette medfører nødvendigvis, at kravet om, at bestyrelsen eller direktionen skal sikre at kapitalberedskabet er forsvarligt, i selskabslovens §§ 115, nr. 5 og 118, stk. 2, må ses i forhold hertil.

Der er ikke medtaget henvisninger til reglerne om tilsynsrådet i selskabslovens § 116, og henvisninger hertil i §§ 115, 117 og 118, finder således ikke anvendelse for virksomheder registreret i henhold til erhvervsvirksomhedsloven i medfør af den foreslåede § 12, stk. 1.

Herudover gælder det naturligvis, at hvor der i selskabslovens §§ 115, 117 og 118 er henvist til "kapitalselskaber", at der ved anvendelsen i medfør af den foreslåede § 12, stk. 1, forstås "virksomheder med begrænset ansvar", "interessentskaber" eller "kommanditselskaber", alt afhængig af konteksten.

Begrebet ledelse foreslås desuden defineret i den foreslåede § 4 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 2. Der henvises i øvrigt til lovbemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at medlemmer af en virksomheds ledelse, som registreres efter § 11, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at det alene skal være personer, der faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer der registreres som sådanne.

Ved udtrykket »medlemmer af en virksomheds ledelse« omfattes samtlige personer, som registreres som enten medlem af direktion, bestyrelse eller andet.

De personer, der registreres som ledelsesmedlemmer, skal være dem, der faktisk udøver ledelsesorganets opgaver efter selskabslovens § 115, §§ 117 og 118, jf. det foreslåede stk. 1. Dette medfører ikke, at det er personerne selv, der skal udføre samtlige opgaver, idet bestemmelserne i § 115, §§ 117 og 118 i selskabsloven er formuleret således, at ledelsen skal »sikre« eller »påse« overholdelsen af forskellige forhold.

Der kan ved en kontrol af overholdelsen af bestemmelsen, efter den foreslåede § 17 f, lægges vægt på, om personen har udført de opgaver, som tilkommer det ledelsesorgan vedkommende er registreret i, se også bemærkningerne til den foreslåede § 17 f, jf. lovforslagets § 3, nr. 13.

Erhvervsvirksomhedsloven indeholder ikke materiel regulering af medarbejderrepræsentation. Har en virksomhed i sine vedtægter fastsat bestemmelser herom, er personer som er valgt til virksomhedens øverste ledelsesorgan af medarbejderne i virksomheden eller koncernen ligeledes omfattede af bestemmelserne i selskabslovens § 115, §§ 117 og 118, idet de også registreres jf. lovens § 11, og vil blive omfattede af bestemmelserne.

Erhvervsstyrelsens kontrol vil som udgangspunkt være risikobaseret og dermed målrettet kontrol af virksomheder, hvor der er indikationer på manglende efterlevelse. Der vil ikke blive tale om en løbende kontrol af alle virksomheder. Dog kan stikprøvekontrol lejlighedsvis blive nødvendig. Erhvervsstyrelsen vil dog til enhver tid tilrettelægge kontrollen på en hensigtsmæssigmåde måde med henblik på, at stikprøvekontrol af virksomheder, hvor der ikke er nogen særlig formodning for fejl og mangler, bliver begrænset. Erhvervsstyrelsen vil også ved brugen af stikprøvekontrol foretage en hensynsafvejning, således at der alene foretages byrdefulde stikprøvekontroller, når det er helt nødvendigt.

Der har i danske virksomheder været anvendt såkaldte »stråmænd« til at skjule identiteten på ledelsesmedlemmer, både med og uden stråmandens viden. Der har typisk været tale om virksomheder, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende. Der har blandt andet været eksempler på tilfælde, hvor en bagmand har stjålet identifikationsoplysninger på en person, som derefter er indsat som stråmænd uden vedkommendes viden. Ligeledes har der været eksempler på, at personer har solgt deres identifikationsoplysninger, og ladet sig registrere som stråmænd mod betaling.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at kun personer, der udfører den faktiske ledelse, må registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, som medlem af en virksomheds ledelse, og at klargøre, at det ikke er lovligt at indsætte stråmænd som ledelsesmedlemmer i virksomheder omfattet af loven, således at de personer, der faktisk udøver ledelsen, kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter lovens § 15 d, der foreslås ændret til § 15 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 10.

Til nr. 7

Det følger af den gældende § 14, stk. 3, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at i tilfælde af uoverensstemmelse mellem de dokumenter og oplysninger, som har været genstand for obligatorisk anmeldelse og offentliggørelse på dansk, jf. stk. 1, og den oversættelse, der frivilligt er offentliggjort, jf. stk. 2, kan virksomheden ikke gøre oversættelsen gældende mod tredjemand. Bestemmelsens 2. pkt. fastsætter at tredjemand derimod kan gøre den frivilligt offentliggjorte tekst gældende over for virksomheden, medmindre det bevises, at den pågældende kendte den anmeldelsespligtige version, som var offentliggjort i registeret. I 3. pkt. fastsættes, at § 12 finder ikke anvendelse på frivilligt offentliggjorte dokumenter.

Det foreslås, at henvisningen til § 12 i *§ 14, stk. 3, 3. pkt.*, i erhvervsvirksomhedsloven ændres til § 10, stk. 1.

Den gældende § 14, stk. 3, i erhvervsvirksomhedsloven henviser fejlagtigt til den gældende § 12, der vedrører sletning af interessentskaber og kommanditselskaber. Bestemmelsen svarer til den gældende § 13, stk. 3, i selskabsloven, der henviser til dennes § 9, stk. 1, om hvornår registreringspligtige oplysninger skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den fejlagtige henvisning, ses ikke at have medført problemer i praksis.

Det foreslås, at henvisningen i § 14, stk. 3, i erhvervsvirksomhedsloven ændres til § 10, stk. 1, om hvornår registreringspligtige oplysninger skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system.

Til nr. 8

De gældende bestemmelser i §§ 10-15 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) og den foreslåede nyaffattelse af § 15 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, fastsætter bestemmelser om registrering og offentliggørelse.

Det foreslås, at *overskriften* »Registrering« før § 15 i erhvervsvirksomhedsloven ophæves.

Som følge af, at det i lovforslaget foreslås at indføre bestemmelser om opbevaring af selskabsdokumenter og om kontrol i lovens kapitel 4, foreslås det at ændre på rækkefølgen af visse bestemmelser i kapitlet. Samtidig foreslås det, at overskriften til kapitel 4 ændres og at underoverskriften »Registrering og offentliggørelse« indsættes efter overskriften til kapitel 4 før § 10 angiver, hvad bestemmelserne regulerer, jf. lovforslagets § 3, nr. 4 og 5.

Overskriften før § 15 vil derfor ikke længere være retvisende.

Til nr. 9

Ifølge den gældende § 15, stk. 1, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) føres et register over virksomheder, der er registreret i medfør af denne lov, i Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsens 2. pkt. fastsætter, at registrering og offentliggørelse i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system.

Det foreslås i at ophæve § *15, stk. 1, 2. pkt.,* at registrering i henhold til loven sker i styrelsens it-system.

Det foreslås i *§ 15, stk. 1, i 3. pkt.*, at oplysninger, der skal registreres i henhold til loven, og virksomhedsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

I Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) offentliggøres registreringspligtige oplysninger om virksomheder og oplysning om modtagelse af virksomhedsdokumenter, herunder vurderingsberetninger, fusions- og spaltningsplaner m.v. Eftersom registreringer sker i styrelsens it-system, mens offentliggørelser sker i Det Centrale Virksomhedsregister, foreslås det, at ordlyden ændres i overensstemmelse hermed.

Der er tale om en præcisering af den gældende bestemmelse, og ændringen medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 10

(Til § 15 b)

Det følger af den gældende bestemmelse § 15 d, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder. Bestemmelsen fastsætter desuden, at oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Det følger af stk. 3, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer. Endvidere fastsætter bestemmelsen i stk. 4, at opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Den gældende § 15 d i erhvervsvirksomhedsloven gennemfører ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, som indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Bestemmelsen svarer til § 18, stk. 3-6, i lov om Det Centrale Virksomhedsregister om offentliggørelse og opdatering af navne- og adresseoplysninger.

Det foreslås i § 15 b i erhvervsvirksomhedsloven, at denne bestemmelse fastsætter offentliggørelses- og opdateringskravene til navn og adresse for personer, der skal registreres i henhold til loven.

Den foreslåede § 15 b viderefører den gældende § 15 d.

Den foreslåede § 15 b gennemfører ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, som indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning.

Forslaget omfatter alle de persongrupper, for hvem der i Det Centrale Virksomhedsregister offentliggøres oplysninger om navn og adresse, herunder bl.a. ledelsesmedlemmer, ejere og fuldt ansvarlige deltagere.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Det vil sige, at der til evig tid offentliggøres oplysninger om navn for en person, der har haft en tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister, uanset at virksomheden er ophørt eller slettet.

Det forslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Der er fortaget en ændring i forhold til den nuværende ordlyd i stk. 2, 1. pkt., idet »adresse« er ændret til »bopælsadresse«. Der er alene tale om en præcisering af den gældende retstilstand.

For personer med dansk cpr-nummer indhentes adresseoplysning i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. For personer uden cpr-nummer skal oplysning om adressen angives i forbindelse med anmeldelsen til Erhvervsstyrelsen og efterfølgende adresseændringer skal ligeledes anmeldes til styrelsen.

Det forslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at dette gælder for både aktive, ophørte selskaber og slettede virksomheder.

Det vil sige, at der fortsat offentliggøres adresseoplysninger for en person, der har haft en tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister, uanset at virksomheden er ophørt eller slettet. Offentliggørelsen sker, indtil der er forløbet 5 år fra ophøret af personens sidste aktive tilknytning til en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det vil sige, at personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse Det Centrale Personregister, automatisk får undtaget adressen fra offentliggørelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette vil gælde for såvel personer, der allerede forud for lovens ikrafttræden har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, som for personer, der først efter lovens ikrafttræden får registreret navne- og adressebeskyttelse heri.

Beskyttelsen af adressen i Det Centrale Virksomhedsregister vil gælde, så længe vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister. Enhver har ret til at få registreret navne- og adresse i Det Centrale Personregister i medfør af § 28, stk. 1, i lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven). Beskyttelsen bortfalder automatisk efter ét år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end et år. Hvis vedkommende person efter udløbet af beskyttelsesperioden selv ønsker beskyttelsen fornyet, er der ikke noget til hinder herfor, men personen skal selv fremsætte anmodningen herom over for kommunen.

Hvis en person ikke ønsker, at adressebeskyttelse registreret i Det Centrale Personregister skal gælde i Det centrale Virksomhedsregister, kan personen meddele Erhvervsstyrelsen dette, hvorefter Erhvervsstyrelsen vil sørge for, at personens adresse offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister efter det foreslåede stk. 1.

Det forslås i *stk. 4*, at personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Forslaget skal bevirke, at også personer, der ikke har et cpr-nummer, får mulighed for at opnå adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Enhver har ret til at få registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister i henhold til CPR-lovens § 28, stk. 1, og der er ikke i CPR-loven fastsat betingelser herfor. Forslaget skal medføre, at udlændinge ikke stilles ringere end danske statsborgere i forhold til muligheden for at opnå adressebeskyttelse, og Erhvervsstyrelsen vil derfor ikke fastsætte materielle betingelser for, at personer uden cpr-nummer kan opnå adressebeskyttelse. Erhvervsstyrelsen vil udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler for, på hvilken måde personer uden cpr-nummer kan anmode om adressebeskyttelse, og eventuelt hvilke formelle betingelser, der skal være opfyldt for, at en sådan anmodning kan imødekommes. Erhvervsstyrelsen vil også med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, i hvilke tilfælde der kan ske videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer. Sådanne regler forventes i vidt omfang at ville svare til de regler, der gælder for videregivelse af beskyttede adresser i henhold til §§ 42 og 43 i CPR-loven.

Adressen for en person, der har opnået adressebeskyttelse, vil fortsat være registreret hos Erhvervsstyrelsen. Forslaget ændrer ikke på, at navnet på en registreret person fortsat offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister.

Hvis en person, f.eks. som ledelsesmedlem eller ejer, er tilknyttet en virksomhed, og virksomhedsadressen er registreret på personens privatadresse i Det Centrale Virksomhedsregister, vil virksomhedsadressen blive offentliggjort heri, uanset om personen har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister og, den pågældendes privatadresse dermed er undtaget fra offentliggørelse i Det Centrale Virksomhedsregister. Det vil således alene være oplysninger om den registreredes privatadresse, der indhentes fra Det Centrale Personregister, som automatisk vil kunne undtages fra offentliggørelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Såfremt der ønskes kendskab til en adresse på en person, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, hvor adressen ikke fremover kan indhentes via registeret, kan der rettes henvendelse til en kommune med anmodning om udlevering af adressen fra Det Centrale Personregister.

Det foreslås i *stk. 6*, at opdatering af personoplysninger omfattet af det foreslåede stk. 1 og 2, for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Forslaget betyder, at oplysninger om navn og adresse for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer registreret i Det Centrale Virksomhedsregister ikke opdateres, når der er forløbet 5 år efter, den pågældendes sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Herefter vil det være det senest registrerede navn, der vil være offentligt tilgængeligt i Det Centrale Virksomhedsregister, mens der ikke længere vil blive offentliggjort en adresse i registeret.

Den foreslåede § 15 b har til formål at skabe gennemsigtighed om, hvilke virksomhedstilknytninger en given person har eller har haft til virksomheder, der registreres i henhold til loven, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan identificere den registrerede person, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne en given virksomhed.

Med den foreslåede § 15 b, der viderefører den gældende § 15 d, er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

(Til § 15 c)

Der er i dag ingen bestemmelser i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), der fastsætter, at det centrale ledelsesorgan skal sørge for, at de dokumenter, der skal udarbejdes i henhold til loven, skal opbevares.

Efter den gældende § 15 g, stk. 5, i erhvervsvirksomhedsloven skal virksomheden opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Endvidere skal virksomheden opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Det følger af den gældende § 15 g, stk. 6, 1. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven, at virksomheden efter anmodning skal udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Efter bestemmelsens 2. pkt., skal virksomheden endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det følger af de gældende bestemmelser i bl.a. erhvervsvirksomhedslovens § 10, stk. 4 og 5, og §§ 21 a-21 d, at en række virksomhedsdokumenter skal udarbejdes, bl.a. vedtægter og dokumenter i forbindelse med en fusion eller spaltning.

Efter den gældende § 15 c, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Herudover følger det af bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., at ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om indsendelse af bevis for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 10, stk. 1, i bogføringsloven skal den bogføringspligtige opbevare regnskabsmaterialet på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af det pågældende regnskabsmateriale.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Opbevaring af virksomhedsdokumenter« før § 15 c i erhvervsvirksomhedsloven.

Overskriften angiver, at §§ 15 c-15 e omhandler virksomheders pligt til opbevaring af virksomhedsdokumenter.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 15 c, at der indføres en pligt for ledelsen til at opbevare virksomhedsdokumenter.

Det foreslås i *§ 15 c, 1. pkt.*, at virksomhedens ledelse skal sørge for, at virksomhedsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører.

Det foreslås således, at der indføres en egentlig pligt for ledelsen til at opbevare virksomhedsdokumenter svarende til den gældende bestemmelse i § 10 i bogføringsloven om pligten til opbevaring af regnskabsmateriale, dog med de nødvendige tilpasninger i forhold til virksomhedsdokumenter.

Bestemmelsen opstiller kravene til ledelsens opbevaring af virksomhedsdokumenter. Ved virksomhedsdokumenter forstås dokumenter, der skal udarbejdes i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, jf. den foreslåede definition i § 4 a, nr. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 2. Oplysninger om reelle ejere, jf. § 15 g, anses ikke for at være virksomhedsdokumenter.

Ledelsen skal opbevare virksomhedsdokumenterne på betryggende vis, så dokumenterne i rimeligt omfang beskyttes mod tyveri, brand og anden tilsigtet eller utilsigtet ødelæggelse eller bortskaffelse. Ledelsen skal løbende kontrollere opbevaringen, således at bl.a. elektronisk opbevarede virk-

somhedsdokumenter til enhver tid kan fremfindes og udskrives i klarskrift. Opbevares virksomhedsdokumenterne elektronisk, må det kræves, at der løbende tages backups af materialet, og at disse backups regelmæssigt kontrolleres for læsbarhed. Bestemmelsen udelukker ikke, at virksomhedsdokumenterne opbevares hos andre end virksomheden. Det forudsættes dog, at ledelsen sørger for, at virksomhedsdokumenterne til enhver tid og uden problemer kan fremskaffes på begæring fra offentlige myndigheder, der i henhold til loven eller anden lovgivning har ret til at kræve indsigt i dokumenterne.

Ved ledelse forstås det ledelsesorgan, der varetager den daglige ledelse, svarende til en direktion. Erhvervsvirksomhedsloven indeholder begrænset materiel regulering, og fortolkningen af loven understøttes af generelle selskabsretlige principper. Loven fastsætter således ikke nærmere krav til valg af ledelsesstruktur. Virksomhederne kan have ledelsesorganer med forskellige betegnelser såsom hovedbestyrelse, repræsentantskab, daglig ledelse m.fl. De relevante ledelsesorganer, der skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, skal kunne repræsentere og handle for hele virksomheden. Kaldes ledelsesorganet andet end bestyrelse og direktion, skal medlemmerne af dette ledelsesorgan registreres efter lovens § 11, hvis det har en kompetence, der svarer til den almindelige opfattelse af den kompetence, der tilkommer en bestyrelse eller direktion.

Det er således ledelsens ansvar, at virksomhedsdokumenter bliver opbevaret forsvarligt, herunder sikre back-up funktioner. Dette gælder også dokumenter, der er indsendt til Erhvervsstyrelsen, idet styrelsen i særlige tilfælde som led i en kontrolsag kan have behov for at indhente tidligere indsendte dokumenter på ny. Alle dokumenter kontrolleres ikke ved registrering, hvorfor det i en efterfølgende kontrol kan vise sig, at et dokument f.eks. mangler underskrift eller er yderst mangelfulde. Bestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne om opbevaring af regnskabsmateriale. Erhvervsstyrelsen vil som udgangspunkt alene foretage kontrol af, om en virksomhed opbevarer sine virksomhedsdokumenter, når der er indikationer på at dette ikke er tilfældet. Vurdering af, om der er tale om en grundlæggende mangel af virksomhedsdokumenter, der kan berettige oversendelse af en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning eller sletning af et interessentskab henholdsvis et kommanditselskab fra Erhvervsstyrelsens register vil blive vurderet fra sag til sag ud fra rimelighed og proportionalitet. I tilfælde, hvor en virksomhed, der opbevarer sine dokumenter via en cloudløsning, uforskyldt nægtes adgang til sine dokumenter og kan godtgøre dette, vil tvangsopløsning eller sletning ikke blive anvendt.

Virksomhedsdokumenterne skal opbevares i 5 år efter udløbet af det regnskabsår, som dokumenterne vedrører. For eksempel skal virksomhedsdokumenter udarbejdet i regnskabsåret 2020 opbevares til og med år 2025. 5-årskravet følger kravet for opbevaring af regnskabsmateriale, hvor det lægges til grund, at retstvister, skattespørgsmål, straffesager m.v. i langt de fleste tilfælde er indledt inden udløbet af denne frist.

Det foreslås i *2. pkt.*, at opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende virksomhedsdokumenter.

Bestemmelsen skal medføre, at myndigheder til enhver tid har adgang til de selskabsretlige dokumenter om en virksomhed. Adgangen til virksomhedsdokumenterne er væsentlig i forbindelse med myndigheders kontrol af overholdelsen af lovgivningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kravet om opbevaring af bogføringsmateriale, der ligeledes er væsentlig i forhold til sager om økonomisk kriminalitet.

Opbevares virksomhedsdokumenterne ikke i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 15 c-15 e, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at tvangsopløse en virksomhed med begrænset ansvar efter den foreslåede bestemmelse i 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. Erhvervsstyrelsen kan forinden fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe manglen, jf. den foreslåede § 20 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. Efter den foreslåede § 21 kan Erhvervsstyrelsen slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra styrelsens register, hvis virksomhederne ikke opbevarer deres virksomhedsdokumenter i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser herom, jf. ligeledes lovforslagets § 3, nr. 18. Erhvervsstyrelsen kan forinden fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe manglen, jf. den foreslåede § 21, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 18. Erhvervsstyrelsen skal ved en afgørelse om at oversende en virksomhed til tvangsopløsning eller slette en virksomhed påse proportionalitetsprincippet. Det er således ikke hensigten at tvangsopløse en virksomhed med begrænset ansvar eller slette et kommanditselskab eller interessentskab, blot fordi virksomheden har overset et enkelt dokument. Der skal være tale om, at virksomheden grundlæggende ikke har overholdt pligten til opbevaring af virksomhedsdokumenter.

Som led i kontrollen af, om virksomheder overholder loven, regler udstedt i medfør af loven og virksomhedens vedtægter, er det vigtigt, at der er adgang til de nødvendige oplysninger om virksomhederne. Det er derfor vigtigt, at virksomheder opbevarer de dokumenter, der udarbejdes i medfør af lovens bestemmelser. Det antages virksomhederne allerede at gøre i dag, men en egentlig pligt hertil følger ikke af lovens gældende bestemmelser, ud over de gældende bestemmelser i § 15 c, hvorefter det implicit medfører en pligt til at opbevare dokumentation for lovens overholdelse, og den gældende § 15 g, stk. 5, hvorefter virksomheden skal opbevare dokumentation for indhentede oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

(Til § 15 d)

Der er i dag ingen bestemmelser i erhvervsvirksomhedsloven, der fastsætter hvilken måde virksomhedsdokumenter skal opbevares på, så de kan fremfindes og gøres tilgængelige.

Den gældende § 12 i bogføringsloven fastsætter, at regnskabsmaterialet skal opbevares på en sådan måde, at det uden vanskeligheder kan gøres tilgængeligt her i landet for

offentlige myndigheder m.fl., som i henhold til anden lovgivning har ret til at kræve indsigt i regnskabsmaterialet. Bestemmelsen fastsætter i stk. 2, at regnskabsmaterialet kan opbevares i elektronisk form her i landet eller i udlandet, hvis den bogføringspligtige 1) opbevarer regnskabsmaterialet i overensstemmelse med denne lov, 2) til enhver tid kan fremskaffe materialet og give adgang til dette her i landet, 3) opbevarer eventuelle beskrivelser af benyttede systemer m.v. og eventuelle nødvendige adgangskoder m.v. her i landet, og 4) sørger for, at regnskabsmaterialet udskrives i klarskrift eller stilles til rådighed i et anerkendt filformat. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 3, at opbevares regnskabsmaterialet ikke i elektronisk form, skal det opbevares i papirform her i landet. Efter stk. 4 kan regnskabsmaterialet opbevares i papirform i Finland, Island, Norge eller Sverige. Det følger endvidere af stk. 5, at regnskabsmaterialet for indeværende og forrige måned kan opbevares i papirform i udlandet og efter stk. 6 kan interne og eksterne bilag for den bogføringspligtiges aktiviteter i udlandet opbevares i papirform i det pågældende land i hele opbevaringsperioden. Øvrigt regnskabsmateriale for den bogføringspligtiges aktiviteter i udlandet kan under de samme betingelser opbevares i papirform i det pågældende land for indeværende måned og de foregående 3 måneder.

Det foreslås i § 15 d i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte, på hvilken måde virksomhedsdokumenterne skal opbevares.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomhedsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i virksomhedsdokumenterne.

Det foreslås således, at bestemmelsen fastsætter på hvilken måde virksomhedsdokumenterne skal opbevares svarende til den gældende bestemmelse § 12, stk. 1 og 3, i bogføringsloven om opbevaring af regnskabsmateriale, dog med de nødvendige tilpasninger i forhold til virksomhedsdokumenter.

Der er således tale om et overordnet princip om, at virksomhedsdokumenter skal opbevares således, at det uanset opbevaringsmåden uden vanskeligheder kan gøres tilgængeligt her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i virksomhedsdokumenterne i henhold til loven eller anden lovgivning. Dette gælder også kuratorer, som i forbindelse med et virksomheds konkurs kan kræve adgang til virksomhedsdokumenterne.

Det er nødvendigt, at kontrol- og efterforskningsmyndigheder, der har ret til at kræve indsigt i dokumenterne, uden vanskeligheder kan få adgang til dokumenterne. Kravet om adgang kan opfyldes ved, at ledelsen giver online-adgang til de elektroniske opbevarede virksomhedsdokumenter således, at offentlige myndigheder til enhver tid her i landet via f.eks. en computer med adgang til internettet kan få adgang til dokumenterne til brug for deres efterforsknings- eller kontrolvirksomhed. Det er i så fald uden betydning, om den server, som virksomhedsdokumenterne opbevares på, fysisk er placeret her i landet eller i udlandet. Det samme gør sig gældende, såfremt virksomheden anvender en cloud-løsning, dvs. software, service og tjenesteydelser via internettet, hvor serverens fysiske placering ikke er kendt. Det er derfor vigtigt, at virksomheder opbevarer de dokumenter, der udarbejdes i medfør af lovens bestemmelser. Det antages virksomhederne allerede at gøre i dag, men en egentlig pligt hertil følger ikke af lovens gældende bestemmelser, ud over de gældende bestemmelser i § 15 c, hvorefter det implicit medfører en pligt til at opbevare dokumentation for lovens overholdelse, og den gældende § 15 g, stk. 5, hvorefter virksomheden skal opbevare dokumentation for indhentede oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 2*, at opbevares virksomhedsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

Bestemmelsen indebærer at dokumenter skal opbevares her i landet, såfremt de opbevares i et format som ikke er elektronisk. Formålet med forslaget om at indføre et krav om opbevaring af virksomhedsdokumenter i papirform her i landet er, at dokumenterne vil kunne gøres tilgængelige inden for rimelig tid. Opbevares materialet i papirform i udlandet kan tilvejebringelsen være en vanskelig og langsommelig proces.

Hvis ledelsen ønsker at opbevare virksomhedsdokumenterne i både papirform og elektronisk form, kan dokumenterne i papirform uden videre opbevares i udlandet, så længe der er adgang til det elektroniske materiale, og virksomhedsdokumenterne i øvrigt opbevares i overensstemmelse med denne lov.

(Til § 15 e)

Der er i dag ingen bestemmelser i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), der fastsætter, hvem der har ansvaret for opbevaring af virksomhedsdokumenter, hvis virksomheden opløses.

Den gældende § 13 i bogføringsloven fastsætter, at ophører bogføringspligten, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at regnskabsmaterialet fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest fungerende ledelse skal opbevare regnskabsmaterialet. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at i andre tilfælde hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sørge for, at regnskabsmaterialet for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Bestemmelsen fastsætter desuden, at når en ny ledelse afløser en fratrædende ledelse, skal medlemmerne af denne videregive regnskabsmaterialet til den ny ledelse.

Som led i kontrollen af, om virksomheder overholder loven, regler udstedt i medfør af loven og virksomhedens vedtægter, er det vigtigt, at der er adgang til de nødvendige oplysninger om virksomhederne. Det er derfor vigtigt, at virksomheder opbevarer de dokumenter, der udarbejdes i medfør af lovens bestemmelser. Det antages virksomhederne allerede at gøre i dag, men en egentlig pligt hertil følger ikke af lovens gældende bestemmelser, ud over de gældende bestemmelser i § 15 c.

Det foreslås i § 15 e i erhvervsvirksomhedsloven, at den senest registrerede ledelse forpligtes til at opbevare virksomhedsdokumenter, hvis virksomheden ophører.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at ophører en virksomhed, skal den senest registrerede ledelse sørge for, at virksomhedsdokumenter fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov.

Det foreslås således, at det senest registrerede ledelse forpligtes til at opbevare virksomhedsdokumenter, hvis virksomheden ophører, svarende til den gældende § 13 i bogføringsloven om den senest fungerendes ledelses pligt til at opbevare regnskabsmateriale, dog med de nødvendige tilpasninger i forhold til virksomhedsdokumenter.

Bestemmelsen fastsætter, at virksomhedsdokumenter skal opbevares efter opløsning af en virksomhed med begrænset ansvar eller sletning af et interessentskab eller et kommanditselskab, og skal sørge for, at selskabsretlige dokumenter om virksomheden kan fremfindes.

Opløses en virksomhed med begrænset ansvar eller slettes et interessentskab eller et kommanditselskab, påhviler pligten til at opbevare virksomhedsdokumenter således den senest registrerede ledelse.

Såfremt der er udnævnt en kurator, som ikke er registreringspligtig, vil det, i modsætning til hvad der er tilfældet efter bogføringsloven, forsat være det senest registrerede ledelse, der har pligt til at opbevare dokumenterne, og altså ikke den udnævnte kurator.

For opløsning af virksomheder med begrænset ansvar finder selskabslovens kapitel 14 anvendelse, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 20. I medfør af selskabslovens § 219, stk. 1, træder en eller flere likvidatorer i ledelsens sted, ligesom lovens bestemmelser med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på en eller flere likvidatorer. Dette er ikke tilfældet for kuratorer, hvilket er baggrunden for forskellen mellem retsstillingen for likvidator og kurator.

Overtages det faktiske ledelsesansvar af en virksomhed med begrænset ansvar, et interessentskab eller et kommanditselskab andre personer, herunder en virksomhedsdeltager, vil Erhvervsstyrelsen kunne undersøge forholdet, jf. den foreslåede § 17 f, jf. lovforslagets § 3, nr. 13.

Bogføringslovens § 13 vedrører den senest fungerende ledelse, hvilket må ses i forhold til at anvendelsesområdet for bogføringsloven er bredt, og omfatter mange virksomhedsformer, som ikke nødvendigvis er forpligtet til at have en registreret ledelse. Idet der i § 11 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er pligt til at have ledelsesmedlemmer registreret, og på baggrund af den foreslåede bestemmelse om strømænd og kontrol heraf, jf. den foreslåede § 17 f, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, anses det for at være mest hensigtsmæssigt at det er den senest registrerede ledelse, som pligten til opbevaring af dokumenter pålægges.

At ansvaret påhviler den senest registrerede ledelse indebærer ikke, at de fysisk selv skal opbevare dokumenterne. Medlemmerne kan vælge at lade f.eks. revisor eller en advokat forestå den faktiske opbevaring af virksomhedsdokumenterne. Dette fratager dog ikke ledelsen ansvaret for opbevaringen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede ledelse skal opbevare virksomhedsdokumenterne.

Opløses en virksomhed ved skifteretten, kan skifteretten altid træffe beslutning om, at opbevaringen af virksomhedsdokumenter skal påhvile andre end den tidligere registrerede ledelse, f.eks. virksomhedsdeltager. Den, som overtager den efterfølgende opbevaring, forudsættes helt eller delvist at kunne få omkostningerne hertil dækket af virksomheden.

Bestemmelsen har alene til formål at fastsætte, hvem der har pligten til at opbevare virksomhedsdokumenterne. Bestemmelsen regulerer ikke, hvem der har adgang til dokumenterne. Offentlige myndigheder, herunder skifteretsudnævnte kuratorer, har således adgang til virksomhedens dokumenter uanset hvem der har opbevaringspligten.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at i andre tilfælde, hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sørge for, at virksomhedsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov.

Fratræder eller afsættes direktionen i et kapitalselskab, har medlemmerne af dette ledelsesorgan pligt til at sørge for, at selskabsdokumenter for perioden frem til fratrædelsestidspunktet fortsat opbevares betryggende. Denne pligt vedvarer, til en ny direktion indtræder, eller til skifteretten træffer anden beslutning. Opbevaringspligten kan ofte opfyldes ved at sørge for, at selskabsdokumenterne er forsvarligt opbevaret i selskabet. Desuden skal medlemmerne af direktionen i den forbindelse sørge for, at der er etableret de nødvendige rutiner og kontroller. Opbevares selskabsdokumenter elektronisk, må medlemmerne af den tidligere direktion sørge for, at der er etableret de nødvendige adgangskontroller.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at når en ny ledelse afløser en fratrædende ledelse, skal medlemmerne af denne videregive virksomhedsdokumenterne til den nye ledelse.

Det foreslås således, at når en ny ledelse tiltræder, har den tidligere ledelse pligt til at overgive virksomhedsdokumenterne til den nye ledelse.

Til nr. 11

De gældende bestemmelser §§ 15 f-15 j i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) fastsætter bestemmelser om registrering af ejerforhold, dvs. legale og reelle ejere.

Det foreslås at *overskriften* »Ejerregister« indsættes før § 15 f, så det fremgår, at bestemmelserne dækker registrering af ejerforhold.

Ændringen foreslås som følge af, at det i lovforslaget foreslås at indføre bestemmelser om opbevaring af selskabsdokumenter og om kontrol i lovens kapitel 4, hvorfor rækkefølgen af visse bestemmelser i kapitel 4 ændres.

Tilsvarende underoverskrift findes i selskabslovens kapitel 4 for §§ 58-58 c.

Til nr. 12.

Det følger af den gældende § 15 j, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 15 c, stk. 1, og § 15 g, stk. 5.

Det foreslås i *§ 15 j, stk. 2, 1. pkt.*, at henvisningen til § 15 c, stk. 1, ændres til § 17 b, stk. 1.

Indførelsen af nye bestemmelser, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, om kontrol i erhvervsvirksomhedsloven indebærer, at den gældende § 15 c, stk. 1, bliver § 17 b, stk. 1, hvorfor det foreslås, at henvisningen i § 15 j, stk. 2, 1. pkt., ændres i overensstemmelse hermed.

Der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til nr. 13

(Til § 17)

Det følger af den gældende § 15 e, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed. Bestemmelsen fastsætter, at sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system, og at retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Ugyldige beslutninger« i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 efter § 16 a og før § 17, der foreslås indført.

Overskriften angiver, at § 17 omhandler ugyldige beslutninger, som kun domstolene kan træffe afgørelse om.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 17 at indføre bestemmelse om, at sletning af oplysninger som følge af ulovlige beslutninger henhører under domstolene.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 e.

Det foreslås i *stk. 1*, at mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed.

Efter bestemmelsen henhører spørgsmål om sletning af en registrering under domstolene, hvis nogen mener, at registrering af en beslutning er til skade for vedkommende.

Anlægges sag ved domstolene om sletning af en registrering, og får vedkommende medhold i, at beslutningen om registreringen kan anfægtes, vil Erhvervsstyrelsen ændre registreringen i overensstemmelse med dommens resultat, når dommen er retskraftig.

Erhvervsstyrelsen har således ikke umiddelbar kompetence til at slette allerede registrerede forhold, idet spørgsmålet om sletning af en registrering henhører under domstolene.

Muligheden for at foretage en administrativ sletning er i dag indeholdt i den gældende § 15 e og tilsvarende selskabslovens § 20. Det følger i dag af lovbemærkningerne til selskabsloven § 20, som erhvervsvirksomhedslovens § 15 e skal fortolkes i overensstemmelse med. Hovedreglen vil fortsat være, at sletning af oplysninger i CVR henhører under domstolene. I lyset af de foreslåede kontrolbestemmelser, er det vigtigt, at alle Erhvervsstyrelsens beføjelser fremgår tydeligt. Bestemmelsen om domstolsafgørelser og sletning af åbenbart urigtige oplysninger foreslås derfor fremover fremgå af separate bestemmelser. Det betyder, at den foreslåede bestemmelse i § 17 viderefører lovens § 15 e. Efter bestemmelsen henhører sletning af oplysninger som følge af ulovlige beslutninger fortsat under domstolene, mens Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger, hvor det ikke er nødvendigt med en bevisbedømmelse, jf. den foreslåede § 17 h, stk. 2. Det er således domstolene, der fortsat har kompetencen til at ændre foretagne registreringer. Erhvervsstyrelsen har ingen kompetence til at ændre eller ophæve foretagne registreringer, men kan alene korrigere åbenbart urigtige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, skal vedkommende efter den foreslåede bestemmelse anlægge sag ved domstolene senest 6 måneder efter registreringen er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister.

Hvis sag ikke anlægges inden fristens udløb, vil Erhvervsstyrelsen foretage registrering i overensstemmelse med det anmeldte, medmindre der forinden fremlægges dokumentation for udtagelse af stævning med påstand om beslutningens nægtelse.

Der er med den foreslåede § 17, der viderefører den gældende § 15 e, ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene at udskille Erhvervsstyrelsens mulighed for administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger i en separat bestemmelse, som foreslået i § 17 h.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.,* at retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Anlægges sag således ved domstolene om sletning af en registrering, modtager Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, når dommen er retskraftig. Får sagsøger medhold i, at beslutningen om registreringen kan anfægtes, vil Erhvervsstyrelsen ændre registreringen i overensstemmelse med dommens resultat.

Der er med den foreslåede § 17, der viderefører den gældende § 15 e, ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til

den gældende retstilstand, men alene at udskille Erhvervsstyrelsens mulighed for administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger i en separat bestemmelse, som foreslået i § 17 h.

(Til § 17 a)

Efter den gældende § 13, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det følger af § 2, stk. 3, 1. pkt., i anmeldelsesbekendtgørelsen, at en brugers foretagelse af en registrering i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber m.v. af Erhvervsstyrelsen kan afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Det følger af 2. pkt., at det er Erhvervsstyrelsen, der beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Efter 3. pkt., får brugeren i alle tilfælde besked, når sagen er afgjort.

Efter den gældende § 15 c i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige virksomheden opløst efter reglerne i § 21.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Kontrol« i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 efter den foreslåede § 17.

Overskriften angiver, at §§ 17 a-17 i omhandler kontrol af virksomheder, der er registreringspligtige i henhold til erhvervsvirksomhedsloven.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 17 a at fastsætte, hvem der fører kontrol med efterlevelsen af erhvervsvirksomhedslovens bestemmelser og hvilke former for kontrol, der kan anvendes.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov, og regler fastsat i medfør af loven, herunder registreringspligtige oplysninger og virksomhedsdokumenter, der stilles krav om i henhold til denne lov.

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at Erhvervsstyrelsen har mulighed for at føre kontrol med virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber, der skal registreres i henhold til loven. Muligheden for kontrol omfatter beslutninger om forhold, der er registreringspligtige, og omfatter både forhold, der er anmeldt, men endnu ikke registreret såvel som forhold, hvor registreringen har fundet sted. Kontrolmuligheden omfatter også beslutninger, der træffes i henhold til loven, men som ikke udløser en registreringspligt.

Når registreringspligtige oplysninger og virksomhedsdokumenter nævnes eksplicit i bestemmelsen, er der alene tale om eksempler, som skal bidrage til forståelsen af Erhvervsstyrelsens kompetence.

Erhvervsstyrelsens mulighed for at føre kontrol, er dog begrænset af den foreslåede § 17, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, hvorefter spørgsmål om sletning af en registrering hører under domstolene, når nogen mener at en registrering vedrørende en beslutning, er den pågældende til skade. Der er således forhold, som henhører under domstolene, og som Erhvervsstyrelsen ikke vil kunne afgøre lovligheden af, da det forudsætter en bevisbedømmelseskompetence, som hører under domstolene. Det er Erhvervsstyrelsen der beslutter, om der skal foretages kontrol i det konkrete tilfælde.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Anmeldelse af stiftelser eller af ændringer i allerede registrerede oplysninger efter reglerne i erhvervsvirksomhedsloven skal ske ved anvendelse af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på styrelsens hjemmeside indberet.virk.dk med få undtagelser, f.eks. hvis styrelsens selvbetjeningsløsning ikke understøtter anmeldelsen af det konkrete forhold.

Fra anmeldelsen er modtaget til registreringen er gennemført har Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en kontrol af de anmeldte oplysninger, der betegnes registreringskontrol.

Der er til dels tale om en systematisk digital kontrol, som omfatter alle anmeldelser og hvor der er mulighed for at styrelsen kan nægte registrering ved en digital straksafgørelse. Herudover kan der ske en manuel registreringskontrol, såfremt der er behov herfor.

Anmeldte forhold, der fører til registrering, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Registreringskontrollen har til formål at påse, at forhold, der er i strid med loven og forskrifter udstedt i medfør af loven, ikke registreres.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af virksomheders gennemførte registreringer.

Den efterfølgende kontrol er den indsats, som retter sig imod registreringer, der allerede er foretaget, og som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for også at kontrollere oplysninger, der allerede registreret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 g nedenfor.

Den efterfølgende kontrol af virksomheders registreringer er risiko- og databaseret, dvs. målrettet selskaber eller personer, der registreres i henhold til loven, i de tilfælde, hvor der

er forøget risiko for lovovertrædelse. Det kan være på grundlag af generelle risikoindikatorer, hvor der anvendes databaserede analyser som maskinlæring og kunstig intelligens, eller på grundlag af konkrete indikationer på at en virksomhed eller person har begået en lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at kontrollen i videst muligt omfang skal være databaseret og digital.

Den nuværende kontrol er allerede i dag i et stort omfang databaseret og digital, og der er således tale om en kodificering af den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 5*, at kontrollen i særlige tilfælde kan udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Erhvervsstyrelsens kontrol skal som hovedregel være risikobaseret. For at styrelsen kan få en repræsentativ viden om omfanget af overtrædelser af forskellige lovkrav og effekten af styrelsens kontrolindsats i forhold hertil er det imidlertid nødvendigt, at styrelsen lejlighedsvis kan lave stikprøvebaserede undersøgelser, hvor der gennemføres en kontrol af et antal tilfældigt udvalgte virksomheder eller personer. Erhvervsstyrelsen vil dog til enhver tid tilrettelægge kontrollen på en hensigtsmæssigmåde måde med henblik på, at stikprøvekontrol af virksomheder, hvor der ikke er nogen særlig formodning om fejl og mangler, bliver begrænset. Erhvervsstyrelsen vil også ved brugen af stikprøvekontrol foretage en hensynsafvejning, således at der alene foretages byrdefulde stikprøvekontroller, når det er helt nødvendigt. Det kan f.eks. være påkrævet af Erhvervsstyrelsen, at der foretages nulpunktsmålinger eller lignende, som nødvendiggør at der foretages stikprøvekontroller.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område.

Flere selskabsretlige forhold har sammenhæng med anden lovgivning, f.eks. årsregnskabsloven. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en kontrol eller undersøgelse på tværs af den lovgivning, som kapitalselskaber er forpligtet til at følge. Der kan eksempelvis være tale om en overtrædelse af selskabslovgivningen i forbindelse med en konkret transaktion, som giver anledning til at der også foretages en kontrol af en revisor i overensstemmelse med revisorloven.

Der er ikke i dag begrænsninger i Erhvervsstyrelsens adgang til at tilrettelægge kontroller på flere af styrelsens områder i forbindelse med hinanden. Forslaget har således alene til formål at klargøre denne mulighed.

Herved kan Erhvervsstyrelsen opnå større gennemsigtighed i forhold til en konkret virksomheds overholdelse af den til enhver tid gældende lovgivning.

Det foreslås i *2. pkt.,* at Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

Det betyder, at Erhvervsstyrelsen kan tilrettelægge sin kontrol efter erhvervsvirksomhedsloven, således at den gennemføres i sammenhæng med en anden eller flere andre myndigheder. Det kan f.eks. være relevant, at der foretages en kontrol i sammenhæng med kontrol udført af skatteforvaltningen, fødevaremyndighederne eller andre, der fører kontrol med virksomheder.

Der er ikke i dag begrænsninger i Erhvervsstyrelsens adgang til at tilrettelægge kontroller i forbindelse med andre myndigheders kontroller. Forslaget har således alene til formål at klargøre denne retsstilling.

(Til § 17 b)

Efter den gældende § 15 c i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige virksomheden opløst efter reglerne i § 21.

Det foreslås i § 17 b i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte bestemmelse om Erhvervsstyrelsens mulighed for at få oplysninger om virksomhedens forhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og virksomhedens vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 15 c, stk. 1 og en udvidelse i forhold til, at styrelsen også kan forlange supplerende oplysninger med henblik på at kontrollere, at de personer, der registreres som medlemmer af virksomhedens ledelse, udfører den faktiske ledelse.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til i alle selskabsretlige forhold at indhente de oplysninger om en virksomhed, som styrelsen finder nødvendig for at kunne tage stilling til, om bestemmelserne i erhvervsvirksomhedsloven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Bestemmelsen omfatter som noget nyt også kontrol af, at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Erhvervsstyrelsen har i en række konkrete sager erfaret, at personer anmeldes og registreres som medlemmer af virksomheders ledelsesorganer, uden at de pågældende personer udøver den faktiske ledelse i henhold til lovens bestemmelser herom. I lovforslaget foreslås det, at medlemmer af en virksomheds ledelse, som registreres efter denne lov, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. den foreslåede § 12, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

Ved en stråmand forstås en person, der f.eks. er registreret og fremstår officielt som direktør, bestyrelsesmedlemmer eller lignende for en virksomhed, men uden reel beslutningskompetence. En stråmand har således ikke noget at sige i forhold til den konkrete virksomhed, da det er en eller flere bagvedliggende personer, der bestemmer over virksomheden. Stråmanden anvendes således til at dække for den person, der reelt står bag. Nogle stråmænd får kontant betaling for at lægge navn til en direktørpost. I andre tilfælde kan der være tale om stjålen identitet.

Forslaget om, at Erhvervsstyrelsen også kan forlange oplysninger for at kunne tage stilling til, om de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse, skal bevirke, at de personer, der faktisk udøver ledelsen, ikke kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter den foreslåede § 15 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 10.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at forlange oplysninger som led i en registreringskontrol, jf. den foreslåede § 17 g nedenfor. Ved anmeldelser af stiftelser eller efterfølgende ændringer i allerede registrerede forhold kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist for indsendelsen af oplysninger. Modtages de afkrævede oplysninger ikke inden for fristen for virksomheder med begrænset ansvar under stiftelse, vil registrering blive nægtet. For allerede registrerede virksomheder foreslås det, at manglende indsendelse af oplysninger efter denne bestemmelse kan føre til tvangsopløsning ved skifteretterne for virksomheder med begrænset ansvar efter den foreslåede § 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. For kommanditselskaber og interessentskaber foreslås det tilsvarende, at manglende indsendelse af oplysninger efter denne bestemmelse kan føre til sletning af Erhvervsstyrelsens register efter den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

Modtages de afkrævede oplysninger, og finder Erhvervsstyrelsen, at det anmeldte forhold er i overensstemmelse med loven, vil registrering heraf blive gennemført. Er der tale om et allerede registreret forhold, vil styrelsen ikke foretage sig yderligere.

Finder Erhvervsstyrelsen derimod, at det anmeldte forhold ikke opfylder lovens bestemmelser, vil registrering blive nægtet, såfremt der ikke er mulighed for berigtigelse. Er der f.eks. tale om stiftelsen af en virksomhed med begrænset ansvar, hvor kravet om 2 deltagere ikke opfyldes, vil virksomheden ikke kunne registreres.

Bestemmelsen giver ligeledes Erhvervsstyrelsen mulighed for at forlange oplysninger som led i en efterfølgende kontrol, jf. den foreslåede § 17 h nedenfor.

Bestemmelsen har ikke til formål at give Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere, om de dispositioner, der ligger til grund for anmeldelsen, er hensigtsmæssige eller forretningsmæssigt forsvarlige for den pågældende virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1 i særlige tilfælde kan kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

Der er til dels tale om en videreførelse af den gældende § 15 c, stk. 2, 2. pkt. Anvendelsesområdet af den gældende § 15 c, stk. 2, 2. pkt., ændres fra erklæringer afgivet af revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget til at omfatte erklæringer af godkendte revisorer, advokater eller andre sagkyndige om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Den foreslåede bestemmelse omfatter både registrerings- og efterfølgende kontrol.

I forbindelse med en registrerings- eller efterfølgende kontrol kan Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det foreslås med bestemmelsen at udvide kredsen af de personer fra hvem en erklæring kan indhentes fra. Den gældende bestemmelse omfatter alene revisor, men det foreslås, at det fremover vil være muligt at indhente en erklæring fra godkendte revisorer, advokater og andre sagkyndige.

Erhvervsstyrelsen vil kun anmode om en sådan erklæring, hvis der er indikationer på, at loven eller regler udstedt i medfør af loven ikke overholdes. Kravet om erklæringen skal være proportionalt med karakteren af det forhold, som der er rejst tvivl om i forhold til lovens krav. Med hensyn til, om Erhvervsstyrelsens anmodning om indhentelse af en erklæring fra tredjemand måtte anse for at være i strid med reglerne om forbuddet mod selvinkriminering, henvises der till de lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Finder Erhvervsstyrelsen, at der fortsat er tvivl om et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan det således være nødvendigt at indhente en erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

En beslutning vil forudsætte, at der er tvivl om rigtigheden af de forhold, som en tredjemand i erklæringen skal forholde sig til.

Erklæringen skal afgives en godkendt revisor, dvs. enten en statsautoriseret eller registreret revisor godkendt efter revisorloven. Erklæringen kan også afgives af en advokat eller anden sagkyndig. Erhvervsstyrelsen vil i sin anmodning til virksomheden angive, hvem der skal afgive erklæringen om det pågældende forhold. Valget af type af erklæringsgiver (godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig) foretages således af styrelsen, mens det er virksomheden, der er ansvarlig for at rette henvendelse til den pågældende, revisor, advokat eller anden sagkyndig.

Afgives erklæringen af en godkendt revisor, vil der være tale om en erklæring omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2.

Såfremt Erhvervsstyrelsen finder det nødvendigt at anmode om en sådan erklæring, vil styrelsen rette henvendelse til

den pågældende virksomhed. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af forholdet, der skal indhentes erklæring om, og om hvilke udfald sagen kan få.

Omkostninger ved fremskaffelse af en erklæring, som Erhvervsstyrelsen stiller krav om, afholdes af virksomheden selv. Baggrunden herfor er, at årsagen til, at styrelsen anmoder om den ønskede erklæring, vil være, at det foreliggende materiale fra virksomheden af styrelsen vurderes at være utilstrækkeligt, herunder at der kan rejses begrundet tvivl om rigtigheden af oplysninger eller en redegørelse afgivet af virksomheden. Virksomheden er således selv årsag til, at styrelsen finder behov for at stille krav om en konkret erklæring fra en tredjemand om rigtigheden af bestemte oplysninger afgivet af virksomheden. Erhvervsstyrelsen kan helt undtagelsesvis godtgøre udgiften til erklæringen, eksempelvis i tilfælde hvor kravet herom beror på en fejl fra styrelsens side eller udgiften til erklæringen står i åbenlyst misforhold til det forhold, erklæringen har til formål at oplyse.

Den indhentede erklæring vil indgå som led i Erhvervsstyrelsens kontrol af det pågældende forhold, som har givet anledning til at afkræve, at virksomheden indhenter erklæringen.

Undlader en virksomhed med begrænset ansvar at efterkomme anmodning fra Erhvervsstyrelsen om at indhente den ønskede erklæring, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheder med begrænset ansvar, jf. den foreslåede § 20 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. Undlader et kommanditselskab eller et interessentskab at indhente erklæringen, kan Erhvervsstyrelsen slette virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register i henhold til den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for virksomheden til at indhente erklæringen efter den foreslåede § 20 a, stk. 2, for virksomheder med begrænset ansvar, og den foreslåede § 21, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 17 og 18.

Modtager Erhvervsstyren ikke erklæringen, kan styrelsen anmode skifteretten om at tvangsopløse en virksomhed med begrænse ansvar efter den foreslåede 20 a, stk. 1, nr. 8, jf. lovforslagets § 3, nr. 17.

Modtager Erhvervsstyren ikke erklæringen kan styrelsen slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra Erhvervsstyrelsens register i henhold til den foreslåede § 21, stk. 1, nr. 8, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

Dette er ligeledes tilfældet i dag for virksomheder med begrænset ansvar, jf. den nugældende § 15 c, stk. 2, sidste pkt. Det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at samle samtlige hjemler til tvangsopløsning i § 20 a, og bestemmelsen foreslås derfor flyttet dertil.

For kommanditselskaber og interessentskaber er der ikke i dag en tilsvarende mulighed for at slette virksomheden, såfremt de ikke efterkommer krav om en erklæring. Dette anses som uhensigtsmæssigt, hvorfor det foreslås ændret i den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få en frist til at indsende erklæringen. Ved opløsning af en virksomhed med begrænset ansvar finder selskabslovens kapitel 14 anvendelse, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 20. Virksomheden har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Anmeldelse om genoptagelse skal være modtaget senest 3 måneder efter, at Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse virksomheden, og virksomheden må ikke inden for de sidste 5 år tidligere have været under tvangsopløsning. Er betingelserne ikke opfyldt, kan genoptagelse ikke finde sted.

Muligheden for tvangsopløsning som følge af manglende indsendelse af erklæringen vil således følger de gældende regler i lovens § 21 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten og selskabslovens kapitel 14, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, som gælder i dag, jf. selskabslovens § 232.

Erhvervsstyrelsens beslutning om i en konkret kontrolsag at stille krav om en erklæring fra en tredjemand kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet, da beslutningen ikke er en materiel afgørelse, der har retsvirkninger for virksomheden, men alene er et sagsbehandlingsskridt.

Efter den foreslåede § 21, stk. 1, nr. 8, kan Erhvervsstyrelsen slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra styrelsens register, hvis styrelsen ikke modtager erklæringen, jf. ligeledes lovforslagets § 3, nr. 18.

Bestemmelsen om fastsættelse af frist og bestemmelserne om genregistrering i den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18, vil tilsvarende finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., i erklæringen skal bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Det er vigtigt, at der kan fæstes lid til den indhentede erklæring, hvorfor det er nødvendigt, at den godkendte revisor, advokat eller anden sagkyndig, der afgiver erklæringen, er uafhængig af virksomheden. Det foreslås derfor, at den pågældende i erklæringen skal bekræfte sin uafhængighed af virksomheden.

(Til § 17 c)

Den gældende § 15 b i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) fastsætter, at finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af virksomhedens ledelse, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted. Det følger af stk. 2, at hvis registrering afvises efter stk. 1, skal anmelderen have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke vil finde sted, og om begrundelsen herfor. Bestemmelsen fastsætter i stk. 3, at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om ejerskabet til ande-

lene i en virksomhed med begrænset ansvar, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 12 ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om ejerforholdet. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelse herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning. Efter bestemmelsens stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen i de af stk. 3 omfattede tilfælde tillige registrere ledelsens fratræden.

Det foreslås i § 17 c i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte bestemmelse om muligheden for at blokere for registreringer, når der er tvivl om lovligheden af et tidligere anmeldt forhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 10, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 15 b, stk. 3, 1. pkt.

Bestemmelsen giver i de tilfælde, hvor der er tvivl om lovligheden af et tidligere anmeldt forhold, Erhvervsstyrelsen mulighed for at træffe beslutning om at stille senere modtagne anmeldelser om registreringer i bero, indtil forholdet er afklaret, f.eks. ved at ejerskabet til andelene i en virksomhed med begrænset ansvar er afklaret. Dette kan ske ved, at styrelsen blokerer for selvregistrering i styrelsens it-system eller ved, at allerede modtagne anmeldelser sættes i bero.

Afklaringen af ejerskabet til andelene i en virksomhed med begrænset ansvar vil i henhold til Erhvervsstyrelsens erfaring ofte forudsætte en bevisbedømmelse mv., som ligger uden for styrelsens kompetence. Den endelige adkomst til virksomheden kan afklares på flere måder. Der kan eksempelvis være tale om en aftale mellem de involverede parter, mægling, voldgift eller en domstolsafgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted og om begrundelsen herfor.

Bestemmelsen indebærer, at når Erhvervsstyrelsen beslutter, at der ikke kan foretages registreringer efter det foreslåede stk. 1, skal anmelderen have besked om dette samt begrundelsen herfor.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen endvidere i styrelsens it-system kan offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre en meddelelse om, at der ikke kan foretages registreringer og baggrunden for dette. Dette kan være en offentliggørelse af oplysningen om, at der verserer en tvist omkring ejerskabet af andelene, og at der derfor ikke kan foretages registreringer i virksomheden.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 15 b, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Det er af interesse for offentligheden, herunder eventuelle fremtidige aftalepartnere mv., at få kendskab til tvivl om ejerforholdene. Det foreslås som følge heraf, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre oplysning om, at der er tvivl om ejerforholdene i styrelsens it-system.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige kan registrere ledelsens fratræden.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 b, stk. 4.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde vil kunne registrere ledelsens fratræden. Dette vil være relevant, i tilfælde, hvor det som følge af tvivlen om adkomsten til andelene i virksomheden ikke er muligt at fastslå, hvem der har retten til at vælge ledelsen, og hvilken ledelse der som følge heraf er valgt. Hjemlen vil således kunne udnyttes i særlige tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvem der besidder retten til at tegne virksomheden, og hvor en registrering af ledelsens fratræden vurderes nødvendig for at forhindre unødige tab i virksomheden.

(Til § 17 d)

Efter den gældende § 15 c i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige virksomheden opløst efter reglerne i § 21.

Det foreslås i *§ 17 d* i erhvervsvirksomhedsloven, at der som noget nyt indsættes en bestemmelse om kontrol med personer, som er registreret i henhold til loven.

Det foreslås i *stk. 1,* at finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om personer, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere eller afregistrere den pågældende person.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alle personer, som registreres i henhold til loven, hvilket vil sige bl.a. stiftere, ledelsesmedlemmer, ejere og fuldt ansvarlige deltagere.

Bestemmelsen vedrører både personer, som er anmeldt eller registrerede, og der kan således både udføres en registreringskontrol, jf. den foreslåede § 17 g, såvel som en efterfølgende kontrol, jf. den foreslåede § 17 h.

En afvisning eller afregistrering vil have forskellige konsekvenser, alt efter hvilken funktion i virksomheden den pågældende person har, og hvordan forholdene i virksomheden

er i øvrigt. Hvis der f.eks. er tale om et ledelsesmedlem, som afvises eller afregistreres, kan det være tilfældet, at virksomheden ikke længere opfylder kravene til ledelsen. Erhvervsstyrelsen kan på denne baggrund anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar efter den foreslåede § 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, og kan slette et kommanditselskab eller interessentskab af styrelsens register efter den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18. Erhvervsstyrelsen kan i begge tilfælde fastsætte en frist til berigtigelse af forholdet efter de foreslåede bestemmelser i § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 17 og 18.

Ved udnyttelsen af bestemmelserne om nægtelse af registrering og afregistrering på baggrund af den foreslåede § 17 d, vil Erhvervsstyrelsen skulle overholde de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, og der vil således skulle foretages en hensynsafvejning. Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil.

Erhvervsstyrelsen har gennem de sidste år fået flere og bedre muligheder for at validere oplysninger om registrerede personer, og det er derfor fundet nødvendigt at foreslå en særlig hjemmel til denne kontrol for at kunne præcisere, hvilke muligheder, der er for at kontrollere registrerede personer, ligesom der også etableres hjemmel til at foretage kontroller af personer, som der ikke er hjemmel til at kontrollere i dag.

Det foreslås i *stk. 2,* at har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere eller afregistrere den pågældende.

For personer med dansk cpr-nummer indhentes adresseoplysning i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. For personer uden cpr-nummer skal oplysning om adressen angives i forbindelse med anmeldelsen til Erhvervsstyrelsen og efterfølgende adresseændringer skal ligeledes anmeldes til styrelsen.

Hvis en person med et cpr-nummer ikke har en gyldig bopælsadresse registreret i Det Centrale Personregister, vil det således efter den nye bestemmelse være muligt for Erhvervsstyrelsen at afvise at registrere eller afregistrere vedkommende. Der kan f.eks. være tale om personer, som i Det Centrale Personregister, er anført som »forsvundet«.

Tilsvarende vil Erhvervsstyrelsen have mulighed for at afvise eller afregistrere personer, som ikke har et cpr-nummer, hvis deres bopælsadresse ikke er gyldig. Erhvervsstyrelsen kan ikke på samme måde, som ved danske adresser, undersøge gyldigheden af en udenlandsk adresse mod et autoritativt register. Det vil derfor i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at den angivne adresse ikke er gyldig, være nærliggende at forlange dokumentation for, at der er tale om en gyldig bopælsadresse, jf. den foreslåede § 17 b. Det kan eksempelvis dokumenteres ved at fremsende kopi af en lejekontrakt, dokumentation for ejerskab til boligen på adressen eller tilsvarende.

En afvisning eller afregistrering vil have forskellige konsekvenser alt efter hvilken funktion i virksomheden den pågældende person har, se hertil bemærkningerne til stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved tvivl om identiteten af personer, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af de pågældende personers identitet og af de angivne identifikationsoplysninger.

For personer uden cpr-nummer er identifikationen forbundet med visse usikkerheder. Når en person uden cpr-nummer indtræder, kræves det efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 1, og bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen § 37, stk. 2, nr. 1, at der indtastes pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, oplysning om udstedelsesland for passet eller identifikationskortet samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Foto af gyldigt pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges, og så skal den pågældendes køn angives, hvis der er tale om en indtræden af et ledelsesmedlem.

Selvom der således er væsentlige krav til identifikationen af personer uden cpr-nummer, opleves der forsat udfordringer med den entydige identifikation af disse personer.

Efter den foreslåede bestemmelse, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af en persons identitet og identifikationsoplysninger, hvilket f.eks. kan ske ved at kræve verifikation af de indsendte identitetsdokumenter. Det vil således være muligt for styrelsen at stille krav om at f.eks. et indsendt pas verificeres af en ambassade eller lignende.

Når der både kan kræves en verificering af en persons identitet og vedkommendes identifikationsoplysninger, betyder det, at der både kan kræves verificering af, om vedkommende reelt er den person som vedkommende anmeldes som, og at der ligeledes kan kræves verificering af de oplysninger der registreres, altså f.eks. om det er et korrekt pasnummer der er anmeldt.

Det vil ske på baggrund af en konkret vurdering, når Erhvervsstyrelsen beslutter at kræve verificering af den pågældendes identitet eller identifikationsoplysninger.

Det vil i tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har tvivl om identiteten, være muligt at forlange dokumentation herfor, jf. den foreslåede § 17 b, herunder kan Erhvervsstyrelsen kræve en erklæring fra en sagkyndig, f.eks. en notar, jf. den foreslåede § 17 b, stk. 2. Kravene til dokumentation vil blive afpasset omstændighederne i den konkrete sag og være proportionale med forholdene.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ved tvivl om verificeringen efter stk. 3 kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget hertil.

Hvis Erhvervsstyrelsen således efter en verificering efter stk. 3, forsat er i tvivl om identiteten på den pågældende

person, kan styrelsen kræve, at personen møder op hos Erhvervsstyrelsen for at bekræfte vedkommendes identitet. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes bemyndige andre, således at der kan ske fysisk fremmøde på f.eks. ambassader eller lignende.

Formålet med, at Erhvervsstyrelsen også kan bemyndige andre, er at identifikationen kan tilrettelægges mest hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende person. Kravet om fysisk fremmøde kan dog være forbundet med udgifter for den pågældende. I forhold til personer bosat i udlandet vil kravet om fysisk fremmøde derfor i videst muligt omfang blive søgt gennemført på den danske ambassade i det pågældende land. Kontrollen vil her som på andre områder være risikobaseret og målrettet virksomheder, hvor der er tvivl om en persons identitet.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at er der fortsat tvivl om de pågældendes identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere de pågældende eller afregistrere disse, jf. stk. 1.

Hvis der herefter forsat er tvivl om den pågældendes identitet, herunder hvis personen ikke opfylder kravet om fysisk fremmøde, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere de pågældende eller afregistrere disse, jf. stk. 1.

En sådan afvisning eller afregistrering vil have forskellige konsekvenser, alt efter hvilken funktion i selskabet den pågældende person har, se hertil bemærkningerne til stk. 1.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at afvisningen eller afregistreringen først sker, efter Erhvervsstyrelsen har foretaget flere forsøg på at sikre entydig identifikation af den pågældende. Herudover gælder de almindelige forvaltningsmæssige regler, hvorefter en afgørelse skal ledsages af en begrundelse.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at stk. 3 og 4, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder.

Eftersom anmelderen indestår for lovligheden af registreringerne, er det vigtigt, at Erhvervsstyrelsen kan efterprøve, at det er den pågældende, der har foretaget en registrering i styrelsens selvbetjeningsløsning. Samme problemstilling gør sig gældende, når personer med cpr-numre bliver registreret ind i en rolle i et selskab af en anden person. I dette tilfælde vil vedkommende få en advisering tilsendt i sin digitale postkasse. Såfremt en bagmand kontrollerer denne persons digitale signatur, har vedkommende ikke mulighed for at reagere på de tilsendte adviseringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 3 og 4, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

Hvis der herefter forsat er tvivl om anmelders identitet, herunder hvis personen ikke opfylder kravet om fysisk fremmøde, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

(Til § 17 e)

Der er i dag ingen bestemmelser i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre en udgående kontrol af, om en virksomhed kan kontaktes på dets registrerede hjemsted.

Efter den gældende § 15 c, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt.

Det foreslås i § 17 e i erhvervsvirksomhedsloven, at Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om en virksomhed kan kontaktes på dets registrerede hjemsted, jf. den foreslåede definition i § 4 a, nr. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Efter den foreslåede § 4 a, nr. 1, defineres hjemsted som den adresse her i landet, som virksomheden kan kontaktes på svarende til den gældende § 5, nr. 13, i selskabsloven. Det er den adresse her i landet, hvorpå virksomheden til enhver tid skal kunne kontaktes. Det vil med andre ord sige, at en virksomheds hjemsted er den adresse hvor virksomheden kan modtage post, og det skal være muligt at komme i kontakt med ledelsen eller en repræsentant for ledelsen, f.eks. en advokat. Det er vigtigt, at det er muligt at forkynde en stævning mod virksomheden på virksomhedens registrerede hjemstedsadresse.

Erhvervsstyrelsen har i dag hjemmel til at foretage kontrol af en virksomheds hjemsted, i samme omfang som for øvrige registrerede oplysninger. Erhvervsstyrelsen kan således forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om virksomhedens hjemsted opfylder definitionen i den foreslåede § 4 a, nr. 1, jf. den foreslåede § 17 b, stk. 1, der viderefører den gældende § 15 c, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan afvise registreringen af virksomhedens hjemsted efter lovens § 15 a, stk. 1, såfremt styrelsen finder, at adresseoplysningerne ikke overholder definitionen.

Erhvervsstyrelsen er blevet opmærksom på, at der er behov for at kunne foretage en udgående kontrol af virksomheders hjemsted, da det i nogle tilfælde er nødvendigt for at kunne kontrollere om ledelsen eller en repræsentant herfor kan kontaktes på adressen.

Det er vigtigt, at ledelsen eller en repræsentant for ledelsen kan kontaktes på virksomhedens hjemsted, fordi personer skal kunne komme i kontakt med virksomheden enten pr. post eller ved fysisk fremmøde, herunder er det væsentligt, at der kan forkyndes en stævning til selskabet, og det forudsætter, at det er muligt at møde en repræsentant for virksomheden ved fysisk fremmøde.

På nuværende tidspunkt valideres alle danske virksomheders hjemsted mod Danmarks Adresse Register (DAR). Det vil sige, at når en anmelder registrerer en virksomheds hjemsted i Erhvervsstyrelsens it-system, undersøges det, om der er tale om en gyldig adresse. Det undersøges dog ikke, hvad der er på adressen, og der kan således være tale om f.eks. en adresse uden en bygning. Erhvervsstyrelsen vil fremadrettet tillige validere adresseoplysninger mod Bygnings- og Boligregistret (BBR), idet styrelsen dermed også får oplysninger

om, hvorvidt der er en bygning på adressen. Denne yderligere validering betyder dog ikke nødvendigvis, at ledelsen eller en repræsentant herfor kan kontaktes på den konkrete adresse.

Erhvervsstyrelsen vil ved fysisk fremmøde kunne konstatere, om ledelsen eller en repræsentant herfor, kan kontaktes på en virksomheds registrerede hjemsted. Muligheden for at anvende udgående kontrol er tiltænkt tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at virksomheden ikke kan kontaktes på adressen.

Såfremt ledelsen eller en repræsentant herfor ikke kan kontaktes på hjemstedet for en virksomhed med begrænset ansvar, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden efter den foreslåede § 20 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist for berigtigelse af forholdet inden oversendelse til tvangsopløsning efter den foreslåede § 20 a, stk. 2,, jf. lovforslagets § 3, nr. 17. Kommanditselskaber og interessentskaber, der ikke kan kontaktes på deres hjemsted kan slettes af Erhvervsstyrelsens register efter den foreslåede § 21, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 18. Det er Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil

Det er Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil

Den foreslåede hjemmel skal alene anvendes for at kunne kontrollere, at det gældende lovkrav om virksomhedens registrerede hjemsted, hvor ledelsen skal kunne kontaktes, overholdes. Som anført ovenfor, kan Erhvervsstyrelsen allerede efter gældende ret kontrollere, at selskabet kan kontaktes på adressen. Med forslaget tilvejebringes der et præcist og eksplicit hjemmelsgrundlag for, at styrelsen kan foretage en udgående og opsøgende kontrol af lovkravet om, at virksomheden kan kontaktes på hjemstedsadressen. Det bemærkes, at formålet med kontrollen alene er at få be- eller afkræftet, at der på en virksomheds registrerede hjemstedsadresse er en kontaktbar ledelse eller repræsentant herfor. Kontrollen efter den foreslåede bestemmelse vil derfor ikke give mulighed for tvangsmæssigt at foretage en nærmere husundersøgelse på virksomhedens adresse. Bestemmelsen giver således ikke adgang til, at Erhvervsstyrelsen kan kræve at virksomheden fremviser sine kontorer og lokaler eller dokumenter mv. på adressen.

Med forslaget sikres der således en udtrykkelig adgang til, at Erhvervsstyrelsen kan opsøge virksomheden på dens adresse med henblik på at konstatere, om ledelsen eller en repræsentant herfor kan kontaktes, og bestemmelsen udgør således for fuldstændighedens skyld den i grundlovens § 72 krævede lovhjemmel for en myndigheds adgang til virksomhedens hjemstedsadresse.

(Til § 17 f)

Der er i dag ingen lovbestemmelse i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) om, at de registrerede ledelsesmedlemmer skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, og derfor er der heller ikke i dag bestemmelser om kontrol heraf.

Efter den gældende § 11, stk. 1, 1. og 2. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven skal medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af loven, registreres i Erhvervsstyrelsen. Det skal ligeledes registreres, hvem der er tegningsberettiget for virksomheden.

Det foreslås i § 17 f i erhvervsvirksomhedsloven, at er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 12, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere eller afregistrere den pågældende.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslaget tillige foreslås at indføre en bestemmelse om, at medlemmer af en virksomheds ledelse, som registreres efter lovens § 11 skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. den foreslåede § 12, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at kunne tage stilling til, om den foreslåede § 12, stk. 2, er overholdt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17 d, stk. 1. Det vil afhænge af den konkrete situation, hvilke oplysninger der vil være tilstrækkelige for at bevise, at den foreslåede bestemmelse er overholdt. Kontrol med overholdelsen af bestemmelsen, kan både ske som en registreringskontrol, efter den foreslåede § 17 g, eller som en efterfølgende kontrol, efter den foreslåede § 17 h.

Fører en kontrol efter den foreslåede § 17 d, stk. 1, til, at der er tvivl om, hvorvidt en person, der er registeret som ledelsesmedlem ikke er den person, der faktisk udøver ledelsen, giver den foreslåede bestemmelse i § 17 f Erhvervsstyrelsen mulighed for effektivt at sætte ind over for virksomheden. En person, der anmeldes til registrering som ledelsesmedlem, kan således afvises, hvis der er tvivl om, hvorvidt personen udfører den faktiske ledelse. Har registrering fundet sted, kan personen blive afregistreret.

I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at en person er blevet registreret som ledelsesmedlem uden vedkommendes viden og/eller ønske, vil det eksempelvis være tilstrækkeligt at kræve en simpel tilkendegivelse fra det registrerede ledelsesmedlem. I andre tilfælde, hvor den pågældende har accepteret at være stråmand, kan det være nødvendigt at kræve dokumentation for, at personen rent faktisk udøver ledelsen.

Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med registreringskontrollen kræve dokumentation for, at en person er blevet udnævnt, f.eks. et generalforsamlingsprotokollat eller lignende, når der er tale om bestyrelsesmedlemmer, som er valgt af generalforsamlingen eller lignende.

Ved en efterfølgende kontrol kan Erhvervsstyrelsen kræve dokumentation for, at en person, der er registreret som ledelsesmedlem faktisk udøver ledelsen. Styrelsen kan stille krav om dokumenter, der beviser, at personen handler på virksomhedens vegne, deltager i møder eller lignende, eller dokumentation for, at der udbetales løn til ledelsesmedlemmet, at vedkommende har adgang til virksomhedens bankkonti

eller at ledelsesmedlemmet påser, at der sker bogføring i overensstemmelse med bogføringsloven.

Kravet til dokumentation vil afhænge af den konkrete situation, og således af aktiviteten i selskabet. Erhvervsstyrelsen vil altid foretage en konkret vurdering, og styrelsen vil alene nægte registrering eller afregistrere et ledelsesmedlem, såfremt det formodes at ledelsesmedlemmet har været anvendt som stråmand, og altså ikke hvis der er tale om et ledelsesmedlem som har forholdt sig passivt.

Såfremt Erhvervsstyrelsen konstaterer, at personen ikke udøver ledelsen, vil styrelsen efter den foreslåede bestemmelse afvise at registrere eller afregistrere personen. Dette vil kunne medføre, at virksomheden ikke længere har den ledelse, som er foreskrevet i loven, og Erhvervsstyrelsen vil i et sådant tilfælde kunne anmode skifteretten om at opløse virksomheden efter den foreslåede § 21, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 18.

En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, jf. § 9, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen.

Der vil efter omstændighederne kunne være tale om en overtrædelse af straffelovens bestemmelse om afgivelse af urigtige oplysninger til offentlige myndigheder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne anmelde til politiet.

Herudover kan Erhvervsstyrelsen ved begrundet formodning om, at der er sket eller vil ske misbrug af adgangen til registrering, indberetning eller offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system, med øjeblikkelig virkning lukke brugerens adgang hertil, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Der har i danske virksomheder været anvendt såkaldte »stråmænd« til at skjule identiteten på ledelsesmedlemmer, både med og uden stråmandens viden. Der har typisk været tale om virksomheder, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende. Der har blandt andet været eksempler på tilfælde, hvor en bagmand har stjålet identifikationsoplysninger på en person, som derefter er indsat som stråmænd uden vedkommendes viden. Ligeledes har der været eksempler på, at personer har solgt deres identifikationsoplysninger, og ladet sig registrere som stråmænd mod betaling.

Bestemmelsen har således til formål at sikre, at registreringen af virksomhedens ledelse i Erhvervsstyrelsens it-system er retvisende og forhindre dels, at personer, der ikke udøver den faktiske ledelse, er registreret i Erhvervsstyrelsens register, og dels at personer, der udøver den faktiske ledelse, kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter den foreslåede § 15 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 10.

(Til § 17 g)

Efter den gældende § 13, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det følger af den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i anmeldelsesbekendtgørelsen, at en brugers foretagelse af en registrering i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber m.v. kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Det følger af 2. pkt., at det er Erhvervsstyrelsen, der beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Efter 3. pkt. får brugeren i alle tilfælde besked, når sagen er afgjort.

Den gældende § 15 b, stk. 1, 1. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven fastsætter, at finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af virksomhedens ledelse, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse. Det følger af 2. pkt., at sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted. Bestemmelsen fastsætter i stk. 2, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted og om begrundelsen herfor.

Efter den gældende § 15 c, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Registreringskontrol« før § 17 g i erhvervsvirksomhedsloven.

Overskriften angiver, at § 17 g vedrører registreringskontrol, dvs. den kontrol, der sker på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen modtager en anmeldelse om et forhold.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i selskabslovens kapitel 4 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 17 g i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte muligheden for registreringskontrol.

Det foreslås i *stk. 1*, at anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Muligheden for digitale straksafgørelser følger i dag af anmeldelsesbekendtgørelsen i medfør af erhvervsvirksomhedslovens § 13, stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse vil det fremgå udtrykkeligt af erhvervsvirksomhedsloven, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelser ved digital straksafgørelse eller på baggrund af en manuel sagsbehandling.

Ved digitale straksafgørelser forstås afgørelser, der træffes maskinelt, når et forhold anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

Erhvervsstyrelsens it-løsning til registrering af selskabsretlige oplysninger indeholder en række automatiserede kontroller. På baggrund af disse kontroller kan der træffes afgørelser maskinelt. En stiftelse af en virksomhed med begrænset ansvar, der anmeldes for sent, dvs. senere end to uger efter underskrivelsen af stiftelsesdokumentet, jf. lovens § 9, vil f.eks. ikke kunne føre til registrering, og anmelderen vil derfor blive nægtet at indsende anmeldelsen. It-løsningen er indrettet således, at der automatisk foretages kontrol af stiftelsesdatoen i forhold til anmeldelsesdatoen. Tilsvarende er

der digitale kontroller bl.a. vedrørende personer, der registreres i en virksomhed, virksomhedens navn og tegningsregel.

Forhold, der anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, kan tillige udtages til manuel sagsbehandling, og vil som følge af sagsbehandlingen blive afgjort på baggrund af en konkret vurdering.

I lyset af de foreslåede kontrolbestemmelser i lovforslaget, er det vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt, at det fremgår klart af erhvervsvirksomhedsloven, at anmeldelser til registrering kan afgøres enten ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Afgørelser, der træffes af Erhvervsstyrelsen, kan indbringes for Erhvervsankenævnet i henhold til den foreslåede § 23 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 20. Indbringelsen skal ske senest 4 uger efter, afgørelsen er blevet meddelt den pågældende. Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 17 b og § 17 h, stk. 1 og afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, § 17 c, § 17 g, stk. 2-4, § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, samt afgørelser efter § 20, § 20 a, stk. 1, og § 21, stk. 1,, kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 2, ligesom afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 3. Det er uden betydning om en afgørelse er truffet som en digital straksafgørelse eller på baggrund af en manuel sagsbehandling.

Med den foreslåede bestemmelse om afgørelser er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 2*, at finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold, kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af virksomhedens ledelse, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 b, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelsen giver mulighed for at opretholde muligheden for at berigtige visse anmeldelser, hvis disse anmeldelser er mangelfulde. Herved kan der skabes en smidig sagsbehandling i samarbejde mellem virksomhederne og Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen forudsætter, at forholdet er anmeldt, men at registreringen heraf ikke er gennemført. Muligheden for berigtigelse vil derfor indgå som led i en registreringskontrol af det anmeldte forhold, modsat efterfølgende kontrol, der vedrører gennemførte registreringer, jf. den foreslåede § 17 g nedenfor.

Bestyrelsen kan eksempelvis ved generalforsamlingsbeslutning være givet bemyndigelse til at foretage mindre redaktionelle korrektioner i forbindelse med anmeldelse af vedtægtsændringer og lignende. Der kan alene blive tale om berigtigelser foranlediget af den konkret foreliggende anmeldelse. Den foreslåede adgang til at berigtige visse forhold indeholder ikke hjemmel til at foretage ændringer i allerede registrerede forhold.

En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med indberetningen, registreringen eller anmeldelsen er gyldig, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Det er Erhvervsstyrelsen, der afgør, om et forhold kan berigtiges. En anmelder kan således ikke kræve en ret til at berigtige et forhold, hvis styrelsen har registreringsnægtet anmeldelsen heraf. Berigtigelse forudsætter, at lovgivningen tillader det, eller at det på andet grundlag er tilladt at ændre på det anmeldte forhold.

Styrelsen fastsætter i den forbindelse en frist, inden for hvilken berigtigelse skal have fundet sted.

Det foreslås i *stk. 3*, at berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 b, stk. 1, 2. pkt.

Modtages berigtigelse af det anmeldte mangelfulde forhold ikke inden den af Erhvervsstyrelsen fastsatte frist, vil registrering af forholdet ikke kunne gennemføres.

Det foreslås i *stk. 4*, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 b, stk. 2.

Af hensyn til de afledede retsvirkninger som følger af, at registreringen ikke finder sted, foreslås det**,** at anmelder skal have meddelelse om registreringsnægtelsen og baggrunden herfor.

(Til § 17 h)

Efter den gældende § 15 c, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) kan Erhvervsstyrelsen af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, 1. pkt., at ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om indsendelse af bevis for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Efter 2. pkt., kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det følger af 3. pkt., at opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Bestemmelsen fastsætter i 4. pkt., at sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige virksomheden opløst efter reglerne i § 21.

Efter den gældende § 15 c i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at vurdere, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i

medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige virksomheden slettet efter reglerne i § 21.

Det følger af den gældende § 15 e, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, at mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Efterfølgende kontrol« før § 17 h i erhvervsvirksomhedsloven.

Overskriften angiver, at § 17 h vedrører kontrol af virksomhedsoplysninger, der er blevet registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i erhvervsvirksomhedslovens kapitel 4 til formål at skabe overblik over bestemmelsernes indhold.

Det foreslås i § 17 h at fastsætte muligheden for at udføre efterfølgende kontrol.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kan kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 15 c, stk. 2, 1. pkt., idet fristen dog foreslås ændret fra 3 til 5 år.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til også efterfølgende i indtil 5 år fra registreringstidspunktet at kunne kræve dokumentation eller visse nærmere bestemte supplerende oplysninger for anmeldelsens eller registreringens lovlighed. Fristen foreslås ændret fra 3 til 5 år som følge af, at der i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU – det såkaldte 5. hvidvasksdirektiv - er krav om, at oplysninger om reelle ejere skal være tilgængelige i mindst 5 år. Det vurderes derfor mest hensigtsmæssigt, at den periode, hvor Erhvervsstyrelsen kan afkræve oplysninger ensrettes med den periode, hvor kapitalselskaber har pligt til at opbevare oplysninger om deres reelle ejere, jf. lovens § 15 g, stk. 5, og pligten til at opbevare selskabsdokumenter, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 10.

Hovedreglen i dag er, at alle forhold, der skal registreres, skal anmeldes via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

Den efterfølgende kontrol af virksomheders registreringer er risiko- og databaseret, dvs. målrettet selskaber eller personer, der er registreret i henhold til loven, i de tilfælde, hvor der er forøget risiko for lovovertrædelse. Det kan være på grundlag af generelle risikoindikatorer, hvor der anvendes databaserede analyser som maskinlæring og kunstig intelligens, eller på grundlag af konkrete indikationer på at en virksomhed eller person har begået en lovovertrædelse, herunder henvendelser fra tredjemænd. Det er Erhvervsstyrelsen, der træffer beslutning om, hvorvidt en efterfølgende kontrol skal iværksættes på det foreliggende grundlag.

Bestemmelsen har til formål at skabe offentlighed og gennemsigtighed i selskabsoplysninger, der skal medføre den nødvendige tillid blandt brugerne til de registrerede og offentliggjorte oplysninger.

Medfører en kontrol af en virksomhed, at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om, at en virksomheds registrering af reelle ejere er mangelfuld, at virksomhedens opbevaring af dokumentation for reelle ejere er mangelfuld, eller at virksomhedens opbevaring af virksomhedsdokumenter er mangelfuld, vil virksomheden kunne indbringe denne afgørelse for Erhvervsankenævnet. I sager, hvor en virksomhed påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og fremvise dokumentation for at virksomhedsdokumenterne bliver opbevaret, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 20. Fristen for berigtigelse af forholdet eller oversendelsen til tvangsopløsning ved skifteretten kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

Det foreslås i *stk. 2*, at finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Inden for rammerne af den gældende § 15 e er det i dag muligt at foretage administrativ sletning. Dette er nærmere beskrevet i lovbemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i selskabslovens § 20, som § 15 e skal fortolkes i overensstemmelse med. Det foreslås, at muligheden for Erhvervsstyrelsen til at foretage en administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger fremgår udtrykkeligt af selskabsloven.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen alene administrativt ændre registreringer, hvis der er tale om en utilsigtet fejlskrift fra anmelders side i de tilfælde, hvor anmeldelse er registreret ved anvendelsen af Erhvervsstyrelsen selvbetjeningsløsning. Tilsvarende kan der ske korrektioner af registreringer, der er foretaget i forbindelse med sagsbehandling i Erhvervsstyrelsen, hvis fejlen beror på en sagsbehandlingsfejl fra styrelsens side. Det samme er tilfældet, hvis det registrerede er en åbenbar nullitet, hvilket f.eks. kan være tilfældet, hvis en person bliver registreret ind i ledelsen ved en

fejl, eller hvis ledelsen træffer en beslutning, som den ikke har bemyndigelse til at træffe.

Der er efter den foreslåede bestemmelse ikke hjemmel til at erklære en virksomhed for ugyldig eller omgøre en beslutning om f.eks. stiftelsen under henvisning til bl.a. skatteretlige forhold eller andre forhold, som måtte resultere i, at den allerede trufne beslutning bliver mindre fordelagtig. Det er endvidere heller ikke muligt at ændre på allerede registrerede forhold som følge af praksisændringer eller efterfølgende lovændringer. Oplysninger, der anmeldes til registrering, indestår anmelder for lovligheden af. Et forhold, der efter anmeldelse til Erhvervsstyrelsen er blevet registreret, kan hverken på styrelsens initiativ eller på baggrund af en henvendelse blive genstand for en fornyet behandling af anmeldelsen, medmindre der er tale om en åbenbar urigtig oplysning.

Efter den foreslåede § 17 h erhvervsvirksomhedsloven, der viderefører den gældende § 15 e, stk. 1, henhører spørgsmål om sletning af en registrering under domstolene, hvis nogen mener at registrering af en beslutning truffet af stifterne, generalforsamlingen eller ledelsen, er til skade for vedkommende. Inden for rammerne af den gældende § 15 e, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, er det i dag muligt at foretage administrativ sletning, hvis der er tale om åbenbart urigtige oplysninger.

Med den foreslåede § 17 h, stk. 2, vil Erhvervsstyrelsen mulighed for at slette åbenbart urigtige oplysninger udtrykkeligt fremgå.

Hovedreglen vil fortsat være, at sletning af oplysninger i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) henhører under domstolene, jf. den foreslåede § 17, der viderefører den gældende § 15 e. I lyset af de foreslåede kontrolbestemmelser, er det vigtigt, at alle Erhvervsstyrelsens beføjelser fremgår tydeligt. Bestemmelsen om domstolsafgørelser og sletning af åbenbart urigtige oplysninger foreslås derfor fremover at fremgå af separate bestemmelser. Det betyder, at den foreslåede § 17 fastsætter, at sletning af oplysninger som følge af ulovlige beslutninger fortsat henhører under domstolene, mens Erhvervsstyrelsen i henhold til den foreslåede § 17 h, stk. 2, kan træffe beslutning om administrativ korrektion af åbenbart urigtige oplysninger, hvor det ikke er nødvendigt med en bevisbedømmelse. Det er således domstolene, der fortsat har kompetencen til at ændre foretagne registreringer. Erhvervsstyrelsen har ingen kompetence til at ændre eller ophæve foretagne registreringer, men kan alene korrigere åbenbart urigtige oplysninger.

(Til § 17 i)

Der er ikke i dag mulighed for, at Erhvervsstyrelsen i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) kan offentliggøre, at styrelsen har startet en kontrolsag vedrørende oplysninger, der er registreret efter lovens § 10, stk. 1.

Det følger af den gældende § 15 b, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om ejerskabet til andelene i en virksomhed med begrænset ansvar, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 12 ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om ejerforholdet. Bestemmelsens 2. pkt. fastsætter, at anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelse herfor. Det følger desuden af 3. pkt., at Erhvervsstyrelsen endvidere i styrelsens it-system kan offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Det følger af den gældende § 15 e i erhvervsvirksomhedsloven, at mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed. Bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., fastsætter, at sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Af 2. pkt. følger det, at retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Den gældende § 15 j, stk. 3, 1. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven fastsætter, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Efter 2. pkt., skal virksomheden have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Det foreslås under *overskriften* »Offentliggørelse af kontrolsager« at indføre § 17 i, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at offentliggøre kontrolsager, der enten er verserende eller resultatet af en gennemført kontrolsag.

Efter de foreslåede bestemmelser i §§ 17 g og 17 h, kan Erhvervsstyrelsen foretage en digital forhåndskontrol og efterfølgende kontrol af, om forhold omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er overtrådt eller om der vil ske overtrædelse heraf.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsen, når det findes hensigtsmæssigt, kan offentliggøre, at en kontrol efter §§ 17 g og 17 h iværksættes eller er blevet iværksat.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag, dvs. en verserende kontrol. Kontrollen kan dels omfatte virksomheden, dvs. den juridiske person, og dels personer, der er registreringspligtige i medfør af loven, dvs. stifter, medlemmer af ledelsen.

Styrelsen kan således orientere offentligheden om en igangsat kontrol, inden der er truffet afgørelse. Adgangen til at offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat, tiltænkes tilfælde, hvor en sag allerede er blevet omtalt i offentligheden. Bringer medierne således omtale af angiveligt kritisable forhold vil Erhvervsstyrelsen kunne offentliggøre, at en kontrol efter den foreslåede §§ 17 g og h er eller vil blive iværksat. Der kan også være helt særlige tilfælde, hvor oplysningen om at styrelsen har iværksat en kontrol vil være af væsentlig offentlig interesse.

Erhvervsstyrelsens meddelelse om at styrelsen har iværksat en kontrol af virksomheden, kan indeholde oplysning om virksmhedens navn og CVR-nummer samt den formodede overtrædelses art. Offentliggørelsen kan dog også indeholde

oplysninger om identiteten på fysiske personer, der har tilknytning til selskabet.

Der er ikke tale om en systematisk offentliggørelse, men en ordning hvor Erhvervsstyrelsen i hver enkelt sag afvejer hensynene til private eller offentlige interesser og hensynet til den, som oplysningen angår. Se nærmere nedenfor om forholdet til beskyttelse af personoplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Offentliggørelsen skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til databeskyttelsesforordningens regler og databeskyttelseslovens regler. Se nærmere om forholdet hertil under de almindelige bemærkninger, afsnit 3.

Efter bestemmelsens *2. pkt*. kan Erhvervsstyrelsen endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen. Erhvervsstyrelsen vil derved kunne offentliggøre hele eller dele af resultatet af kontrol udført i overensstemmelse med §§ 17 g eller h, dvs. på baggrund af en registreringskontrol eller efterfølgende kontrol.

Offentliggørelsen af resultatet af kontrollen vil indeholde oplysning om virksomhedens navn og CVR-nummer samt overtrædelsens art og dele af eller hele Erhvervsstyrelsens afgørelse. Erhvervsstyrelsens afgørelsen kan føre til, at selskabet fået frist til at bringe forholdet i overensstemmelse med lovgivningen, og sker dette ikke, vil virksomheden blive oversendt til tvangsoplysningen ved skifteretten. Offentliggørelsen af kontrolresultatet kan endvidere indeholde oplysning, at afgørelsen er blevet påklaget til Erhvervsankenævnet.

Afgørelsen kan også føre til, at Erhvervsstyrelsen vurderer, at der ikke er truffet beslutninger, herunder registreret oplysninger i styrelsens it-system, i strid med erhvervsvirksomhedsloven, og at sagen er lukket på det grundlag.

I tilfælde hvor Erhvervsstyrelsen har offentliggjort at der er iværksat eller vil blive iværksat en kontrol, vil styrelsen være forpligtet til også at følge denne offentliggjorte meddelelse op med resultatet af kontrollen. Offentliggørelse af resultatet af en kontrol er dog ikke afhængig af, at der forud har været offentliggjort, at styrelsen har iværksat en kontrol.

Forslaget forventes at have stor præventiv værdi over for virksomhederne. Endvidere forventes det at have stor betydning for tilliden til Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol som følge af større åbenhed i sager, som allerede har vakt interesse hos offentligheden og dermed også større tillid til regnskaberne. Offentliggørelse efter stk. 1. vil f.eks. også kunne være i virksomhedens interesse, hvis der i offentligheden verserer rygter om virksomheden, men hvor undersøgelsen har vist, at der ikke er hold i sådanne rygter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at offentliggørelsen sker på styrelsens hjemmeside.

Efter bestemmelsen vil Erhvervsstyrelsen beslutning om at en kontrol vil blive eller er blevet iværksat eller kontrolresultatet blive offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelsen vil ske på www.erst.dk.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat eller resultatet af den udførte kontrol, vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, da det er en procesledende beslutning. Det er således selve offentliggørelsen, der ikke kan påklages, hvorimod Erhvervsstyrelsens afgørelse i kontrolsagen som udgangspunkt vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 23 b, stk. 1. Endvidere kan Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre resultatet af en kontrol, desuagtet at styrelsen ikke forinden har offentliggjort, at kontrollen ville blive eller er iværksat, heller ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.,* at Erhvervsstyrelsen bestemmer, i hvilken form offentliggørelsen efter stk. 1 sker.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om et format for offentliggørelsen af, at en kontrol vil blive eller er iværksat samt kontrolresultatet, som styrelsen finder formålstjenlig og hensigtsmæssig.

Det indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre kontrolresultatet som et resumé i en meddelelse eller som i den fulde afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres i form af et resumé på styrelsens hjemmeside. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for på styrelsens hjemmeside at offentliggøre, at styrelsen har besluttet at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at navnet på virksomheden eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen. Offentliggørelsen af denne beslutning kan ske i sammenhæng med offentliggørelsen af kontrolresultatet efter stk. 1. Offentliggørelse af et resumé kan indeholde oplysninger om virksomhedens navn eller en fysisk person med tilknytning til virksomheden.

Som følge af de foreslåede offentliggørelsesbestemmelser i stk. 1-3, foreslås det i *stk. 4*, at offentliggørelse ikke kan ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning vil der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelsen vurderes at ville kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person, der er tilknyttet selskabet. Der vil derfor som led i vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, blive foretaget en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse sammenholdt med de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed eller evt. andre myndigheder, herunder Skatteforvaltningen, hvis det vurderes relevant. Det kan aftales med anklagemyndighe-

den, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Offentliggørelse af, at en kontrol vil blive eller er iværksat eller kontrolresultatet, vil ikke ske i de tilfælde, hvor en offentliggørelse har betydning for en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis formål herved ville kunne forspildes.

Endelig bør offentliggørelse ikke ske, hvis en offentliggørelse efter en konkret vurdering må antages at ville forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende virksomhed.

Med denne undtagelse i stk. 4, varetages hensynet til den juridiske person, som afgørelsen vedrører, investorer eller andre. Det forhold, at offentliggørelse af en juridisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod den juridiske person, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse ikke kan ske. Undtagelsen vil således kun finde anvendelse i tilfælde, hvor den juridiske persons fortsatte drift vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes.

Erhvervsstyrelsen vil forud for offentliggørelse kontakte de berørte virksomheder, herunder hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres med angivelse af identiteten på virksomheden, hvilket er det altovervejende udgangspunkt. Beslutningen om offentliggørelse med virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Tilsvarende regler om offentliggørelse foreslås indført i årsregnskabsloven med de fornødne tilpasninger, for at en lignende offentliggørelsesordning kan fungere. Se lovforslagets § 1, nr. 13 og § 2, nr. 8, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 14

I henhold til overskriften til kapitel 6 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) dækker bestemmelser over opløsning. Bestemmelserne omfatter §§ 20 og 21.

Det foreslås, at der i overskriften til kapitel 6 efter »opløsning « indsættes »eller sletning af virksomheder«.

Herved vil det fremgå af overskriften, at §§ 20-21, jf. lovforslagets § 3, nr. 17 og 18 vedrører både opløsning og sletning af virksomheder.

Til nr. 15

I henhold til overskriften til kapitel 6 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) dækker bestemmelser over opløsning. Bestemmelserne omfatter §§ 20 og 21.

Det foreslås, at bestemmelserne om opløsning af virksomheder med begrænset ansvar og bestemmelsen om sletning af kommanditselskaber og interessentskaber af Erhvervsstyrelsens register samles i kapitel 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 17 og 18.

Det foreslås, at *underoverskriften* »Opløsning af virksomheder med begrænset ansvar« indsættes før § 20 i erhvervsvirksomhedsloven.

Herved angiver overskriften, at §§ 20 og den foreslåede § 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, vedrører virksomheder med begrænset ansvar.

Til nr. 16

Den gældende § 20 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) fastsætter, at for opløsning af virksomheder med begrænset ansvar gælder kapitel 14 i selskabsloven med de fornødne afgivelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, jf. dog § 21.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 20* til § 21 ændres til § 20 a.

I lovforslaget foreslås det, at bestemmelserne om opløsning og sletning samles i lovens kapitel 6, hvilket indebærer, at den foreslåede § 20 a viderefører den gældende § 21, og at den foreslåede § 21 viderefører den gældende § 12.

Der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til nr. 17

Efter den gældende § 21, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis de opregnede forhold i nr. 1-8 ikke er overholdt, herunder bl.a. manglende rettidigt modtagelse af virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring, hvis virksomheden ikke har registreret ledelse, eller hvis virksomheden ingen legale eller reelle ejere har registreret. Det følger af bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe et forhold efter stk. 1. I 2. pkt., fastsættes, at afhjælpes forholdet ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning. Bestemmelsens stk. 3 fastsætter, at tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.

Det foreslås i § 20 a, i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte mulighederne for tvangsoplysning af virksomheder med begrænset ansvar.

Den foreslåede bestemmelse dels viderefører § 21, og dels udvider adgangen til at kunne oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretterne.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis de opregnede forhold i nr. 1-11 ikke overholdes.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretterne, hvis et eller flere forhold ikke overholder lovens bestemmelser, herunder ikke er bragt i overensstemmelse med loven inden for den af styrelsen fastsatte frist, jf. det foreslåede stk. 2.

I *nr. 1* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke længere opfylder § 3.

Dette medfører, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, såfremt denne ikke længere opfylder definitionen af en virksomhed med begrænset ansvar.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 1. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Erhvervsvirksomhedslovens § 3 fastsætter, hvad der skal forstås ved en virksomhed med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar. En virksomhed med begrænset ansvar skal have minimum 2 deltagere. Der er tale om et af de grundlæggende krav til en virksomhed med begrænset ansvar, hvorfor omgåelse af deltagerkravet kan føre til opløsning ved skifteretten.

Opfylder en virksomhed ikke betingelserne for at være en virksomhed med begrænset ansvar, kan virksomheden tvangsopløses.

I *nr. 2* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport efter årsregnskabsloven eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

Dette medfører, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, såfremt der ikke er indsendt årsrapport eller undtagelseserklæring.

Den foreslåede bestemmelse viderefører lovens § 21, stk. 1, nr. 6. Der er med den foreslåede ordlyd ingen ændringer i retstilstanden.

Årsregnskabsloven fastsætter i § 138, stk. 1, at årsrapporter eller undtagelseserklæringer for virksomheder skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning, dog 4 måneder for børsnoterede virksomheder, dvs. virksomheder, der har ejerandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Har Erhvervsstyrelsen ikke modtaget årsrapporten, når indsendelsesfristen er udløbet, sender styrelsen et brev med påkrav til virksomhedens øverste ledelse med anmodning om at indsende virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring. Brevet sendes til virksomhedens lovpligtige digitale postkasse. I brevet angives en frist på 8 dage fra brevets datering til indsendelse af årsrapporten eller undtagelseserklæringen. Modtages årsrapporten eller undtagelseserklæringen ikke inden udløbet af den angivne frist, vil hver medlem af ledelsen blive pålagt en afgift, jf. § 151, stk. 1, i årsregnskabsloven. Påkravsbrevet indeholder desuden en frist på fire uger fra brevets datering. Modtages årsrapporten eller undtagelseserklæringen ikke inden for denne frist, kan Erhvervsstyrelsen oversende virksomheden til tvangsopløsning ved skifteretten i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 20 a, stk. 1, nr. 2, og årsregnskabslovens § 150, stk. 3.

I *nr. 3* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.

Dette medfører, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, såfremt der ikke er registreret den ledelse, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt, eller såfremt virksomheden ikke har det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 2. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Virksomheder med begrænset ansvar er forpligtet til at have sin ledelse og sit hjemsted registreret i Erhvervsstyrelsens register. Har virksomheden ikke den i vedtægten foreskrevne ledelse eller er ledelsen ikke kontaktbar på virksomhedens hjemsted kan virksomheden tvangsopløses.

I *nr. 4* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.

Bestemmelsen medfører, at en virksomhed med begrænset ansvar kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, i tilfælde af at virksomheden ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere. Endvidere vil det være muligt at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af, at virksomheden har foretaget en mangelfuld registrering af reelle ejere.

Har en virksomhed foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af virksomhedens reelle ejere, at der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

Såfremt det vurderes, at der er fejl i de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, vil der blive rettet henvendelse til virksomheden med henblik på at få det rettet. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af forholdet, der skal berigtiges, og en frist herfor samt oplysning om muligheden for myndighedsvejledning, hvis virksomheden har behov herfor. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 23 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 20.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 4. Der er med den foreslåede nyafattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Formålet er at sørge for, at de aktuelle oplysninger fremgår af registret over reelle ejere, og virksomheden kontaktes med henblik herpå inden det vurderes nødvendigt at sætte processen for en tvangsopløsning i gang. Muligheden for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning vil være sidste udvej, hvis forholdet ikke berigtiges.

Det foreslås at bestemmelsen skal gælde både for nye såvel som for eksisterende virksomheder, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

En beslutning om at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af mangelfuld registrering af reelle ejere vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller oversendelsen til tvangsopløsning ved skifteretten kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden sagen oversendes til skifteretten, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

I *nr. 5* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 5. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Virksomheder med begrænset ansvar er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 15 g, stk. 5. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når virksomheden identificerer deres reelle ejere, når virksomheden konstaterer, at den ikke har reelle ejere, og når virksomheden ikke kan identificere deres reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at skabe gennemsigtighed i ejerforhold, og virksomheder med begrænset ansvar er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har opbevaret den dokumentation, som virksomheden er forpligtet til efter § 15 g, stk. 5. Det vil sige både når virksomheden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

En virksomhed kan oversendes til tvangsopløsning, hvis virksomheden ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller om forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at virksomhedens reelle ejere er den eller de personer, som virksomheden har registreret, herunder oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for mangelfuld dokumentation, hvis en virksomhed har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og virksomheden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da virksomheden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

En beslutning om at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af mangelfuld opbevaring af dokumentation for virksomhedens reelle ejere vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller oversendelsen til tvangsopløsning ved skifteretten kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden sagen oversendes til skifteretten, såfremt

det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

I *nr. 6* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har opbevaret virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 c.

Dette medfører, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, såfremt virksomheden har undladt at opbevare virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation.

En virksomhed med begrænset ansvar kan oversendes til tvangsopløsning, hvis virksomheden slet ikke har opbevaret de lovpligtige dokumenter. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af de lovpligtige dokumenter, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at de opbevarede dokumenter er mangelfulde.

Der er tale om mangelfulde dokumenter, når et eller flere af de dokumenter, som virksomheden har været forpligtet til at udarbejde, mangler. Der er også tale om mangelfulde dokumenter, hvis et eller flere dokumenter ikke opfylder lovens krav, f.eks. stiftelsesdokumenter der ikke er underskrevet af samtlige stiftere. Erhvervsstyrelsen skal ved en afgørelse om at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning påse proportionalitetsprincippet. Det er således ikke hensigten at tvangsopløse en virksomhed, blot fordi den har overset et enkelt dokument. Der skal være tale om, at virksomheden grundlæggende ikke har overholdt pligten til opbevaring af virksomhedsdokumenter.

Det er således ledelsens ansvar, at virksomhedsdokumenter bliver opbevaret forsvarligt, herunder sikre back-up funktioner. Dette gælder også dokumenter, der er indsendt til Erhvervsstyrelsen, idet styrelsen i særlige tilfælde som led i en kontrolsag kan have behov for at indhente tidligere indsendte dokumenter på ny. Alle dokumenter kontrolleres ikke ved registrering, hvorfor det i en efterfølgende kontrol kan vise sig, at et dokument f.eks. mangler underskrift eller er yderst mangelfuldt. Bestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne om opbevaring af regnskabsmateriale. Erhvervsstyrelsen vil som udgangspunkt alene foretage kontrol af, om en virksomhed opbevarer sine virksomhedsdokumenter, når der er indikationer på at dette ikke er tilfældet. Vurdering af, om der er tale om en grundlæggende mangel af virksomhedsdokumenter, der kan berettige oversendelse af en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning vil blive vurderet fra sag til sag ud fra rimelighed og proportionalitet. I tilfælde, hvor en virksomhed, der opbevarer sine dokumenter via en cloudløsning, uforskyldt nægtes adgang til sine dokumenter og kan godtgøre dette, vil tvangsopløsning ikke blive anvendt.

En beslutning om at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af mangelfuld opbevaring af virksomhedsdokumenter vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at selskabet opbevaring af virksomhedsdokumenter er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller oversendelsen til tvangsopløsning ved skifteretten kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden sagen oversendes til skifteretten, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

I *nr. 7* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke indsender oplysninger, eller virksomheden indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 17 b, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse medfører en virksomhed med begrænset ansvar kan oversendes til tvangsopløsning, hvis virksomheden ingen oplysninger indsender, som afkrævet af Erhvervsstyrelsen. For at det ikke skal være muligt at omgå bestemmelsen ved alene at indsende dele af de afkrævede oplysninger, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at de modtagne oplysninger mangelfulde.

Der er tale om mangelfulde oplysninger, når en virksomhed kun indsender dele af de oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har afkrævet.

Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at de indsendte oplysninger f.eks. er mangelfulde, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 23 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 20.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden sagen oversendes til skifteretten, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet

inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

I *nr. 8* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 17 b, stk. 2.

Bestemmelsen medfører, at en virksomhed med begrænset ansvar kan oversendes til tvangsopløsning, hvis virksomheden ikke indsender erklæringen om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget, som afkrævet af Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse viderefører lovens § 15 c, stk. 2, 4. pkt. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

I *nr. 9* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget erklæring efter § 10, stk. 5, 2. pkt.

Dette medfører, at en virksomhed med begrænset ansvar, som ikke længere omfattes af loven, og alligevel ikke opløses, skal anmelde dette til Erhvervsstyrelsen. Med anmeldelsen skal følge en solvenserklæring. Når denne er modtaget, sletter Erhvervsstyrelsen virksomheden fra registeret. Såfremt erklæringen ikke modtages rettidigt, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden.

Visse virksomheder med begrænset ansvar er undtaget fra lovens bestemmelser om registrering, f.eks. virksomheder omfattet af lov om vandforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 1022 af 11. oktober 2006 om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ændret ved bekendtgørelse nr. 490 af 18. maj 2017.

Hvis en virksomhed med begrænset ansvar ikke længere er registreringspligtig i henhold til loven og virksomheden ikke opløses, jf. § 20, skal virksomheden efter § 10, stk. 5, 2. pkt., indsende en erklæring udarbejdet af en godkendt revisor om, at virksomheden er solvent.

Modtages erklæringen ikke, kan Erhvervsstyrelsen oversende virksomheden til tvangsopløsning ved skifteretterne.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 7. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

I *nr. 10* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Virksomheder med begrænset ansvar, der er underlagt revisionspligt, som skal anmelde en revisor til Erhvervsstyrelsen kan af Erhvervsstyrelsen oversendes til tvangsopløsning ved skifteretterne som følge af manglende registrering af revisor.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 3. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

I *nr. 11* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Bestemmelsen giver mulighed for, at en virksomhed med begrænset ansvar, der ikke er underlagt revisionspligt, kan oversendes til tvangsopløsning, hvis virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selvom generalforsamlingen, eller den tilsvarende øverste myndighed har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 21, stk. 1, nr. 6. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe en mangel efter stk. 1.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist for manglens udbedring. Denne frist gør det muligt for virksomheden at foretage nødvendige opfølgninger på de konstaterede mangler og således undgå, at virksomheden tvangsopløses. Ifølge Erhvervsstyrelsens praksis fastsættes den omtalte frist normalt til 4 uger.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. virksomheden får mulighed for at bringe det mangelfulde forhold i overensstemmelse med loven inden for en nærmere angiven frist, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 232, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 20, hvorefter der er mulighed for genoptagelse af virksomheden under en række nærmere angivne betingelser.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Bringer en virksomhed med begrænset ansvar ikke et forhold i overensstemmelse med loven inden for den af Erhvervsstyrelsen fastsatte frist, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomheden.

Det foreslås i *stk. 3*, at tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.

Selskabslovens §§ 226-229 fastsætter de nærmere betingelser i forbindelse med tvangsopløsning. At bestemmelser-

ne finder anvendelse med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, vil sige, at der i forbindelse med tvangsopløsningen af en virksomhed med begrænset ansvar skal tages i betragtning, at virksomheder med begrænset ansvar adskiller sig fra kapitalselskaber.

Der er en række forskelle mellem kapitalselskaber og virksomheder med begrænset ansvar, der gør det nødvendigt, at reglerne finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

En af de forskelle der er, er at det ved genoptagelse af kapitalselskaber, der er sendt til tvangsopløsning, er et krav, at der medsendes en erklæring fra en godkendt revisor om, at selskabets kapital er til stede. I virksomheder med begrænset ansvar er der dog ikke nogen regulering af kapitalen og dermed hverken mindstekapital, eller krav om registreret kapital, og der vil derfor ikke blive stillet krav om en erklæring vedrørende selskabskapitalen. Der kræves i stedet en erklæring om virksomhedens solvens, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 44, stk. 2.

En anden forskel er, at selskabslovens § 230, om skifterettens beslutning om tvangsopløsning, ikke finder anvendelse. Henvisningen til denne bestemmelse i selskabslovens § 226, stk. 2, har således ikke relevans for virksomheder med begrænset ansvar, idet bestemmelsen ikke finder anvendelse for disse.

Herudover gælder det naturligvis, at hvor der i selskabslovens §§ 226-229 er henvist til "kapitalselskaber", at der ved anvendelsen i medfør af den foreslåede § 21, stk. 3, forstås "virksomheder med begrænset ansvar".

Til nr. 18

Efter den gældende § 12, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven kan et kommanditselskab eller et interessentskab slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis de i nr. 1-5 opregnede forhold ikke er er overholdt herunder bl.a. manglende rettidigt modtagelse af virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring, hvis virksomheden ikke har registreret ledelse, eller hvis virksomheden ingen legale eller reelle ejere har registreret. Det følger af bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., at viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Efter 2. pkt., kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Det foreslås i *§ 21* i erhvervsvirksomhedsloven at fastsætte mulighederne for sletning af interessentskaber og kommanditselskaber fra Erhvervsstyrelsens register.

Den foreslåede bestemmelse viderefører dels den gældende § 12, og udvider dels adgangen til at kunne slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra styrelsens register som følge af, at bestemmelsen ensrettes med den i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 20 a om tvangsopløsning af virksomheder med begrænset ansvar.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen kan slette interessentskaber og kommanditselskaber fra styrelsens register, hvis de opregnede forhold i nr. 1-10 ikke overholdes.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at slette interessentskaber og kommanditselskaber fra styrelsens register, hvis et eller flere forhold ikke overholder lovens bestemmelser, herunder ikke er bragt i overensstemmelse med loven inden for den af styrelsen fastsatte frist, jf. det foreslåede stk. 2.

Erhvervsstyrelsen har ikke pligt til at træffe beslutning om sletning. Vurderer styrelsen, at de konkrete omstændigheder gør det mere hensigtsmæssigt at pålægge ledelsesmedlemmerne i et kommanditselskab eller i et interessentskab tvangsbøder i medfør af § 23, stk. 1, kan styrelsen vælge denne mulighed.

I *nr. 1* foreslås det, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapitalselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform.

Dette medfører, at et interessentskab eller et kommanditselskab, som ikke længere er registreringspligtigt efter lovens § 2, stk. 3, 2. pkt., kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 1. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Kommanditselskaber og interessentskaber skal kun registreres i Erhvervsstyrelsens register, hvis alle komplementarerne henholdsvis interessenterne er 1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller 2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Er betingelsen for at skulle være registreret i Erhvervsstyrelsens register ikke længere opfyldt, kan styrelsen slette virksomheden fra registeret.

I *nr. 2* foreslås det, at et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget årsrapport eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

Bestemmelsen medfører, at et interessentskab eller kommanditselskab vil kunne slettes, såfremt der ikke er indsendt årsrapport eller undtagelseserklæring.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 5. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Årsregnskabsloven fastsætter i § 138, stk. 1, at årsrapporter eller undtagelseserklæringer for virksomheder skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning, dog 4 måneder for børsnoterede virksomheder, dvs. virksomheder, der har ejerandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Har Erhvervsstyrelsen ikke modtaget årsrapporten, når indsendelsesfristen er udløbet, sender styrelsen et brev med påkrav til virksomhedens øverste ledelse med anmodning om at indsende virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring. Brevet sendes til virksomhedens lovpligtige digitale postkasse. I brevet angives en frist på 8 dage fra brevets datering til indsendelse af årsrapporten eller undtagelseserklæringen. Modtages årsrapporten eller undtagelseserklæringen ikke inden udløbet af den angivne frist, vil hver medlem af ledelsen blive pålagt en afgift, jf. årsregnskabslovens § 151, stk. 1. Påkravsbrevet indeholder desuden en frist på fire uger fra brevets datering. Modtages årsrapporten eller undtagelseserklæringen ikke inden for denne frist, kan Erhvervsstyrelsen slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra styrelsens register i medfør af den foreslåede § 21, stk. 1, nr. 2, og årsregnskabslovens § 150, stk. 3.

I *nr. 3* foreslås det, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.

Dette medfører, at Erhvervsstyrelsen kan slette et interessentskab eller et kommanditselskab, såfremt der ikke er registreret den ledelse, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt, eller såfremt virksomheden ikke har det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 4 for så vidt angår ledelsen. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen ensrettes med den tilsvarende bestemmelse i den foreslåede § 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, vedrørende virksomheder med begrænset ansvar og selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 2.

Kommanditselskaber og interessentskaber er forpligtet til at have sin ledelse og sit hjemsted registreret i Erhvervsstyrelsens register. Har virksomheden ikke den i vedtægten foreskrevne ledelse eller er ledelsen ikke kontaktbar på virksomhedens hjemsted kan virksomheden slettes fra styrelsens register.

I *nr. 4* foreslås det, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til erhvervsvirksomhedslovens § 15 g.

Bestemmelsen medfører, at et kommanditselskab og et interessentskab kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, i tilfælde af at virksomheden ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere. Endvidere vil det være muligt at slette et kommanditselskab og et interessentskab fra Erhvervsstyrelsens register som følge af, at virksomheden har foretaget en mangelfuld registrering af reelle ejere.

Har kommanditselskaber og interessentskaber foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af virksomhedens reelle ejere, at der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer, vil der kunne gribes ind over for forholdet med sletning fra Erhvervsstyrelsens register. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

Såfremt det vurderes, at der er fejl i de registrerede oplysninger om et kommanditselskabs eller et interessentskabs reelle ejere, vil der blive rettet henvendelse til virksomheden med henblik på at få det rettet. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af forholdet, der skal berigtiges, og en frist herfor samt oplysning om muligheden for myndighedsvejledning, hvis virksomheden har behov herfor. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 23 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 20.

Formålet er at sørge for, at de aktuelle oplysninger fremgår af registret over reelle ejere, og virksomheden kontaktes med henblik herpå inden det vurderes nødvendigt at slette et kommanditselskab eller et interessentskab fra Erhvervsstyrelsens register. Muligheden for at slette kommanditselskaber og interessentskaber fra registeret vil være sidste udvej, hvis forholdet ikke berigtiges.

Det foreslås at bestemmelsen skal gælde både for nye såvel som for eksisterende virksomheder, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Det er således ledelsens ansvar, at virksomhedsdokumenter bliver opbevaret forsvarligt, herunder sikre back-up funktioner. Dette gælder også dokumenter, der er indsendt til Erhvervsstyrelsen, idet styrelsen i særlige tilfælde som led i en kontrolsag kan have behov for at indhente tidligere indsendte dokumenter på ny. Alle dokumenter kontrolleres ikke ved registrering, hvorfor det i en efterfølgende kontrol kan vise sig, at et dokument f.eks. mangler underskrift eller er yderst mangelfuldt. Bestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne om opbevaring af regnskabsmateriale. Erhvervsstyrelsen vil som udgangspunkt alene foretage kontrol af, om en virksomhed opbevarer sine virksomhedsdokumenter, når der er indikationer på at dette ikke er tilfældet. Vurdering af, om der er tale om en grundlæggende mangel af virksomhedsdokumenter, der kan berettige sletning af et interessentskab henholdsvis et kommanditselskab fra Erhvervsstyrelsens register vil blive vurderet fra sag til sag ud fra rimelighed og proportionalitet. I tilfælde, hvor en virksomhed, der opbevarer sine dokumenter via en cloudløsning, uforskyldt nægtes adgang til sine dokumenter og kan godtgøre dette, vil sletning ikke blive anvendt.

En beslutning om at slette en virksomhed fra Erhvervsstyrelsens register som følge af mangelfuld registrering af reelle ejere vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstem-

melse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller sletning af virksomheden kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor et kommanditselskab eller interessentskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette en virksomhed, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden virksomheden slettes, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive slettet. Finder berigtigelse ikke sted, slettes virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden efter sletning, jf. dog lovbemærkningerne til bestemmelsens stk. 3 og 4 om genoptagelse nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 2. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

I *nr. 5* foreslås det, at et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til erhvervsvirksomhedslovens § 15 g.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 3. Der er med den foreslåede nyaffattelse ingen ændringer i retstilstanden.

Kommanditselskaber og interessentskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 15 g, stk. 5. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at skabe gennemsigtighed i ejerforhold, og kommanditselskaber og interessentskaber er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om at slette kommanditselskaber og interessentskaber fra styrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret den dokumentation, virksomheden er forpligtet til efter erhvervsvirksomhedslovens § 15 g, stk. 5. Det vil sige både når virksomheden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Kommanditselskaber og interessentskaber slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller om forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan slettes fra styrelsens register, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at virksomhedens reelle ejere er den eller de personer, som virksomheden har registreret, herunder oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for mangelfuld dokumentation, hvis en virksomhed har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og virksomheden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da virksomheden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

En beslutning om at slette en virksomhed fra Erhvervsstyrelsens register som følge af mangelfuld opbevaring af dokumentation for virksomhedens reelle ejere vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller sletning af virksomheden kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor et kommanditselskab eller et interessentskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette en virksomhed, få mulighed for at berigtige forholdet. Det vil sige virksomheden får mulighed for at foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentation herfor, inden for en nærmere angivet frist, inden Erhvervsstyrelsen træffer beslutning om sletning af virksomheden fra styrelsens register. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive slettet fra registeret. Finder berigtigelse ikke sted, slettes virksomheden. Virksomheden har herefter i visse tilfælde mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden, jf. den foreslåede stk. 3 og 4.

I *nr. 6* foreslås det, at et et interessentskab eller kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumenta-

tion i henhold til den foreslåede § 15 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 10.

Dette medfører, at Erhvervsstyrelsen kan slette et interessentskab eller et kommanditselskab, såfremt virksomheden har undladt at opbevare virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation.

Kommanditselskaber eller interessentskaber kan efter bestemmelsen slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ingen af de lovpligtige dokumenter har opbevaret. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af de lovpligtige dokumenter, foreslås det, at kommanditselskaber og interessentskaber ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at de opbevarede dokumenter er mangelfulde.

Der er tale om mangelfulde dokumenter, når et eller flere af de dokumenter, som virksomheden har været forpligtet til at udarbejde, mangler. Der er også tale om mangelfulde dokumenter, hvis et eller flere dokumenter ikke opfylder lovens krav. Erhvervsstyrelsen skal ved en afgørelse om at slette et selskab påse proportionalitetsprincippet. Det er således ikke hensigten at slette et kommanditselskab eller et interessentskab, blot fordi virksomheden har overset et enkelt dokument. Der skal være tale om, at virksomheden grundlæggende ikke har overholdt pligten til opbevaring af virksomhedsdokumenter.

En beslutning om at slette en virksomhed fra Erhvervsstyrelsens register som følge af mangelfuld opbevaring af virksomhedsdokumenter vil blive foretaget på baggrund en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at opbevaringen af virksomhedsdokumenter er mangelfuld for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 17 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13. Fristen for berigtigelse af forholdet eller sletning af virksomheden kan dog ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

I sager, hvor et kommanditselskab eller interessentskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette en virksomhed, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden virksomheden slettes, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive slettet. Finder berigtigelse ikke sted, slettes virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden efter sletning, jf. dog lovbemærkningerne til bestemmelsens stk. 3 og 4 om genoptagelse nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede bestemmelse i § 20 a, nr. 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, der vedrører virksomheder med begrænset ansvar.

I *nr. 7* foreslås det, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden indsender oplysninger, eller virksomheden indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 17 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 13.

Kommanditselskaber og interessentskaber kan efter bestemmelsen slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ingen oplysninger indsender, som afkrævet af Erhvervsstyrelsen. For at det ikke skal være muligt at omgå bestemmelsen ved alene at indsende dele af de afkrævede oplysninger, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis det konstateres, at de modtagne oplysninger mangelfulde.

Der er tale om mangelfulde oplysninger, når en virksomhed kun indsender dele af de oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har afkrævet.

Det bemærkes desuden, at et kommanditselskab og et interessentskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at de indsendte oplysninger f.eks. er mangelfulde, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med den foreslåede § 23 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 20.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede bestemmelse i § 20 a, nr. 8, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, der vedrører virksomheder med begrænset ansvar.

I sager, hvor et kommanditselskab eller interessentskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette en virksomhed, få mulighed for at berigtige forholdet inden for en nærmere angivet frist, inden virksomheden slettes, såfremt det er muligt at berigtige. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive slettet. Finder berigtigelse ikke sted, slettes virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden efter sletning, jf. dog lovbemærkningerne til bestemmelsens stk. 3 og 4 om genoptagelse nedenfor.

I *nr. 8* foreslås det, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 17 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13.

Kommanditselskaber og interessentskaber kan efter bestemmelsen slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke indsender erklæringen om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget, som afkrævet af Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede bestemmelse i § 20 a, nr. 9, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, der vedrører virksomheder med begrænset ansvar.

I *nr. 9* foreslås det, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen slette kommanditselskaber eller interessentskaber, der er underlagt revisionspligt, og derfor skal anmelde en revisor til

Erhvervsstyrelsen, fra styrelsens register som følge af manglende registrering af revisor.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 4. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om revisor følger af dette nummer såvel som af det foreslåede nr. 10 nedenfor med henblik på, at bestemmelsen ensrettes med de tilsvarende bestemmelser i den foreslåede § 20 a, stk. 1, nr. 10 og 11, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, og selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 6 og 7, så det fremgår klart, at begge forhold er omfattet af muligheden for sletning fra Erhvervsstyrelsens register. Der er ingen ændringer i retstilstanden.

I *nr. 10* foreslås det, at et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Bestemmelsen giver mulighed for, at kommanditselskaber eller interessentskaber, der ikke er underlagt revisionspligt, kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selvom generalforsamlingen, eller den tilsvarende øverste myndighed har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 12, stk. 1, nr. 4. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om revisor følger af dette nummer såvel som af det foreslåede nr. 9 ovenfor med henblik på at bestemmelsen ensrettes med de tilsvarende bestemmelser i den foreslåede § 20 a, stk. 1, nr. 10 og 11, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, og selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 6 og 7, så det fremgår klart, at begge forhold er omfattet af muligheden for sletning fra Erhvervsstyrelsens register. Der er ingen ændringer i retstilstanden.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken et kommanditselskab eller et interessentskab kan afhjælpe en mangel efter stk. 1.

Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist for manglens udbedring. Denne frist gør det muligt for virksomheden at foretage nødvendige opfølgninger på de konstaterede mangler og således undgå, at virksomheden slettes fra Erhvervsstyrelsens register. Ifølge Erhvervsstyrelsens praksis fastsættes den omtalte frist normalt til 4 uger.

I sager, hvor et kommanditselskab eller interessentskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. virksomheden får mulighed for at bringe det mangelfulde forhold i overensstemmelse med loven inden for en nærmere angiven frist, inden virksomheden slettes fra registeret.

For kommanditselskaber og interessentskaber, der slettes fra Erhvervsstyrelsens register, medfører sletningen ikke virksomhedens endelige ophør. Det skyldes, at registreringen af kommanditselskaber og interessentskaber ikke er en retsevneregistrering.

Der er desuden ikke tale om en sletning, hvorved virksomhedens oplysninger fjernes fra Det Centrale Virksomhedsregister, men hvor virksomheden ændrer status til "slettet".

Sletningen af et interessentskab eller et kommanditselskab i henhold til nr. 1, dvs. at virksomheden ikke længere er registreringspligtig efter loven, påvirker ikke en eventuel registrering hos SKAT, og virksomheden vil blive videreført uændret under det samme CVR-nummer, hvis virksomheden er registreret i henhold til skatte- eller afgiftslovgivning. Når en virksomhed slettes efter nr. 1, vil det derfor forsat være muligt at drive virksomhed. En virksomhed, der slettes fra Erhvervsstyrelsens register som følge af nr. 1, vil fortsat fremgå af Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), dog med en ændret status.

Sletningen fra Erhvervsstyrelsens register som følge af forholdene opregnet i nr. 2-10 indebærer imidlertid, at virksomheden også slettes fra skatteforvaltningens registre. Kommanditselskaber og interessentskaber kan dermed ikke længere lovligt drive virksomhed, der forudsætter en registrering efter de skatte- og afgiftsretlige regler, eksempelvis momspligtig virksomhed. Virksomhederne kan blive genregistreret både i Erhvervsstyrelsens og skatteforvaltningens registre, når de forhold, der medførte sletningen er bragt til ophør, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 3 og 4, om genregistrering.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt*., at afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om sletning.

Bringer et interessentskab eller kommanditselskab ikke et forhold i overensstemmelse med loven inden for den af Erhvervsstyrelsen fastsatte frist, kan Erhvervsstyrelsen således slette virksomheden fra styrelsens register.

For kommanditselskaber og interessentskaber, der slettes fra Erhvervsstyrelsens register, foreslås det i stk. 3 og 4, at virksomheden kan genregistreres.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden.

Dette medfører, at et interessentskab eller et kommanditselskab, som er blevet slettet af Erhvervsstyrelsens register, kan anmode om, at blive genregistreret, såfremt der er rettet op på det forhold, som medførte sletningen.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 12, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.,* at det er en betingelse for genregistreringen, at der vælges ledelse og eventuel revisor.

Den foreslåede bestemmelse følger ikke af gældende bestemmelse i § 12, men det er fastsat i anmeldelsesbekendtgørelsens § 45, at der ved registrering af genregistrering skal angives navn, CPR-nummer, og adresse på medlemmerne af ledelsen i virksomheden, jf. § 17. Der er ikke en tilsvarende bestemmelse for revisor, selvom dette også følger af praksis.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at er anmeldelse i henhold til stk. 3 ikke modtaget, senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har slettet virksomheden, eller har virksomheden in-

den for de sidste 5 år tidligere været slettet, jf. stk. 1, nr. 2-10, kan genregistrering ikke finde sted.

Efter bestemmelsen gælder der skærpede frister for kommanditselskaber og interessentskaber, der er slettet som følge af forholdene i nr. 2-10 i den foreslåede stk. 1. Det er i offentlighedens interesse, at kommanditselskaber og interessentskaber, der selvforskyldt har bragt sig i en situation, der har ført til sletning af virksomheden fra Erhvervsstyrelsens register, rent faktisk forbliver slettet og dermed ikke kan drive virksomhed, medmindre der er tale om en fejltagelse, som i sagens natur kan afklares inden for en kort frist.

Det vil således ikke være muligt at genregistrere et kommanditselskab eller et interessentskab, hvis anmeldelse om genregistrering er modtaget senere end 3 måneder efter, at Erhvervsstyrelsen har slettet virksomheden fra styrelsens register. Det samme gælder, hvis et kommanditselskab eller et interessentskab inden for de sidste 5 år fra sletningen tidligere har været slettet som følge af stk. 1, nr. 2-10. Begge frister er absolutte, og der kan ikke dispenseres fra dem uanset baggrunden for den sene anmeldelse. Der kan dog ske genregistrering senere end 3 måneder efter sletningen, hvis Erhvervsstyrelsen har begået fejl i forbindelse med sletningen. Tilsvarende vil det af hensyn til at begrænse muligheden for misbrug ikke være muligt at genregistrere et kommanditselskab eller et interessentskab, hvis det inden for de sidste 5 år tidligere har været slettet.

Bestemmelsen svarer til de tilsvarende bestemmelser i selskabsloven om genoptagelse, jf. dennes §§ 231 og 232, som tillige finder anvendelse for virksomheder med begrænset ansvar, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 21, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at fristen på 3 måneder suspenderes, hvis virksomheden tages under rekonstruktionsbehandling.

Forslaget medfører, at fristen for at anmelde genoptagelse på 3 måneder, som gælder efter bestemmelsens stk. 4, 1. pkt., suspenderes, såfremt virksomheden tages under rekonstruktionsbehandling.

Bestemmelsen svarer til de tilsvarende bestemmelser i selskabsloven om genoptagelse, jf. dennes §§ 231 og 232, som tillige finder anvendelse for virksomheder med begrænset ansvar, jf. erhvervs-virksomhedslovens § 21, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5,* at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Bestemmelsen bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at kunne fastsætte nærmere regler om genregistrering af interessentskaber og kommanditselskaber, som er blevet slettet af Erhvervsstyrelsens register.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 12, stk. 2, 2. pkt.

Den nuværende tilsvarende bemyndigelse, er anvendt ved anmeldelsesbekendtgørelsens § 45, hvoraf de nærmere regler om genregistrering af interessentskaber og kommanditselskaber, som er blevet slettet af Erhvervsstyrelsens register, er fastsat. Det er her fastsat, at anmeldelsen om genoptagelse, udover hvad der fremgår af lovbestemmelsen, skal angive følgende:

1) De ansvarlige deltagere og medlemmerne af ledelsen i virksomheden, jf. § 17.
2) Hvis selskabet er blevet slettet som følge af manglende indsendelse af årsrapport eller undtagelseserklæring, skal årsrapporter eller undtagelseserklæringer indberettes for den manglende periode.
3) Hvis selskabet i en periode har haft ansvarlige deltagere, der var kapitalselskaber, men dette ikke har været anmeldt, skal oplysninger herom anmeldes for den manglende periode.

Til nr. 19

Det følger af den gældende § 23, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at medmindre strengere straf er forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelse af § 2, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6-8, § 8, § 10, stk. 1, 4 og 5, § 15 c, § 15 g, stk. 3, 5 og 6, § 18 a, stk. 1, nr. 1, § 19 c og § 19 d med bøde. Den, der ikke efterlever et påbud efter § 19 g, straffes med bøde.

Det foreslås i § *23, stk. 1*, i erhvervsvirksomhedsloven, at »§ 15 c, § 15 g, stk. 3, 5 og 6« ændres således, at »§§ 11, 12, 15 a, 15 c, § 15 g, stk. 3-5 og 6« fremover vil være omfattet af straffebestemmelsen.

Ændringen foreslås som følge af, at det med lovforslaget foreslås at indføre nye bestemmelser om kontrol, hvorfor straffebestemmelsen ændres i overensstemmelse hermed. Samtidig foreslås det, at bestemmelsen ensrettes i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 367, stk. 1, i selskabsloven.

Efter den foreslåede bestemmelse vil overtrædelse af de opregnede bestemmelser kunne straffes med bøde. Ændringen af bestemmelsen omfatter:

1) § 11 om pligten til at registrere medlemmer af ledelsen og revisor
2) § 12 om ledelsens opgaver og ansvar
3) § 15 a om registrering af forhold, som er i strid med loven, regler, der er fastsat i henhold til loven, eller virksomhedens vedtægter, eller af forhold, hvor den beslutning, der ligger til grund for registreringen, ikke er blevet til på den måde, som loven eller vedtægterne foreskriver
4) § 15 c om ledelsens pligt til opbevaring af virksomhedsdokumenter
5) § 15 g, stk. 3, 5 og 6, om pligten til at registrere reelle ejere, opbevaring af oplysningerne og udlevering af oplysninger til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder.

Ændringen foreslås som følge af, at det med lovforslaget foreslås at indføre nye bestemmelser om kontrol, hvorfor straffebestemmelsen ændres i overensstemmelse hermed. Samtidig foreslås det, at bestemmelsen ensrettes i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 367, stk. 1, i selskabsloven.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet, jf. Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/1999, er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at opbevare virksomhedsdokumenter vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 20

(Til § 23 a)

Det følger af den gældende § 15 e, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) at andre afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 4 og 5. Efter stk. 4 kan Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15 c og afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, og § 15 b, samt afgørelser efter § 20 og § 21, stk. 1, ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det fastsættes desuden i stk. 5, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter den gældende § 370 i selskabsloven kan Erhvervsministeren fastsætte regler om klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af den gældende § 371, stk. 1, i selskabsloven, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2. Efter stk. 2 kan Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 16, stk. 1, og § 17, stk. 2, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at der indføres et nyt *kapitel 7 a* om klageadgang i erhvervsvirksomhedsloven svarende til kapitel 24 i selskabsloven.

Det foreslås at indsætte *overskriften* »Klageadgang« i kapitel 7 a før § 23 a.

Overskriften angiver, at §§ 23 a og 23 b vedrører adgangen til at klage over en afgørelser Erhvervsstyrelsen har truffet i henhold til loven eller forskrifter udsted i medfør af loven.

Det foreslås i *§ 23 a*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen giver Erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler om klager over afgørelser truffet i medfør af den foreslåede § 23 b, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

(Til § 23 b)

Det følger af den gældende § 15 e, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven), at andre afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 4 og 5. Efter stk. 4 kan Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15 c og afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, og § 15 b, samt afgørelser efter § 20 og § 21, stk. 1, ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det fastsættes desuden i stk. 5, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af den gældende § 371, stk. 1, i selskabsloven, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2. Efter stk. 2 kan Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 16, stk. 1, og § 17, stk. 2, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Det foreslås i *§ 23 b, stk. 1*, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede § 23 b, stk. 1, viderefører den gældende § 15 e, stk. 3.

Erhvervsstyrelsens afgørelser kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Indbringelsen skal ske senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Overskrides denne frist afvises klagen. Det følger af § 8 i bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet, jf. bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017, at ankenævnet eller formanden på dets vegne kan afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsens afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, § 17 c, § 17 g, stk. 2-4, § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2 samt afgørelser efter § 20, § 20 a, stk. 1, og § 21, stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen medfører, at Erhvervsstyrelsens afgørelser i nærmere bestemte tilfælde ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen udvides således, at fristen for berigtigelse af et forhold, som kan føre til tvangsopløsning af en virksomhed med begrænset ansvar eller sletning af et interessentskab henholdsvis kommanditselskab samt beslutningen om sletning af et interessentskab eller kommanditselskab, ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Afgørelser, der træffes efter § 10, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, dvs. overskridelse af fristen for anmeldelse af registreringspligtige oplysninger, manglende berigtigelse efter den foreslåede § 17 c og § 17 g, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 13, vil ikke kunne indbringes. Det samme gør sig gældende ved beslutning om opløsning af en virksomhed med begrænset ansvar efter § 20 og den foreslåede § 20 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, eller sletning af et interessentskab eller kommanditselskab efter den foreslåede § 21, jf. lovforslagets § 3, nr. 18. Det betyder, at fristen for berigtigelse af et forhold eller oversendelsen af en virksomhed med begrænset virksomhed til tvangsopløsning ved skifteretten henholdsvis sletning af et interessentskab eller kommanditselskab fra Erhvervsstyrelsens register ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Formålet med udvidelsen af bestemmelsen er at ensrette bestemmelsen med klagebestemmelsen i selskabsloven.

Det forhold, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, afskærer dog ikke adgangen for at få afprøvet retmæssigheden af en afgørelse ved domstolene. Det er ikke en forudsætning for at anlægge en sag ved domstolene, at de administrative ankemuligheder er udtømt.

Den foreslåede § 23 b, stk. 2, indeholder i modsætning til den gældende § 15 e, stk. 4, ikke henvisning til afgørelser efter § 15 c, som foreslås ændret til § 17 b og § 17 h, stk. 1, idet der ikke træffes afgørelser efter disse bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Dette medfører, at afgørelser, som er truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 og 2, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om digital kommunikation, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 e, stk. 5.

Efter den gældende § 5 a, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Efter den gældende § 5 a, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen tillige fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Afgørelser, der træffes i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af denne bestemmelse, vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det forhold, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, afskærer dog ikke adgangen for at få afprøvet retmæssigheden af en afgørelse ved domstolene. Det er ikke en forudsætning for at anlægge en sag ved domstolene, at de administrative ankemuligheder er udtømt.

Med lovforslaget indføres der nye kontrolbestemmelser, og afgørelser, som Erhvervsstyrelsen træffer efter disse nye bestemmelser, vil tilsvarende kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, i det omfang de ikke er omfattet af undtagelserne i stk. 2 og 3.

Til § 4

Anvendelsesområdet for revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, er revisors afgivelse af revisionspåtegninger og andre erklæringer med sikkerhed, ligesom et mindre antal af lovens bestemmelser finder anvendelse ved afgivelse af erklæringer uden sikkerhed, dvs. erklæringer, hvor revisor ikke udtrykker en konklusion.

Området for de undersøgelser, som Erhvervsstyrelsen efter revisorlovens § 37 kan iværksætte vedrørende bl.a. revisorer og revisionsvirksomheder, er afgivelse af erklæringer med sikkerhed, jf. lovens § 1, stk. 2, samt for en revisionsvirksomheds vedkommende dennes pligter efter revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 537/2014/EU af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden (revisorforordningen). Revisornævnets kompetence omfatter behandling af klager med hensyn til revisors opgaver efter lovens § 1, stk. 2 og 3, jf. § 43, stk. 3, og for revisionsvirksomheders vedkommende dens efterlevelse af forpligtelser, jf. § 43, stk. 4 og 5.

Revisornævnets kompetence omfatter også revisors manglende eller utilstrækkelige overholdelse af de pligter i forbindelse med en erklæringsopgave, der angår kundens overholdelse af lovgivningen, f.eks. hvidvaskloven. Revisors pligter vedrørende revision omfatter herunder at oplyse i sin erklæring, hvis medlemmer af kundens ledelse kan ifalde erstatnings- eller strafansvar for overtrædelse af den for en virksomhed »fastsatte selskabsretlige eller tilsvarende lovgivning«, jf. herved § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer.

Det foreslås i et nyt stk. 4 at udvide lovens anvendelsesområde. Efter det foreslåede *stk. 4*, finder § 37, stk. 1, 3. pkt., og § 43 a anvendelse på en revisors eller revisionsvirksomheds forpligtelser efter hvidvaskloven og revisors eller en revisionsvirksomheds rådgivning af en kunde om dennes forpligtelser efter hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsen vil efter § 37, stk. 1, 3. pkt., kunne iværksætte en undersøgelse af en revisors eller en revisions-

virksomheds forpligtelser efter hvidvaskloven, f.eks. lovens kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, eller kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt, uanset om der er tilknytning til en erklæringsopgave. Styrelsen vil ligeledes kunne iværksætte en undersøgelse vedrørende de pågældendes rådgivning af en kunde om dennes forpligtelser efter hvidvaskloven.

Samtidig foreslås det, at Revisornævnet ved angivelsen af § 43 a gøres kompetent til at behandle klager over de i § 43 a nævnte forhold. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 7 og 10, vedrørende ændring af § 37, stk. 1, og indsættelsen af § 43 a.

Til nr. 2

Erhvervsstyrelsen kan i medfør af den gældende revisorlovs § 10, stk. 5, 1. pkt., hvor særlige forhold gør sig gældende, tillade udenlandske revisorer at varetage konkrete hverv, hvortil der i lovgivningen kræves en statsautoriseret eller registreret revisor. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor et udenlandsk selskab, der har et datterselskab her i landet, kan have en berettiget interesse i, at datterselskabets regnskaber revideres af moderselskabets revisorer, eller hvor en virksomhed med hjemsted i Danmark har sådanne forbindelser med et andet land, f.eks. fordeling af ejerskab eller aktienotering i landet, at den ønsker at tilknytte en udenlandsk revisor til revisionen. Efter § 10, stk. 5, 2. pkt., kan en tilladelse efter § 10, stk. 5, 1. pkt., begrænses og betinges.

Revisorer, der i medfør af § 10, stk. 5, opnår tilladelse til i konkrete situationer at varetage hverv, som ellers kun kan varetages af godkendte revisorer, er efter gældende regler ikke omfattet af bestemmelserne i lovens kapitel 9 om Erhvervsstyrelsens tilsyn, herunder kvalitetskontrol, jf. §§ 34-35 b, undersøgelse, jf. §§ 37-42 samt Revisornævnets kompetence, jf. §§ 43 og 44.

På denne baggrund foreslås det, at der i *§ 10, stk. 5,* indsættes et *3. pkt.*, således at lovens kapitel 9 finder anvendelse på en revisor, der opnår tilladelse efter § 10, stk. 5, 1. pkt.

Dette vil medføre, at kapitel 9 om Erhvervsstyrelsens tilsyn vil være gældende for en revisor, der har opnået tilladelse, herunder at en kvalitetskontrol eller undersøgelse vil kunne omfatte den konkrete opgave, hvortil pågældende revisor har opnået tilladelse efter § 10 stk. 5, ligesom pågældende af styrelsen eller anden med en retlig interesse eventuelt vil kunne indbringes for Revisornævnet, i hvilken forbindelse principperne i straffelovens §§ 8 og 9 om dansk straffemyndighed finder anvendelse.

Til nr. 3

Efter § 23, stk. 1, skal revisorer og revisionsvirksomheder for opgaver efter § 1, stk. 2, dvs. afgivelse af revisionspåtegninger og udtalelser, udarbejde arbejdspapirer, der dokumenterer grundlaget for den afgivne erklæring eller udtalelse. Arbejdspapirer mv. skal opbevares i 5 år regnet fra tidspunktet for underskrivelsen af den erklæring, som materialet vedrører.

I lovforslagets § 4, nr. 13, foreslås en ændring af revisorlovens § 46 med hensyn til forældelsesfristens afbrydelse. Ændringen betyder, at indtræden af forældelse for indbringelse af en disciplinærsag for Revisornævnet kan afbrydes, hvis Erhvervsstyrelsen meddeler, at styrelsen iværksætter en undersøgelse efter lovens § 37, stk. 1-3. Meddelelsen skal gives til den, som undersøgelsen berører.

Det foreslås i *3. pkt.*, at har Erhvervsstyrelsen meddelt en revisor eller en revisionsvirksomhed, at styrelsen har iværksat en undersøgelse efter lovens § 37, skal arbejdspapirerne og genparter af de afgivne erklæringer, revisionsprotokoller og regnskaber, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 40, stk. 1.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring vedrørende afbrydelse af forældelsesfristen, jf. lovforslagets § 4, nr. 13, idet pligten for en revisor og revisionsvirksomhed til i 5 år at opbevare arbejdspapirer, genparter af afgivne erklæringer, revisionsprotokoller og regnskaber forlænges til det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen har meddelt resultatet af en igangsat undersøgelse, jf. § 40, stk. 1. Det foreslåede punktum sikrer, at pågældende revisor eller revisionsvirksomhed får pligt til at opbevare det omhandlede materiale, indtil styrelsen har gennemført undersøgelsen og meddelt resultatet af denne til vedkommende, som er omfattet af undersøgelsen.

En revisors eller revisionsvirksomheds tilsidesættelse af det foreslåede 3. pkt. er strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 4, nr. 19, om ændring af lovens § 54, stk. 1, hvorefter overtrædelse af bl.a. revisorlovens § 23 kan medføre straf i form af bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 4

Efter revisorlovens § 29, stk. 4, skal en revisionsvirksomhed, der er underkastet kvalitetskontrol, give Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til at foretage de undersøgelser, der findes nødvendige, og skal sørge for, at Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten får de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendige for at gennemføre kvalitetskontrollen. Revisorer, der er tilknyttet revisionsvirksomheden, har en tilsvarende forpligtelse.

Reglerne om en revisors og en revisionsvirksomheds uafhængighed blev skærpet i 2016 i forbindelse med gennemførelse af nye EU-regler på revisorområdet (lov nr. 631 af 8. juni 2016). Samtidig trådte en ny revisorforordning, (Europa-Parlamentets og Rådets forordning 537/2014/EU af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden), i kraft, som yderligere skærpede kravene til uafhængighed, når det vedrører revision af virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder. Forordningen indeholder bl.a. et forbud mod at levere en række ikke-revisionsydelser til en revisionskunde. Forbuddet gælder ikke kun for den revisionsvirksomhed og revisor, som udfører den lovpligtige revision, men også for virksomheder, som tilhører samme netværk som revisionsvirksomheden.

Revisorforordningen gælder for virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede virksomheder og fi-

nansielle virksomheder. Derudover gælder visse bestemmelser i forordningen, herunder dele af forordningens artikel 5 om forbud mod udførelse af ikke-revisionsydelser, også for kommuner, regioner og større kommunale fællesskaber, jf. bekendtgørelse nr. 311 af 27. marts 2019 om kommunal og regional revision

De gældende bestemmelser giver imidlertid kun Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til oplysninger fra den kontrollerede revisionsvirksomhed og de til denne tilknyttede revisorer. Det betyder, at det i forbindelse med en kvalitetskontrol af en revision af f.eks. en børsnoteret virksomhed ikke er muligt at kontrollere, hvorvidt en virksomhed tilhørende samme netværk som revisionsvirksomheden har leveret en ikke-revisionsydelse i strid med revisorforordningen.

På den baggrund foreslås der i *§ 29* indsat et nyt stk. 5. Efter det foreslåede *stk. 5* skal virksomheder, der tilhører samme netværk som den revisionsvirksomhed, der er udtaget til kvalitetskontrol, give styrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre en kvalitetskontrol. Adgangen til oplysninger fra netværksvirksomheder skal gælde, når det drejer sig om kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 3, eller kommuner, regioner og virksomheder omfattet af § 1, stk. 5, dvs. omfattet af bekendtgørelsen om kommunal og regional revision.

Et netværk er defineret i bekendtgørelse nr. 735 af 17. juni 2016 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed. Det fremgår af bekendtgørelsens § 7, stk. 2, at

»Ved et netværk forstås en større struktur,

1) der tager sigte på samarbejde, og som en revisor eller revisionsvirksomhed deltager i, og
2) som klart tager sigte på overskuds- eller omkostningsdeling eller har fælles ejerskab, kontrol eller ledelse, fælles kvalitetspolitik og -procedurer, en fælles forretningsstrategi, anvender et fælles firmanavn, eller er fælles om en betydelig del af de faglige ressourcer.«

Der skal være tale om oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kvalitetskontrollen. Der vil således primært være tale om oplysninger, der er nødvendige til brug for kontrollen af uafhængighed i forbindelse med revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Dvs. oplysninger vedrørende netværksvirksomhedens levering af ikke-revisionsydelser til revisionsvirksomhedens revisionskunder af interesse for offentligheden eller til kommuner, regioner og større kommunale fællesskaber omfattet af bekendtgørelsen om kommunal og regional revision.

Oplysningerne forventes primært at blive indhentet i forbindelse med planlægningen af den enkelte kvalitetskontrol, men behovet for oplysninger kan dog også opstå i forbindelse med kontrollen.

Det foreslås i *stk. 6*, at revisorlovens § 42 om tvangsbøder finder tilsvarende anvendelse over for ledelsen i en virksomhed, der tilhører samme netværk som den revisionsvirksomhed, der er omfattet af kvalitetskontrollen. Undlader netværksvirksomheden at give Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kvalitetskontrollen, vil Erhvervsstyrelsen således kunne pålægge medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller lignende ansvarligt organ i netværksvirksomheden daglige eller ugentlige bøder.

Et netværk er defineret i bekendtgørelse nr. 735 af 17. juni 2016 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed, jf. bemærkningerne ovenfor til det foreslåede stk. 5.

Til nr. 5

Erhvervsstyrelsen har efter revisorlovens § 32 ansvaret for tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, herunder bl.a. kvalitetskontrollen eller undersøgelser af revisionsvirksomheder. Der kan under tiden opstå situationer, hvor det kan være hensigtsmæssigt, at styrelsens tilsyn i form af kvalitetskontrol eller undersøgelser udøves sammen med kontrol eller tilsyn i henhold til anden lovgivning end revisorloven, f.eks. styrelsens kontrol af overholdelsen af hvidvaskloven, eller andre myndigheders kontrol eller tilsyn.

Erhvervsstyrelsen har i medfør af lov nr. 438 af 8. maj. 2018 om Erhvervsstyrelsens behandling af data hjemmel til at indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver.

På denne baggrund foreslås der i § 32 indsat et nyt *stk. 7*, som i det foreslåede *1. pkt.* giver hjemmel til, at Erhvervsstyrelsens kvalitetskontrol efter §§ 34-35 b eller en undersøgelse efter § 37 kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område.

Der kan f.eks. være tale om styrelsens kontrolindsats efter årsregnskabsloven, selskabsloven eller hvidvaskloven.

Det foreslås i *2. pkt.,* at der gives mulighed for, at styrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

Den foreslåede ændring vil sikre, at Erhvervsstyrelsen ikke blot kan udveksle data med andre myndigheder og samkøre sådanne data, men også kan samarbejde på tværs af lovområder og med andre myndigheder om en koordineret kontrolindsats.

Bestemmelsen tænkes anvendt, hvor det efter en konkret vurdering anses for hensigtsmæssigt, at en kontrolindsats foretages i forbindelse med enten styrelsens kontrol efter anden lovgivning end revisorloven eller andre myndigheders kontrolindsats. Kvalitetskontrollen henholdsvis undersøgelsen af revisionsvirksomheden vil blive foretaget efter de gældende regler for kvalitetskontrol og undersøgelse af revisionsvirksomheder. For den pågældende erhvervsvirksomhed vil en koordinering af kontrolindsatser efter forskellig lovgivning samtidig kunne opleves som mindre belastende.

Ved anvendelsen af bestemmelsen vil den skærpede tavshedspligt efter lovens § 48 fortsat være gældende, idet det

dog bemærkes, at fortrolige oplysninger og dokumenter efter § 48, stk. 4, nr. 3, kan videregives til andre offentlige myndigheder til varetagelse af deres opgaver efter deres respektive lovgivninger. Det følger samtidig af § 48, stk. 8, at alle, der i henhold til stk. 4, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er undergivet tavshedspligt med hensyn til sådanne oplysninger.

Det foreslåede § 32, stk. 7, skal endvidere sammenholdes med den foreslåede ændring til § 37, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 7, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan iværksætte en undersøgelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven, eller har rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven. En sådan undersøgelse vil blive koordineret med eventuelle kontroller om samme forhold efter hvidvaskloven, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 6

Efter § 35 i bekendtgørelse nr. 968 af 28. juni 2016 om kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder offentliggør Erhvervsstyrelsen resultatet af kvalitetskontrollen for de revisionsvirksomheder, der gennemgår en årlig kvalitetskontrol. Det omfatter revisionsvirksomheder, der udfører revision af børsnoterede virksomheder, der indgår i Large Cap eller Mid Cap på Københavns Fondsbørs (Nasdaq OMX). Offentliggørelsen består af et sammendrag af Erhvervsstyrelsens væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen samt styrelsens eventuelle forbedringspunkter. Offentliggørelsen indeholder revisionsvirksomhedens navn, men sker i øvrigt i anonymiseret form. Resultatet af kvalitetskontrollen af andre revisionsvirksomheder offentliggøres ikke.

Erhvervsstyrelsen kan efter bekendtgørelsen om kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder henstille, at en revisionsvirksomhed skal orientere revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden om de ved kvalitetskontrollen konstaterede fejl og mangler ved erklæringsopgaven for virksomheden. Revisionsvirksomheden har imidlertid ikke pligt til at følge en sådan henstilling.

Revisionsudvalgene eller de organer, der varetager en tilsvarende funktion i virksomheder af interesse for offentligheden, spiller en afgørende rolle for udførelsen af revision af høj kvalitet. Revisionsudvalgene er derfor efter lovens § 31 tillagt en række opgaver, herunder at overvåge den lovpligtige revision under hensyntagen til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden, at kontrollere og overvåge revisors uafhængighed og at være ansvarlig for proceduren for udvælgelse og indstilling til valg af revisor.

Kendskab til resultatet af kvalitetskontrollen har derfor - uanset resultatet af kontrollen - stor betydning for revisionsudvalgets varetagelse af dets opgaver. Det gælder både resultatet af kontrollen af revisionsvirksomhedens interne organisation og kvalitetsstyringssystem og resultatet af kontrollen af revisionen af den pågældende virksomheds årsregnskab mv., hvis revisionen har været omfattet af kvalitetskontrollen.

Det foreslås i et nyt *stk. 3*, at omfatter rapporten en revisionsvirksomhed, der reviderer regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden, skal revisionsvirksomheden senest 4 uger efter modtagelsen af rapporten skriftligt orientere revisionskundens revisionsudvalg om rapportens væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen og eventuelle henstillinger til opfølgning på forbedringspunkter og resultatet af kontrollen af revisionen af revisionskundens regnskab, hvis denne har været genstand for kontrollen.

Alle revisionsvirksomheder får herved pligt til skriftligt at orientere revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden om resultatet af den lovpligtige kvalitetskontrol, herunder resultatet af en eventuel kontrol af revisionen af virksomhedens årsregnskab mv. Revisionsvirksomheden kan lade orienteringen forestå af den eller de revisorer, der er ansvarlige for revisionen af den pågældende virksomhed. Revisionsvirksomheden bør sikre, at den eller de revisorer, der har ansvaret for revisionen af en virksomhed af interesse for offentligheden, får adgang til rapporten om resultatet kvalitetskontrollen, som Erhvervsstyrelsen har sendt til revisionsvirksomheden.

Orienteringspligten vil gælde uanset resultatet af kvalitetskontrollen. Det er således ligeså vigtigt for revisionsudvalget at blive gjort bekendt med, at kvalitetskontrollen ikke har givet anledning til væsentlige bemærkninger.

Er der ved kvalitetskontrollen konstateret væsentlige fejl og mangler ved en revision, vil dette typisk betyde, at der vil kunne iværksættes en undersøgelse efter § 37, stk. 3. Efter lovforslagets § 4, nr. 9, om ændring af § 40, stk. 3, skal en revisionsvirksomhed også orientere en virksomhed af interesse for offentligheden, hvis undersøgelsen har givet Erhvervsstyrelsen anledning til at give en påtale, at påbyde, at en overtrædelse skal bringes til ophør, eller at indbringe revisionsvirksomheden, revisor eller begge for Revisornævnet. Der henvises til bemærkninger til det foreslåede § 40, stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 9.

Orienteringen skal finde sted senest 4 uger efter revisionsvirksomhedens modtagelse af Erhvervsstyrelsens rapport om kvalitetskontrollen, da det er vigtigt, at revisionskunden snarest gøres bekendt med indholdet af rapporten vedrørende den gennemførte kvalitetskontrol. Hvor ofte orienteringen skal foretages vil afhænge af, hvor ofte en revisionsvirksomhed er undergivet kvalitetskontrol, jf. herved lovens § 29, stk. 3, om kadencen for udtagelse til kvalitetskontrol.

Orienteringen skal ske skriftligt og skal omfatte de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen, herunder henstillinger til opfølgning på forbedringspunkter, samt resultatet af kontrollen af revisionen af kundens regnskab, hvis denne har været omfattet af kvalitetskontrollen. Det overlades til revisionsudvalget at beslutte, om det har behov for en mundtlig drøftelse med revisionsvirksomheden.

Revisionsvirksomheden har alene pligt til at orientere de revisionskunder, som den har på tidspunktet for modtagelsen af rapporten om kvalitetskontrollen. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at revisionsudvalgene hos eksisteren-

de kunder modtager de oplysninger om revisor og revisionsvirksomheden mv., der er nødvendige for at kunne varetage opgaverne med at overvåge og kontrollere revisionen og revisors uafhængighed samt til brug for udvælgelse af indstilling til valg af revisor.

Rapporten om kvalitetskontrollen kan imidlertid også indeholde oplysninger, som er af betydning for tidligere revisionskunder. Det gælder særligt, hvis revisionen af disse kunders regnskaber har været udtaget til kvalitetskontrol, og kontrollen har afdækket fejl og mangler i regnskabet. Er der tale om væsentlige fejl og mangler, vil der typisk blive iværksat en undersøgelse efter lovens § 37. Efter lovforslagets § 4, nr. 9, indføres en pligt for revisionsvirksomheden til at orientere revisionsudvalg i virksomheder af interesse for offentligheden om resultatet af iværksatte undersøgelser. Den foreslåede orienteringspligt gælder også over for tidligere kunder. Herved sikres, at tidligere kunder bliver orienteret om eventuelle væsentlige fejl og mangler i deres regnskab.

Lovens § 31 om revisionsudvalg indeholder regler, hvorefter revisionsudvalgets funktioner under visse betingelser kan udøves af virksomhedens samlede øverste ledelse, ligesom visse virksomheder ikke er forpligtede til at etablere et revisionsudvalg. Det foreslås derfor i *stk. 4*, at har en virksomhed af interesse for offentligheden ikke etableret et revisionsudvalg i henhold til lovens § 31, stk. 5, 6 eller 8, skal orienteringen efter det foreslåede stk. 3 gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Virksomheder af interesse for offentligheden kan vælge at nedsætte et nomineringsudvalg, som skal varetage opgaven med udvælgelse og indstilling af revisor til valg. Det er ikke fundet nødvendigt særskilt at orientere nomineringsudvalget om resultatet af kvalitetskontrollen. Det må forventes, at revisionsudvalget eller det øverste ledelsesorgan orienterer et eventuelt nomineringsudvalg om resultatet af kvalitetskontrollen i lighed med andre relevante oplysninger, der har betydning for udvalgets opgave med at udvælge og indstille til valg af revisor.

Tilsidesætter revisionsvirksomheden sin pligt efter det foreslåede stk. 3 og 4, kan revisionsvirksomheden idømmes en bøde, jf. lovforslagets § 4, nr. 19, hvortil der henvises.

Til nr. 7

Efter § 37, stk. 1, 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen iværksætte en undersøgelse, hvis der er risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af loven eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. En undersøgelse vil være rettet mod, om forpligtelser efter revisorlovgivningen er tilsidesat.

Ved lovforslagets § 4, nr. 10, foreslås der indsat hjemmel til, at en revisionsvirksomhed eller en revisor kan indbringes for Revisornævnet for tilsidesættelse af en forpligtelse efter hvidvaskloven eller for rådgivning af en kunde i strid med dennes forpligtelser efter hvidvaskloven.

Det foreslås derfor, at der i § 37, stk. 1, indsættes et *3. pkt.,* hvorefter bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

En undersøgelse vil efter det foreslåede § 32, stk. 7, jf. lovforslagets § 4, nr. 5, kunne foretages i forbindelse med styrelsens kontrol efter anden lovgivning, f.eks. hvidvaskloven. Det foreslåede 3. pkt. medfører, at en undersøgelse vedrørende en mulig tilsidesættelse af en revisors eller revisionsvirksomheds forpligtelser efter hvidvaskloven, herunder en revisors eller revisionsvirksomheds rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, vil kunne ske i et samarbejde mellem Erhvervsstyrelsens team, der forestår undersøgelser efter § 37, og styrelsens team, der varetager styrelsens kontrolindsats efter hvidvaskloven.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring af *§ 39, stk. 4,* hvorefter henvisningen til lovens § 37, stk. 1, 3. pkt., ændres til § 37, stk. 1, 4. pkt., er en konsekvensændring af lovforslagets § 4, nr. 7, om ændring af § 37, stk. 1.

Til nr. 9

En revisor er efter gældende regler ikke forpligtet til at orientere sin kunde, hvor Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en undersøgelse af revisionen af en kundes regnskab har fundet, at revisor har overtrådt revisorlovgivningen. Revisors kunde er derfor ikke sikret information om fejl begået af revisor, f.eks. at revisor ved udførelsen af revisionen af kundens årsregnskab mv. ikke har forholdt sig til, at årsrapporten på et eller flere punkter er i strid med bestemmelser i årsregnskabsloven, eller at revisor har overtrådt uafhængighedsreglerne.

Revisionsudvalgene eller de organer, der varetager en tilsvarende funktion i virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder, spiller en afgørende rolle i udførelsen af revision af høj kvalitet. Revisionsudvalgene er efter lovens § 31 tillagt en række opgaver, herunder at overvåge den lovpligtige revision under hensyntagen til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden, at kontrollere og overvåge revisors uafhængighed og at være ansvarlig for proceduren for udvælgelse og indstilling til valg af revisor.

Kendskab til resultatet af en undersøgelse, der vedrører virksomheden, kan have stor betydning for revisionsudvalgets varetagelse af sine opgaver. Det gælder ikke mindst resultatet af en undersøgelse af revisionen af den pågældende virksomheds årsregnskab mv.

Det foreslås derfor i § 40 at indsætte et nyt *stk. 3*, *1. pkt.*, hvori det bestemmes, at har en undersøgelse omfattet en revisionsopgave for en virksomhed af interesse for offentlig-

heden, skal revisionsvirksomheden senest 4 uger efter modtagelsen af resultatet af undersøgelsen skriftligt orientere virksomhedens revisionsudvalg om Erhvervsstyrelsens væsentligste konklusioner.

Orienteringspligten vil alene gælde i de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har fundet anledning til at give en påtale, at påbyde, at en overtrædelse skal bringes til ophør eller at indbringe revisionsvirksomheden, revisor eller begge for Revisornævnet. Har Erhvervsstyrelsen afsluttet undersøgelsen efter § 40, stk. 1, nr. 1, dvs. afslutning af undersøgelsen uden yderligere bemærkninger, vil der ikke være særskilt anledning til at orientere virksomhedens revisionsudvalg. Herved bemærkes, at undersøgelsen som oftest vil være igangsat på grundlag af resultatet af en kvalitetskontrol, jf. lovens § 37, stk. 3, hvorefter en undersøgelses kan iværksættes i forbindelse med en kvalitetskontrol, hvis resultat virksomhedens revisionsudvalg derfor allerede er blevet orienteret om efter de foreslåede § 35 a, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 6. Det forventes dog, at en revisionsvirksomhed af egen drift ofte også i denne situation vil orientere revisionsudvalget, uanset der ikke vil foreligge en pligt hertil efter den foreslåede bestemmelse.

Ved anvendelse af udtrykket revisionsopgave er ikke alene tænkt på, at der kun skal ske orientering om resultatet af en undersøgelse af revisionen af en virksomheds årsregnskab mv. Pligten til at orientere vil også omfatte resultatet af en undersøgelse af en revision af en virksomheds perioderegnskab, f.eks. et halvårsregnskab.

Orienteringen vil skulle ske skriftligt. Det overlades til revisionsudvalget at beslutte, om det har behov for en mundtlig drøftelse med revisionsvirksomheden.

Det er uden betydning, om kundeforholdet måtte være ophørt på det tidspunkt, hvor resultatet af Erhvervsstyrelsen undersøgelse foreligger. Resultatet af undersøgelsen kan således afdække forhold, som fortsat kan være relevant for virksomheden, herunder i dialogen med virksomhedens aktuelle revisor.

Fristen for orientering af revisionsudvalget er senest 4 uger efter modtagelsen af resultatet af undersøgelsen.

Revisorlovens § 31 om revisionsudvalg indeholder regler, hvorefter revisionsudvalgets funktioner under visse betingelser kan udøves af virksomhedens samlede øverste ledelse, ligesom visse virksomheder ikke er forpligtede til at etablere et revisionsudvalg.

Det foreslås derfor i *stk. 3, 2. pkt.*, at har virksomheden ikke etableret et revisionsudvalg, skal orienteringen efter stk. 3, 1. pkt., gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Tilsidesætter revisor sin pligt efter det foreslåede stk. 3, kan revisor idømmes en bøde, jf. lovforslagets § 4, nr. 19, hvortil der henvises.

Til nr. 10

Revisorloven finder, jf. den gældende § 1, stk. 2 og 3, anvendelse ved revisors afgivelse af revisionspåtegninger på regnskaber, herunder revisors udtalelser om ledelsesberetninger i henhold til årsregnskabsloven, og ved revisors afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Loven finder derimod ikke anvendelse på revisors rådgivningsvirksomhed, herunder rådgivning om overholdelse af hvidvaskloven. Som konsekvens heraf har Revisornævnet ikke kompetence til at behandle sager vedrørende en revisors rådgivning om en kundes overholdelse af hvidvaskloven.

Det foreslås, jf. pkt. 2.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at der indsættes en *§ 43 a*, hvorefter Erhvervsstyrelsen eller en anden offentlig myndighed kan indbringe en klage for Revisornævnet over en revisor eller en revisionsvirksomhed for tilsidesættelse af dennes forpligtelser efter hvidvaskloven eller dennes rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Ændringen vil medvirke til, at det bliver muligt at indbringe en revisionsvirksomhed eller en revisor for Revisornævnet for de pågældendes tilsidesættelse af revisionsvirksomhedens, henholdsvis en revisors forpligtelser efter hvidvaskloven, eller for rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Har en revisor eller revisionsvirksomhed rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, vil de pågældende efter det foreslåede stk. 1 indbringes for Revisornævnet. Der kan være tale om tilfælde, hvor en revisor eller revisionsvirksomhed fejlagtigt har rådgivet kunden, men der kan også være tale om tilfælde, hvor en revisor eller revisionsvirksomhed ved rådgivningen tilskynder kunden til at foretage en retsstridig handling eller undladelse. Tilskyndelse vil foreligge, hvor de almindelige betingelser for medvirken er opfyldt, jf. herved straffelovens § 23. En retsstridig handling eller undladelse er en handling eller undladelse, som er i strid med de forpligtelser, som påhviler kunden efter hvidvaskloven, hvorfor handlingen/undladelsen er ulovlig. Har revisor blot orienteret kunden om muligheden for en retsstridig handling eller undladelse, og kunden foretager den retsstridige handling eller undladelse, vil der afhængig af de konkrete omstændigheder kunne være tale om tilskyndelse. Det vil bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, hvorunder revisors orientering af kunden er sket, om det må lægges til grund, at revisors orientering af kunden er udtryk for en egentlig tilskyndelse af kunden.

En revisors eller revisionsvirksomheds tilsidesættelse af forpligtelser efter hvidvaskloven, f.eks. lovens kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, eller kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt er delvist strafbelagt efter lovens § 78, stk. 1 og 2. Rejses der ikke straffesag, er der ikke andre muligheder for at iværksætte sanktioner over for en revisionsvirksomhed eller en revisor, da det som anført foran efter gældende regler ikke er muligt at indbringe en revisionsvirksomhed eller revisor for Revisornævnet for overtrædelse af hvidvaskloven for pågældende revisors eller revisionsvirksomheds tilsidesættelse af forpligtelser efter loven, da forholdet er uden for revisorlovens anvendelsesområde.

Erhvervsstyrelsen eller en anden offentlig myndighed kan efter det foreslåede *stk. 1* indbringe en klage for Revisornævnet over en revisor eller en revisionsvirksomhed for til-

sidesættelse af dennes forpligtelser efter hvidvaskloven eller dennes rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Erhvervsstyrelsen, i praksis styrelsens hvidvaskkontrol og koordineret med styrelsens undersøgelsesteam efter revisorlovens § 37, eller en anden offentlig myndighed kunne indbringe en klage for Revisornævnet over pågældende revisionsvirksomhed eller revisor. En anden offentlig myndighed kan f.eks. være Finanstilsynet, skattemyndighederne eller SØIK.

Indbringelse af sager efter det foreslåede stk. 1 vil ske på baggrund af en væsentlighedsvurdering af den konkrete sag i overensstemmelse med revisorlovens almindelige væsentlighedskriterie for indbringelse af sager for Revisornævnet. Det vil derfor være en tilsvarende vurdering, som anlægges i forhold til, hvilke sager der vil blive indbragt for Revisornævnet efter bestemmelsen. Der er tale om en ny sagstype, der kan indbringes for Revisornævnet, hvorfor det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over antallet af sager, som vil blive indbragt for nævnet, men antallet forventes at være begrænset.

Det foreslås i *stk. 2, 1., pkt.,* at har en revisor eller en revisionsvirksomhed tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, kan Revisornævnet fastsætte en sanktion for pågældende.

Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.,* finder bestemmelsen i lovens § 44 tilsvarende anvendelse ved fastsættelsen af en sanktion.

De sanktioner, der er angivet i lovens § 44, er advarsel, bøde, betinget frakendelse, forbud samt fratagelse af revisors godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 43 a finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden, jf. herved lovforslagets § 8, stk. 7, hvortil der henvises.

Til nr. 11

En revisor er efter gældende regler ikke forpligtet til at orientere sin kunde, hvor Revisornævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår et forhold mellem revisor og dennes kunde, dvs. opgaver udført af revisor for en bestemt kunde, eksempelvis udførelsen af en revisionsopgave. Revisors kunde er derfor ikke sikret information om fejl eller forsømmelser begået af revisor, f.eks. hvor revisor ved udførelsen af revisionen af kundens årsrapport ikke har forholdt sig til, at årsrapporten på et eller flere punkter er i strid med bestemmelser i årsregnskabsloven.

Erhvervsstyrelsen er efter lovens § 48, der fastslår Erhvervsstyrelsens tavshedspligt, afskåret fra at orientere revisors kunde om indholdet af en kendelse fra Revisornævnet, hvilket følger modsætningsvis af § 48.

Med henblik på at sikre revisors kunde orientering om fejl, som revisor har begået ved udførelsen af sit arbejde over for kunden, foreslås der i § 44 indsat et nyt *stk. 9.* Efter *1. pkt.* i det foreslåede stk. 9 skal revisor skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår et forhold mellem revisor og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af pågældende kunde.

Pligten til at orientere kunden vil påhvile revisor i alle fældende kendelser fra Revisornævnet, idet det er uden betydning, hvilken sanktion nævnet har pålagt revisor, herunder om nævnet finder, at en sanktion bør bortfalde. Det afgørende er, at Revisornævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår forholdet mellem revisor og kunden. Fastslår Revisornævnet i sin kendelse, at revisor ikke er skyldig i den indbragte klage, har revisor således ikke pligt til at orientere sin kunde. Det er uden betydning, om kundeforholdet måtte være ophørt på det tidspunkt, hvor Revisornævnet afsiger kendelsen.

Har den pågældende kunde etableret et revisionsudvalg, jf. lovens § 31, skal orientering også ske til udvalget, men som foran anført alene, hvor Revisornævnets kendelse er fældende. Er klagen indgivet i forbindelse med Erhvervsstyrelsens undersøgelse efter § 37, stk. 3, jf. § 40, stk. 1, nr. 4, vil revisionsudvalget allerede være gjort bekendt med klagens indgivelse i medfør af det foreslåede § 40, stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 9. Det forventes dog, at en revisor, hvor en kendelse ikke er fældende, af egen drift ofte vil orientere revisionsudvalget, uanset der ikke vil foreligge en pligt hertil efter den foreslåede bestemmelse.

Det forudsættes, at orienteringen af revisionskunden sker skriftligt ved, at kunden modtager en kopi af Revisornævnets kendelse, hvor revisor har mulighed for at knytte kommentarer til afgørelsen. Har Revisornævnet i kendelsen taget stilling til flere forskellige kundeforhold, hvilket ofte sker i klager indbragt af Erhvervsstyrelsen, skal revisor derfor anonymisere oplysninger om de øvrige kunder, idet revisor i modsat fald tilsidesætter sin tavshedspligt efter lovens § 30.

Er en fældende kendelse afsagt på grundlag af en klage indgivet af revisors kunde, har revisor ikke pligt til at orientere kunden, som modtager kendelsen direkte fra Revisornævnet.

Efter *2. pkt.* vil revisor skulle orientere sin kunde senest fire uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.

Tilsidesætter revisor sin pligt efter det foreslåede stk. 9, kan revisor idømmes en bøde, jf. lovforslagets § 4, nr. 19, hvortil der henvises.

Til nr. 12

Forslaget til ændring af *§ 45, stk. 2, 2. pkt.,* er en konsekvensændring af lovforslagets § 4, nr. 11, hvorefter der i § 44 foreslås indsat et nyt stk. 9, hvilket fører til, at det hidtidige § 44, stk. 10, bliver til § 44, stk. 11.

Til nr. 13

§ 46 fastslår, at fristen for at indbringe en sag for Revisornævnet er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt. Fristen afbrydes ved indgivelse af en klage til Revisornævnet. Der gælder således en

forældelsesfrist på 5 år for indgivelse af en sag til Revisornævnet.

Det foreslås at ændre *stk. 2,* så Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1-3, til den, som undersøgelsen berører, afbryder forældelsesfristen for at indbringe en sag for Revisornævnet.

Meddelelsen til den pågældende om iværksættelse af undersøgelsen skal indeholde en beskrivelse af de forhold, som undersøgelsen vedrører, hvilket typisk vil være en angivelse af, at undersøgelsen angår, at pågældende anses for at have tilsidesat en forpligtelse efter revisorloven ved revisionen af en eller flere årsrapporter for en bestemt virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at forældelsesfristen afbrydes, indtil Erhvervsstyrelsen har afsluttet sin undersøgelse og taget stilling til indgivelse af en klage til Revisornævnet.

Den foreslåede ændring af § 46, stk. 2, har virkning for en meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1-3, der sker efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 8, stk. 8, hvortil der henvises.

Til nr. 14

I medfør af § 47 b kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre, at en undersøgelse efter § 37 iværksættes eller er blevet iværksat, ligesom resultatet af undersøgelsen efter § 40 kan offentliggøres. Offentliggørelse vil typisk ske af undersøgelser, der iværksættes på baggrund af offentlig omtale af en bestemt virksomhed.

Bestemmelsen blev indsat i loven ved lov nr. 631 af 12. juni 2016. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L 146 som fremsat, side 77, kan identiteten på fysiske personer offentliggøres, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at offentliggørelsen vil være i samfundets interesse under forudsætning af opfyldelse af betingelserne i persondataloven (den dagældende).

Erhvervsstyrelsens praksis er at offentliggøre navnet på den virksomhed, som giver anledning til undersøgelsen, mens identiteten på den - som oftest en revisor - mod hvem en undersøgelse rettes, ikke offentliggøres. Da en revisors identitet vil kunne fremsøges ved et opslag i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), er der ikke tale om en reel beskyttelse af pågældende revisors identitet.

På denne baggrund vurderes det mest hensigtsmæssigt at ændre § 47 b, så det udtrykkeligt fremgår, at Erhvervsstyrelsen ved en offentliggørelse af en undersøgelse kan offentliggøre identiteten på den, mod hvem undersøgelsen er rettet. En sådan ændring vil være i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter en behandling af personoplysninger er lovlig, når behandlingen er nødvendigt af hensyn til udførelse af opgaver i samfundets interesse.

Der foreslås derfor i § 47 b, stk. 2, indsat et 2. *pkt.,* hvorefter Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre identiteten på den, som er omfattet af en undersøgelse, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende straffe-retlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Offentliggørelse af pågældende fysiske persons navn kan således ikke ske, hvis det vurderes, at en offentliggørelse vil udgøre en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet, dvs. skabe betydelig børsuro. Undtaget fra offentliggørelse er også tilfælde, hvor en offentliggørelse har betydning for en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis formål herved ville kunne forspildes. I en sådan situation bør beslutning om offentliggørelse alene ske efter høring af den relevante politimyndighed. Endelig bør offentliggørelse ikke ske, hvis en offentliggørelse efter en konkret vurdering må antages at ville forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende person eller revisionsvirksomhed. Det forhold, at offentliggørelsen af en fysisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder i den virksomhed, som drives af den fysiske person, eller at offentliggørelsen vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod pågældende, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på tilfælde, hvor den fortsatte drift af den virksomhed, som drives af en fysisk person, vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes.

De nævnte undtagelser er i overensstemmelse med i artikel 30c, stk. 2, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. direktiv).

Til nr. 15

Efter § 47 c, stk. 2, offentliggøres Revisornævnets kendelser vedrørende fysiske personer i anonymiseret form. Undtaget fra offentliggørelse i anonymiseret form er kendelser, hvorefter en revisor frakendes godkendelsen som revisor eller får et midlertidigt forbud mod udførelse af revision eller et midlertidigt forbud mod udøvelse af funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden eller en revisionsvirksomhed, jf. lovens § 44, stk. 3 og 4. Tilsvarende er kendelser om forbud nedlagt i medfør af lovens § 44 b, stk. 2, over for en person mod - i virksomheder af interesse for offentligheden - at være medlem af virksomhedens øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg ikke anonymiseret.

Offentliggørelse af kendelser i ikke-anonymiseret form er dog begrænset til udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, og således at der senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen af kendelsen sker anonymisering af identiteten. Baggrunden for, at revisors identitet ikke anonymiseres ved frakendelse og nedlæggelse af forbud, er, at offentliggørelse er nødvendig for at kunne advare regnskabsbrugere.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at kendelser, hvor Revisornævnet har fundet en fysisk person skyldig i en klage efter § 43, stk. 3, § 43, a, stk. 2, eller § 44 a, stk. 1, offentliggøres med oplysning om pågældendes identitet, medmindre pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle

markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Undtagelserne er i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 2, i 8. direktiv.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alle fældende afgørelser, det vil sige afgørelser, hvor nævnet fastslår, at den indklagede person har tilsidesat en denne påhvilende forpligtelse. Bestemmelsen medfører, at Revisornævnets kendelser vedrørende en fysisk person offentliggøres med oplysning om pågældendes identitet, således at pågældendes navn vil fremgå. Der vil fortsat ske anonymisering af identiteten vedrørende andre personer, som måtte være nævnt i kendelsen.

I tilfælde, hvor Revisornævnet har fundet en fysisk person skyldig i en klage, men ikke pålægger en indklaget person en bøde, men alene tildeler pågældende en advarsel, hvilket f.eks. kan være tilfældet, hvor nævnet lægger en anden bevisvurdering til grund end den, som Erhvervsstyrelsen foretog ved sagens indbringelse for nævnet, hvor styrelsen fandt, at der var tale om en alvorlig forseelse, er der ikke grund til at offentliggøre den fysiske persons navn. Som følge heraf er en fysisk persons navn undtaget fra offentliggørelse i de tilfælde, hvor nævnet tildeler en fysisk person en advarsel.

Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.,* vil der ske anonymisering af en fysisk persons identitet efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.

Efter *stk. 2, 3. pkt*., skal der ske anonymisering af en fysisk persons identitet efter udløbet af den periode, for hvilken en given sanktion har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelse og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Eksempelvis kan en revisor frakendes godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Er en revisor frakendt godkendelsen for en periode på f.eks. 1 år, vil der skulle ske anonymisering af identiteten på revisor efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelse. Er revisor frakendt godkendelsen i 3 år, vil der skulle foretages anonymisering af identiteten på revisor efter 3 år regnet fra den dato, sanktionen har virkning. Frakendes revisor godkendelsen indtil videre, vil hensynet til at advare regnskabsbrugerne herom ikke være til stede med samme styrke, da revisor vil være afregistreret i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Til nr. 16

Der er i gældende ret ingen gebyrordning for så vidt angår det tilsyn, som Erhvervsstyrelsen udfører efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019 med senere ændringer.

Til dækning af omkostningerne i 2020 er Erhvervsstyrelsen efter Finansloven for 2020 (jf. tekstanmærkning nr. 137. ad 08.21.20) bemyndiget til at fastsætte og opkræve gebyrer hos godkendte revisorer og ejendomsmæglere i forbindelse med hvidvasktilsynet.

Godkendte revisorer er et erhverv, som indtager en særligt betroet funktion, og som følge heraf kræver en godkendelse. Det kræver således en godkendelse fra Erhvervsstyrelsen for at kunne arbejde som godkendt revisor. At virksomheder og personer med en godkendelse finansierer deres eget hvidvasktilsyn, kendes også fra advokaterne, spiludbyderne og finansielle virksomheder. Derfor bør godkendte revisorer på linje med andre virksomheder og personer med en særlig godkendelse bidrage til hvidvasktilsynet på deres eget område.

Efter hvidvasklovens § 57 påser Erhvervsstyrelsen, at revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven, som er omfattet af hvidvaskloven jf. § 1, stk. 1 nr. 15, overholder hvidvaskloven, regler udstedt i medfør af hvidvaskloven og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslås i revisorlovens kapitel 9 at indsætte overskriften *»Finansiering af hvidvasktilsyn«* efter § 49 og at indføre § 49 a om hvidvasktilsyn. Overskriften angiver, at § 49 a omhandler opkrævning af gebyr for hvidvasktilsyn. Overskriften har således sammen med de andre overskrifter i revisorlovens kapitel 9 til formål at skabe overblik over kapitlets indhold.

Det foreslås i en ny *§ 49 a, stk. 1, 1. pkt.,* at der skabes hjemmel til at opkræve et gebyr til finansiering af tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder i henhold til hvidvaskloven hos alle godkendte revisorer, der er tilknyttet en godkendt revisionsvirksomhed.

Det foreslås *i 2. pkt*., at der ikke opkræves gebyr hos revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed, der alene har til formål at eje ejerandele i andre godkendte revisionsvirksomheder, dvs. rene holdingvirksomheder.

Det skal registreres i registeret over godkendte revisionsvirksomheder, hvis revisionsvirksomheden alene har til formål at eje ejerandele i godkendte revisionsvirksomheder.

Hjemlen vil blive udnyttet således, at gebyret opkræves hos alle de omfattede godkendte revisionsvirksomheder, der er optaget i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 2 i revisorloven, på grundlag af antallet af tilknyttede revisorer pr. 1. januar i opkrævningsåret. Gebyret vil blive beregnet som et årligt gebyr.

Gebyret skal dække den del af Erhvervsstyrelsens omkostninger til hvidvasktilsyn, der kan henføres til tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder godkendt efter revisorloven.

Det foreslås i *stk. 2.,* at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om størrelsen af gebyret.

Gebyret foreslås opkrævet som et årligt gebyr hos den enkelte revisionsvirksomhed på grundlag af antal tilknyttede godkendte revisorer. Gebyrets størrelse er estimeret ud fra det forventede ressourcetræk på de enkelte typer af tilsyn.

Beregningerne er baseret på det forventede antal timer, der går til forberedelse, gennemførelse og efterbehandling af et gennemsnitligt hvidvasktilsyn.

Gebyret indeholder alene udgifterne relateret til tilsyn. Alle øvrige opgaver relateret til hvidvasktilsynet er bevillingsfinansieret ved finansloven for 2020. Det drejer sig bl.a. om vejledningsindsats, undervisning, internationalt arbejde, tværgående samarbejde - nationalt som internationalt, it-udvikling, lovarbejde, ministerbetjening mv.

Der er tale om et omkostningsbestemt gebyr for hvidvasktilsynet af godkendte revisorer, der kan reguleres efter pris- og lønudviklingen.

Hvidvasktilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, der er godkendt efter revisorloven, forventes fra 2021 at medføre en årlig omkostning på ca. 6,8 mio. kr. Gebyret beregnes på grundlag af antallet af revisorer, der er tilknyttet en godkendt revisionsvirksomhed pr. 1. januar i kontrolåret. Primo januar 2020 er ca. 3.400 godkendte revisorer tilknyttet en revisionsvirksomhed, der er registreret i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Det estimeres, at 400 revisorer er tilknyttet en revisionsvirksomhed, der alene har til formål at eje ejerandele i andre godkendte revisionsvirksomheder. Gebyret for hvidvasktilsynet i 2021 forventes derfor at udgøre ca. 2.275 kr. pr. revisor.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 8, stk. 2, at § 49 a træder i kraft den 1. januar 2021, således at gebyret i henhold til § 49 a opkræves fra og med 2021.

Til nr. 17

Erhvervsstyrelsen kan i medfør af § 50, stk. 1, fastsætte, at finansiering af kvalitetskontrollen samt undersøgelses- og disciplinærsystemet sker ved opkrævning af et gebyr hos alle godkendte revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed.

I medfør af § 50, stk. 3, kan styrelsen desuden fastsætte regler om, at revisionsvirksomheder, der, jf. § 13 a, er godkendt i et andet EU-land eller et EØS-land, og som afgiver erklæringer efter lovens § 1, stk. 2, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelser og Revisornævnet. Tilsvarende gælder efter § 50, stk. 3, for revisionsvirksomheder, der, jf. § 15, ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, og som afgiver revisionspåtegning på et årsregnskab eller et koncernregnskab for en virksomhed, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Danmark.

Erhvervsstyrelsen kan i medfør af § 10, stk. 5, 1. pkt., i konkrete situationer tillade udenlandske revisorer at varetage hverv, som ellers kun kan varetages af statsautoriserede eller registrerede revisorer. Efter lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås det, at en person, der opnår en sådan tilladelse, vil være omfattet af lovens kapitel 9 om Erhvervsstyrelsens tilsyn.

Som en konsekvens heraf foreslås *§ 50, stk. 3,* ændret, således at Erhvervsstyrelsen også for revisorer, der opnår en tilladelse efter § 10, stk. 5, kan fastsætte regler om betaling et gebyr, der bidrager til finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelser og Revisornævnet.

Til nr. 18

§ 52, stk. 5, fastsætter regler om en anmodning om indbringelse for retten af Revisornævnets kendelse, hvor nævnet nedlægger forbud mod, at en person udøver visse funktioner, jf. § 44, stk. 3, henholdsvis § 44 b, stk. 2, eller frakender en revisor eller en revisionsvirksomhed godkendelsen som revisor eller revisionsvirksomhed, jf. § 44, stk. 4, henholdsvis § 44, stk. 6, 4.pkt.

Forslaget til ændring af *§ 52, stk. 5,* er en konsekvensændring af lovforslagets § 4, nr. 11, hvorefter der foreslås indsat en ny § 43 a, hvorefter Revisornævnet får kompetence til at behandle klager over en revisor eller en revisionsvirksomhed for tilsidesættelse af dennes forpligtelser efter hvidvaskloven eller dennes rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Det foreslås, at der i stk. 5 indsættes et *2. pkt.*, hvoraf det fremgår, at bestemmelsens 1. pkt. gælder for en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 43 a, stk. 2, jf. § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt.

Revisornævnet kan i forbindelse med behandlingen af en klage efter § 43 a i medfør af § 43 a, stk. 2, fastsætte en sanktion i form af et forbud mod, at en revisor udøver visse funktioner, jf. § 44, stk. 3, eller frakende pågældende godkendelsen som revisor eller revisionsvirksomhed, jf. § 44, stk. 4, henholdsvis § 44, stk. 6, 4.pkt.

Den foreslåede ændring tydeliggør, at en anmodning om indbringelse for retten af en kendelse afsagt af Revisornævnet efter § 43 a, hvor nævnet fastsætter en sanktion i form af et forbud eller frakendelse, er omfattet af § 52, stk. 5.

Til nr. 19

Efter lovforslagets § 4, nr. 6 og 9, (vedrørende revisorlovens § 35 a, stk. 3 og 4, og § 40, stk. 3) foreslås det, at en revisionsvirksomhed i forbindelse med en kvalitetskontrol efter lovens § 29 eller en undersøgelse efter § 37 skal orientere revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden, jf. § 31, om den rapport, som afslutter kvalitetskontrollen efter §§ 34-35 b, eller resultatet af styrelsens undersøgelse efter § 37, jf. § 40, stk. 1. Har virksomheden ikke etableret et revisionsudvalg, skal virksomhedens øverste ledelsesorgan orienteres. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

Efter lovforslagets § 4, nr. 11, får en revisor pligt til at orientere sin kunde om en kendelse afsagt af Revisornævnet, hvor nævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår forholdet mellem revisor og kunden. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

Af revisorlovens gældende § 54, stk. 1, fremgår de bestemmelser i loven, som er strafsanktionerede, og hvis overtrædelse kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås, at lovens *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* ændres, så en revisionsvirksomheds overtrædelse af § 35 a, stk. 3 og 4, og § 40, stk. 3, der angår orientering til revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden om en gennemført kvalitetskontrol eller undersøgelse, jf. lovforslagets § 4, nr. 6 og 9, kan medføre straf i form af bøde. Tilsvarende foreslås det, at en revisors manglende efterlevelse af pligten til at orientere sin kunde om en fældende kendelse fra Revisornævnet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, nr. 11, kan medføre straf i form af bøde.

Til § 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 17, om ændring af årsregnskabslovens § 159 a, hvorefter § 159 a flyttes til årsregnskabslovens § 161 a.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 4, i CVR-loven, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, i hvilket omfang de i CVR-lovens § 11, stk. 1 og 2, nævnte grunddata eller andre grunddata kan eller skal registreres og vedligeholdes i CVR. Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 11, stk. 4, i CVR-loven, at der kan være tale om et nyt kommunikationsmedie eller om at give mulighed for at optage grunddata, som andre offentlige myndigheder har hjemmel til at registrere, men hvor det vil være uhensigtsmæssigt at opbygge et særskilt register alene på grund af en enkelt ny type oplysning. Det fremgår, at der kun vil være mulighed for at optage grunddata, som allerede er indberettet til andre registre.

CVR-loven indeholder således i dag ikke en klar hjemmel til at fastsætte bestemmelser om registrering af andre grunddata med henblik på anvendelse af nye eller eksisterende teknologiske løsninger.

Det foreslås, at det gøres klart, at der med hjemmel i *stk. 4*, kan være tale om registrering af grunddata for at kunne bruge nye eller eksisterende teknologiske løsninger.

Herefter kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om registrering af andre grunddata med henblik på anvendelse af nye eller eksisterende teknologiske løsninger.

Tanken er nu f.eks., at der fastsættes regler for, at frivillige foreninger får mulighed for at foretage en registrering i CVR af en eller flere repræsentanter, der kan tegne foreningen. Registreringen skal være frivillig for den enkelte frivillige forening.

En sådan registrering vil lette og automatisere tilslutningsprocessen af de frivillige foreninger til NemLog-in.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende § 18, stk. 3, 1. pkt., i CVR-loven, at oplysning om navn for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer skal offentliggøres til enhver tid i CVR, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning.

Efter den gældende § 18, stk. 4, 1. pkt., i CVR-loven offentliggøres oplysning om adresse og bopælsland for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer i CVR, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en juridisk enhed, som er registreret i CVR.

Det foreslås i *stk. 3* og *4*, at tilføje repræsentanter.

Dermed omfatter bestemmelserne også repræsentanter som følge af, at det foreslås, at der fremover kan fastsættes regler om registrering af andre grunddata med henblik på anvendelse af nye eller eksisterende teknologiske løsninger, og tanken nu er, at fastsætte regler for, at frivillige foreninger får mulighed for at foretage en registrering af en eller flere repræsentanter i en frivillig forening, jf. lovforslagets § 6, nr. 1.

Til nr. 3

Den gældende § 18, stk. 3, 4 og 6, i CVR-loven fastsætter bestemmelser om offentliggørelse og opdatering af personoplysninger for juridiske enheder som defineret i CVR-lovens § 3, nr. 1-3.

Det foreslås i *stk. 3, 4* og *6* at tilføje en henvisning til CVR-lovens § 11, stk. 5.

Dermed præciseres bestemmelserne til også at omfatte andre juridiske enheder end nævnt i § 3, herunder frivillige registreringer, som Erhvervsstyrelsen har fastsat regler om. Ændringen tydeliggør gældende praksis og tydeliggør retstilstanden for frivillige foreninger.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i CVR-lovens § 18, stk. 6, ophører opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer, 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilføje repræsentanter.

Dermed omfatter bestemmelsen også repræsentanter som følge af, at det foreslås, at der fremover kan fastsættes regler om registrering af andre grunddata med henblik på anvendelse af nye eller eksisterende teknologiske løsninger, og tanken nu er, at fastsætte regler for, at frivillige foreninger får mulighed for at foretage en registrering af en eller flere repræsentanter i en frivillig forening, jf. lovforslagets § 6, nr. 1.

Til § 7

Der er i gældende ret ingen gebyrordning for så vidt angår det tilsyn, som Erhvervsstyrelsen udfører efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019 med senere ændringer.

Til dækning af omkostningerne i 2020 er Erhvervsstyrelsen efter Finansloven for 2020 (jf. tekstanmærkning nr. 137. ad 08.21.20) bemyndiget til at fastsætte og opkræve gebyrer

hos godkendte revisorer og ejendomsmæglere i forbindelse med hvidvasktilsynet.

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel i lov om formidling af fast ejendom m.v., om finansiering af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn.

Godkendte ejendomsmæglere er et erhverv, som indtager en særligt betroet funktion, og som følge heraf kræver en godkendelse. Det kræver således en godkendelse fra Erhvervsstyrelsen for at kunne arbejde som ejendomsmægler. At virksomheder og personer med en godkendelse finansierer deres eget hvidvasktilsyn, kendes også fra advokaterne, spiludbyderne samt finansielle virksomheder. Derfor bør godkendte ejendomsmæglere på linje med andre virksomheder og personer med en godkendelse bidrage til hvidvasktilsynet på deres eget område.

Efter hvidvasklovens § 57 påser Erhvervsstyrelsen, at ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, som er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16, overholder hvidvaskloven, regler udstedt i medfør af hvidvaskloven og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslås i lov om formidling af fast ejendom efter kapitel 9 at indsætte kapitel 9 a med overskriften *»Finansiering af hvidvasktilsyn«* og indsætte § 62 a om hvidvasktilsyn. Overskriften angiver, at § 62 a omhandler opkrævning af gebyr for hvidvasktilsyn. Overskriften har således til formål at skabe overblik over indhold i loven.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen i en ny *§ 62 a, stk. 1, 1. pkt.,* får hjemmel til at opkræve et gebyr til finansiering af tilsyn med ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder i henhold til hvidvaskloven hos alle godkendte ejendomsmæglere.

Det foreslås, at gebyret opkræves hos alle godkendte ejendomsmæglere, jf. § 6 i lov om formidling af fast ejendom m.v. Det omfatter alle ejendomsmæglere, der er optaget i Ejendomsmæglerregisteret som aktive ejendomsmæglere. Advokater, der udøver ejendomsformidlingsvirksomhed, er ikke omfattet af denne bestemmelse, idet de ikke er omfattet af Erhvervsstyrelsens tilsyn, jf. hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, litra a, pkt. i.

Gebyret skal dække den del af Erhvervsstyrelsens omkostninger til hvidvasktilsyn, der kan henføres til tilsynet med ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder. Gebyret vil blive beregnet som et årligt gebyr og opkræves hos den enkelte ejendomsmægler.

Det foreslås i *stk. 2.,* at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om størrelsen af gebyret.

Gebyret foreslås opkrævet hos den enkelte godkendte ejendomsmægler som et årligt gebyr. Gebyrets størrelse er estimeret ud fra det forventede ressourcetræk på de enkelte typer af tilsyn.

Beregningerne er baseret på det forventede antal timer, der går til forberedelse, gennemførelse og efterbehandling af et gennemsnitligt hvidvasktilsyn.

Gebyret indeholder alene udgifterne relateret til tilsyn. Alle øvrige opgaver relateret til hvidvasktilsynet er bevillingsfinansieret ved finansloven for 2020. Det drejer sig bl.a. om vejledningsindsats, undervisning, internationalt arbejde, tværgående samarbejde - nationalt som internationalt, it-udvikling, lovarbejde, ministerbetjening mv.

Der er tale om et omkostningsbestemt gebyr for hvidvasktilsynet af godkendte ejendomsmæglere, der kan reguleres efter pris- og lønudviklingen.

Hvidvasktilsynet med ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder forventes fra 2021 at medføre en årlig omkostning på ca. 1,1 mio. kr. Gebyret beregnes på grundlag af antallet af ejendomsmæglere, der er optaget i Ejendomsmæglerregisteret pr. 1. januar i kontrolåret. Pr. december 2019 er ca. 3.500 ejendomsmæglere registreret i Erhvervsstyrelsens Ejendomsmæglerregister. Gebyret for hvidvasktilsynet i 2021 forventes derfor at udgøre ca. 310 kr. pr. ejendomsmægler.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 8, stk. 2, at § 62 a træder i kraft den 1. januar 2021, således at gebyret i henhold til § 62 a opkræves fra og med 2021.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 2, nr. 1-10 og 12-17, § 3, § 4, nr. 16, og § 7 træder i kraft den 1. januar 2021. De ændringer, der foreslås i lovforslagets §§ 2 og 3, er ændringerne af selskabsloven og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven).

Ikrafttræden af de foreslåede ændringer i § 2, nr. 1-10 og 12-17, og § 3 forudsætter tilpasning af Erhvervsstyrelsens itsystemer, hvorfor det foreslås, at ændringerne først træder i kraft den 1. januar 2021. Det foreslås, at lovens § 4, nr. 16, og § 7 træder i kraft den 1. januar 2021. Det betyder, at godkendte revisorer og godkendte ejendomsmæglere med lovforslaget dækker Erhvervsstyrelsens omkostninger til tilsynet efter hvidvaskloven med revisorer og revisionsvirksomheder henholdsvis ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder fra og med 2021. Finansieringen af omkostningerne til tilsynet i 2021 vil således ske ved opkrævning af gebyr hos revisorer, der er optaget i registeret over godkendte revisorer den 1. januar 2021, og som er tilknyttet en revisionsvirksomhed, samt hos ejendomsmæglere, der er optaget i Ejendomsmæglerregisteret den 1. januar 2021. Finansieringen af hvidvasktilsynet af erhvervene i 2020 sker via en tekstanmærkning på Finansloven for 2020.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 6.

De ændringer, der foreslås i § 6, er ændringer, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at fastsætte regler om registrering af andre grunddata med henblik på anvendelse af nye teknologiske løsninger. Tanken er at give frivillige foreninger mulighed for at foretage en frivillig registrering i CVR af en eller flere repræsentanter, der kan tegne foreninger

gen, så de frivillige foreninger får mulighed for at blive tilsluttet det nye NemLog-in.

Ikrafttræden af de foreslåede ændringer i § 6 forudsætter tilpasning af Erhvervsstyrelsens it-systemer, hvorfor ændringerne ikke kan træde i kraft den 1. juli 2020. Med den foreslåede formulering kan ændringerne sættes i kraft af erhvervsministeren ved bekendtgørelse. Det forudsættes, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ændringernes ikrafttræden så hurtigt som muligt efter, at de systemmæssige tilpasninger er foretaget.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 1, nr. 4, har virkning for indsendelse af årsrapporter, der foretages efter den 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 5*, at §§ 17-19 i selskabsloven som affattet ved denne lovs § 2, nr. 6, og §§ 15 c-15 e i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder som affattet ved denne lovs § 3, nr. 11, har virkning for dokumenter, der udarbejdes i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2021 eller senere.

Tidspunktet for opbevaringspligten vil således gælde for dokumenter, der udarbejdes i regnskabsår, der starter den 1. januar 2021 eller senere, og indtræden af opbevaringspligten vil derfor afhænge af tidspunktet for starten af virksomhedernes regnskabsår. Derved får virksomhederne tid til at indrette sig på de nye krav lige fra regnskabsårets begyndelse.

For virksomheder med regnskabsår 1. juli-30. juni betyder det, at opbevaringspligten gælder for dokumenter, der udarbejdes den 1. juli 2021 eller senere. For virksomheder med regnskabsår, der følger kalenderåret, betyder det, at opbevaringspligten gælder for dokumenter, der udarbejdes den 1. januar 2021 eller senere.

For virksomheder, der stiftes eller opstår ifm. fusion eller spaltning eller på anden vis, vil tidspunktet for opbevaringspligten afhænge af, hvornår deres første regnskabsår starter. Hvis et selskab med kalenderåret som regnskabsår f.eks. stiftes den 1. februar 2021, og har regnskabsmæssig virkning fra stiftelsen, vil opbevaringspligten gælde det første regnskabsår, mens et selskab med kalenderåret som regnskabsår, der stiftes den 1. februar 2021, har regnskabsmæssig virkning bagud i tid fra den 1. januar 2020, vil opbevaringspligten ikke gælde for selskabets første regnskabsår, men for det efterfølgende regnskabsår, kalenderåret 2021.

Det foreslås i *stk. 6*, at den foreslåede bestemmelse i revisorlovens § 10, stk. 5, 3. pkt., jf. lovforslagets § 4, nr. 2, finder anvendelse på en tilladelse, der er givet efter § 10, stk. 5, 1. pkt., efter lovens ikrafttræden. Det forslåede stk. 6 medfører, at Erhvervsstyrelsens tilsyn efter revisorlovens kapitel 9, herunder kvalitetskontrol, jf. revisorlovens §§ 34-35 b, undersøgelse, jf. §§ 37-42 samt Revisornævnets kompetence, alene vil omfatte revisorer, der efter lovens ikrafttræden opnår en tilladelse efter § 10, stk. 5, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 7*, at den foreslåede bestemmelse i revisorlovens § 43 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 9, hvorefter en revisionsvirksomhed eller en revisor kan indbringes for Revisornævnet for de pågældendes tilsidesættelse af revisionsvirksomhedens, henholdsvis en revisors forpligtelser efter hvidvaskloven, eller for rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 8*, at den foreslåede ændring af revisorlovens § 46, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 13, hvorefter indgivelse af en klage til Revisornævnet afbryder fristen for at indgive en klage, får virkning for Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1-3, hvor meddelelsen foretages efter lovens ikrafttræden.

Er fristen for indgivelse af en klage efter de hidtil gældende regler ikke udløbet på tidspunktet for styrelsens meddelelse, afbryder styrelsens meddelelse foretaget efter lovens ikrafttræden fristen for indgivelse af en klage. Dette betyder derfor en senere forældelse af disciplinæransvaret, end de tidligere regler ville have ført til.

Er fristen for indgivelse af en klage derimod udløbet før lovens ikrafttræden, vil en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om iværksættelse af en undersøgelse ikke afbryde fristen for indbringelse af en klage til Revisornævnet.

Det foreslås i *stk. 9,* at regler fastsat i medfør af revisorlovens § 1, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 1, stk. 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Til § 9

Den foreslåede § 9 angiver i *stk. 1* lovens territoriale gyldighedsområde. Loven gælder ifølge stk. 1 ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 5 om ændring af lov om kapitalmarkeder ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3,* at §§ 1-5 om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og lov om kapitalmarkeder ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019, foretages følgende ændringer:
§ 32. - - -	**1.** I *§ 32* indsættes som *stk. 4:*
Stk. 2.-3. - - -	»*Stk. 4*. § 138, stk. 6, finder anvendelse, når en virksomhed benytter muligheden i stk. 1.«
§ 135. - - -	**2.** I *§ 135, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »undersøgelse« til: »kontrol« og »§ 159« til: »§ 159 b, stk. 1«.
Stk. 2.-6. - - -	
Stk. 7. Hvis Erhvervsstyrelsen ved en undersøgelse af årsrapporten i henhold til § 159 konstaterer væsentlige fejl eller mangler i forhold til selskabslovgivningen eller regnskabslovgivningen, kan styrelsen beslutte, at undtagelsen i stk. 1, 3. pkt. ikke kan anvendes af virksomheden i indeværende og de 2 følgende regnskabsår. - - -	
Offentliggørelse og undersøgelse af årsrapport m.v.	**3.** I *overskriften* til afsnit X ændres »undersøgelse« til: »kontrol«.
§ 138. - - -	**4.** I *§ 138* indsættes som *stk. 6* og *7:*
Stk. 2-5. - - -	»*Stk. 6*. En virksomhed, der ikke har oplyst nettoomsætningen i resultatopgørelsen, jf. § 32, stk. 1, skal indberette sin nettoomsætning samtidig med, at den indsender årsrapporten. Den indberettede nettoomsætning offentliggøres ikke, og oplysningen er undtaget fra retten til aktindsigt.
	Stk. 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indberetning af nettoomsætning, jf. stk. 6.«
§ 154. Erhvervsstyrelsen bekendtgør straks modtagelse af årsrapporter, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, afsluttende likvidationsregnskaber samt halvårsrapporter for statslige aktieselskaber.	**5.** I *§ 154, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.* og *3. pkt.:*
Stk. 2. - - -	»Konstaterer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b, at en årsrapport m.v. indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvi-

sende, kan styrelsen trække dokumentet tilbage fra offentliggørelse. En årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, kan tilsvarende trækkes tilbage fra offentliggørelse.«

§ 155 b. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af årsrapporter og undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, og afsluttende likvidationsregnskaber samt om offentliggørelse af delårsrapporter for statslige aktieselskaber og virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Stk. 2.-3. - - -

6. I *§ 155 b, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Styrelsen fastsætter tillige regler om tilbagetrækning af offentliggørelsen af de nævnte dokumenter.«

§ 156. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal betale et årligt gebyr for den med loven forbundne kontrolaktivitet, jf. § 159 a. - - -

7. I *§ 156, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »§ 159 a« til: »§ 161 a«.

Undersøgelse af årsrapporter m.v.

8. I *overskriften* til kapitel 21 ændres *»Undersøgelse«* til: *»Kontrol«.*

Udtagelse til undersøgelse

9. *Overskriften* før § 159 affattes således:

»*Generel bestemmelse om Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol*«.

§ 159. Erhvervsstyrelsen skal stikprøvevis udtage og undersøge modtagne årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, for at konstatere åbenbare overtrædelser af bestemmelser i eller i henhold til denne lov, bogføringsloven, selskabsloven, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), lov om erhvervsdrivende fon-

10. § 159 affattes således:

»**§ 159.** Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.

de, lov om medarbejderinvesteringsselskaber samt revisorloven. Er årsrapporten aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, jf. § 137, skal Erhvervsstyrelsen endvidere undersøge, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne. For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter dog af Finanstilsynet, jf. § 159 a.

Stk. 2. Styrelsen kan tillige anvende andre kriterier ved udvælgelsen af årsrapporter m.v. til undersøgelse.

Kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land

§ 159 a. For virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 1 omfatter ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 2. Kontrollen kan udføres som kontrol i forbindelse med indberetningen, jf. § 159 a, og som efterfølgende risikobaseret kontrol, jf. § 159 b.

Stk. 3. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital.

Stk. 4. Kontrollen efter § 159 b kan i særlige tilfælde udføres som en tilfældig stikprøvevis kontrol.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.«

11. *Overskriften* før § 159 a affattes således:
»Kontrol ved modtagelse af årsrapporter m.v.«

12. *§ 159 a* ophæves, og i stedet indsættes:
»§ 159 a. Erhvervsstyrelsen gennemfører i forbindelse med indberetningen af årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, en automatisk kontrol af virksomhedens overholdelse af bestemmelser i denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov. Styrelsen kan ved digital straksafgørelse i forbindelse med indberetningen afvise en årsrapport m.v., som indeholder fejl og mangler.

Stk. 2. Har Erhvervsstyrelsen afvist en årsrapport m.v. i medfør af stk. 1, offentliggøres dokumentet ikke.«

Stk. 4. Kontrollen efter stk. 1-3 omfatter ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der fremgår af denne lovs §§ 160 og 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, jf. § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder. Endvidere udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 213, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 6. Overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger. Finanstilsynet kan suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked i Danmark. Undlader virksomheden at opfylde et påbud efter 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder.

§ 159 a. - - -

13. Efter *§ 159 a* indsættes før overskriften før § 160:

»Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol

§ 159 b. Erhvervsstyrelsen gennemfører en kontrol af modtagne årsrapporter og andre dokumenter, som skal indsendes til styrelsen i henhold til denne lov, med henblik på at kontrollere overholdelse af følgende:

1) Årsregnskabsloven.

2) Bogføringsloven.

3) Selskabsloven.

4) Hvidvaskloven.

5) Revisorloven.

6) Lov om erhvervsdrivende fonde.

7) Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

8) SE-loven.

9) Rådets forordning nr. 2157/2001/EF af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE).

10) SCE-loven.

11) Rådets forordning nr. 1435/2003/EF af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab.

12) Lov om medarbejderinvesteringsselskaber.

13) Regler udstedt i medfør af love og forordninger i nr. 1-12.

Stk. 2. Er årsrapporten aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, jf. § 137, kontrollerer Erhvervsstyrelsen endvidere, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne.

§ 159 c. Erhvervsstyrelsen kan i særlige tilfælde benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en virksomheds årsrapport m.v. efter denne lov.

§ 159 d. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at en virksomhed inden for en nærmere fastsat frist indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af oplysninger eller redegørelser afgivet eller indsendt af virksomheden til styrelsen efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

§ 159 e. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter § 159 b iværksættes eller er blevet iværksat. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på virksomheden kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

§160. Erhvervsstyrelsen kan af virksomheden, dens ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør. - - -

14. I § 160 ændres i *1.* og *2. pkt*. »dens ledelse eller dens revisor« til: »dens nuværende eller tidligere ledelse eller revisor«, og i *1. pkt.* ændres »§ 159, stk. 1« til: »§ 159 b, stk. 1«.

§ 161. Med henblik på at sikre, at den i § 159, stk. 1, nævnte lovgivning overholdes, kan Erhvervsstyrelsen

1) yde vejledning,

2) påtale overtrædelser og

3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør samt træffe afgørelser som nævnt i § 135, stk. 6, 3. pkt., og stk. 7.

15. *§ 161* affattes således:

»§ 161. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med en kontrol efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov

1) påtale en overtrædelse,

2) påbyde, at en fejl rettes, og

3) påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelsen af et påbud efter stk. 1, nr. 2 og 3.«

§ 161. - - -

16. Efter § 161 indsættes før afsnit XI:

»Kapitel 21 a

Kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land

§ 161 a. For virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter, medmindre virksomheden er undergivet myndighedskontrol i et andet EU/EØS-land. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om an-

vendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 1 omfatter ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. årsregnskabslovens § 3, stk. 2.

Stk. 4. Kontrollen efter stk. 1-3 omfatter ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der fremgår af denne lovs §§ 160-161, § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 162, stk. 2, jf. § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder. Endvidere udøver Erhvervsstyrelsen de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 213, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 6. Overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan:

1) Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger.

2) Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis virksomheden undlader at opfylde et påbud efter nr. 1.

3) Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked i Danmark.«

17. I *overskriften* til »Afsnit XI« indsættes efter »Tvangsbøder.«: »Tvangsopløsning og sletning.«.

18. I *§ 162, stk. 1, nr. 3*, ændres »nr. 3« til: »nr. 2 og 3«.

Afsnit XI

Tvangsbøder. Klageadgang. Straf. Ikrafttræden

§ 162. Medlemmerne af virksomhedens ledelse kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at

1) - - -

2) - - -

3) et påbud givet af styrelsen i henhold til § 161, nr. 3.

Stk. 2.-3. - - -

§ 162. - - -

19. Efter kapitel 22 indsættes:

»Kapitel 22 a
Tvangsopløsning og sletning

§ 162 a. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed i overensstemmelse med den lovgivning, som er gældende for virksomheden, hvis den undlader at

1) indsende en erklæring i henhold til § 159 d,
2) indsende oplysninger i henhold til § 160 eller
3) efterkomme et påbud givet i henhold til § 161, nr. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan slette en filial af en udenlandsk virksomhed fra styrelsens register, hvis filialen undlader at indsende en erklæring, oplysninger eller at efterkomme et påbud efter stk. 1, nr. 1-3. Vedrører forholdet et interessentskab eller kommanditselskab, kan styrelsen slette registreringen af interessentskabet eller kommanditselskabet i styrelsens register.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden eller filialen af den udenlandske virksomhed skal opfylde et krav efter § 159 d, § 160 eller § 161, nr. 2 og 3. Opfyldes kravet ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe afgørelse efter stk. 1 eller 2.«

§ 163. - - -

Stk. 2. Afgørelser truffet efter § 150, stk. 3, og §§ 159 og 160 samt afslag på anmodning om forlængelse af frister kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3-4. - - -

20. I *§ 163, stk. 2*, ændres »§§ 159 og 160« til: »§ 162 a, stk. 1 og 2,«, og »højere administrativ myndighed« ændres til: »anden administrativ myndighed«.

§ 163. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Afgørelser truffet i medfør af § 159 a kan med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den på-

21. I *§ 163, stk. 4*, ændres »af §159 a« til: »af § 161 a, stk. 5 og 6,«, og »med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5,« udgår.

gældende, jf. § 232, stk. 3, jf. stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

§ 164. - - -

Stk. 2.-5. - - -

Stk. 6. Den, der ikke efterlever et påbud fra kontrolmyndigheden jf. § 159 a, stk. 1, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til denne, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 7. - - -

22. I *§ 164, stk. 6,* ændres »§ 159 a, stk. 1« til: »§ 161 a, stk. 6«.

§ 2

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019, som ændret ved lov nr. 1374 af 13. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46.« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1.«

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning 1093/2010/EU og 648/2012/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L

184, side 17, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. L 258, side 20, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46.

§ 5. I denne lov forstås ved:

1-28) - - -

Repræsentationsret:

Den ret, som kan tillægges stemmeløse kapitalandele til at møde på generalforsamlingen og til at indgå i opgørelsen af den på generalforsamlingen repræsenterede del af selskabskapitalen. Kapitalandele med stemmeret har altid repræsentationsret, jf. § 46.

30-32) - - -

2. I *§ 5* indsættes efter nr. 29 som nyt nummer:

»30) *Selskabsdokumenter:*

De dokumenter og bilag, som et kapitalselskab er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.«

Nr. 30-32 bliver herefter nr. 31-33.

Kapitel 2

Registrering og frister

3. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Registrering, offentliggørelse, opbevaring af dokumenter, frister og kontrol«.

Registrering

§ 9. Registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 1, skal anmeldelse være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet.

Stk. 2. Pligten til at sikre, at registrering finder sted, eller at anmeldelse med henblik på registrering meddeles Erhvervsstyrelsen, påhviler selskabets centrale ledelsesorgan.

4. I *overskriften* før § 9 indsættes efter »Registrering«: »og offentliggørelse«.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse af dokumenter og meddelelser m.v., som skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvor anmelder ikke selv forestår offentliggørelsen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 2, skal dokumentet eller meddelelsen være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den pågældende begivenhed har fundet sted.

§ 14. I Erhvervsstyrelsen føres et register over selskaber, der er registreret i medfør af denne lov. Registrering og offentliggørelse i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. - - -

§ 16. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 2. Hvis registrering afvises efter stk. 1, skal anmelderen have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke vil finde sted, og om begrundelsen herfor.

Stk. 3. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan i de tilfælde, som er omfattet af stk. 3, tillige registrere ledelsens fratræden.

5. *§ 14, stk. 1, 2. pkt.,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Registrering i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system. Oplysninger, der skal registreres i henhold til denne lov, og selskabsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.«

6. *§§ 16-18* ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 16. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Stk. 2. Oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 3. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk.4. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for vi-

§ 17. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede.

Stk. 2. Ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

§ 18. Oplysninger om navn på personer registeret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Stk. 2. Oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for deregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Opbevaring af selskabsdokumenter

§ 17. Kapitalselskabets direktion skal sørge for, at selskabsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, dokumenterne vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende selskabsdokumenter.

§ 18. Selskabsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i selskabsdokumenterne.

Stk. 2. Opbevares selskabsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

§ 19. Ophører selskabet, skal den senest registrerede direktion sørge for, at selskabsdokumenterne fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses et selskab ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede direktion skal opbevare selskabsdokumenterne.

Stk. 2. I andre tilfælde, hvor direktionen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende direktion sørge for, at selskabsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Når en ny direktion afløser en fratrædende direktion, skal medlemmerne af den fratrædende direktion videregive selskabsdokumenterne til den nye direktion.«

videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 2, 4. pkt.

Stk. 4. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

§ 20. Mener nogen bortset fra i tilfælde, der omfattes af § 109, at en registrering vedrørende en beslutning, som er truffet af stifterne, generalforsamlingen eller selskabets ledelse, er den pågældende til skade, hører spørgsmålet om sletning af registreringen under domstolene.

Stk. 2. Sag herom skal være anlagt mod selskabet senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

§ 23. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år efter at en nærmere angiven begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Stk. 3. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Stk. 4. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

7. Før § 20 indsættes som overskrift:
»*Ugyldige beslutninger*«.

8. Efter § 23 indsættes i *kapitel 2:*
»Kontrol

§ 23 a. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af kapitalselskabers gennemførte registreringer.

Stk. 4. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital.

Stk. 5. Kontrollen kan i særlige tilfælde udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens om-

Stk. 5. Udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest foretages den førstkommende hverdag derefter.

råde. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

§ 23 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalselskabet.

§ 23 c. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Stk. 2. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige registrere ledelsens fratræden.

§ 23 d. Finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 2. Har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 3. Ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget hertil.

Stk. 4. Er der fortsat tvivl om personens identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

Stk. 5. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder. Er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

§ 23 e. Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om et kapitalselskab kan kontaktes på dets registrerede hjemsted, jf. § 5, nr. 13.

§ 23 f. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Registreringskontrol

§ 23 g. Anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 4. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Efterfølgende kontrol

§ 23 h. Erhvervsstyrelsen kan i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Offentliggørelse af kontrolsager

§ 23 i. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter §§ 23 g og 23 h iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på kapitalselskabet eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vil udgøre en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

§ 58 c. - - -

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 58 a, stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan over for kapitalselskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. - - -

9. I *§ 58 c, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »§ 17, stk. 1« til: »§ 23 b, stk. 1«.

§ 112. Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse skal være myndige personer og må ikke være

10. I *§ 112* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Stk. 2. I rederiaktieselskaber kan et enkeltmandsfirma eller et interessentskab være direktør, forudsat at indehaveren eller interessenterne opfylder betingelserne i stk. 1.

»Stk. 2. Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 139 b. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Vederlagsrapporten skal, i det omfang det er relevant, omfatte følgende oplysninger om hvert enkelt ledelsesmedlems aflønning:

1-3) - - -

4) Antallet af aktier, tildelte eller tilbudte aktieoptioner og de væsentligste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder kursen på tildelingstidspunktet, datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf.

5) - - -

6) - - -

Stk. 4. - - -

Stk. 5. - - -

Stk. 6. - - -

11. I *§ 139 b, stk. 3, nr. 4,* ændres »kursen på tildelingstidspunktet« til: »udnyttelseskursen«.

§ 174. Registrering eller anmeldelse til registrering af gennemførelse af en kapitalforhøjelse kan ikke registreres, før den selskabskapital og eventuelle overkurs, der skal være indbetalt i henhold til denne lov, jf. § 33, eller vedtægterne, er indbetalt.

Stk. 2.- 3. - - -

12. I *§ 174, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Ved registrering eller anmeldelse af en kontant kapitalforhøjelse skal der indsendes bevis for, at kapitalen og eventuel overkurs er indbetalt til selskabet senest på registrerings- eller anmeldelsestidspunktet.«

§ 225. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis

1) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget kapitalselskabets godkendte årsrapport i behørig stand efter årsregnskabsloven,

2-8) - - -

Stk. 2. - - -

13. I *§ 225, stk. 1, nr. 1,* ændres »i behørig stand efter« til: »i henhold til«.

§ 225. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis

14. I *§ 225, stk. 1,* indsættes efter nr. 5 som nye numre:

1) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget kapitalselskabets godkendte årsrapport i behørig stand efter årsregnskabsloven,

2) kapitalselskabet ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller i selskabets vedtægter,

3) kapitalselskabet intet har registreret i henhold til § 58,

4) kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58 a,

5) kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 58 a,

6) kapitalselskabet ikke har anmeldt en revisor, selv om det er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning,

7) kapitalselskabet ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen i øvrigt har besluttet, at selskabets årsregnskab m.v. skal revideres, eller

8) selskabets ledelse ikke har reageret på fordringer på indkaldt selskabskapital, der har vist sig ikke at kunne opfyldes.

Stk. 2. - - -

»6) kapitalselskabet ikke har opbevaret selskabsdokumenter, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17,

7) kapitalselskabet ikke indsender oplysninger, eller selskabet indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 23 b, stk. 1,

8) kapitalselskabet ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 23 b, stk. 2,«

Nr. 6-8 bliver herefter nr. 9-11.

§ 319. Anpartshaverne kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, vedtage at omdanne et anpartsselskab til et aktieselskab. Anpartshaverne skal, inden der træffes beslutning om omdannelsen, gøres bekendt med en vurderingsberetning, der udarbejdes efter §§ 36 og 37, henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38. §§ 42-44 finder tilsvarende anvendelse på erhvervelser efter beslutningen om omdannelsen. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. § 31 finder tilsvarende anvendelse ved omdannelse af et anpartsselskab til aktieselskab.

Stk. 2. - - -

§ 324. Generalforsamlingen kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, og med de fuldt ansvarlige deltageres samtykke vedtage at omdanne et partnerselskab til et aktieselskab. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtyk-

15. I *§ 319, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 324, stk. 1, 3. pkt*., udgår », henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38«.

ke. Generalforsamlingen skal, inden der træffes beslutning om omdannelsen, gøres bekendt med en vurderingsberetning, der udarbejdes efter §§ 36 og 37, henholdsvis en ledelseserklæring efter reglerne i § 38. §§ 42-44 finder tilsvarende anvendelse på erhvervelser efter beslutningen om omdannelsen. § 31 finder tilsvarende anvendelse ved omdannelse af et partnerselskab til aktieselskab.

Stk. 2-4. - - -

§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10 og 15, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde.

Stk. 2-4. - - -

16. I *§ 367, stk. 1,* ændres »§§ 10 og 15« til: »§§ 10, 15 og 17«.

§ 371. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. - - -

17. I *§ 371, stk. 2,* ændres »§ 16, stk. 1, og § 17, stk. 2, samt afgørelser efter« til: »§ 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1,«, og »højere administrativ myndighed« ændres til: »anden administrativ myndighed«.

§ 3

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 659 af 1. juli 2019, foretages følgende ændringer:

§ 2. Ved et interessentskab forstås i denne lov en virksomhed, hvor alle deltagerne hæfter person-

1. I *§ 2, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »§§ 10-16 og 18 a« til: »kapitel 1 a, 4 og 7 a og § 18 a og § 21«.

ligt, uden begrænsning og solidarisk for virksomhedens forpligtelser.

Stk. 2. Ved et kommanditselskab forstås en virksomhed, hvor en eller flere deltagere, komplementarerne, hæfter personligt, uden begrænsning, og hvis der er flere, solidarisk for virksomhedens forpligtelser, mens en eller flere deltagere, kommanditisterne, hæfter begrænset for virksomhedens forpligtelser. For kommanditselskaber, der er stiftet efter den 1. juni 1996, skal de fuldt ansvarlige deltagere have forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser.

Stk. 3. Bortset fra reglerne i kapitel 1, 2 og 7 og §§ 15 f-15 h finder loven ikke anvendelse på enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. Interessentskaber og kommanditselskaber skal dog anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, og §§ 10-16 og 18 a finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er

1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller

2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal registreres om disse virksomheder, jf. stk. 3.

2. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** I denne lov forstås ved:

1) Hjemsted:

Den adresse her i landet, som virksomheden kan kontaktes på.

2) Ledelsen:

Medlemmer af bestyrelse, direktion eller et tilsvarende ledelsesorgan.

3) Virksomhedsdokumenter:

De dokumenter og bilag, som en virksomhed med begrænset ansvar, et kommanditselskab eller et interessentskab er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.«

Kapitel 3

Registrering og retsevne

3. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Retsevneregistrering«.

Kapitel 4

Anmeldelse og offentliggørelse

4. *Overskriften* til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Registrering, offentliggørelse, opbevaring af virksomhedsdokumenter, ejerregister, frister og kontrol«

Kapitel 4

Anmeldelse og offentliggørelse

5. Efter overskriften til kapitel 4 indsættes før § 10 som overskrift:

»*Registrering og offentliggørelse*«.

§ 10. Registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i medfør af denne lov. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system, skal anmeldelse være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet. Er registrering eller anmeldelse om stiftelse i henhold til § 8 ikke modtaget inden udløbet af 2-ugers-fristen, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 2. Pligten til at sikre, at registrering finder sted, eller at anmeldelse med henblik på registrering meddeles Erhvervsstyrelsen, påhviler selskabets centrale ledelsesorgan.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse af dokumenter og andre meddelelser m.v., som skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Virksomheden skal udarbejde en vedtægt, som skal vedlægges anmeldelsen om registrering af stiftelsen.

Stk. 5. Omfattes en virksomhed ikke længere af loven, og opløses den ikke, jf. § 20, skal dette anmeldes i overensstemmelse med stk. 1. Med anmeldelsen skal indsendes en erklæring udarbejdet af en godkendt revisor om, at virksomheden er solvent. Erhvervsstyrelsen sletter virksomheden af registeret, når denne erklæring er modtaget.

§ 12. Et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis

1) virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapitalselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform,

2) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,

3) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,

4) virksomheden ikke længere har registreret nogen ledelse eller revisor og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen eller

5) ledelsen ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt årsrapport eller undtagelseserklæring i overensstemmelse med årsregnskabslovens regler herom.

Stk. 2. Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

§ 14. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om sprogkrav til den dokumentation, der indsendes i forbindelse med anmeldelser i virksomheder omfattet af denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan derudover fastsætte regler om, at frivillig registrering og offentliggørelse af virksomhedsoplysninger også kan ske

6. *§ 12* affattes således:

»**§ 12.** For virksomhedens ledelse finder selskabslovens §§ 115, 117 og 118 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Stk. 2. Medlemmer af en virksomheds ledelse, som registreres efter § 11, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer.«

7. I *§ 14, stk. 3, 3. pkt.,* ændres »§ 12« til: »§ 10, stk. 1,«.

på ethvert andet af Den Europæiske Unions officielle sprog ud over den pligtmæssige offentliggørelse på et af de sprog, der er tilladt efter stk. 1.

Stk. 3. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de dokumenter og oplysninger, som har været genstand for obligatorisk anmeldelse og offentliggørelse på dansk, jf. stk. 1, og den oversættelse, der frivilligt er offentliggjort, jf. stk. 2, kan virksomheden ikke gøre oversættelsen gældende mod tredjemand. Tredjemand kan derimod gøre den frivilligt offentliggjorte tekst gældende over for virksomheden, medmindre det bevises, at den pågældende kendte den anmeldelsespligtige version, som var offentliggjort i registeret. § 12 finder ikke anvendelse på frivilligt offentliggjorte dokumenter.

Registrering

§ 15. I Erhvervsstyrelsen føres et register over virksomheder, der er registreret i medfør af denne lov. Registrering og offentliggørelse i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system.

Stk. 2-3. - - -

8. *Overskriften* før § 15 ophæves.

§ 15. I Erhvervsstyrelsen føres et register over virksomheder, der er registreret i medfør af denne lov. Registrering og offentliggørelse i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system.

Stk. 2-3. - - -

9. *§ 15, stk. 1, 2. pkt.*, ophæves og i stedet indsættes:

»Registrering i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system. Oplysninger, der skal registreres i henhold til denne lov, og selskabsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.«

§ 15 b. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af virksomhedens ledelse, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 2. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted og om begrundelsen herfor.

10. *§§ 15 b-15 e* affattes således:

»**§ 15 b.** Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 2. Oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at

Stk. 3. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om ejerskabet til andelene i en virksomhed med begrænset ansvar, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 12 ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om ejerforholdet. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelse herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan i de af stk. 3 omfattede tilfælde tillige registrere ledelsens fratræden.

§ 15 c. Erhvervsstyrelsen kan af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om loven og virksomhedens vedtægter er overholdt.

Stk. 2. Ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om indsendelse af bevis for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige virksomheden opløst efter reglerne i § 21.

§ 15 d. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 2. Oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder. For være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 3. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 4. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Opbevaring af virksomhedsdokumenter

§ 15 c. Virksomhedens ledelse skal sørge for, at virksomhedsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, dokumenterne vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende virksomhedsdokumenter.

§ 15 d. Virksomhedsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i virksomhedsdokumenterne.

Stk. 2. Opbevares virksomhedsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

§ 15 e. Ophører eller slettes virksomheden, skal den senest registrerede ledelse sørge for, at virk-

personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 2, 4. pkt.

Stk. 4. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

§ 15 e. Mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed.

Stk. 2. Sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Stk. 3. Andre afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15 c og afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, og § 15 b, samt afgørelser efter § 20 og § 21, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

somhedsdokumenter fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede ledelse skal opbevare virksomhedsdokumenterne.

Stk. 2. I andre tilfælde, hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sørge for, at virksomhedsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Når en ny ledelse afløser den fratrædende ledelse, skal medlemmerne af denne videregive virksomhedsdokumenterne til den nye ledelse.«

§ 15 f. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at §§ 55, 56 og 58 i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på en eller flere typer af virksomheder omfattet af denne lov.

§ 15 j. - - -

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 15 c, stk. 1, og § 15 g, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan over for virksomheden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. - - -

§ 16 a. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år efter at en nærmere angivet begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Stk. 2-5. - - -

Kapitel 5

Ledelsens og revisors pligter

§ 18. For de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen.

Stk. 2. Ledelsen skal give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

11. Før § 15 f indsættes som overskrift:

»*Ejerregister*«.

12. I *§ 15 j, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »§ 15 c, stk. 1,« til: »§ 17 b«.

13. Efter § 16 a indsættes i *kapitel 4*:

»*Ugyldige beslutninger*

§ 17. Mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed.

Stk. 2. Sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Kontrol

§ 17 a. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov, og regler fastsat i medfør af loven, herunder registreringspligtige oplysninger og virksomhedsdokumenter, der stilles krav om i henhold til denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af virksomheders gennemførte registreringer.

Stk. 4. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital, navnlig i forbindelse med registreringskontrol og udvælgelse af virksomheder og personer til efterfølgende risikobaseret kontrol.

Stk. 5. Kontrollen kan i særlige tilfælde udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.

§ 17 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og virksomhedens vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

§ 17 c. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 10, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Stk. 2. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige registrere ledelsens fratræden.

§ 17 d. Finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 2. Har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 3. Ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget hertil.

Stk. 4. Er der fortsat tvivl om en persons identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

Stk. 5. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder. Er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

§ 17 e. Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om en virksomhed kan kontaktes på dets registrerede hjemsted, jf. § 4 a, nr. 1.

§ 17 f. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 12, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Registreringskontrol

§ 17 g. Anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af virksomhedens ledelse, kan styrelsen fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 4. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Efterfølgende kontrol

§ 17 h. Erhvervsstyrelsen kan i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Offentliggørelse af kontrolsager

§ 17 i. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter §§ 17 h og 17 g iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på selskabet eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vil udgøre en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller

hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

Kapitel 6

Opløsning

14. I *overskriften* til kapitel 6 indsættes efter »*Opløsning*«: »*eller sletning af virksomheder*«.

Kapitel 6

Opløsning

§ 20. For opløsning af virksomheder med begrænset ansvar gælder kapitel 14 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, jf. dog § 21.

15. Efter overskriften til kapitel 6 indsættes før § 20 som *overskrift*:

»*Opløsning af virksomheder med begrænset ansvar*«.

§ 20. For opløsning af virksomheder med begrænset ansvar gælder kapitel 14 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, jf. dog § 21.

16. I *§ 20* ændres »§ 21« til: »§ 20 a«.

§ 20. For opløsning af virksomheder med begrænset ansvar gælder kapitel 14 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, jf. dog § 21.

§ 21. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis

1) virksomheden ikke længere opfylder § 3,

2) virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt,

3) virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning,

4) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,

5) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,

6) virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres,

17. Efter *§ 20* indsættes:

»§ 20 a. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar i følgende tilfælde:

1) Virksomheden ikke længere opfylder § 3.

2) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport efter årsregnskabsloven eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

3) Virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.

4) Virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.

5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.

6) Virksomheden ikke har opbevaret virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 c.

7) Virksomheden ikke indsender oplysninger, eller virksomheden indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 17 b, stk. 1.

7) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget erklæring efter § 10, stk. 5, 2. pkt., eller

8) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget årsrapport efter årsregnskabsloven eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe et forhold efter stk. 1. Afhjælpes forholdet ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 3. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.

§ 21. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis

1) virksomheden ikke længere opfylder § 3,

2) virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt,

3) virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning,

4) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,

5) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,

6) virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres,

8) Virksomheden ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 17 b, stk. 2.

9) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget erklæring efter § 10, stk. 5, 2. pkt.

10) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

11) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe en mangel efter stk. 1. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den frist, som styrelsen har fastsat, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 3. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.«

18. *§ 21* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Sletning af kommanditselskaber eller interessentskaber*

»**§ 21.** Et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register i følgende tilfælde:

1) Virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapitalselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform.

2) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget årsrapport eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

3) Virksomheden ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller virksomhedens vedtægt.

4) Virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.

5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle

7) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget erklæring efter § 10, stk. 5, 2. pkt., eller

8) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget årsrapport efter årsregnskabsloven eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe et forhold efter stk. 1. Afhjælpes forholdet ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 3. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.

§ 23. Medmindre strengere straf er forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelse af § 2, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6-8, § 8, § ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.

6) Virksomheden ikke har opbevaret virksomhedsdokumenter, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17.

7) Virksomheden ikke indsender oplysninger, eller virksomheden indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 17 b, stk. 1.

8) Virksomheden ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 17 b, stk. 2.

9) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om den er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

10) Virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken virksomheden kan afhjælpe en mangel efter stk. 1. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den frist, som styrelsen har fastsat, kan styrelsen træffe beslutning om sletning af virksomheden.

Stk. 3. Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan interessentskabet eller kommanditselskabet anmode Erhvervsstyrelsen om at genregistrere virksomheden. Det er en betingelse for genregistreringen, at der vælges ledelse og eventuel revisor.

Stk. 4. Er anmeldelse i henhold til stk. 3 ikke modtaget, senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har slettet virksomheden, eller har virksomheden inden for de sidste 5 år tidligere været slettet, jf. stk. 1, nr. 2-10, kan genregistrering ikke finde sted. Fristen på 3 måneder suspenderes, hvis virksomheden tages under rekonstruktionsbehandling.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om genregistrering af de i stk. 1 nævnte virksomheder.«

19. I *§ 23, stk. 1,* ændres »§ 15 c, § 15 g, stk. 3, 5 og 6« til: »§§ 11, 12, 15 a, 15 c, § 15 g, stk. 3-5 og 6«.

10, stk. 1, 4 og 5, § 15 c, § 15 g, stk. 3, 5 og 6, § 18 a, stk. 1, nr. 1, § 19 c og § 19 d med bøde. Den, der ikke efterlever et påbud efter § 19 g, straffes med bøde.

Stk. 2-4. - - -

§ 15 e. Mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, afgør domstolene spørgsmålet om registreringens lovlighed.

Stk. 2. Sag herom skal være anlagt mod virksomheden senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Stk. 3. Andre afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 15 c og afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, og § 15 b, samt afgørelser efter § 20 og § 21, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 1. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med økonomi- og indenrigsministeren regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision. 1. pkt. finder anvendelse på en revisors eller en revisionsvirksomheds forpligtelser efter hvidvaskloven og revisors eller en revisionsvirksomheds rådgivning af en kunde om dennes forpligtelser efter hvidvaskloven.«

20. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Klageadgang

§ 23 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 23 b. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, § 17 c, § 17 g, stk. 2-4, § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, samt afgørelser efter § 20, § 20 a, stk. 1, og § 21, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 4

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 1* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Lovens § 37, stk. 1, 3. pkt., og § 43 a

der ikke anvendelse på kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, som opfylder kriterierne i § 1 a, stk. 1, nr. 4.

§ 10. - - -

Stk. 2.-4. - - -

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan i øvrigt, hvor ærlige forhold gør sig gældende, tillade udenlandske revisorer at varetage konkrete hverv, hvortil der i lovgivningen kræves en statsautoriseret eller registreret revisor. En sådan tilladelse kan begrænses og betinges.

§ 23. Revisorer og revisionsvirksomheder skal for enhver opgave efter § 1, stk. 2, udarbejde arbejdspapirer, der dokumenterer grundlaget for den afgivne erklæring eller udtalelse. Arbejdspapirerne og genparter af de afgivne erklæringer, revisionsprotokoller og regnskaber skal opbevares i 5 år fra tidspunktet for underskrivelse af den erklæring, som materialet vedrører.

§ 29. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. - - -

§ 32. - - -

Stk. 2-6. - - -

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I *§ 10, stk. 5,* indsættes som *3. pkt.:*

»Bestemmelserne i kapitel 9 finder tilsvarende anvendelse på en revisor, der har fået en tilladelse efter 1. pkt.«

3. I *§ 23, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Har Erhvervsstyrelsen meddelt revisor eller revisionsvirksomheden, at styrelsen har iværksat en undersøgelse efter § 37, skal arbejdspapirerne og genparter af de afgivne erklæringer, revisionsprotokoller og regnskaber, som undersøgelsen vedrører, opbevares, indtil styrelsen har meddelt resultatet af undersøgelsen, jf. § 40, stk. 1.«

4. I *§ 29* indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Ved kvalitetskontrol af en revisionsvirksomhed, der reviderer virksomheder omfattet af regler udstedt i medfør af § 1, stk. 5, eller § 1 a, stk. 1, nr. 3, skal virksomheder, der tilhører samme netværk som revisionsvirksomheden, give Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kvalitetskontrollen.

Stk. 6. Ved Erhvervsstyrelsens og kvalitetskontrollantens anmodning om adgang til oplysninger efter stk. 5 finder § 42 tilsvarende anvendelse over for medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller lignende ansvarligt organ i en virksomhed, der tilhører samme netværk som den revisionsvirksomhed, der er omfattet af kvalitetskontrollen.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

5. I *§ 32* indsættes som *stk. 7:*

»Stk. 7. Erhvervsstyrelsens kvalitetskontrol efter §§ 34-35 b eller en undersøgelse efter § 37 kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af

anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område.«

§ 35 a. - - -

Stk. 2. - - -

6. I *§ 35 a* indsættes som *stk. 3* og *4:*

»Stk. 3. Omfatter rapporten i stk. 1 en revisionsvirksomhed, der reviderer regnskaber aflagt af virksomheder af interesse for offentligheden, skal revisionsvirksomheden senest 4 uger efter modtagelsen af rapporten skriftligt orientere revisionskundens revisionsudvalg om

1) rapportens væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen og eventuelle henstillinger til opfølgning på forbedringspunkter og

2) resultatet af kontrollen af revisionen af revisionskundens regnskab, hvis denne har været genstand for kontrollen.

Stk. 4. Har en virksomhed af interesse for offentligheden ikke etableret et revisionsudvalg i henhold til § 31, stk. 5, 6 eller 8, skal orienteringen efter stk. 3 gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.«

§ 37. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at der er risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 537/2014/EU af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Dette gælder ikke en erklæring efter § 1, stk. 3. - - -

7. I *§ 37, stk. 1,* indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.«

Stk. 2-6. - - -

§ 39. - - -

Stk. 2-3. - - -

8. I *§ 39, stk. 4,* ændres »§ 37, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 37, stk. 1, 4. pkt.«.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan ved gennemførelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1, 3. pkt., tillade, at personale fra den pågældende udenlandske myndighed ledsager styrelsen.

Stk. 5. - - -

§ 40. - - -

Stk. 2. - - -

9. I *§ 40* indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3*. Har en undersøgelse omfattet en revisionsopgave for en virksomhed af interesse for offentligheden, skal revisionsvirksomheden senest 4 uger efter modtagelsen af resultatet af undersøgelsen, jf. stk. 1, nr. 2-4, skriftligt orientere virksomhedens revisionsudvalg om Erhvervsstyrelsens væsentligste konklusioner. Har virksomheden ikke etableret et revisionsudvalg, skal orienteringen efter 1. pkt. gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.«

§ 43. - - -

10. Efter § 43 indsættes:

»**§ 43 a.** Erhvervsstyrelsen eller en anden offentlig myndighed kan indbringe en klage for Revisornævnet over en revisor eller en revisionsvirksomhed for tilsidesættelse af dennes forpligtelser efter hvidvaskloven eller dennes rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Stk. 2. Har en revisor eller en revisionsvirksomhed tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, kan Revisornævnet fastsætte en sanktion for pågældende. Bestemmelsen i § 44 finder tilsvarende anvendelse ved fastsættelsen af en sanktion.«

§ 44. - - -

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9-10. - - -

11. I *§ 44* indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Revisor skal skriftligt orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår et forhold mellem revisor og dennes kunde, medmindre klagen er indgivet af pågældende kunde. Revisor skal orientere kunden senest 4 uger efter modtagelsen af Revisornævnets kendelse.«

Stk. 9-10 bliver herefter stk. 10-11.

§ 45. - - -
Stk. 2. - - -. § 44, stk. 10, og § 52 finder tilsvarende anvendelse.

§ 46. - - -
Stk. 2. Fristen afbrydes ved indgivelse af klage til Revisornævnet.

§ 47 b. - - -
Stk. 2. - - -

§ 47 c. - - -
Stk. 2. Kendelser vedrørende fysiske personer offentliggøres i anonymiseret form med undtagelse af kendelser, hvor der nedlægges forbud efter § 44, stk. 3, eller § 44 b, stk. 2, eller sker frakendelse af revisors godkendelse efter § 44, stk. 4. Kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, og § 44 b, stk. 2, anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionerne har virkning, dog senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.
Stk. 3-4. - - -

§ 49. - - -

12. I *§ 45, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§ 44, stk. 10« til: »§ 44, stk. 11«

13. I *§ 46, stk. 2,* indsættes efter »Revisornævnet«: »og ved Erhvervsstyrelsens meddelelse om iværksættelse af en undersøgelse efter § 37, stk. 1-3, til den, som undersøgelsen berører«.

14. I *§ 47 b, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Styrelsen kan offentliggøre identiteten på den, som er omfattet af undersøgelsen, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.«

15. *§ 47 c, stk. 2,* affattes således:

»Stk. 2. Kendelser, hvor Revisornævnet har fundet en fysisk person skyldig i en klage efter § 43, stk. 3, § 43, a, stk. 2, eller § 44 a, stk. 1, offentliggøres med oplysning om pågældendes identitet, medmindre pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen. Uanset 2. pkt. anonymiseres kendelser efter § 44, stk. 3 og 4, og § 44 b, stk. 2, først efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog tidligst 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen og senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.«

16. Efter *§ 49* indsættes før overskriften før § 50:
»Finansiering af hvidvasktilsyn

§ 49 a. Erhvervsstyrelsen opkræver et gebyr til finansiering af tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder i henhold til hvidvaskloven hos alle godkendte revisorer, der er tilknyttet en revisions-

virksomhed, jf. dog 2. pkt. Der opkræves ikke gebyr hos revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed, der alene har til formål at eje ejerandele i andre revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om størrelsen af gebyret.«

§ 50. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at revisionsvirksomheder, der er omfattet af §§ 13 a eller 15, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af kvalitetskontrollen, undersøgelser og Revisornævnet.

Stk. 4. - - -

17. I *§ 50, stk. 3*, indsættes efter »regler om, at«: »revisorer, der har fået tilladelse efter § 10, stk. 5, og«.

§ 52. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. - - -

Stk. 6-8. - - -

17. I *§ 52, stk. 5*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det samme gælder for en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 43 a, stk. 2, jf. § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt.«

§ 54. Overtrædelse af § 5, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 13 a, stk. 2, § 17, stk. 1 og 2, §§ 20, 22-24, 24 c, 25, 26 og § 31, stk. 1, 1. pkt., stk. 5 og 7, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. - - -

Stk. 2-8. - - -

18. I *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »og § 31, stk. 1, 1. pkt., stk. 5 og 7« til: », § 31, stk. 1, 1. pkt., stk. 5 og 7, § 35 a, stk. 3 og 4, § 40, stk. 3, og § 44, stk. 9«.

§ 5

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 931 af 6. september 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 369 af 9. april 2019, § 2 i lov nr. 1374 af 13. december 2019 og § 6 i lov nr. 1563 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 213. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Finanstilsynet udøver i forbindelse med kontrollen efter stk. 1-3 de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i henhold til § 197 i lov om finansiel virksomhed, § 96 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 159 a i årsregnskabsloven.

1. I *§ 213, stk. 4,* ændres »§ 159 a« til: »§ 161 a«.

Stk. 5-8. - - -

§ 6

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 16. oktober 2019, foretages følgende ændringer:

§ 11. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, i hvilket omfang de i stk. 1 og 2 nævnte grunddata eller andre grunddata kan eller skal registreres og vedligeholdes i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5-8. - - -

1. I *§ 11, stk. 4,* indsættes efter »andre grunddata«: », herunder for at kunne bruge teknologiske løsninger,«.

§ 18. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Oplysning om navn for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3.

Stk. 4. Oplysning om adresse og bopælsland for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en juridisk enhed, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte juridiske enheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen er gældende i Det Centrale Personregister, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5-9. - - -

2. I *§ 18, stk. 3, 1. pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.,* indsættes efter »fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere«: », repræsentanter«.

§ 18. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Oplysning om navn for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3.

Stk. 4. Oplysning om adresse og bopælsland for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en juridisk enhed, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. - - -

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 7-9. - - -

3. I *§ 18, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1. pkt.,* og *stk. 6,* indsættes efter »jf. § 3, nr. 1-3«: »og § 11, stk. 5«.

§ 18. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 7-9. - - -

4. I *§ 18, stk. 6,* indsættes efter »fuldt ansvarlige deltagere, ejere«: », repræsentanter«.

§ 7

I lov nr. 526 af 28. maj 2014 om formidling af fast ejendom m.v., som ændret ved § 21 i lov nr. 1871 af 29. december 2015 og § 16 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 9 indsættes:

§ 62. - - -

»Kapitel 9 a

Finansiering af hvidvasktilsyn

§ 62 a. Erhvervsstyrelsen opkræver et gebyr til finansiering af tilsyn med ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder i henhold til hvidvaskloven hos alle godkendte ejendomsmæglere, jf. § 6.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om størrelsen af gebyret.«